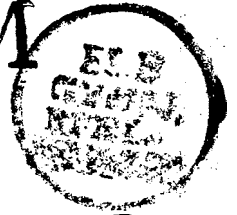

DE
ROMANORVM

GENTIBVS ET

FAMILIIS, SCRIPTO-
RES DVO PRÆSTAN-
TISSIMI

BB.

ANTONIUS AVGVSTINVS,

ET

FVLVIVS VRSINVS. C.R.

*Cum utili & necessaria Nobilissimi cuiusdam viri
Præfatione.*

CHRISTIAN LOTHE.

Lothe

LVGDVNI,
Apud Franciscum Fabrum.

ZZIS

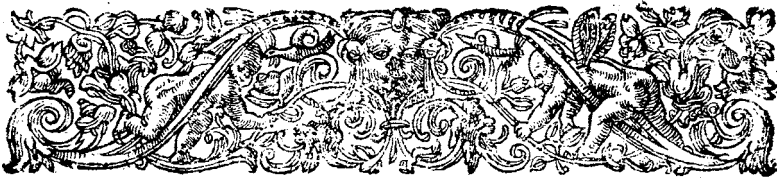

1080

08.6.1.812

60 XVI. 2209

NOBILISSIMI CUIUSDAM
VIRI IN LIBRVM DE GENTI-
bus & familiis Romanorum
Præfatio.

VETVS est eaque multorum animis penitus in-
st. opinio, principium atque originem Romanæ rei publi-
cæ, colluuiem fuisse & concursum barbararum qua-
rundam gentium. Itaque apud Trogum Mitbridates,
seruos vernasque Tuscorum Romanos, eorumque re-
ges, pastores Aboriginum, aurussices Sabinorum, &
exules Corinthiorum appellare non dubitat. Veteres
tamen rerum Romanarum scriptores, Catones, Pifo-
nes, Gelly, & qui eorum maximè insistit vestigijs, Dionysius Halicarnassens,
auctor in primis bonus & locuples, Romanos à Græcis originem ducere multis
rationibus probare conantur. Quorum sententiam, antequam familias no-
stras aggredieremur, breuiter hic exponendam duximus. Adiciemus etiam
gentium & familiarum Romanarum perbreuem quandam explicationem:
tum quæ Patriciæ, quæ Plebeia gentes sint, quæue maiorum, quæ minorum
gentium Patriciæ familia dicantur, ostendemus. Principio igitur Aborigines
(vt ab vltimis auctoritatem repetam) dæce OEnotro Lycaonis Arcadiæ reg-
is filio, relicta Peleponneso, Latium occuparunt, regionem quæ cum cali tem-
perature, tum vbertate agrorum ac varietate fructuum ceteris omnibus an-
tecellere videbatur. Ea nanque fuit antiquissimorū temporum ratio, gentium
que omnium consensu recepta consuetudo, si vel multitudine vulgi preme-
tur ciuitas, vel agri propter sterilitatem inculti, propter pestilentiam vasti &
deserti essent, vt quicquid Vere proximo ex hominibus, ex suillo, ouillo, capri-
no nasceretur grege, dijs immortalibus sacrum vouerent: id quod Ver sacrū ap-
pellauit antiquitas. Fuit hæc tum quasi deducendæ coloniæ ratio quedam. E-
mittabant è suis finibus fausta ominatione armis instructam iuuentutem, quæ
regionem & sedes sibi quæreret, quas patriæ loco haberet, & in quibus for-
tunarum domicilium constitueret: quæ res, & multarum gentium migra-
tiones, & crebram locorum commutationē antiquis temporibus peperit. Eadem
causatione & Arcades, qui Aborigines deinde dicti sunt, sedem omnium re-
rum & fortunarum suarum in Latio collocarunt, sedecim atatibus quàm ad
Troiam bellatum est. Sic Pelasgi ex Thessalia, Euander ex Arcadia, Hercules
ex Peleponneso in Latium migrarunt: cuius rei testis est, libro antiquitatum
Romanarum primo, Dionysius Halicarnassens. Excisa deinde & funditus à
Græcis euersa Troia, quum Aeneas profugus, magna clientum manu, in Li-
byam primo, mox in Italiam traiecisset, Latini que rege mortuo regnum occu-
*

P R Æ F A T I O.

passet, translatum ad Phryges imperium est, exclusa Aboriginum gente, idq; posteris proditum, ad Romulum vsque (quem auctore nominis, & urbis conditorē Romani nuncupant) peruenit: qui cum Amilium auum, & Remū fratrem per summam fraudem nefarie occidisset, & urbem in Palatio cōdidit, & Senatu, legibus, iudiciisq; rempublicā deuinxit. Hæc primā, vt opinor, & antiquissima Romanarum gentium origo est. Nam & Arcades (vt inter omnes cōstat) antiquissimi Italiæ populi, & Phryges Troiani belli reliquiæ, cum Romulo in urbem migrarunt. Hinc factum est, vt Romanarum gentium, Aboriginum aliæ sint, aliæ Troianæ. Aboriginum gentes, quæ à primis Italiæ populis, quos Arcades fuisse Dionysius testatur, originem ducunt: quarum præ cæteris claræ & illustres fuere, Fabia, Antonia, Potitia, Mamilia. Troianæ verò, quæ originē suam ad Phryges & Aeneæ comites referunt, vt Iunia, Nautia, Amilia, Sergia, Cæcilia. Ascitis deinde à Romulo ad regni societate vnā cum Tatio rege Sabinis, cum deuictis quoque populis victor Romulus ciuitatē largiretur, ciuitas tum multis, tum variis est aucta ciuibus. Accessit Tullus Hostilius, tertius Romanorum rex, qui euersa & diruta Alba, multas familias Romam traduxit: quarum illustriores Dionysius nominat Iuliam, Seruiliā, Geganiam, Metiliam, Curiatiam, Quinctiliā. Multis exactis regibus Italiæ. municipiis, quæ in fide populi Romani mansissent, ciuitas est data, Fundanis, Formianis, Acerranis, Tusculanis, Arpinatibus: idque vsq; ad bellum sociale durasse, auctor est Velleius Paterculus: quum vniuersa ferè Italia ciuitatem cum suffragio accepit. Hinc Coruncanios, hinc Curios, Fabricios, Porcios, Pompeios, Marios, Tullios, summos magistratus, amplissimosq; honores consecutos, veterum monumenta testantur. Postremò ad exteras quoque gentes ciuitatis beneficium translatum est. Nam & Cornelium Balbum Hispanum, ciuitate à Pompeio donatum, Consulem factum constat: & P. Ventidium bello à Pompeio captum, & in triumpho ductum, virum prætorium & consularem, de Parthis primum omnium triumphasse accepimus. Qua de re in vndecimo apud Tacitum Claudius Cæsar, vbi de Eduis in ciuitatem recipiendis agit, sic loquitur: Maiores mei, inquit, quorum antiquissimus Clausus origine Sabina, simul in ciuitatem Romanam, & in familias Patriciorum ascitus est, hortantur vti paribus consiliis rempub. capeffam, transferendo huc quod vsquam egregium fuerit. Neque enim ignoro Iulios Alba, Coruncanios Camerio, Porcios, Tusculo, & ne vetera scrutemur, Etruria, Lucaniq; & omni Italia in Senatum accitos: postremò ipsam ad Alpes permotam, vt nō modò singuli viritim, sed terræ gentesque in nomen nostrum coalescerent. Tum solida domi quies, & aduersus externa florimus, quum Transpadani in ciuitatem recepti, quū specie deuictarum per orbem terræ legionum, additis provincialium validissimis, fesso imperio subuentum est. Num pœnitet Balbos ex Hispania, nec minus insignes viros ex Gallia Narbonensi transiisse? Hæc ille. Quare vt rem totam in pauca conferamus, Gentium Romanarum, Aboriginum alias, alias Troianas esse dicimus. quarum illæ Arcadum, qui primi sedes suas in Latio collocarunt: hæ Phrygum, qui Aenea duce in Italiam migrarunt, progenies sunt. Atq; his quidem originem fuisse Græcam omnes veteres auctores tradunt. Huc pertinent, quarū vna eadēque origo perhibetur ab antiquis, Albanæ & Latinæ, quæ cum à regibus in ciuitatē traductæ, tum exactis regibus vel Senatus auctoritate, vel populi lege ciuitatem sunt adeptæ. Accedant licet peregrinæ familiæ (ne quid quod ad hanc rem pertinere videatur prætermittamus) quæ

armis

P R Æ F A T I O.

armis & tyrannide Caesarum oppressa repub. in ciuitatem & censura ciuium Romanorum irrepserunt, quæ quidem certè res non tam splendorem Romanarum gentium, quàm nomen & dignitatem Romani imperij afflixit. Circumspice, & quàm longissimè potes, maximorum regnorum auspicia, progressus, finè, ex veterum monumentis memoria repete, quocunque te animo atque cogitatione conuerteris, nullum reperies regnum, nullam rempub. quæ non simili prope fato extincta sit & oppressa. Græcia enim, quæ fama, quæ gloria & bellica laude floruit, non prius hæc amisit, quàm Persæ in Græciam uenerūt: aut Persæ, (quorum post Græcos clarissimum nomē fuit) quàm Macedones in Persiam penetrarint. Sic Macedonum gloria facillè Romanæ uirtuti cedit. At uerò Romani an non simili quoq; fato, quum iam in summo gradu collocati essent, præcipitati sunt? Ecce enim qui opibus, qui gloria, qui imperio omnium gentium florerent, qui non bella externa, non reges, non gentem, non nationem ullã pertimescerent, in intestino primùm & domestico bello proprijs insidijs debilitati, mox armis barbararum gentium oppressi, & imperio priuati sunt. Ea nimirum humanarum rerum conditio est & natura, ut nihil æternum, nihil firmum, omnia mortalia sint & caduca. Eodem ergo quo respublica fato, gentes quoque & familia Romana conciderunt. Nam Imperatores, qui nihil ad arbitrium Senatus, omnia pro libidine in republica gererent, optimum quenque, ut nullus uirtuti relinqueretur locus, sustulerunt. Ita quum indignissimis maximisque cadibus exhausta respublica & suis orbata esset ciuibus, peregrinas & barbaras gentes non in ciuitate modo, sed etiam in amplissimum senatorium ordinem legerant, ad quos mox imperio translato, splendor Romanarum gentiũ tum quidem deletus est: imperio uerò in Thraciam translato, planè sublatus est & extinctus. quæ, mea quidem opinione, causa est cur iam pridem gentium Romanarum uestigium extet nullum. Sed hæc hæctenus. Nunc quid gens sit, quid familia, & qua in re differant, breuiter exponemus. Gentem Romani, commutatione uerbi magis quàm uera significatione, similitudinis causa (quum natura & ratio uocabuli diuersa sit) pro eo quod familiam significat, usurparunt. Ut enim multitudinem populi gentem appellamus, sic familias complures, quæ eiusdem generis, nominis, originis essent, gentem nominarunt. Hinc est quod ait Festus, Gens Aelia appellatur, quæ ex multis familijs conficitur. Alij enim sunt Pati, alij Ligures, alij Cati, Lamiæ item alij. Et gentiles inde dicti, qui (ut Cicero in Topicis ex sententia Scauula iurisconsulti scribit) inter se eodem nomine sunt, qui ab ingenuis oriundi sunt, quorum maiorum nemo seruitutem seruauit, qui capite non sunt diminuti. Gens ergo Cornelia est, Fabia, Claudia, Iunia. Gentiles uerò qui simili nomine appellantur, Cornelij, Fabij, Claudij, Iunij, non autem Scipiones & Bruti, ut Boëtius, acerrimo uir ingenio, in Topica Ciceronis scribit: Familiæ enim potius ex familia, ut ex Festo apparet, appellandi sunt, quàm gentiles. Atque haud scio an rectius etiam Festus, qui gentiles & ex eodè genere ortos, & qui simili nomine appellantur, definit. ad certè quod latè & variè diffusum erat, suis quasi cancellis circūscriptis. Nam & Valerij, & Fabij, Claudij, Papij, Tullij, eiusdem quidè nominis, diuersarum tamen gentiũ sunt, quũ patricij ex his alij, alij plebij reperiantur. Neque enim Claudij Pulchri aut Nerones, Marcellorum gentiles sunt: nec Fabij Vibulam eorum qui Dorfi, aut Papij eorum qui Carbones appellantur, gentiles haberi debent: diuersa enim genera sunt, diuersa familia, alia deniq; stirpes. Rectè ergo, mea quidem sententia, Festus, ex eodem genere ortos gentiles

P R Æ F A T I O.

esse dixit. Atque hæc quidem ad iura gentilitia maximè pertinent. qua in re illud statuimus, communia esse quædam omnium gentium, quædam propria & peculiaria cuiusque gentis iura. Communia sunt hereditates & tutelæ, quæ ex lege XII. tabularum ad agnatos & gentiles pertinent. Leges enim hæc de re à XVII. IULII, præter iurisconsultos, auctor ad Herennium li. I. & Cicero Rhetoricæ secundo testantur. Ac de hereditate quidem: SI PATER FAMILIÆ INTESTATO MORITVR, FAMILIA PECVNIAQVE EIVS AGNATORVM GENTILIVMQVE ESTO. De tutela verò: SI FVRIOSVS EST, AGNATVM GENTILIVMQVE IN EO PECVNIAQVE EIVS POTESTAS ESTO. Hæc autem iura quæ communia esse diximus, & si qua sunt alia in Iuriscôultorum libris, Scævola capitis diminutione amitti scribit. Ergo neque adolescens ille, quem M. Curius C O S. quum ad delectum non respondisset, vna cum bonis hæc subiecit: aut si quem pater filium populisve incensum vendidit, gentiles sunt. Neque etiam Q. Fabius & P. Cornelius Aemiliani, quorum alter in Fabiam, alter in Coraeliam gentem adoptione transiit, Aemiliorum sunt gentiles: illi enim maxima, hi media capitis diminutione, & gentilitatem, & iura gentilitia amiserunt. Illi, quia serui facti, civitatem amiserunt & libertatem: hi, quoniam adoptione, sicut alias res innumerabiles (vt pro domo Cicero scribit) sic hereditates, nominis, pecuniæ, sac. orum, in ea, in quam adoptati sunt, familia adipiscuntur. Eadem emancipatorum causa est. Gentiles enim emancipatos liberos non esse, vel hinc apparet, quod quum gentiles intestato patris succedant, emancipati L. XII. Tab. neque tutelam legitimam, neque intestatorum patrum hereditates acquirunt. Quæ verò propria esse diximus iura, ea sacra sunt gentilitia, quæ anniuersaria à gente certo in loco fierent. Sic sacra Herculis, Potitiæ & Pinariæ gentis sunt propria, Veneris Iuliæ, Palladis Nautiæ, Solis Aureliæ, Ditis patris Valeriæ. Sic Livijs libro quinto, Fabiam gentem in colle Quirinali Gabino cinctu sacra fecisse statuta scribit. Hinc hereditates cum sacris & sine sacris apud Plautum & Ciceronem: quæ, vt sacra conseruarentur atque posteris proderentur, inuenta sunt & cõstituta: quæ quidem omnia amittunt qui capite sunt diminuti. Familiarum etiam propria quædam sunt iura: vt illud quod de Poplicolis & Tubertis Cicero de Legibus secundo, & in Poplicola Plutarchus tradunt: quibus virtutis causa tributum est, vt in vrbe sepelirentur: quod eorum posteri iure tenuerunt. Quamobrem qui gentiles sunt, primùm iura ea quæ gentium omnium communia, deinde quæ propria cuiusque gentis sunt, participant, & inter se communicant. Familia autem pars gentis est & vt ex gente Gentiles, sic Familiares, auctore Festo, ex familia primùm dicti sunt. Differt igitur à gente familia, quod gentis vt generis vniuersi pars est familia. Gens enim multas familias in se continet: familiæ verò, cognomine distinguuntur: vnde diuersa cognomina, diuersas familias constituunt. Nam in Iulia gente, alij Iulij sunt, alij Cæsares. Dux ergo Iuliæ gentis familiæ sunt: vna Iuliorum, altera Cæsarium. Sic in Fabia, Vibulani, Ambusti, Maximi, Pictores: in Furia, Fufij, Medullini. Camilli: in Quintia, Capitolini, Barbati, Cincinnati, Flaminij: eademque ratio est in reliquis. Confirmat hæc nostram opinionem, cum multorum, tum illa Livijs auctoritas, quæ est libro XXXIIX. vbi ait, P. Scipio Nasica orationem habuit plenam veris decoribus, non communiter Corneliæ gentis, sed propriæ familiæ suæ: vnde etiam constat nomen ad gentem, cognomen ad familiam referri. Atque hæc quidem ad Iurisconsultos

P R Æ F A T I O.

Jurisconsultos, Romanos, inquam, Jurisconsultos disputatio pertinet, qui discernere familiam à gente, quum de hereditatibus & tutelis agitur, debent. Præclarè enim apud Ciceronem Crassus, quum Juris civilis scientiam oratori necessariam probare vult, Quid, inquit, qua dere inter Marcellos & Claudios centumviri iudicarunt? quum Marcelli ab liberti filio stirpe Claudij patricij eiusdè nominis hereditatem gente ad se redisse dicerent, nonne in ea causa fuit oratoribus, de toto stirpis & gentilitatis iure dicendum? Satis nunc, opinor, constat gentium Romanarum origo, & progressio, & quid gens sit, quidve familia: superest ut de patricijs & plebeijs familijs agamus. Romulus (ut Dionysius & Plutarchus scribunt) in duas partes populum uniuersum distribuit. Nam qui genere, opibus, potètia, auctoritate plurimum possent, rerumque gestarum gloria excellerent, eos Senatores cõstituit, & Patres, honoris atque virtutis causa, appellauit: reliquos verò qui rebus omnibus inferiores essent, egentes, & inopes, Plebeios. illos rempublicam administrare, magistratus gerere, auspicia, sacra obire: hos, agros colere, & quæstuosis artibus operam dare: illos patronos, hos clientes esse voluit. Variæ sunt veterum opiniones, quare Patres primò Romulus appellauit. Nam alij (ut Liuius & Plutarchus) quòd patrem accipere possent, patres dictos existimant: alij verò (quorum sententiæ accedit Dionysius) quòd a tate & generis splendore ceteris antecellerent. Et hi quidem, mea sententia, firmiorem partem sequi videntur: quæ tamen res, quum parum momenti habeat, facit ne nimis diligenter inquirenda esse videatur. Perspicuum enim est, etiamsi causa ignoretur, constatque inter omnes, centum Senatores, quos Romulus primum publici consilij causa constituit, patres, eorumque progeniem patricios esse dictos. Qua in re, si ea quæ in veterum monumentis verissimis certissimisque testimonijs ad posteritatis memoriam consignata sunt, explicare atque excutere velimus, deprehendemus origine primùm, deinde cooptatione patricios fieri solitos. Origine, qui à centum Romuli Senatoribus originem ducit, ut Iunij, Valerij, Fabij, de quibus iam diximus. Cooptatione autem, qui vel à ceteris regibus, vel Senatusconsulto, vel lege ad populum lata, in ordinem patriciorum cooptati sunt. Etenim à Pompilio rege Numa Marcus ascitus in patriciorum numerum est: & Iulij, Quinctilij, Serulij, Geganiij, Curiatij, à Tullo Hostilio: à Ser. Tullo, Octauij. Senatusconsulto etiam patriciorum cooptationem fieri solitam, testis est gens Claudia, quam à Senatu, quum ex Sabinis in urbem migrasset, inter patricios allectam, Liuius, Dionysius, & Tacitus testantur. Lege verò, ut qui lege Iunia à L. Bruto, lege Cassia à Cæsare & lege Sentia ab Augusto, in patriciorum ordinem lecti sunt: cuius rei Suetonius auctor est, & libro vndecimo Tacitus. Iisdem diebus, inquit, in numerum patriciorum ascituit Cæsar vetustissimum quenque è Senatu, aut quibus clari parentes fuerant, paucis iam reliquis familiarum, quas Romulus maiorum, & L. Brutus minorum gentium appellarunt, exhaustis etiam quas Dictator lege Cassia, & princeps Augustus lege Brutia sublegere. atque hi Patricij sunt, unde patriciæ familiæ, & maiorum & minorum gentium patricij nominati sunt. Quos enim Romulus & ceteri reges patricios legerunt usque ad Tarquinium Priscum (siquidem Liuij sententiã sequamur) ij maiorum gentium: quos verò Brutus exactis regibus, ij minorum gentium patricij appellantur. Liuius hos Patres conscriptos libro secundo nominat. Deinde, inquit, quo plus viriura in Senatu frequentia ordinis faceret, cadibus regum diminutum patrũ numerum, primoribus equestris gradus lectis, ad trecentorum summam ex-

P R Æ F A T I O.

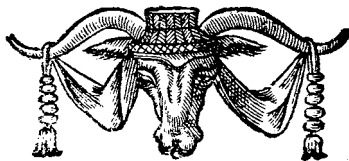
pleuit: traditumque inde fertur, ut in Senatū vocarentur, qui Patres, qui que conscripti essent: conscriptos videlicet, in nouum Senatū appellabant lectos. Sic Festus libro tertio, Conscripti dicebantur, qui ex equestri ordine patribus adscribebantur, ut numerus Senatorum expleretur. Minorum igitur gentium patricij sunt Octauij, Claudij, Papirij: de quibus sic Cicero lib. Epistolarum I X, Sed tamen, mi Petre, qui tibi in mentem venit negare Papirium quenquam unquam nisi plebeium fuisse? Fuerunt enim patricij minorū gentium. Reliquæ familiæ plebeie sunt, abiectæ illæ quidem primis temporibus, & contemptæ: mox ubi connubia, sacra, auspicia, cum plebeis, sacratis legibus, communicata sunt: ubi secures, sellam curulem, triumphos adepti, non iam de honore cum Patribus, sed rerum præclare gestarum, deuictarum gentium, expugnarum urbium, benè feliciterque administratæ reipublicæ gloria & laude certarunt, summam amplitudinem, summam dignitatem, memoriam nominis immortalē consecutæ sunt. Præclara res, egregium virtutis certamen, quod in imperio atque publica dignitate & debet & solet valere plurimum. Vna enim eademque ad virtutem via patet omnibus: trahimur omnes laudis studio, & natura ad gloriam impellimur, neque inuidere debemus iis, à quibus gloria aliqua iusta & merita pronocamur. Tales fuerunt Licinij, Marcelli, Decij,

Metelli, & complures alij, quorum opera, industria, virtute, populus Romanus in otio, in bello vsus est cum maxima laude, tum maiori emolumento.

* *

▲

A N T O.

ANTONII AVGVSTINI

DE FAMILIIS ROMANORVM

LIBER SINGVLARIS.

ACILIA.

ACILIA familia plebeia, sed nobilis consulatibus quinque, & triumpho vno ante Imperatores fuit, neque postea minus floruit. Vigente republica eius stirpes duæ Glabrionum, & Balborum: consulares ambæ fuerunt. Primus Glabrionum M'. Acilius c. f. L. N. Consul fuit an. DLXII. & Proconsule triumphauit de Ætolis, & rege Syriæ Antiocho anno proximo. Eius filius Manius Consul suffectus L. Postumio Albino anno fere DC. Hic auus, vel proauus M'. Glabrionis fuit, apud quem Prætorem de repetundis cognoscentem Cicero C. Verrem accusauit, eique in memoriam redigit legis paternæ Aciliæ, auique materni P. Sceuolæ, ac Soceri M. Scauri. Alconius in Verr. II. & pro Scauro. Hic M'. Acilius M'. F. M'. N. cōsul fuit an. DCLXXXVI cū C. Pisone Frugi. Ex Æmilia vxore liberos procreauit. Balborū primus M'. Acilius L. F. K. N. consul fuit anno DCIII cū T. Quinctio. T. F. Flaminio. Eius filius Manius post sex & triginta annos cum C. Catone. Sub Imperatoribus patricij Glabriones sex consules fuerunt, Auiolæ tres, Rufus, Faustinus, Seuerus singulares. Glabrionum primus sub Domitiano consulatum cum M. Vlpio Traiano, qui postea Imp. dictus est, cepit, in eo oecisus est an. DCCCLIII. Alter illius, vt creditur filius, cum paterno Manij prænomine *cos.* fuit cum C. Bellicio Torquato an. XXXIII. post patrem sub Hadriano Imp. Tertius sub Pio Antonino Sex. Acilius Glabrio cū C. Valerio Omollo Veriano Cos. an. DCCCCIV. Quartus Manius bis consul fuit, sed alterius anni tempus ignotum; atque ideo suffectum fuisse credendum est, iterum consul fuit collega Commodi Imp. in quinto consulatu an. CCIOXXXIX. Hic ille est, quem Pertinax dignum imperio orbis terrarum iudicabat, quem omnium patriciorum nobilissimum esse dicebat: originemque generis ab Ænea Veneris filio daxisse. Hunc quidem Manij filium, Manij nepotem esse credendum est; patrem vero fuisse Acilij Faustini consularis duo tituli duarum clarissimarum feminarum significant. Quintus M'. Glabrio consul cum M. Valerio Maximo, iterū sub Valeriano, & Galieno Impp. anno CIOVII. illius, vt arbitror nepos fuit. Vltimus Anicius Acilius Glabrio Faustus collega Theodosij Iun. in XVI. consulatu ann. CIOXXXIX. Christi

CCCCXXVII. Hic etiam sub Honorio, & Theodosio præfectus vrbs fuit. Hic videtur in Aniciorum nobilem quoque familiam infertus vtriusque nomina vsurpasse. Auiolarum primus collega in consulatu Q. Asinij Marcelli, sub quib. Ti. Claudius Imp. mortuus est. an. DCCCVI. Hunc memoriæ proditum est in rogo positum se viuum comburi ostendisse, sed subueniri non potuisse, vt Plin. lib. VI. Val. Max. lib. I. referunt. Alter eius, vt credibile est, nepos sub Hadriano Imp. consul fuit cum C. Corellio Panfa an. DCCCLXXIIII. Tertius huius fortasse filius cum M. Antonio Gordiano Imp. cos. an. DCCCC. Quartus Rufus Acilius ante hos duos non ordinarius, sed suffectus cos. fuit ex Kal. Iul. sub Traiano Imp. cum C. Cæcilio Classico, vt Plinius minor in epistula quadam refert, an. DCCCLIV. Fortasse is est, cuius titulus extat Panhormi L. ACILIO. L. F. Q. N. R. VFO Faustinus Glabronis bis consulis filius, atq; Glabronis senioris nepos, vt diximus, consul fuit sub Seuero cum C. Cæsonio Macro Rufiniano an. DCCCLXII. Huius filius C. Acilius, filia Acilia Maniliola, neptis ex filio Acilia Gaunia Præstana Seuerus Acilius cos. sub Constantino Imp. fuit cum FL. Iunio Rufino anno CIO LXXIV. & post alterum annum Præf. vrbi. De Fausto diximus, cum de Glabrione ultimo dictum est.

Æ L I A.

Æ L I A familia, siue Ailia plebeia, sed non ignobilis multis ex consularibus viris, & duobus censoriis, ac duobus, qui Magistri Equitum fuerunt. Antiquiores cognomento Paiti, siue Paeti dicti, deinde Cati, Tubero-nes, Ligures, Lamiaë vigente libertate. Postea ex eadem Imperatores fuerunt P. Ælius Hadrianus, T. Ælius Antoninus Pius, L. Ælius Aurelius Commodus, Cæsar vero tantum L. Ælius Hadriani filius L. Aurelij Veri Imp. pater. Patros consules quinque, censores duos, Magistros Equitum item duos ante C. Cæsaris Dictaturam fuisse video. Nam primus P. Ailius Paitus cos. fuit cum C. Sulpicio Longo anno CDXVI. eius filius P. Paitus Magister Equitum fuit Q. Fabio Ambusto Dictatori comitiorum caussa, sed vitio facti abdicarunt, & in eorum locum facti sunt M. Æmilius Barbula Dict. L. Valerius Potitus Flaccus II. Mag. Eq. quo anno Caudina nota iniusta est Ti. Veturio Caluino II. Sp. Postumio Regillensi Albino II. cos. an. CDXXXII. Post annos xxxv. C. Paitus cos. fuit cum M. Valerio Maximo Potito, quo anno plebs in Ianiculum secessit: quam Q. Hortensius Dictator placauit. Postea P. Ailius Q. F. Q. N. Paitus Magister Equitum fuit C. Seruilio Dictatore an. DLI. Comitiorum habendorum caussa, quibus comitiis consules creati sunt C. N. Cornelius Lentulus, & P. Ailius, Q. F. P. N. Paitus. Fuit hic iurisperitus, & frater eius Sextus, quam scientiam Tubero-nes quoque illustrarunt. Nec Mucia familia plures iurisconsultos habuit, quam Ælia. Censores quoque ambo fratres fuerunt, Publius collega P. Scipionis Africani post biennium, quam consul ipse fuerat, Sextus sequenti lustro cum C. Cornelio Cethego; lustrumque fecere XLVI. & L. II. Sextus consul fuerat cum T. Quinctio Flaminio an. DLV. Hic ille est, cui primus Catus appellatus est, de quo Ennius,

Egredie cordatus homo Catus Ælius Sextus.

Catum

Catum Varro interpretatur acutum potius, quam sapientem. Ab hoc actiones compositæ sunt, quodius Ælianum dicebatur, & liber Triperita inscriptus, vt Pomponius refert. Publij filius Q. Paitus consul fuit cum M. Junio Penno an. DXXCVI. Hunc sunt, qui existiment primum Tuberonem appellatum L. Æmilij Paulli, qui hoc anno triumphauit Proconsule ex Macedonia, & rege Persa, generum. Memorixque proditum est, sexdecim Ælios in vna domuncula habitasse, vbi postea Mariana monumenta fuerunt, vnum eos in agro Veiente fundum aluisse, vnum eis in circo spectaculi locum fuisse. nullum apud eos argenti scrupulum ante, quam Paullus genero ex præda quinque pondo donasset. Natus ex his est Publius Tubero, & Q. Tubero ille Stoicus, qui in Triumviratu iudicauit contra auunculi sui minoris Africani testimonium: quique rogatus à Q. Fabio Maximo consobrino suo, cum epulum Africani mortui nomine populo daret, vt triclinium sterneret, pelliculis hædinis lectulos punicanos strauit, & exposuit vasa Samia, vt Cicero auctor est. Quibus rebus vir integerrimus, atque eruditissimus, & L. Paulli nepos in Præturæ petitione repulsam tulit. Hic iuris quoque ciuilis peritissimus fuit, & alius Q. Tubero, qui Ligarium accusauit, nec obtinuit apud C. Cæsarem. Nam cum pater eius L. Tubero Africam ex Senatus decreto obtinere deberet, à P. Attio Varo, & Q. Ligario prohibitus est, qui nec aquam haurire, nec filium affectum valetudine in terram exponere passi sunt. Extat ea de re Ciceronis Ligariana oratio, qui initio orationis propinquum Q. Tuberonem appellat. Hic doctissimus fuit non solum iuris publici, & priuati, sed totius antiquitatis, librosque plurimos reliquit, sed propter antiquorum verborum vsurpationem parum gratos. Fuit autem patricius, vt Pomponius asserit, & ex Sulpitia Seruij filia, qui princeps iuris consultorum eo tempore fuit, matrem Caij Cassij Longini iuris etiam consulti doctissimi suscepit. Sed hæc posteriora sunt. Redeo ad superiora tempora libertatis reip. Romanæ.

Ligurem Consularem vnum reperio P. Ælium P. F. P. N. qui cum C. Popillio P. F. P. N. Læate consul fuit an. DXXCII. notatumque est tum primum ambos cos. plebeios fuisse. Hæc de cōsularibus Æliis. Apud Liuium autem legi quemdam P. Ælium Quæstorem an. CCCXLIV. necnon apud Plinium Thurinos C. Ælium TR. PL. statua & corona aurea donasse, quod legem pertulisset in Stennium Statilium Lucanum, qui Thurinos bis infeltauerat. Sub Imperatoribus quattuor ante Hadrianum Augustum consules video cognominibus inter se distinctos. Q. Tuberonem, L. Lamia, Sex. Catum, & L. Seianum: tres primos sub Augusto, vltimum sub Ti. Cæsare. Tubero cum à Dione Q. F. dicatur. non is est, de quo antea diximus, Q. Tubero L. F. sed eius filius, quamuis Pomponius eundem esse videatur affirmare. Fuit quidem certe cos. cum Paulo Fabio. Q. F. Maximo an. DC CXLII. At L. Lamia L. F. cos. fuit cum M. Seruilio M. F. Gemino post XIII. annos, quam superiores. Lamias à Lamo dictos, qui Formias condidit, Horatii auctor est, eosque & vetustos, & nobiles appellat. Cicero L. Lamiam equitem Ro. prodidit in exilium missum à Gabinio cos. quod Ciceroni faueret. eundem Ciceronis cadaver, vel cineres sepulcro condidisse traditum est carminibus non ineruditis. Val. Max. libro I. cap. VIII. & Plin. lib. VII. cap. LII. memoriæ prodiderunt L. Lamiam

virum Prætorium vocem in rogo edidisse, & C.Ælium Tuberonem Præ-
tura functum à rogo relatum. Sex. Ælius Q. F. Catus, ab illo cordato viro
Cato Ælio, vt Ennius scripsit, ducens originem successor Lamię fuit, cum
C. Sentio c. F. Saturnino. Ab his lex Ælia Sentia perlata est auctore Au-
gusto. Vltimus L. Ælius Seianus L. Seij Strabonis equitis Ro. filius tem-
poribus Ti. Cæsaris plurimum potuit. natus Volsiniis, Præfectus prætorio
solus cepit; sed post mensem Seianum collegam asciiuit. an. D C C L X X I I I.
ex vxore Apicata tres liberos habuit; sed is cum liberis oppressus est, cõ-
iurasse aduersum Imp. conuictus. Auunculum habuit Iuniũ Blæsum Pro-
cos. Africæ. P. Ælius T. F. T. N. Hadrianus Italicensibus parentibus natus,
qui ex Hadria Scipionum tempore in Hispaniam migrarunt. Eius pater
Hadrianus Afer consobrinus Traiani Imp. auus Marillinus primus in e-
ius familia senator, vt Ælius Spartianus refert. Ante imperium cos. suffe-
ctus ex Kal. Iul. cum L. Publilio Celso an. D C C D L X I. Iterum, ac tertio
cõsul initio principatus, quem adoptione vera, vel ficta moriète Traiano
suscepit, Vlpiaę familiæ nomen recusasse videtur: Traiani cognomen v-
surpasse: filios, atque libertos Ælios appellauisse. Extant plerique tituli li-
bertorum Hadriani; qui P. AELII, AVG. LIB. notantur: vt Antonini Pij li-
berti, T. AELII AVG. L. Colonias quoque Ælias dictas constat, aliasque
vrbes restauratas; in quibus Hierosolymorum vrbs Ælia Capitolina di-
cta deinceps est. Tribuniciam potestatem semel, ac vicies suscepit, Impe-
rator bis appellatus est; ceterosque titulos viuus obtinuit, & post mortem
Diuus Hadrianus dictus. Filios adoptauit L. Ceionium L. F. L. N. Com-
modum Verum, qui postea L. Ælius Cæsar appellatus fuit, & T. Aureliũ
Fuluium Boionium Antoninum, qui postea Imp. Cæsar. T. Ælius Anto-
ninus Pius dictus est. L. Ælius ante adoptionem consul fuit cum Sex. Ve-
tuleno Ciuica Pompeiano an. D C C X X I I X. eodemque anno adoptatus
nomen mutauit, & Tribuniciam potestatem accepit, & cõsul iterum de-
signatus in proximum annum est. Iphis vero Kal. Ian. mortuus est cos. I I.
T. R. P. O. T. I I. Filium reliquit L. Ceionium Commodum, qui à T. Anto-
nino adoptatus L. Aurelius Verus appellatus est, & cum fratrẽ adoptiuo
M. Aurelio Antonino, eodemque focero suo imperium obtinuit. Hi vero
secuti sunt Aurelij nomen: propterea quod Pius ex ea familia fuerit: quã-
uis adoptione Hadriani in Æliam translatus sit. Summo quidem certe
iure omnes hi in Cocceiam familiã erant inferendi. Nam Cocceius Ner-
ua Vlpium Traianum, Vlpium Ælium Hadrianum, Ælium Ceionium Cõ-
modum, & Aurelium Antoninum, Aurelius Annium Verum, & Ceio-
nium Commodum adoptauit. T. Antoninus Pius consul quater fuit, Tri-
buniciam potestatem quater & vicies accepit, Imperator bis appellatus
est. Faustina filiam Marco filio adoptiuo coniunxit. ex his L. Commo-
dus natus est, qui patre viuo Augustus appellatus, & post eius mortem
paternas, & auitas virtutes non est imitatus. Hunc video, & L. Ælium, &
M. Aurelium, & L. Ælium Aurelium dictum esse. Cõsul septies fuit, Trib.
Pot. XVIII. Imp. VIII. Post hos Imperatores tres tantum Ælios consules
inuenio: C. Ælium, siue Allium c. F. Fuscianum, qui sub eodem Commo-
do consul fuit cum Dullio Silano an. D C C C X L. & Q. Ælium vel Allium
Maximum, collegam M. Flauij M. F. Apri post annos X I X. sub Seuero, &
Antonino

Antonino, nec non Ælium Scorpionum consulem susceptum ex Kal. Jul. an. CIOXXIX. sub Floriano Imp.

Æ M I L I A.

Æ M I L I A siue Aimilia familia patricia clarissima fuit, ab ipsis initiis libertatis reip. Rom. ad Augusti tempora multis illustribus viris domi, militiæque decorata. Pontificatu maximo, Dictaturis, Triumphis, Principibus Senatus, Censuris, Consulatibus, Magisteriis Equitum, & Tribunatib. Militum consulari potestate, & Triumviratu reipublicæ constituendæ, ita sæpe, vt pauca eam numero vincant, exornata est. Diuiditur in has quinque præcipuas stirpes, quæ cognominibus distinguuntur, Mamorcinorum, Barbularum, Paullorum, Paporum, Lepidorum. Sunt etiam aliæ singulares, aut raræ, ex quibus vnus aut alter consul fuit, vt Regillorum, Scaurorum, de quibus posterior dicemus. Mamercini nouem obtinuerunt consulatus xii. Dictaturas v. Tribunatus Militares cum consulari potestate ix. Magisteria Equitum iii. Triumphos iii. Nam primus i. L. Aimilius Mamerci filius ter consul fuit primo cum Kæsone Fabio k. f. Vibulano anno cclxviii. deinde sexto anno cum C. Seruilio Structo Ahala, tertio post annos quinque cum Vopisco Iulio Iulo. Huius Lucij ii. filius Tiberius Mamercinus bis consul fuit, prius anno tertio post vltimum patris consulatum cum L. Valerio Voluso Potito ii. posterior cum iii. Q. Fabio Vibulano anno ccxxcvi. Tertius Mamercus fuit m. f. Lucij ter consulis, vt suspicor, nepos. Hic ter Dictator fuit, ac bis triumphauit. Tribunus antea Militum fuerat an. cccxv. cum L. Quinctio Cincinnato, & L. Iulio Iulo. Anno proximo Dictator de Fidenatibus Idib. Sept. triumphauit. Actertio postea anno iterum Dictator rei gerundæ causa fuit. Post vndecim verò annos iterum triumphauit Dictator tertium de Veientib. & Fidenatibus. Quæstitor biennio antea fuerat, hoc est anno cccxxv. Mamerci filius Manius ter Tribunus Militum fuit post consulatum, quem gessit anno cccxliii. cum C. Valerio Potito Voluso. Namque quinquennio post cum aliis quinque patriciis, & anno ccccl. iterum cum totidem, ac biennio proximo, cum totidem collegis patriciis tertio Tribunatum gessit. Hunc apertè Verrius Flaccus M. Aimilium, Mam. f. m. n. Mamercinum in fastis notat. At C. Mamercinus, qui bis v. vi. Tribunus Militum, & M. Mamercinus, qui semel creati sunt, ille annis cccclix. & cccclxii. hic hoc eodem postremo relato anno: quibus parentibus orti fuerint, nullum habemus auctorem. Mihi probabile videtur, Manij fratres fuisse. Septimus Mamercinus quinquies Tribunus Militum, bis consul, semel Magister Equitum creatus est. Hunc L. Aimilium l. f. appellatum video, adderem libens Mam. N. Primus Tribunatus actus est anno sequenti post captam urbem à Gallis, hoc est anno cccclxiv. Secundus biennio post primum, tertius quadriennio post alterum, quartus continuatus est post tertium, inter quartum, & quintum anni quattuor medij interfuerunt. Post hos magistratus ob maximas contentiones plebis cum patribus de plebeio consule M. Furio Camillus iv. Dictator dictus L. Aimilium Magistrum Equitum fuit, sed ambo re infecta abdicarunt, fuit is annus cccclxxxv. Tandem biennio post

- pacata feditione primus L. Sextius plebeius, qui diu Tribunus Plebis fuerat, consul collegam habuit ex patribus eundem L. Mamercinum: Iterum consul fuit post annos tres cum C. N. Genucio Auentinensi. Huius filius L. Aimilius apertè à Verrio L. F. L. N. Mamercinus Priuernas appellatur. Bis Dictator, bis Magister Equitum, & bis Consul fuit, & in secundo consulatu triumphauit de Priuernatibus, vnde cognomen accepit Kal. Mart. an. CDXXIV. cum collega C. Plautio P. F. Deciano Hypfate. Magister Equitum fuit C. Iulio Iulo Dictatore in castris nouo more dicto an. CDI. Iterum decennio post M. Valerio Coruo Dictatori. & anno sequenti consulatum gessit cum C. Plautio C. F. Vennone II. Dictator comitiorum habendorum causa an. CDXIX. Magistrum Equitum dixit Q. Publilium Philonem plebeium. Iterum Dictator rei gerundæ causa Magistrum Equit. habuit L. Fuluium Curuum item plebeium anno CDXXXVII. Postremus Mamercinus Tiberij prænomine, quo nemo alius vsus est, quod meminerim, ex hac familia: Consul fuit cum Q. Publilio Philone an. CDXIV. eius parentes ignorantur. Possumus hunc suspicari esse Priuernatis fratrem.
- II. Barbulæ quattuor, totidem Consulatus, Dictaturam vnam, triumphos I. duos consecuti sunt. Primus M. Aimilius Q. F. L. N. Dictator fuit comitiorum habendorum causa an. CDXXII. quo anno turpis Caudina pax inita fuit. Magistrum Equitum dixit L. Valerium Potitum Flaccum II. Hunc quidam M. F. appellant, sed ego titulum sequor, & denarium, in quo III. M. Aimilius Q. F. Barbula Consul fuisse dicitur. annum tamen consulatus nondum reperi. Huius frater Q. Aimilius à Verrio Q. F. L. N. appellatur. Consul fuit quadriennio post cum C. Iunio Bubulco Bruto. eundem collegam habuit tertium consulem in secundo cōsulatu anno CDXLI. Amboque eodem mense triumpharunt, Brutus Nonis Sextil. de Samnitibus, Barbula Idibus de Etruscis. Secutus est L. Barbula Q. F. Q. N. COS. anno primo belli Tarentini, cuius collega fuit Q. Marcius Philippus. Amboque triumpharunt: Philippus eodem anno de Etruscis, Barbula proximo anno IV. Proconsule de Tarentineis, Samnitibus, & Sallentineis VI. Idus Quintil. an. CDLXXII. Quartus fuit M. Aimilius, quem Verrius L. F. Q. N. notat consulem cum M. Iunio Pera an. DXIII. Hic fortasse est in denario Q. F. dictus, conuenit enim prænomen. Nec displiceret, vt hunc Q. F. L. N. appellaremus: vt tempora consulatum quadrarent aptius. Hæc de Barbulis.
- III. Paullorum gens quattuor habuit veteres insignes viros, qui consulatum sexies, Magisterium Equitum semel, Censorium honorem item semel, & triumphos quinque sunt consecuti. Post annum septingentesimum quattuor reperi Paullus Consulares, ex quibus vnus censorius fuit. Sed hi inter Lepidos erunt referendi, nam vtrumque nomē vsurparunt, I. vno excepto L. Emilio M. F. qui Consul fuit cum C. Claudio C. F. Marcello anno DCCIII. Primus igitur M. Aimilius L. F. L. N. Paullus Consul fuit cum M. Liuo Dentre an. CDLI. & sequenti anno Magister Equitum Q. Fabio Maximo Rulliano Dictatore iterum rei gerundæ causa. Huius filius Marcus Consulatum gessit cum Ser. Fulvio Pætino Nobiliore. amboque anno proximo Proconsulibus de Cossurenrib. & Pœneis nauales triumphos egerunt: Nobilior XIII. Kal. Febr. Paullus XI. Kal. an. CDXCIX. decimo

decimo anno belli Punici primi. Tertius fuit L. Paullus superioris filius. III.
 Hic Consul fuit cum M. Liuiio Salinatore an. DXXIV . vterque in consu-
 latu de Illuricis triumphauit. Sed ambo postea accusati, Salinatorque so-
 lus damnatus est. Iterum consul triennio post, qui tertius annus fuit belli
 Punici secundi propter collegæ C. Terentij Varronis temeritatem in
 Cannensi pugna occisus est. Filium reliquit L. Æmilium clarissimum vi- IV.
 rum, qui ter triumphauit, bis Consul & Censor, & Augur fuit. Namque
 ante Consulatum Proprætor triumphauit ex Hispania an. DLXIV . post
 septem annos consul fuit cum Cn. Bæbio Tamphilo, & anno proximo i-
 terum triumphauit de Liguribus Ingauneis. Iterum consul an. DXXCV .
 cum C. Licinio Crasso fuit. Persæm vltimum Macedonum Regem prælio
 vicit, atque captiuum cum liberis in triumpho duxit, quem triduo egit
 quarto, tertio, & pridie Kal. Decemb. Proconsule anno proximo. Eodem
 tempore duos filios amisit, quos sui nominis, & familiæ heredes relin-
 quere cogitabat. Nam duos maiores alterum P. Cornelio Scipioni Afri-
 canus maioris, & Æmilix sororis filio in adoptionem dedit, qui postea A-
 fricanus minor, Carthagine diruta, appellatus est; alterum Q. Fabio Ma-
 ximo quinquies consuli. Itaque alter dictus est P. Cornelius P. F. Scipio
 Æmilianus, cuius liberos nullos extitisse meminimus, alter Q. Fabius Q.
 F. Maximus Æmilianus, à quo plures Fabij extiterunt. Filias reliquit tres,
 ex quibus vna Q. Ælio Tuberoni, altera M. Catoni Liciniano M. Catonis
 Censorij filio nupsit, ex quibus liberi nati sunt. Mater horum omnium
 Papiria fuit C. Papirij Mafonis consularis, & triumphalis viri filia. Censu-
 ram denique Paullus obtinuit anno tertio post triumphum cum Q. Marcio
 Philippo, lustrumque fecerunt LIII .

Paporum gens duos habuit clarissimos viros, quorum alter consul bis, IV.
 & censor; alter etiam censorius, & triumphalis, ac consularis fuit. Ante hos
 à Liuiio M. Æmilius Papus Dictator refertur, quem nos Barbulam appel-
 lauimus, alios annales secuti. Sed sine controuersia Q. Æmilius Papus
 consul fuit cum C. Fabricio Luscinio anno proximo ante bellum Taren-
 tinum, quod L. Æmilio Barbula, & Q. Marcio Philippo cos. inchoatum
 est anno CDLXXII . Secundum consulatum, & censuram cum eodem col-
 lega egit an. CDLXXV . & CDLXXXIX . lustrum fecerunt XXXIII . Post
 hunc L. Æmilius Q. F. L. N. post illius censuræ annum I. consul fuit cum
 C. Atilio Regulo anno primo belli Gallici Cisalpini, & de Galleis trium-
 phum egit III . Nonas Mart. in consulatu. Censor fuit cum C. Flamini-
 o anno DXXXIII . qui circo Flamini, & viæ Flaminix nomen reliquit. Pa-
 porum cognomen videtur ex eo sumptum, quod papi carduorum flores
 sunt, vt ait Festus, de quibus Lucretius.

Vestem nec plumas auium, paposque volantes.

Ad Lepidorū stirpem ventum est, ex qua decem ad M. Lepidū Trium-
 uirum, post eum ad obitum Augusti septem insignes magistratus, hono- V.
 res, ac sacerdotia obtinuerunt. Duo Pontifices Maximi fuerunt, vnus se-
 mel, alter sex lustris Princeps Senatus vnus Triumuir bis reip. cōstituen-
 dæ, vnus Magister Equitum bis, Censores tres, duo triumphales, ex qui-
 bus alter bis, vnus triumphalia ornamenta accepit. Consules xv. consula-

- I. tus obtinuerunt xviii. ex quibus iiii. tantum suffectorum fuerunt. Primus
- I I. M. Lepidus cos. fuit cū C. Claudio Canina anno. CDLXVIII. Alter Marcus Marci filius Marci nepos, quem Liuius ait bis consulem, atque Augurum fuisse, ac patrem Marci, Lucij, & Quincti Lepidorum, consul fuit cum M. P. Publicio Malleolo anno DXXI. Iterum consul cum M. Valerio Leuino post duodecim annos, quo anno L. Veturius Philo, & C. Lutatius Catulus vitio facti abdicarunt, vt quidam scripserunt. Tertius Marcus superioris filius indolis suæ specimen prætextatus dedit, qui annos natus xv. hostem occidit, ciuem seruauit, quamobrem statua, ei statuta est in Capitolio, quod Valerius Maximus refert, & de ea re denarius extat cum his literis M. LEPIDVS. AN. XV. PR. H. O. C. S. Alter quoque denarius insignem honorem habitum eidem M. Lepido significat cuius multi meminerunt, vt cum Ptolemæus Rex tutorem filio suo populum Rom. reliquisset; Lepidus hic, qui Pontifex Maximus, ac bis consul fuit, ad Regis pueri tutelam gerendam Alexandream missus sit. Primum consulatum gessit cum C. Flamio C. F. an. DLXVI. Pontifex Max. octauo postea anno in locum C. Seruiliij Gemini factus est, item censor eodem anno cum M. Fulvio Nobiliore, cum quo inimicitias gesserat, quas reip. causa censor designatus deposuit, lustrum fecerunt L. & ipse Lepidus princeps senatus dictus est. Iterum consul cum P. Mucio Scauola, de Liguribus triumphauit an. DLXXVIII. Hic sex lustris princeps senatus lectus est. Sexti censes fuere M. Valerius Messalla, C. Cassius Longinus, qui lustrum L v. fecerunt an. DCCIX. M. Lepidus mortuus est anno postea tertio, aut quarto.
- I V. Quartus M. Lepidus M. F. M. N. ac consul anno DCCV. cum C. Popillio
- V. Lanate II. Quinctus M. Lepidus, Porcina dictus est principis Lepidi filius. Consul autem fuit anno DCCXI. cum C. Hostilio Mancino. Sextus Mamerci prænomine superioris, vt creditur, frater vndecimo postea anno consul fuit cum L. Aurelio Oreste, quo tempore quarti ludj sæculares facti sunt, vt plures scripserunt. Septimus M. Aimilius Q. F. M. N. Lepidus à Verrio appellatur, consul autem fuit cum Q. Lutatio Catulo. Sullæque & Catuli aduersarius extitit in consulatu an. DCLXXV. Hunc esse arbitror Triumviri patrem, quem pronepotem principis senatus fuisse Cicero auctor est. Erit igitur hic Porcinæ nepos. Octauus Mamercus Aimilius Mam. F. M. N. Lepidus Liuianus. qui D. Liuij Drusij filius fuisse dicitur, adoptatus à Mamercus principis Lepidi filio. Consul autem fuit anno post superiorē Cn. Octauio. Censor post consulatum an. xvi. cum P. Seruilio Isaurico fuit, lustrum fecerunt LXX. & proximo lustro princeps senatus lectus est an. DCCCIX. Ad hunc, eiusve liberos pertinet denarius ita
- I X. inscriptus M. MAMERC. LEPIDVS. LIVIANVS. Nonus M. Lepidus, qui cum L. Volcatio Lullo consul. fuit an. DCCXCVII. Huius parentes ignorantur. Verisimile est ab eo, quem quarto loco retulimus, originem traxisse Peruenimus ad M. Lepidum Triumvirum, qui à M. Verrio M. F. Q. N. dicitur: hoc est septimo loco constituti filius. Hic prætor Cæsare Dict. dixit nouo more, ceteros enim consules dixerunt. Præpatore ex Hispania triumphum egit. an. DCCVI. Sequenti anno consul fuit cum C. Cæsare I I I. consule, & in tertia, & quarta dictatura magister equitum, eas gessit Cæsar duobus proximis annis. Occiso Cæsare Eidib. Martiis Pontifex Maximus factus est an. DCCIX. Sequenti anno triumvir reip. constituendæ

tuendæ cum M. Antonio, cuius filiam filio suo collocavit. & C. Cæsare Octaviano, qui postea Augustus appellatus est. Susceperunt autem hoc genus imperij ex ante diem quintum Kal. Decemb. ad Pridie. Kal. Ianuar. sextas, hoc est in quinquennium. Eodem anno Pridie Kal. Ianuar. procos. ex Hispania iterum triumphavit. Kalendis ipsis consul iterum fuit cū C. Munatio Planco, qui i v. Kal. Ian. de Galleis triūphum egerat. Iactatus est in triumpho ex licentia militari versus:

De Germaneis, non de Galleis duo triumphant consules,

Propterea quod nomina duorum fratrum eorundem in proscriptorum tabulis legerentur. Fratrem Lepidi arbitror fuisse Paullum Lepidum, qui servatus est. Planci frater L. Plotius dicebatur. Iterum triumphavit in alterum quinquennium cum eisdem collegis creatus anno secundo à C. Cæsare collega abdicare coactus est. erat is annus DCCXVII. vixit autē vsque ad DCCXL. annū Pontifex maximus. Vxor eius Iunia M. Bruti soror, ex qua liberus suscepit. Post hunc primus Paullus M. F. L. N. I. consul suffectus ex Kal. Iul. cum C. Memmio an. DCCXIX. Hic etiam censor fuit cum L. Munatio Planco post annos XII. Iustrum tamen non fecerunt. Hunc quidam P. Aimilium Paullum, alij M. F. Q. N. appellant nos verisimiliora secuti sumus. Huius censoris filius L. Paulus Iuliam Iuliam, & M. Agrippæ filiam Augusti neptem duxit, Æmiliamq. Lepidam ex I. I. ea suscepit, quæ fuit Ti. c. L. Imp. sponsa. Alter Paullus Triumviri frater consul etiam suffectus fuit ex Kal. Iul. cum L. Cornelio an. DCCXI. Hic porticum Pauli ædificavit, & dedicavit. Tertius Q. Lepidus est Manij filius, qui consul cum M. Lollio M. F. fuit an. DCCXII. vt ex titulo pontis Fabricij constat. Quem enim L. Fabricius curator viarum faciendum curauerat, hi consules ex s. c. probauerūt. Quartus L. Aimilius L. F. Paullus. Hunc putant filium fuisse L. Paulli M. F. qui cos. fuit anno DCCIII. effeq. inter Paullorum gentem constituendum. Mihi magis placet, vt hoc loco relinquatur. Consul fuit an. DCCIII. cum C. Cæsare Augusti filio post Christum natum anno secundo. Quintus erit M. Lepidus L. F. qui cum V. L. Arruntio consul fuit, quinto post superiorē anno. Sextus Manius Aimilius Q. F. M. N. Lepidus qui consul cum T. Statilio Tauro fuit an. DCCXLIII. Præter hos inuenio M. Æmilium Q. F. M. N. Lepidum obtinuisse VII. triūphalia ornāmēta legatum Augusti an. DCCXL. ex Dalmatia. Ad extremum de Lepidi cognomine non reticebo, videri eo voluisse exprimere, quid Aimilij nomine significaretur. vt cum Vergilius armifonam Palladem, Plemmyrion vndosum, clarum Olympū dixit. Sic felix Sylla Faustum filium appellavit, & filiam Faustam; quod vsurpari soleret: [Quod felix, faustumq. sit] ac non multum significatione differrent. Nunc de reliquis Æmiliis videamus. Regilli cognomine vnum triumphalem L. Aimilium M. F. reperio proprætore naualem egisse de rege Antiocho Kal. Febr. an. DLXV. Scaurū item vnum insignem virum M. Aimilium M. F. L. N. qui consul cum M. Cæcilio Q. F. Metello anno DCCXXIX. De Galleis karneis triumphavit. Censor post sex annos fuit cum M. Liuiio. C. F. M. Aimiliani Nepote Druso, qui in eo honore mortuus est, & Scaurus abdicavit more maiorum, ante tamen viam Æmiliam stravit, pontem-

que refecit Æmilium. Proximo anno censores creati Q. Fabius Max. Allobrogicus. & C. Licinius Geta, hunc principem senatus legerunt, & tribus aliis lustris alij censores, quoad mortuus est. Augurem quoque fuisse proditum est. Huius vxor fuit Cæcilia L. Metelli Delmatici filia, quæ postea L. Sullæ Felici Dictatori nupsit, neque satis pudica credita est. Filios ex ea reliquit M. Scaurum, qui insignem Ædilitatem curulem obiit, ac prætor Sardiniam obtinuit, quem Cicero reum repetundarum defendit, & filiam Æmiliam, quæ prius ex M. Acilio Glabrione viro consulari eiusdem nominis filium procreavit: & postea Cn. Pompeio Magno nupsit. Tertiam vero Muciam eiusdem Pompeij vxorem, quæ soror Q. Metelli Nepotis dicta est, duxit M. Scaurus filius, & ex ea filium procreavit, qui frater filiorum Pompeij fuit: vt ipse frater filiorum L. Sullæ Fausti & Faustæ, de quibus paullo ante dictum est, fuit. Præter hos omnes, in fastis Verrij Flacci tertijs ludis sæcularib. qui an. d x v i i. facti sunt, M. Æmilius M. F. Magister X. vir cum M. Liuiio Salinatore fuit. Hæc de his Æmilijs, qui ante Ti. Cæsarem claruerunt. Post quæ tempora vix. quinq. aut sex huius tam illustri familia nomen retinere, qui consulatus adepti sint.

I Primus M. Lepidus consul cum L. Nonio fuit. hos existimo fuisse an. **II** D C C C X L V I. quo anno alij L. Nonium Asprenatem Torquatū, & Clementem, vel Lateranum sub Domitiano Imp. prodūt. Alter est Æmilius Ælianus qui cum L. Antistio vetere cos. fuit an. d c c c l x i i x. sub Nerua **III** Imp. Tertius Æmilius Iuncus, qui cum Iulio, vel Atilo Seuero consul suffectus fuit ex Kal. Iul. sub. Commodio Imp. an. d c c c x x x i v. Quartus Æmilius Lætus, qui bis consul fuit, prioris consulatus tempus ignoratur, credendum est suffectum fuisse. Iterum consul cum Anicio Cereali fuit an. x x x i i i. post superioris cōsulatum sub M. Antonino Seueri Imp. filio. **v** Quintus Æmilius Papius consul fuit cum C. Iulio Arriano sub Gordiano **VI** no Imp. an. d c c c c x c v. Sextus P. L. Æmilius cos. fuit cum P. L. Viatore an. c i o c c x l v i. sub Anastasio Imp. His Æmilius Papinianus præfectus prætorio iuriscōsultorum princeps, qui à M. Antonino Seueri filio occisus est, addatur. Is solus Æmiliae familiae gloriam senescentem retinuit, & decorauit.

ANTONIA.

ANTONIA familia in duas gentes diuisa patriciorum, & plebeiorum paucos habuit, qui magistratus maiores, & honores fuerint adepti. Patricij duo Metendę cognomento dicti, quorum alter T. Antonius Decemuir legibus scribendis fuit anno vrbs c c c i i i. Iterum anno proximo factus, propter scelus Appij Claudij collegæ abdicauit. Leges tamen x i i. tabularum ab his, & alijs Decemuiris conscriptæ sunt. Alter Q. Antonius huius, vt creditur, filius tribunus militum fuit consulari potestate anno c c c x x x i. collegæ eius fuerunt L. Manlius Vulso Capitolinus, L. Papius Mugillanus, L. Seruilius Structus. Sequutus est magister equitum M. Antonius, P. Cornelio Rufino Dictatore an. c c c x i x. quæ superioribus patricijs connumerassent, nisi me cognominis defectus, & prænomen Marci retardaret. & quod iam tum plebei magistri equitum fierent post C. Licinium Caluum, qui primus è plebe magister equitum fuit anno

an. c c c l x x v. Hic quoque Antonius, & Rufinus Dictator vitio creati abdicarunt. Plebeij post hunc sex, consulatus obtinuerunt septem, censuras duas, triumphos duos, ouationem vnam, magistrum equitum vnum, triumuiratus reip. constituendæ duos. Hæc ante obitum Augusti. Postea tres Imperatores Antonij Gordiani fuerunt, vna Antonia Augusta Ti. Claudij Imperatoris mater. Antonini Imperatores plures, sed hi Eliam, & Aureliam familias exornarunt. Princeps huius familiæ florente rep. M. Antonius fuit vir disertissimus, quem Cicero multis laudibus exornat. hic prætor de piratis triumphauit an. d c l i. consul triennio post cum A. Postumio Albino, censor biennio sequenti cum L. Valerio Flacco. occisus est à L. Cinna consule an. d c l x v i. duos filios reliquit Marcum Triumuirum patrem, & C. Antonium M. Tulij Ciceronis in consulatu collegam an. d c x c. qui quamuis Catilinam detecta coniuratione armis est persecutus; tamen, vt coniurationis conscius, & particeps damnatus est. Hic duas filias reliquit, quarum alteram duxit M. Antonius frater patruelis, alteram Caninius Gallus eius accusator. M. Antonius Quæstor C. Cæsaris in Gallia, postea Augur creatus est, ac paullo post Tribunus plebis C. Claudio Marcello L. Lentulo cos. an. d c c i v. partes Cæsaris acriter defendens confugit ad eius exercitum, quod initium fuit belli civilis. biennio post eidem Cæsari Dictatori magister equitum fuit. & in quinto consulatu, tertio deinde anno collega diadema regum Lupercalibus eidem obtulit, Lupercus ipse, & consul, Cæsar recusauit. Occiso Cæsare Idibus Martiis P. Cornelio Dolabella suscepto præclara decreta de abolenda dictatura, de obliuione rerum præteritarum, de actis Cæsaris confirmandis per senatum obtinuit. Sed postea potentia C. Cæsaris, & tyrannidis successor esse concupiuit, ac prouincias Gallias cum exercitu obtinere. Tandem triumuir reip. constituendæ in quinquennium cum M. Æmilio Lepido, & C. Iulio Cæsare hærede Dictatoris factus est. Brutum, & Cassium interfectores Cæsaris persecutus. Ouans urbem ingressus est, hoc titulo, quod pacem cum C. Cæsare fecisset ann. d c c x i v. Iterum in quinquennium renouatus est ei triumuiratus, mox consul iterum factus cum L. Scribonio Libone an. d c c x i x. ipsis Kal. Ian. abdicauit, & in eius locum factus est L. Sæpronius Atratin. Designatus tertio cõsul in an. d c c x x i i. hostis à Cæsare iudicatus non iniit. tandemq; cū Cleopatra Ægypti regina, ex qua liberos susceperat, eodẽ anno apud Actium victus se ipsum interemit. Fratres habuit Caium, & Lucium, Lucio soli Pietatis cognomen inditum. Consul fuit cum P. Seruilio Vatia Isaurico i i. ann. d c c x i l. Kal. Ian. triumphum egit ex Alpibus. Censor fuerat anno proximo cum P. Sulpicio Quirino, iustitiam tamen non fecerunt. Fuit etiam Publius Antonius consul susceptus C. Cæsari Octauiano in secundo consulatu. cum Kal. Ian. abdicasset, post consulatum Lucij anno v i i i. Eius collega fuit L. Volcatius Tullus. Hunc suspicor Marci filium, vt etiam Iulus Antonius fuit, qui consulatum adeptus est cum Q. Fabio Max. ann. d c c x l i i i. & propter adulterium cum Iulia Augusti filia occisus est. Vxores Marci fuerunt tres Antonia C. Antonij consularis patris sui filia, quæ parum pudica fuit: Fulvia, ex qua liberos procreauit, P. Clodij Pulchri prius inimici Ciceronis vxor, deinde C. Curionis filij. Tertia vxor Octauia maior soror Augusti, quæ prius C. Marcello nupsit, & liberis susceptis ex ea, nupsit

Antonio. Duæ natæ filiæ Antonia maior, quæ L. Domitio Ahenobarbo auo Neronis Imp. nupsit: & Antonia minor, vxor Neronis Claudij D. rufi Augusti priuigni, ex quibus Ti. Claudius Imperator natus, qui matrem, vt diximus Antoniam Augustam appellauit, & eius nomine plerosque nummos signari iussit. Filiam quoque suam is eodem nomine appellauit vxorem Cn. Pompeij Magni, ac postea Fauſti Syllæ nobilissimorum adolescentium. Mater Marci, & fratrum Iulia soror L. Cæsaris viri consularis post mortem viri P. Cornelio Lentulo Suræ nupsit, quem prætorem Cicero consul propter coniurationem Catilinæ ex s. c. occidi iussit. Hac de causa Cicero eum malle dicit vitrici sui, quam auunculi similem esse. Iulus Antonius, de quo paullo ante diximus, is est, ad quem Horatius carmen illud misit, cuius initium est,

Pindarum quisquis studet amulari

Iule ceratis &c.

Is vero, aut alius Marci filius, & Fuluiæ, vxorem duxit Marcellam C. Marcelli & Octauiae maioris sororis Augusti filiam, quam M. Agrippa, vt Iuliam duceret Augusti filiam, post obitum Marcelli prioris viri repudiavit. Erat autem Marcellus eiusdem Marcellæ frater germanus. Cleopatra quoque M. Antonij & Cleopatraræ reginæ filia nupsit Iubæ regi Mauritaniae, ex qua Ptolemæus natus est. Alia filia Marci occiso Cæsare filio M. Lepidi nupsit. Mortuus est Marcus annos natus LVI. Siue LII. vt Plutarchus asserit. Iulus filium reliquit L. Antonium. Post Augusti mortem ante Gordianos Imperatores duos tantum consules Antonios inuenio Rufinos cognomento. Alter M. Antonius, qui consul fuit cum Ser. Octauiæ Lænatæ Pontiano sub Hadriano Imp. an. DCCLXXXIII. Alter collega fuit Bruttij Præsentis II. c. s. an. DCCLCV. Sub Pio Aug. quem Antonium dictum fuisse non possumus certos testes asserre. Gordiani Imperatores tres fuere Maximini Imp. successores, vel potius eius tyrannidis vindices. Ex his duos Africanos cognominatos scimus, patrem, & filium, pecuniâque eorum nominib. signatam, in qua M. ANT. GORDIANVS. AFR. conscriptum esse videmus. Seni pater fuit Mettius Marullus, mater Vlpia Gordiana, ex Gracchorum genere patrem, ex Traiani cognatione matrem esse dicebat. Vxor Fabia Orestilla Antoni proneptis esse dicebatur. Ipse multis voluminibus Antoninorum Augustorum res gestas versibus, atque soluta oratione conscripsit, seque & liberos suos modo Antoninos, modo Antonios appellabat. Consulatus duos pater gessit, filius vnum, omnes suffectorum fuisse credimus. Neque enim aliud expressum est, quam patrem priore consulatu collegam Antonini Caracallæ, posteriore Alexandri Imp. fuisse. Imperium paucis dieb. in Africa tenuerunt, filiusque in præliis occisus, pater octogenarius se ipsum laqueo suffocauit. Tertius Gordianus senioris Africani ex filia nepos cum D. Cælio Balbino, & M. Clodio Pupieno Max. Augustis Cæsare dictus, illis occisus, & Maximino Aug. ac Iulio Maximo Cæsare M. Antonius Gordianus Augustus appellatus est. Tribuniciam potestatem sexies, consulatum bis obtinuit. Post Gordianos duos solum consulares inuenimus FL. Antonium Marcellinum, qui cum Cælio Probino c. s. fuit an. c. lxxxii. sub tribus filiis Constantini Imp. & FL. Antonium, qui cum Postumo Syagrii II. c. s. fuit an. c. lxxxiii. Sub Gratiano, Valentiniano, & Theodosio.

anno autem Christi ccc Lxx xii. Addam ad extremum, Antonios ab Anteone, quem Vergilius Antorem, Antonem videtur appellasse, Herculis filio, aut socio originem duxisse, iactatum illis temporibus esse. Is erat illorum temporum error: vt suæ nobilitatis principes aut in deos, aut in heroes deorum nothos filios referrent.

AQUILLIA.

AQUILLIA duplex familia patriciorum, & plebeiorum paucos habuit consulares, & triûphales, aut aliis maximis honoribus vsos. Patriciorum vetustissima memoria est, M. Aquillium Quartumuirum, vel potius Duumuirum sacris faciundis à Tarquinio Superbo insui culleo iussum ob libros Sybillinos euulgatos, vt Dionysius scribit. Post hanc Aquilliorum, & filiorum L. Iunij Bruti primi consulis coniuratio, vt reges restituerentur. Primus consul C. Aquillius Tuscus, cuius collega fuit T. Sicinius Sabinus anno cclxvi. Ouâs de Herniceis in urbem rediit. Post centum vno minus annos L. Aquillius Coruus tribunus militum fuit cõsulari potestate cum aliis quinque patriciis. Plebei tres consulares, & triumphales fuerunt. Primus C. Florus m. f. c. n. c. o. s. fuit cum L. Cornelio Scipione. ambóque consules de Pæroeis triumpharunt Scipio c. o. s. Florus procos. IIII. Non. Octob. an. c. dxv. Post hunc M'. Aquillius M'. F. M'. N. cum C. Sempronio Tuditano an. d. cxxi v. consul fuit. Ambo etiam triumpharunt, Sempronius in consulatu de Iapudibus, Aquillius ex Asia III. Nonas Nouemb. an. d. cxxvii. proconsule. Huius filius M'. Aquillius consul fuit cum C. Mario quintum c. o. s. an. d. cli. Ouans rediit procos. de serueis fugitiueis ex Sicilia post biennium M. Antonio c. o. s. qui eius patrocinium postea suscepit, atque cum defensione accurata à magnis criminibus liberauit. Pater hic fuit, vt Asconius ait P. Cornelij Lentuli Suræ, qui consul fuit cum Cn. Aufidio Oreste an. d. cxxci. Sed postea senatu à censoribus motus iterum prætor fuit Cicerone consule, & à senatu abdicare coactus ob coniurationem Catilinæ occisus est. Vxorē habuit Iuliam L. Cæsaris sororem M. Antonij Triumviri matrem. Sed de hoc in Cornelia dicemus. insertus enim est adoptione in eam familiam. Addendus est his C. Aquillius Gallus iuris consultus clarissimus, qui prætorius fuit, apud quem Cicero causas egit. Tempore Augustorum duos, tresve consulares inuenio M. Aquillium c. f. Julianum, qui c. o. s. fuit cū P. Nonio Asprenate Torquato sub Caligula an. d. ccxc i. & Q. Aquillium Sabinum, qui bis consul fuit sub Caracalla, prioris consulatus collega fuit Silius Messalla anno d. ccclxvi. posterioris Sex. Aurelius Anullinus post biennium. Tertius est Aquillius Orfitus, qui cum Sex. Laterano c. o. s. fuit anno Fuit etiam vnica Augusta Iulia Aquillia Seuera Elagabali Antonini vxor, quam virginem Vestalem fuisse Dion testatur.

ATILIA.

ATILIA duplex familia patriciorum, qui Longi dicti sunt; & plebeiorum, qui Reguli & Serrani, & Calatini, & Bulbi sunt appellati Longi duo, tantum ambo eodem præuomine, tribuni militum consulari potestate

quorum alter primus creatus est in eo magistratu cum collegis **A. Sempronio Atratio**, **T. Clœlio Siculo**, sed vt vitio facti abdicarunt, & pro eis consules facti **L. Papirius Mugilanus**, **L. Sempronius Atratinus** an. **c c c i x**. Alter **L. Atilius** **K. F. K. N.** bis tribunus mil. fuit, an. **c c c l i v**. & **c c c l v i i**. **Reguli** sex, consulatus obtinuerunt nouem, censuram vnam, triumphos tres. Primus **M. Atilius** **M. F.** consul fuit cum **M. Valerio Coruo** **i v**. anno **c d x v i i**. Huius filius esse creditur **M. Atilius** **M. F. M. N.** qui consul fuit an. **c d l i x**. cum **L. Postumio Megello** **i i**. amboque consules triūpharunt, **Postumius** de **Samnitibus**, & **Etruscis** **v i**. Kal. April. **Regulus** de **Volsionibus**, & **Samnitibus** **v**. Kal. Tertius fuit princeps ille familię **M. Atilius** **M. F.** **Lucij**, vel **Aulinepos**; **Verrius** enim inconstans in hoc est. hūc bis consulem, & triumphalem **Cicero** appellat, qui captus à **Carthaginienſibus**, & missus ab eis, vt captiui redimerentur, aut permutarentur, suasisit senatui, vt neutrum facerent, & ad certam mortem, atque cruciatus in **Africam** reuerſus est. Primum consulatum gesserat cum **L. Julio Libone**, & ambo cos. de **Sallétineis** triūpharunt **v i i**. Kal. Feb. an. **c d x x c v i**.

i i i In secundo consulatu suffectus est. **Q. Cædicio** in eo magistratu mortuo, cuius collega fuit **L. Manlius Vulſo Longus**, vndecimo anno post priorem consulatum: in quo insignem victoriam sæpius in **Sicilia**, & **Africa** de **Pœneis** reportauerat. Huius vxor **Marcia**, filius **Serranus** à **Silio Italico** appellantur: quos ait **dure**, atque aspere ab eo fuisse reiectos. veritus enim est, ne eorum caritate fidem, ac iusurandum violaret. Quartus est **C. Atilius** **M. F. M. N.** illius, vt creditur filius, quem etiam **Serranum** appellat, qui cos. fuit anno proximo ante superioris secundum consulatum, cum **Cn. Cornelio Blafione** **ii**. naualemque egit de **Pœneis** triumphum in cōsulatu. Iterum consul fuit an. **d i i i**. cum **L. Manlio Vulſone Longo**. **i i**.

v **Quinctus** **M. Atilius** **M. F. M. N.** superioris fortasse frater consul fuit cum **P. Valerio Flacco** an. **d x x v i**. iterum consul suffectus **C. Flaminius** ab **Hannibale** occiso anno secundo belli **Punici** secundi, post alterum cōsulatum anno **x**. eorum collega fuit **Cn. Seruilius Geminus**. Censor triennio post cum **P. Furio Philo**, qui in hoc honore mortuus est, **Regulus** abdicauit. **M. Metellum** **Quaest.** aliosque equites **Romanos**, qui deferere **Italiam** iurauerant post **Cannensem** pugnam ærarios retulerunt. Sextus est **C. Atilius** **M. F. M. N.** quem superioris filium fuisse arbitror. Hic consul fuit an. **d x x v i i i**. qui primus fuit belli **Gallici Cisalpini**, cum **L. Aimilio Pa-po**. **Serranorum** gens tres habuit cōsulares, quos etiam inuenio **Sarranos**, & **Saranos** appellatos, quasi **Tyrios**, vel **Punicos** dixeris. **Pœnos** **Sarra oriundos** **Ennius** dixit, hoc est **Tyro**. Inde **Sarranæ tibix**, **Sarranum ostrū**. Sic ortos à **Regulo** captiuo, qui apud **Pœnos** occidi maluit, quam apud suos viuere, **Sarranos** fortasse dixerunt. De **Caio** filio in **Regulis** dictū est. Eius, vt arbitror, nepos **A. Atilius** **c. F. C. N.** consul fuit cum **A. Hostilio Mancino** an. **d x x c i i**. belli **Perfici** anno secundo. Post hunc **Sex. Atilius**, qui cos. fuit an. **d x x v i i**. Cum **P. Furio Philo**. Sunt, qui putent hunc **M. F.** quod titulus inueniatur cuiusdā **Sex. Serrani** **M. F.** **procos.** sed quia incertum est eundem esse, pro certo non accipio. Sequitur **C. Serranus**, qui consul fuit cum **Q. Seruilio Cæpione** an. **d c x l v i i**. quibus consulibus **M. Cicero** natus est **i i i**. **Non. Ian.** vt **Gellius** scribit. **Calatinū** vnum insignē virum consularem bis inuenio, & triumphalem. idem dictator, & censor fuit

fuit tempore belli Punici primi. A. Atilius A. F. C. N. à Verrio appellatur. Priorem consulatum egit cum Q. Sulpitio Paterculo an. c c c x c v. ambo triumpharunt Sulpitius in consulatu de Pœneis, & Sardeis, Atilius P. R. vel procos. ex Sicilia de Pœneis x i v. Kal. Febr. post consulatum. Iterum c o s. fuit cū C. N. Cornelio Scipione Asina iterū c o s. an. c d x c i x. & post quinquennium dictator rei gerundæ caussa Magistrum equitum dixit L. Cæcilium Metellum. Censor biennio post factus est cum A. Manlio Torquato lustrum fecerunt x x x i i x. Vxor huius existimatur Fabia Q. Fabij Max. Rulliani filia. Paupertas eius maxima; ex aratro ad honores vocatus est; unde fortasse cognomen inditum, Calare enim vocare est, vt ex kalendis, & calatis comitiis cognoscimus. Huic positum fuisse elogium ad portam Capenam Cicero refert. Vno ore cui plurimæ consentiunt gētes populi primarium fuisse virum. Bulbys vnus C. Atilius A. F. A. N. c o s. fuit an. d v i i i. cum M. Fabio Buteone. Iterum c o s. decennio post cum T. Mālio Torquato. Quibus consulibus pace populo Ro. vbique parta Ianus iterum clusus est. Primum vero Numa rege claudi cœpit. Tertio Augusto Imperatore v. c o s. quarto Aug. i x. c o s. quinto Nerone Imp. i i i. c o s. sexto Vespasiano Aug. i i i. c o s. Sed nos ad Atilios reuertamur. Imperatorum temporibus quattuor tantum reperio consulares Atilios. Primus est M. Regulus c o s. suffectus ex Kal. Iul. cum C. Fonteio Capitone an. d c c x x. Secundo Augusti cōsulatu. Alter est M. Atilius Metilius Bradua, qui c o s. fuit cum Appio Annio Trebonio Gallo an. d c c l x. sub Traiano Imp. Eiusdem nominis alter Bradua cum Triario Materno c o s. fuit an. d c c c x x v i i. sub Commodio Imp. Iterumque post sex annos cum Cassio Aproniano. Quartus Atilius est, quem alij Iulium appellant Seueri cognomento c o s. suffectus fuit cum Æmilio Iunco an. d c c c x x x i v. Sub eodem Imp.

A V R E L I A.

A V R E L I A familia prius Aufelia dicta à Sole, Sabina origine, & plebeia tribus cognominibus distincta est: Cottarum, Orestarum, & Scaurorum. Cottæ ab anno d. vrbis ad d c c. septem habuit consulares, quorum vnus bis cōsul fuit, duo censes, vnus magister equitum, vnus triumphalis. Orestæ eisdem temporibus tres consulares; vnus etiam triumphalis. Scaurus vnus consularis. Hæc florente republica. Postea multis imperatoribus illustri reddita est. Nam propter adoptionem Hadriani T. Aurelius Antoninus, qui postea Pius appellatus est, T. Ælius Antoninus dictus, & quos ipse adoptauit, M. Annius, & L. Ceionius Aurelij Antonini appellati sunt, & post eos Commodus M. F. item Caracalla Septimij Seueri filius, & Elagabalus M. Aurelij Antonini dicti sunt. Seuerus quoque Alexander, Valerianus, Claudius, Quintillus, Aurelianus, Probus, Carus, Carinus, Numerianus, Diocletianus, Maximianus, Constantius, Seuerus, Maxentius, Constātinus Max. & Licinius Aurelij fuerunt appellati. Primus C. Cotta L. F. C. N. c o s. fuit cum P. Seruilio Gemino, & solus triumphauit Idib. April. an. d i. de Pœneis, & Siculeis. Iterum cum eodem collega post quadriennium c o s. fuit. Censor cum N. Fabio Buteone seprimo deinde anno, lustrum fecerunt x x x i x. Magister equitum fuit C. Dia-

I I. lio dictatore comitorum habendorum caussa an. D XXII. Alter C.
 I I I Cotta C.F.C.N. superioris, vt creditur, filius C O S. fuit cū P. Sulpicio Gal-
 ba Max. II. anno primo belli Philippici hoc est an. D LIII. Post hunc L.
 Cotta fuit, cuius parentes ignoramus, C O S. cum Ser. Sulpicio Galba an.
 I V D C IX. Quartus L. Cotta superioris, vt creditur, filius C O S. fuit cum L.
 V Cæcilio Metello Caluo an. D C XXXIV. Quintus C. Aurelius M. F. C O S.
 cum L. Octauiō an. D C LXXIX. Huic triumphus decretus erat, sed ob
 rescissam cicatricem prius mortuus est. Laudatur, vt disertus à Cicerone,
 eiusque leges aliquot fuerunt. Huius mater Rutilia P. Rutilij consularis
 VI viri soror etiam laudatur. Sextus Marcus superioris frater C O S. fuit anno
 VII sequenti cum L. Licinio Lucullo. Septimus L. Cotta superiorum duorum
 frater C O S. an. D CXXCII. cum L. Manlio Torquato, damnatis competi-
 toribus iam designatis P. Cornelio Sulla, & P. Autronio Pæto. Censor idē
 anno proximo cum Q. Cæcilio Metello Pio, quo mortuo, Cotta abdicauit.
 Orestæ omnes eodem prænomine vsi sunt. ex quibus primus L. O-
 restes L. F. L. N. C O S. fuit an. D XCVI. cum Sex. Iulio Cæsare. Alter C O S.
 an. D CXXVII. cum Mam. Aimilio Lepido. quibus C O S. ludi sæculares
 quarti facti sunt. Hic superioris filius fuit, triumphauit Procos. ex Sardinia
 VI I. Id. Decemb. post triennium. Tertius superioris filius in consula-
 tu collega fuit C Marij III. C O S. & in eo magistratu mortuus est an. D CL.
 Scaurus vnicus M. Aurelius C O S. suffectus fuit an. D CXLV. collegæ Ser.
 Sulpicij Galbæ, quem quidam arbitrantur fuisse L. Hortensium patrem
 Q. Hortensij oratoris, eundemque antequam iniret consulatum, damna-
 tum esse. Hactenus Aurelios consulares retulimus, qui ante Cæsarem im-
 perium vixerunt. Nunc de iis, qui sub eis, aut de ipsis Aureliis Augustis
 paucis perstringam. Ante T. Antonini Pij tempora vnum tantum repe-
 rio, qui non fuerit ex eius parentibus M. Aureliū M. F. M. N. Cottam C O S.
 is consul fuit cum M. Valerio Messalla anno D CCLXXII. sub Ti. Cæ-
 sare. Hunc Messallam matre Aurelia fuisse ex Cottarum stirpe Ouidius
 auctor est. Aurelia quoque matre natus est C. Iulius Cæsar Dictator C.
 Cottæ filia M. Cottæ auus M. Cotta consul, de quo supra diximus. Ceteri
 consulares ex Fuluorum familia, quæ in Gallia Transalpina in Colonia
 Nemausense fuerat ex ea ortus T. Aurelius Fuluus auus Pij Antonini Im-
 peratoris bis consul, & Præfectus Vrbi fuit. Priore consulatu collega Do-
 mitiani Imp. in vndecimo eius cōsulatu an. D C CXXXVI. posteriore A.
 Sempronij Atratini post quadriennium sub eodem Imp. Huius filius eo-
 dem nomine consul etiam fuit, sed quo tempore incertū est, suffectus for-
 tasse, aut honoris titulo contentus homo, vt ait Capitolinus, tristis, & æ-
 ger. Hic Arriam Fadillam duxit Arrij Antonini bis consulis, & Bouiniæ,
 vel Bioioniæ Procillæ filiam. Ex hac natus est T. Aurelius Fuluus Boio-
 nius Antoninus, qui antequam adoptaretur ab Hadriano Imp. C O S. fuit
 cum L. Catilio Seuero an. D CCLXXII. adoptatus est post obitum L. Æ-
 lij Cæsaris ea condicione, vt filium Lucij, & M. Annium Verū sibi filios
 adoptaret. is fuit an. D C C X. vltimus Imp. Mater post patris obitū Iu-
 lio Lupo consulari viro nupsit, ex ea Iulia Fadilla nata est soror vterina
 Pij. Vxorem habuit Anniam Faustina, quæ postea Augusta, & post obitū
 Diua Faustina dicta est, filiam Annij Veri aui Marci Imperatoris, qui etiā
 gener, & filius Pij fuit. Nam Faustina minor, quæ etiā Augusta, & Diua
 Faustina

Fauftina Pia appellata est, Pij filia fuit, Marci vxor. maior Pij filia Lamiæ Silano nupfit. De Tito, quod in Æliam familiam insertus fit, in Ælia diximus. Marcus ex Annia familia in Aureliam translatus, sub Pio Cæsar dictus tres consulatus obtinuit, ac Tribuniciam potestatem xv. Pontificatum, & Proconsulatum. Post obitum Pij cum L. Aurelio Vero fratre adoptiuo, eodémque genero suo Lucilla filia, quæ postea Augusta dicta est, ei collocata annos viii. & amplius imperauit. postea Commodum filiû Cæsarem Augustum appellauit, & cum filio, aut Cæsare, aut Augusto ultra annos decé imperauit. Imper. decies dictus est Trib. potest. xxxiiii. accepit. L. Verus viuo Pio Aug. patre adoptiuo bis consul fuit, & Cæsar dictus est. Post obitum Pij cum Marco Augustus dictus, Pontifex fuit, Imperator quinquies, Tribuniciam potest. nouies accepit, consulatúmque tertium obtinuit. Ambo fratres post obitum Diui appellati sunt. M. Aurelius Commodus Marci filius Cæsar viuo L. Vero appellatus est. Post obitum Veri annis aliquot exactis Tribuniciam potestaté, ac deinde Augusti nomen accepit, consul bis fuit viuo patre, Pontifex, Imperator quater, Trib. potest. sexies accepit, Post mortem patris Pont. Max. cōsul. viii. Trib. potest. xviii. Imp. viii. dictus occisus est. Indignus tanto patre filius. His temporib. duos consulares Aurelios inuenio, quor. alter M. Aurelius Seuerus Cethegus cos. fuit cum L. Iunio Claro an. dcccxxii. post obitum L. Veri sub Marco solo. Imp. alter M. Aurelius Claudius Pópeianus post annos tres cos. fuit cum Cn. Claudio Seuero ii. Hic gener Marci fuit. Non longè ab interitu Commodi L. Septimius Seuerus imperium obtinuit, hic se Marci filium mentitus est, & filium suum M. Aurelium Antoninum appellari voluit, ac Cæsarem, Pontificem, & mox Augustum fecit, cos. iiii. Imp. ii. TR. POT. xiiii. viuo patre. eo defuncto cum fratre P. Septimio Geta menses fere tredecim, & postea solus annis v. & amplius imperauit. Hoc tempore Pont. Max. cos. iiii. TR. Potest. xix. Imp. iiii. appellatus est. Hic à multis scriptoribus Caracalla dicitur, ab aliquib. Magnus Antoninus. Hoc tempore duos consulares fuisse Aurelios reperi, M. Aurelium Claudium M. F. Pópeianum, qui cos. fuit cum Lollialo Auito an. dcccxi. sub Seuero, & Antonino Impp. Hic nepos M. Aurelij philosophi fuit ex Lucilla filia maiore. De patris consulatu supradictum est. Iterum consul fuit, sed tempus incertum est. Alterum Aurelium inuenio Sex. Anullinû cos. cum Q. Aquillio Sabino ii. an. dcccclxxi. sub eodem Antonino Imperat. Occiso Antonino, & paulo post Macrino Sacerdos dei Elagabali Imperator M. Aurelius Antoninus appellatus est. is se Antonini filium finxit. Pót. Max. TR. Pot. iiii. cos. iiii. occisus est. Successor eius fuit M. Aurelius Seuerus Alexander frater cōsobrinus superioris, quamuis hic etiam se Antonini Magni filium diceret. mater huic Iulia Mamæa Augusta, vel Christiana, vel Christianorum patrona. matertera Iulia Scæmias Augusta mater Elagabali, auia Iulia Mæsa Augusta viuo fratre Cæsar appellatus est, & consul fuit, postea Pót. Max. TR. POT. xiv. cos. ii. occisus est, optimúsque Imp. fuit: vt frater omniû turpissimus. His temporibus, & sequentibus vsque ad Valerianum Imp. cos. consulares inuenio. Primus est M. Aurelius Augustus Lib. Eutychianus Comazoa, qui ter consul fuit. primo consulatu suffectus cum Elagabalo Imp. an. dcccclxx. Iterum cos. cum eodem iiii. cos.

post biennium. Tertij consulatus tempus incertum est. Alter M. Aurelius Claudius Pompeianus, eius, vt creditur, de quo antea locuti sumus, filius cos. fuit an. D C C C C X X C I I I. sub Alex. Imp. Iterum cos. decennio post collega Gordiani Tertij Imp. in secūdo consulatu. Valerianus Imp. multis nominibus appellatus est. P. Aurelius Licinius Valerius Valerianus, Censor fuit sub Decio Imp. sine collega, lustrum non fecit. cum Gallieno filio anno VII. imperavit. Pont. Max. Trib. pot. VII. cos. IIII. captus à Persis est. Filios sunt, qui etiam Aurelios appellant; sed eos in Licinia, vt Licinios referemus. Eodem tempore M. Aurelius Memmius Fuscus cos. fuit cum Pomponio Basso an. c I D X. Marcus Aurelius Victorinus pater, & Victorinus fil Imperatores dicti tyrannis recensentur. M. Aurelius Flavius Claudius Imperator in Claudia referendus. M. Aurelius Quintillus Imp. Claudij frater dies x VII. imperavit. L. Domitius Aurelius Valerius Aurelianus Imp. in Domitia collocandus. M. Aurelius Gordianus cos. suf. sine collega ex Kal. Febr. in interregno occiso Aureliano Imp. ann. c I D. x x VII. M. Aurelius Valerius Probus, hic se Aurclium in ære signato asserit. Pont. Max. Trib. pot. VI. cos. V. occisus est. M. Aurelius Carus Imp. à quibusdam etiam Manlius Aurelianus dicitur Carinum, & Numerianum filios Cæsares fecit cos. II. Trib. pot. II. Pont. Max. mortuus est. Filij Imp. an. I. eodem, quo pater prænomine Aurelij cos. II. Carinus Pont. Max. fuit, Numerianus Pontif. ambo Trib. pot. semel obtinuerunt. C. Aurelius Valerius Diocletianus imperavit solus annos duos, & cum M. Aurelio Valerio Maximiano an. x VII I. & Diocletianus Pōt. Max. Trib. pot. x x. cos. I x. ac Maximianus Pontif. Trib. pot. x I I x. cos. V I I I. abdicarunt relicto imperio M. Aurelio Flauio Valerio Constantio, & C. Galerio Valerio Maximiano, quos antea Cæsares creauerant. Constantius Pont. Max. Trib. pot. x V I cos. V I. mortuus est. His temporibus duo consulares fuerunt M. Aurelius Maximus, qui consul fuit cum Pomponio Ianuario an. c I D x x I x. sub Diocletiano, & Maximiano Imp. & M. Aurelius Asclepiodotus, qui cum Afranio Hannibaliano cos. fuit ann. c I D x L I I I. eisdem Augustis. Hic præfectus Pretorio Britannias recuperavit. Constantij, & Maximiani Iun. tempore C. Galerius Maximinus & M. Aurelius Seuerus Cæsares appellati sunt. Mortuo Constantio Constantinus filius cum Maximiano, & M. Aurelio Maxentio Maximiani Sen. filio imperium tenuerunt. Constantinum sunt, qui C. Aurelium Valerium Flauium Constantinum appellant, ac Licinium eius collegam C. Aurelium Valerium Licinianum Licinium. Hoc tempore L. Aurelius Symmachus cos. fuit cum Ouinio Gallicano an. c I D x x c I. sub Constantino Imp. & M. Aurelius Xenophilus cos. cum Fl. Valerio Delmatio, qui postea Cæsar appellatus est triennio post superiorem. Post quem Sex. Aurel. Victor, cuius extat epitome historica Cæsarum cos. fuit cum Iulio Felice Valentiniano an. c I D c x x. sub Valente Valentiniano & Gratiano Imperato. Secutus est L. Aurelius L. F. Auianus Symmachus insignis orator, cuius extant epistulæ, & orationes aliquod illis temporibus disertissimæ, hoc tempore parum gratæ. Cos. fuit cum Ti. Fabio Titiano an. c I D c x L I I I. sub Theodosio, & Arcadio Imp. Hic Præf. Vrbi. & an. nonæ. & Propræf. Præt. Pontifex Maior, & xv. Vir sacris faciendis etiam fuit. Huius filius Quinctus Aurelius Symmachus cos. fuit

fuit in Occidente cum F. L. Ætio magistro vtriusque militiæ III. an. CIO-
 CX CII. sub Placidio Valentiniano tempore Theodosij Iun. Imp. Superioris VII
 deinde filius Q. Symmachus cos. fuit in occidēte an. CIOCCXXXVI.
 Sub Odouacre tempore Zenonis Imp. Secutus est M. Aurel. Cassiodorus
 Senator, cuius extant præclara monumenta cos. fuit in occidente sub rege
 Theoderico an. CIOCCCLXVI. hoc est Christi DXIV. tempore Anastasij
 Imp. Postremus Q. Aurelius Anicius Symmachus an. CIOCCCLXXIV. cos. VIII
 fuit cū genero Anicio Manlio Seuerino Boëtio, viri ambo doctissimi ha-
 biti sunt tempore Iustini Imp. in occidente sub dicto Rege.

CÆCILIA.

CAECILIA gens plebeia, sed nobilis, ex qua Metellorū familia non
 ante CDLXX. fere annum cōsulatum adepta, intra annos CCXC. Pontifi-
 catus Maximos quattuor, Dictaturas duas, Principatus senatus tres, Cen-
 suras septem, Triumphos nouem, Consulatus xx. Magisteria equitum
 duo, viri XIX. adepti sunt. Ante hæc tēpora Caia Cēcilia Tanaquil Tar-
 quiniis cum Prisco Damarati Corinthij filio Romam migravit, Etruscæ
 discipline perita viro regnū augurata est. Ab ea boni ominis caussa mu-
 lieres omnes Caia dictæ sunt. Qua de caussa omnes liberti mulierum, se
 Caię libertos in titulis monumentorū his notis asserunt. C. CAECILIVS.
 D. L. EROS. Post Reges exactos Q. Cēcilius anno CCCXIV. tribunus ple-
 bis fuit. Primus consul L. Metellus. C. F. cum C. Seruilio Gemino Tucca I
 ante bellum Tarentinum anno tertio. in magistratu à Senonibus Gallis
 occisus est, & in eius locum M. Curius Dentatus II. cos. factus. Hunc
 Dentonem, vel Dentricem quidam appellant, quod cognomen ab alijs
 Cęcilijs aliquando vsurpatum est. Alter princeps familiæ sine nulla II
 dubitatione L. Metellus L. F. G. N. bis consul, dictator, Pont. Max. magister
 equitum, decemuir agris dandis, vir triumphalis clarissimū Metellorum
 nomen reddidit. Priori cōsulatu, quē cum C. Furio Pacilo egit, anno DII.
 insignem victoriam in Sicilia de Pœneis adeptus est, ac de eis trumpha-
 uit procos. VII. Idus Septemb. anno proximo. Primus elephantos duxit
 in triumpho, neq. quisquam plures. erant autem cXL. Biennio post ma-
 gister equitum fuit A. Atilio Calatino Dictatore. Tum primum dictator
 extra Italiam profectus est. Iterum cos. fuit cum N. Fabio Buteone anno
 DVI. post quadriennium Pontifex Maximus factus est, eique sacerdotio
 duos, & viginti annos præfuit. Dictator comitiorum caussa an. DX XIX.
 Numerium Fabium collegam magistrum equitū dixit. Palladium ex in-
 cendio in templo Vestæ exorto eduxit, cæcusq. factus est. Curru in senatū
 veniens utebatur. Centesimum annum agens moritur. Huius filius Q. III
 Cęcilius, qui patrem in funere laudavit, & orator aliquo in numero fuit,
 sed & L. Metellus, qui Quæstor fuit an. DXXXIX. & anno proximo tribunus
 plebis, quiq. post Cannensem cladem auctor deserendæ Italiæ fuerat, nisi
 à Scipione Africano interpellatus fuisset: nec non M. Metellus, qui præ-
 tor fuit an. DXLVII. eiusdem filij esse creduntur. Quintus eodem anno
 cos. fuit cum L. Veturio Philone, magister equitum fuerat M. Liuius Sa-
 linatori eorundem comitiorum habendorum caussa. Proximo anno post
 consulatum dictator comitiorum caussa dictus Philonem collegam ma-

- I V gistrum equitum fecit. Huius filij duo maior paterno prænomine po-
 V itea Macedonicus dictus est, minor L. Metellus Caluus. Fuit etiam eisdem
 temporibus L. Cæcilius Metellus Dêtrix, qui prætor fuit an. D L x x. cuius
 parentes ignoramus, sed potuit illius L. Metelli filius esse, qui T R. P L. fuit
 ante annos xxx. Macedonici felicitatem multi laudarunt. Nam cõsul cen-
 for, augur, ac triũphalis, & duobus lustris princeps senatus, filius, & nepos
 consularium, atq. illustrium virorum filios, & nepotes habuit consulares,
 & triumphales multos. Ante consulatum propretore triumphauit ex Ma-
 cædonia de Andrisco Pseudophilippo an. D C V I I. quo anno Africanus
 Æmilianus ex Africa procos. consulatum triennio post adeptus est cum
 A P. Claudio Pulchro. anno proximo Caluus frater cum Q. Fabio Maxi-
 mo Seruiliano. Censuram ambo fratres obtinuerunt, Macedonicus cum
 Q. Pompeio Rufo, plebeiusq. tum primũ vterque censor fuit an. D C X X I I.
 Caluus post quinquenniũ cũ L. Calpurnio Pisone Frugi, qui lustrum nõ
 fecerunt. illi fecerũt L I x. vnum in vita periculum censor subiit Macedo-
 nicus, quod C. Atinium Macerionem T R. P L. senatu mouerit; ab eodem
 enim comprehensus est, & obtorto collo in capitolium ducebatur vt è
 faxo præcipitaretur, nisi collegæ auxilium tulissent. vxores ducendas esse
 diserte in censura populum admonuit. Cum Africano minore inimici-
 tias gessit. Princeps senatus duob. lustris lectus est an. D C X X X I I I. Balea-
 rico filio Censore, & quinquenio proximo L. Metello Calui F. Censore.
- VI Huius filij quatuor Quinctus, Lucius, Marcus, Caius. filix tres, quarum
 vna P. Cornelio Scipioni Nasicæ nupsit, qui cos. bello Ingurthino in ma-
 gistratu mortuus est. Horum nepos fuit Q. Metellus Scipio, de quo paulo
 post dicemus. Alteram duxit C. Seruilus, ex qua P. Seruilus Isauricus
 princeps senatus, & bis triumphalis natus est. Q. Metellus Q. Macedonici
 filius ex triumpho, vt pater, cõgnomen Baliarici cõsecutus est, quem egit
 post consulatum, in quo habuit collegam T. Quinctium Flaminium an.
 D C X X X. Censor triennio post fuit cum Q. Seruilio Cæpione, & lustrum
 fecerunt L X I. Huius filij Q. Mesellus Nepos, de quo postea, & Cæcilia
 Appij Claudij viri consularis vxor, ex quibus orti sunt A P. Claudius vir
 VI I consularis & censorius, & P. Claudius Trib. Plebis. Alter Macedonici fi-
 lius Lucius cognomen ex triumpho Delmatici assecutus est patrẽ, & fra-
 trem imitatus antea Diadematus dictus, vt quidam asserunt, ob frontem
 diu vitta vel diademate obligatum. Consul fuit Q. Mucio Scæuula, &
 procos. triumphum egit de Delmateis anno D C X X V I I. Pontifex Ma-
 ximus fuit anno D C L X I I I. post C N. Domitium Ahenobarbum. Huius
 filij fuerunt Q. Metellus Creticus, & Cæcilia M. Æmilij Scauri. qui prin-
 cept senatus quater lectus est, vxor quæ mortuo viro, filio, & filia prius
 ex eo susceptis nupsit L. Cornelio Sullæ Felici Dictatori. & ex eo etiam
 VII I filios peperit. Tertius Marcus Macedonici filius cos. fuit cum M. Aimi-
 lio M. F. Scauro, quem generum fuisse diximus L. Delmatici an. D C X X X-
 I I X. Ambo consulares triumpharũt, Scaurus in consulatu de Galleis Kar-
 neis, M. Metellus post biennium ex Sardinia. Quartus frater horum fuit
 IX C. Metellus Caprarius cognomento, quem non consulem, sed designa-
 tum vidit moriens pater cum C N. Papirio Carbone. Hic etiam trium-
 phauit in consulatu eodem die, quo Marcus frater ex Træcia. Quod
 tum primum accidit, idque solum defuit paternæ felicitati, vt id videre
 posset.

posset. Hic etiam Censor fuit, ut quibusdam placet an. DCL. cum Q. Metello Numidico fratre patruale, lustrum fecerunt LXIV. Nunc Calui eius fratris liberos persequamur. L. Metellus Caluus L. Calui filius Pontifex Max. censor, & consul fuit. collegam in consulatu habuit L. Aurelium Cottam an. DCXXXV. in Censura, quam quadriennio post gessit, CN. Domitium Ahenobarbum lustrum fecerunt LXI. in quo princeps senatus lectus est Macedonicus, ut antea retulimus. Pontificatum obtinuit mortuo P. Mucio Scaeuula anno DCXXXIX. Huius frater fuit Q. Metellus Numidicus post victoriam, & triumphum dictus bello Iugurthino. Consul hic fuit quinquennio post eum annum, quem proximè retulimus Pontificatus fratris, cum M. Junio Silano: de Iugurtha, & Numideis Procos. biennio post triumphauit. Clarissimus vir domi, militiæq. Censor quinquennio post triumphum cum C. Caprario fratre patruale, ut antea diximus. Iurare in Appulei Saturnini TR. PL. leges noluit, ob quod exilium fortiter tulit. Saturnino occiso lacrymis filij, qui Pius hac de causa dictus est, reuocatus est. Sororem habuit Cæciliam parum pudicam matrem L. Licinij Luculli, qui de Mithridate triumphauit. Q. Metellus Pius clarissimus etiam vir consul, censor, Pontifex, Max. & princeps senatus, ac triumphalis fuit L. Sullæ Felicis in secundo consulatu collega an. DCLXXII. propter affinitatem eius partes secutus, nam Sulla Delmatici, aut L. Calui filiam, & ex ea liberos susceperat. Q. Sertorium in Hispania persecutus est adiutore CN. Pompeio Magno, mortuo Sertorio à suis, Romam reuersi ambo ex Hispania triumpharunt an. DCXCII. Pontificatum ante vndecim annos affecutus fuerat mortuo Q. Mucio Scaeuula. Princeps senatus lectus est LXVII. lustro. Septimo post triumphum anno sine liberis mortuus est. Adoptiuum filium heredè nominis, & familiæ reliquit nobilissimum virum P. Cornelium Nasicam P. Scipionis Nasicæ viri consularis, & Cæciliæ Q. Macedonici filij nepotem, cuius mater Licinia L. Crassi oratoris consularis, & censorij filia fuit. Hic post adoptionem Q. Cæcilius Q. F. Metellus Pius Scipio appellatus est. Vxor huic Lepida, de qua cum M. Catone contendit. Filia Cornelia ante adoptionem nata clarissimis nuptiis bis celebratis infelici exitu viroꝝ superstes. Nam P. Crasso prius, qui cum patre M. Licinio Crasso Diuite à Parthis occisus est, postea CN. Pompeio Magno, qui patris in consulatu tertio collega fuit nupsit. Hunc consulatum Magnus sine collega iniit dilatis comitiis contentionibus candidatorum T. Milonis, & Metelli Scipionis, & P. Plautij Hypsæi, quiq. eorum partes non sine ferro agebant. Tunc P. Clodius Seditionum princeps à Milone occisus est. Ab Interrege Ser. Sulpicio Pompeius primus creatus consul sine collega v. Kal. Mart. iniit. collegam socerum Scipionem habuit Kal. Sextil. Milo damnatus est. Bellum paulo post inter Cæsarem, & Pompeium exarsit. Metellus generum fecutus, eique superstes in Africa, ne in manus inimici veniret, se ipsum interemit. Moriens cum à militibus Imperator quæreretur, dixit, Imperator bene se habet. Redeo nunc ad Macedonici nepotes. Q. Metellus Nepos Baliarici filius cognomen id retinuit, quod nepos esset Macedonici. Consul is fuit cum T. Didio T. F. an. DCLV. ab his lex Cæcilia, & Didia appellata est. Huius filius Q. Metellus Nepos, qui Tribunus Pl. Ciceronem consulatu abeuntem concionem habere prohibuit, iurare tantum veteri more

- permisit prid. Kal. Ian. an. D C X C. consul postea fuit cum P. Cornelio Lentulo Spinthero quinquennio post atque æquiores se M. Ciceroni ab exilio redeunti præbuit. Huius vterina soror Mucia Tertia dicta est C. N. Põ-
- XVI I pei, & postea M. Scauri vxor. L. Delmatici Q. Metellus filius Creticus postea dictus consul fuit an. D C X C I V. cū Q. Hortensio oratore, triūphum
- XVI I I egit post septē annos Procos. ex Creta. Huius, vt creditur frater, & in consulatu successor L. Metellus cōsul designatus mortuus est, Q. Marcus Rex solus consulatum gessit. In Prætura successor C. Verris in Sicilia fuit. Horum etiam frater M. Metellus de repetundis Prætor cognouit Cretico fratre consule. His etiam temporibus Q. Metellus Celer frater posterioris Nepotis fuit, sed germanus, an vterinus, an patruelis incertum est. Mihi vterinus fuisse videtur, quod eo tempore duo germani non eisdem prænominibus utebantur. tum etiam, quod cognomen ob celeritatem ludorum post mortem patris accepit. id magis Q. Nepoti debebatur, qui paternū cognomen retinebat, vtpote heredi, aut vnico, aut maximo. Patruelles non fuisse indicat, quod ambo Q. F. dicuntur. Prætor hic fuit Cicerone consule, & coniurationis vindex. Consul triennio post cum L. Afranio. ann. D C X C I I I. Sunt, qui putēt hunc Q. Metelli Celeris filium fuisse, qui Tribunus P. L. fuit cum Q. Vario, vt Cicero in Bruto significat. idem, & Pontifex, & Augur fuit. Huius vxor Clodia, siue Claudia Appij, & Publij soror, de cuius impudicitia multa Cicero in oratione pro M. Cælio Rufo. Eam Appuleius à Catulo Lesbiam appellari ait, Plutarchus Quadrantariam vulgo cognominatam. Fuit eisdem temporibus L. Metellus, qui C. Cæsari pecuniam ex ærario publico efferenti Tribunicia potestate impedire conatus est. Cuius parentes ignoramus. Postremus Metellus sub Augusto fuit Q. Creticus Silanus Q. F. Q. N. Cos. cum A. Licinio Nerua Siliano an. D C C L I X. Hæc de Metellis, quorum cognomen militaris ministerij esse docet Festus Attij carmine,

Calones, famuliq. metelliq. caculæq.

Alij Cæcilij non consulares fuerunt, vt Q. Cæcilius Niger siculus Quæstor C. Verris, de quo multa Cicero in Diuinatione in Verrem. & Q. Cæcilius T. Pomponij Attici auunculus, eiusque ex testamento pater. vir avarus, & populo odiosus, ob cuius hereditatem Atticus Q. Cæcilius Pomponianus Atticus dictus est, & filia Attici postea nata Cæcilia Attica, vxor M. Agrippæ ter cos. ex qua Agrippina nata est vxor Ti. Claudij Neronis, qui Ti. Cæsar paullo post dictus est, & postea C. Asinij Galli. De Q. Cæcilio Basso in Philippica XI. Ciceronis fit mentio. fortis is vir fuit aduersus barbaros. His omnibus antiquior fuit Q. Cæcilius Staius poeta comicus, cui primas præfertim in argumentis veteres detulerunt. Seruus is fuit Ennij, & Plauti tempore. Post Augusti obitum consulares Cæcilios tres reperio omnes suffectos. Nam C. N. Cæcilius simplex cum G. Quinctio Attico ex Kal. Nouēb. cos. an. D C C X X I. sub Vitellio Imp. C. Cæcilius Plinius c. F. c. N. Secundus cos. suf. cum Cornuto Tertullo ex Kal. Sept. sub Traiano Imp. an. D C C L I I. Hic est, cuius epistulæ, & Pænegyricus ad eundem Imp. extant. patria Nouocomensis fuit. eius auunculus C. Plinius secundus, qui naturalem historiam conscripsit. Tertius est C. Cæcilius Classicus, qui biennio post cum Acilio Rufo ex Kal. Iulius cos. suffectus fuit sub eodem Imp.

CALPURNIA.

CALPURNIA familia origine Sabina, plebeia fuit, multosque habuit consulares viros, censores tres, triumphalem vnum. Tribus cognominibus distinguitur, Pisonum, Bestiarum, & Bibulorum. Pisonum alij Frugi, alij Cæsonini, alij Pisones tantum, sine alio cognomine dicuntur. Ante obitum Augusti vndecim consulares Pisones inuenio. Antiquissimus C. I. PISO C. F. C. N. Hic Prætor de Lusitanis, & Celtiberis ex Hispania triumphauit anno DLXIX. Consul fuit quadriennio post cum A. Postumio Albino. & in magistratu mortuus est, in eius locum Q. Fuluius C. N. F. M. N. Et accus Pisonis priuignus suffectus est. Ea de causa suspicio orta est Quartam Hostiliam vxorem matrem Fuluij, Pisonem occidisse, & ob id damnatam fuisse fuerunt. Post hunc L. PISO Cæsoninus C. F. C. N. C. O. S. fuit I. I. an. DCV. cum SP. Postumio Albino Magno. Hic superioris filius, aut nepos, & vt ex Ciceronis, & Asconij verbis elicitur, adoptiuus potius, quam naturalis. Nam Cæsonium quendam Gallum Placentiam venisse, eiusque filiū Caluentij Mediolanensis filiam duxisse, ex quibus L. PISO nepos, aut pronepos huius natus sit, in quem tota illa oratione, quæ in Pisonem inscribitur, inuehitur. Tertius C. N. PISO COS. cum M. Popillio Lænate an. DCXIV. Quartus Q. PISO COS. quadriennio post superiorem cum Ser. Fulvio Flacco. Quintus L. PISO frugi, hic primus cognomen id ob fragilitatem accepit. Tribunus Pl. fuit an. DCXV. COS. post XV. annos cum P. Mucio Scæuula. Censor cum L. Metello Caluo an. DCXXV. I. I. Iustum non fecerunt. Legem Calpurniam de repetundis primam in tribunatu hic tulit. Sextus L. PISO Cæsoninus superioris Cæsonini filius COS. fuit cū VI. M. Liuiō Druso an. DCXL. Hic legatus occisus est à Galleis cum L. Cassio Longino COS. post annos quinque. Septimus C. PISO Frugi, qui filius, vel nepos fuit L. Pisonis Frugi, de quo antea diximus. C. O. S. fuit an. DCXXCV. I. I. cum M. Acilio Glabrione. His temporibus L. PISO Frugi filius primi L. Pisonis Frugi Prætor in Hispania obiit, & C. N. PISO C. N. F. qui conuolare cum Catilina, & P. Autronio an. DCXXCV. I. I. I. ausus est, Quæstor Pro PR. in Hispania occisus est. Fuit alius L. PISO Frugi L. F. L. illius. primi N. Prætor ante an. DCXXXV. Octauus Consularis fuit L. PISO Cæsoninus, qui nepos fuit eius, qui à Gallis occisus est, vt C. Cæsar gener testatur, vltum se priuatas inimicitias familiæ, quod auum foceri occiderint. COS. fuit cum A. Gabinio an. DCXCV. quibus COS. M. Cicero in exilium missus est, quamobrem cum eo inimicitias exercuit. quamuis gener Ciceronis C. PISO L. F. Frugi propinquus esset L. Pisonis. Post consulatum in Macedoniam profectus est. Inde reuocatus post biennium ex sententia Ciceronis, quæ extat in oratione de prouinciis consularibus inscripta. Censor fuit an. DCCII. cum AP. Claudio Pulchro Iustum fecerunt LXXI. Calpurnia filia C. Cæsari nupsit, quo anno in Gallias profectus est, eaque Cæsari superstes fuit. Laudatur à Cicerone hic PISO in Philippicis, quod primus in M. Antonium C. O. S. inuectus sit. Hoc tempore M. Pupius Pisonem quendam adoptauit, qui M. Pupius M. F. PISO Calpurnianus dictus C. O. S. & triumphalis fuit, in cuius domo Cicero discere solebat. biennio post Ciceronem COS. fuit cum M. Valerio Messalla Nigro. Nonus IX. C. N. PISO C. N. F. C. N. N. collega Augusti in XI. consulatu in locum A. Te-

- rentij Varronis Murenæ, qui antequam iniret, mortuus est. an. DCCXXX.
- x. iterum cos. fuit cum Ti. Claudio Nerone II. post XVI. annos. Decimus L. Pifo Cæfoninus L. F. L. N. filius, vt creditur, Censorij cos. fuit cum M.
- xI. Liuiio Druso Libone post annos octo; quam superior. Hic triumphalia ornamenta accepit légatus Augusti an. DCCXLI. de Bessis, & Scordisceis ex Thræcia. Postremus L. Pifo Augur C. N. F. C. N. N. cos. fuit cum Cossio Cornelio Létulo Isaurico postea dicto an. DCCCLI. qui annus primus post Virginis partû fuit. Hic C. N. Pifonis bis cos. filius fuisse creditur. Bestiam Calpurnium consularem vnum reperio, cuius collega fuit in consulatu P. Scipio Nasica belli Iugurthini anno I. qui fuit vrbis DCCXLI. is L. Calpurnius Bestia dictus, eodem nomine alter inter sodales L. Catilinæ à Sallustio nominatur: & postea Tribunus plebis fuisse dicitur eodem anno. Hunc crediderim à Cicerone defensum fuisse in ea oratione, quæ inscribatur pro Bestia, quæ non extat. Laudatur à Paterculo Calpurnia Bestiæ filia, quæ P. Antistio Ædilio viro suo à Damassippo P. occiso se ipsam gladio traiecit an. DCCXXI. Horum filia Antistia à C. N. Pompeio repudiata, ex abortu mortua est. Bibulum quoque vnum consularem video, qui cum C. Cæsare cos. fuit, M. Calpurnium an. DCCXCV. quem Cæsar domo sua exire non sinebat, sed edictis fortitudinem animi contra insolentiam armatorum ostendebat. Censor post quadriennium fuit cum M. Valerio Messalla Nigro iustrum fecerunt LXX. vt quibusdam placet. Bello ciuili mortuus est. Huius filios in Ægypto occisos fuisse video, eumque M. Catonis generum fuisse. Porcia vxor M. Bruto Cæpioni nupsit. Post mortem Augusti quinque Pifones consules inuenio, Cæsarem vnum paucis diebus, adoptatum à Galba Imperatore; Augustum vnum appellatum à paucis in Thessalia tempore Gallieni Imp. cui à senatu statua post mortem inter triumphales; & quadriga decreta est. His duobus Lucij prænomen fuit, Cæsar M. Licinij Crassi filius à L. Pifone Frugi adoptatus est, postea in Sulpiciam familiam à Galba translatus, occisus est cum patre adoptiuo eodem mense. Primus Pifo L. Calpurnius L. F. L. N.
- I. cos. fuit cum M. Licinio Crasso an. DCCXXIX. sub Ti. Cæsare Imp. Secundus C. Pifo Magnus cos. suffectus ex Kal. Iulis cum L. Vitellio Paulo
- III. an. DCCC. sub Ti. Claudio Imp. Tertius L. Pifo L. F. primi illius, vt creditur, filius collega fuit Neronis Imp. in secundo consulatu nono anno post
- V. superioris consulatum. Quartus L. Pifo cos. fuit cum Vettio Rustico Bolano an. DCCCLXIII. sub Traiano Imp. Quintus Calpurnius Pifo cos. fuit cum M. Saluio Iuliano an. DCCCXVII. sub M. Philosopho Augusto. Præter hos Pifones vnum consularem reperi Calpurnium Agricolum, qui sub Alexandro Imper. cos. fuit cum Clementino an. DCCCCXXII.

CASSIA.

CASSIA familia duplex patriciorum, & plebeiorû. Patricius vnû consularis, cuius cognomen variè scribunt alij Vitellinû, alij Viscellinum, alij Bicellinum. Hic ter consul fuit, bis triumphauit, primus Magister Equitû fuit. Plebei septem, consulatus totidem, censuras duas ante Cæs. Dict. obtinuerunt. cognomen omnibus Longinus, vno Varo excepto, & altero Longino

Longino Rauilla dicto. Patricius SP. Cassius clarissimus vir, primis illis libertatis temporibus post reges exactos, consul fuit cum Opitire Verginio Tricoſto anno ccli. Ambo consules triumpharunt Cassius de Sabineis, Opiter de Camerineis, & Aurunceis. Quadriennio post Magister equitum primus factus est, Dictatore, quē tunc Magistrū populi dicebant, primo seditionis sedandæ, & rei gerundæ caussa dicto T. Lartio Flauo. Iterum cos. fuit cū Postumo Cominio Aurūco II. anno nono post alterū consulatum, Iustrū fecerunt VII. nondū enim Censores instituti fuerāt, & censendi officium consulū erat. Tertio consul cū Proculo Verginio Tricoſto Rutilo septēnio post factus agrariā legem primus tulit. ac de Volſceis, & Herniceis iterum triumphauit. Ex lege Agraria tyrannidis affectatæ crimine offēsi senatores post consulatum damnarunt, ei interempto domus diruta est, in solo ædes Telluris facta. à patre de consilio propinquorum damnatum, & interemptum fuisse aliqui historici prodiderunt, peculiumque Cereri consecratum. Primus ex plebeis C. Cassius Longinus C. F. C. N. anno dxxciii. belli Persici anno primo cōsulatum adeptus est cum P. Licinio Crasso. Censor post xvii. annos cū M. Valerio Messalla. Iustrum fecerunt lv. Post hunc Q. Longinus Q. F. L. N. cum A. Manlio Torquato cos. fuit an. dxxcix. & in magistratu mortuus est. Huius filius fuisse creditur L. Longinus Rauilla, qui an. dcxxvi. cos. fuit cum L. Cornelio Cinna, & biennio post censor cum Cn. Seruilio Cæpione, qui Iustrum fecerunt lx. Post hunc C. Longinus C. Longini, de quo primo loco dictum est, vt creditur filius. Cos. fuit cum C. Sextio Caluino post Rauillæ consulatum anno tertio. Ambo cōsules plebei triumphasse dicuntur, sed de Sextio certius est. Procos. de Liguribus Vocontieis, Salluueisq; triumphasse. Sequitur L. Cassius L. F. Q. N. Rauillæ, vt creditur, filius in consulatu à Gallis occisus est, cum L. Pisone Cæsonino legato an. dclvi. cui Cn. Cornelius Dolabella suffectus est. Eius collega fuit C. Marius in primo consulatu. Huius frater esse potuit C. Cassius Longinus, qui cum Cn. Domitio Ahenobarbo cos. fuit post vndecim annos. Præter hos Crispus Sallustius L. Cassium Longinum Senatorij ordinis enumerat in coniuratis cum L. Catilina, & ab Asconio competitor Ciceronis, & coniurationis particeps. Postremo anno dcxxc. C. Cassius Varus cos. fuit cum M. Terentio Varrone Lucullo. Ab his lex Terentia, & Cassia, de qua Cicero in Verrinis, nomen accepit. Aliæ leges Cassiæ dictæ sunt, quod à L. Cassio L. F. Longino Tribuno Pl. latæ fuerunt, quas Asconius enumerat in Corneliana C. Mario vi. L. Valerio Flacco cos. ait latas fuisse, hoc est an. dcliii. Potuit hic Tribunus eius consulis fuisse filius, qui à Gallis occisus est. Ab eodem mentio fit P. Cassij Prætoris, qui de Maiestate cognoscebat M. Lepido L. Volcatio cos. hoc est an. dcxxcvii. Sæpius quoque à Cicerone & aliis refertur illud Cassianum, cui bono fuerit, dictum optimi iudicis L. Cassij, qui ab eâ crimen ortum fuisse dicebat, cui bono erat id fieri.

Addendus est C. Cassius vnus ex interfectoꝝ Cæsaris, qui cum D. Bruto cos. designatus fuerat in annum dcxxi. Hic puer Fausto puero Sullæ filio colaphum impexit, quod laudaret patris dominationem. Vxor Tunia M. Bruti soror. Filio togam virilem Idib Martiis, quibus Cæsarem occidit, dedit. Victus à M. Antonio seipsum interemit, aut à seruo occisus

est. Sub Augusto vnicum consularem L. Cassium L. F. L. N. Longinum inuenio. C. O. S. suffectus fuit ex Kal. Iulis an. D C C L X I I I. Sub Tiberio vltimus Longinus C. Cassius L. F. L. N. superioris, vt creditur filius. hic C. O. S. fuit cum M. Vinucio Quartino an. D C C X X C I I I. Optimus Iurifconsultus, natusq; ex filia Q. Ælij Tiberonis iurifcon. quæ neptis erat clarissimi iurifconsulti Ser. Sulpitij Rufi. Hic familiam discipulorum duxit, quæ Casiana dicebatur: vt à Proculeianis distingueretur. Post hæc sub M. Aurelio Antonino Imp. Auidius Cassius Cyprius genere, cuius auus maternus Auidius Seuerus, in oriente euentura morte Marci se Imperatorem appellauit. Occisus tamen est, & Mæcianus filius, cui Alexandria erat commissa. Alter filius Heliodorus deportatus est. Aliis filiis liberum exilium permissum, & Drunciano genero, cui Alexandria filia nupta erat. Alios Cassios reperio sub Gallieno Imp. sese Augustos in Gallia appellasse, quorum extant signati nummi. M. Cassius Postumius, & M. Cassius Hostilius, sunt qui etiam Labienos appellent. Cassios consulares sub aliis Imperatoribus eos solum reperio, qui Dionis, aut Aproniani cognomine significantur. Fuit autem Dion Cassius historicus, cuius pars historiarum Romanarum extat, & epitome Cæsarum à Xiphilino conscripta: Aproniani filius, qui consul sub Commodo Imperatore fuit cum M. Atilio Metilio Bradua II. an. D C C C X L I I I. Ipse Dion bis consul fuit: secundum consulatum cum Alexandro Imp. III. egit an. D C C C X X C I. Prioris consulatus tempus ignoratur. Hic ex Nicæa Bithyniæ originem duxit, Præfectus Ægypti fuit, & postea Delmatiae, ac Pannoniarum. Alter Dion C. O. S. fuit cum C. Iunio Tiberiano an. C I X L I I. sub Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus, quem putant Dionis historici filium, vel nepotem fuisse.

C L A V D I A.

CLAVDIA gens origine Sabina duplex fuit Patriciorum, & Plebeiorum. Patricij, minorum gentium fuerunt, vtpote post exactos Reges adscripti, in quattuor stirpes præcipuas cognominibus distinctas diuiduntur. Regillensium, quorum aliqui Crassini etiam dicuntur, Pulchrorum, Centonum, & Neronum. Plebeij clariore Marcelli cognominati sunt. Vnaquæque familia plurimos habuit ornatissimos viros, qui remp. Romanam illustrarunt, & auxerunt vsque ad Neronem Imp. Regillenses & Crassinos nouem inuenio obtinuisse Dictaturas tres, Decemviratus legibus scribendis tres, Triumphos duos, Consulatus sex, Tribunatus militares consulari potestate duos. Inter omnes constat venisse Clausum quendam Sabinum ex Regillis Romam cum ita magna multitudine propinquorum, & clientium, vt ex eis Claudia tribus aucta fuerit, & nomen acceperit, vel, vt quidam arbitratur, ceteris addita fuerit. Clausum appellatum fuisse asserunt, cum inter patricios adscriptus fuit, Appium Claudiū Regillensem, anno vrbis C C X L I X. Hunc videtur Verrius Flaccus Marcum Claudium appellare, cum eum auum esse asserat Appij Decemviri. Hic

¹¹ consul fuit post annos nouem cum P. Seruilio Prisco. Huius filius consul

¹¹¹ fuit cum T. Quinctio Capitolino Barbato an. C C X X C I I. eiusdem cum patre nominis. Alter filius C. Regillensis C. O. S. etiam fuit post X I. annos cū

P. Valerio P. F. Poplicola II. qui in eo magistratu occisus est. Hos tres etiam Sabinos cognominatos ab scriptoribus animaduertimus. Post hos tertius Appius Claudius Crassinus A. P. F. M. N. à Verrio appellatur, quem alij, vt diximus, Appij nepotem, de quo initio locuti sumus, tradiderunt. Hic consul fuit cum T. Genucio Augurino an. c c c I I. sed abdicarunt, vt iidem cum alijs Decemviri legum scribendarum causa crearentur. Hi primum decem tabulas conscripserunt, postea duab. alijs scribendis iterum, ac tertio idem Appius cum alijs, quos ipse voluit, eundem magistratum sine prouocatione retinuerunt. Hoc initium legis duodecim tabularum. Sed cū potestate in libidinē, & malos mores abuterentur: seditione in eos mota cum Verginia à patre fuisset occisa, quam M. Claudius cliens Appij in feruitutem vindicabat, coacti sunt Decemviri abdicare, multiq; ex eis damnati, alij in carcere, aut in exilio perierunt. Sequitur alius A. P. Crassinus Regillensis A. P. F. A. P. N. Superioris, vt creditur filius, qui Tribunus militum consulari potestate fuit cum L. Sergio Fidenate II. Sp. Nautio Rutilo, & Sex. Iulio Iulo anno c c c x I x. Huius filius P. Crassinus Regillensis Trib. Mil. cum alijs quinque patricijs an. c c c I. fuit. Huius deinde filius A. P. Claudius eisdē cognominibus vsus Dictator fuit primus ex hac familia rei gerundæ causa an. c c c x c I. Magistrum equitum dixit L. Cornelium Scipionem. primus ex eadem triumphauit de Herniceis. Cos. fuit post x I v. annos cum L. Furio Camillo, & in magistratu mortuus est. Secutus est C. Crassinus Regillensis, quem quidam bis Dictatorem asseuerant, & A. P. F. P. N. Cæcique patrem. prior dictatura anno c d v. comitorum habendorum causa, posterior rei gerundæ causa an. c d x v I. in qua Magister equitum fuit C. Claudius Hortator, quem patricium, aut plebeium fuisse affirmare non possumus. Postremus Appius C. L. Crassinus Rufus A. P. F. C. N. a quibusdam appellatur Appij Cæci filius, is qui consul fuit cum P. Sempronio Sopho an. c d x x c v. Cum apud Suetonium inueniam Appium Cæcum duos filios habuisse P. Pulchrum, & Ti. Neronem, ex quibus duæ familiæ Pulchrorum, & Neronum ortæ sint: cumque alijs placeat, Cæcum ipsum ex Regillensibus ortum fuisse: de Appio Cæco tãquam communi pariete; in quem tres hæc familiæ tigna sua immiserint, separatim agendum videtur.

Verrius Flaccus in censura, & consulatu aperte A. P. Claudium C. F. A. P. N. Cæcum appellat. Censuram constituit an. c d x l I. collegam in ea adscribit, C. Plautium, qui in eo honore Venox appellatus est. Iustrum fecisse ait x x v I. Ab hoc censore Appia via strata est, aqua Claudia in urbem ducta, vt multi prodiderunt. Consulatus collega L. Volumnius Flamma Violens an. c d x l v I. cum quo iterum post x I. annos consulatum gessit. Dictator fuit, sed quo anno incertum est. quidam diuinando in anno c d l x v I. retulerunt in veteri titulo hi magistratus enumerantur. Appius » Claudius C. F. Cæcus Cæsor. Cõsul bis. Dictator. Interrex ter. Prætor bis. » Ædilis Curulis bis. Quæstor. Tribunus Militum ter. Quid vero egerit, ita » recensetur. Complura oppida de Samnitibus cepit Sabinorum, & Tuscorum exercitum fudit. Pacem fieri cum Pyrrho Rege prohibuit. In censura » viam Appiam stravit. & aquam in urbem adduxit. Ædem Bellonę fecit. A Cicerone eius quattuor filij, filiarum vero quinque enumerantur. Filios fuisse credimus A. P. Crassinum, de quo antea diximus, P. Pulchrum, C. Centho-

nem, & Ti. Neronem. Nunc igitur primum de Pulchrorum stirpe, postea de reliquis dicemus.

Pulchros decem inuenio, totidem consulatus habuisse, censuras tres, triumphos duos assecutos, Principem senatus vnum lectum fuisse. Primus **I** is, de quo diximus P. Pulcher. cos. fuit an. **DIV.** cum L. Junio Pullo. Hic temere cum Carthaginensibus congressus bello Punico primo magnam cladem accepit, iussus Dictatorem dicere M. Claudium C. F. Gliciam dixit viatorem suum, qui scriba fuerat, sine Magistro equitū, nam antequam eum diceret, coactus est abdicare. tum A. Atilius Calatinus Dictator factus est, & L. Metellus Magister equitū. Soror Publij Claudia cum à populo in turba premeretur, optauit, vt frater sapius consul fieret, vt minor esset populi multitudo. Ea de causa damnata est, alterius criminis rea innocens. Hic auspicia ita contempsit, vt pullos in mare proiecerit, vt biberent, quādo esse pultem nollent. Huius filius **AP. C. L.** Pulcher cos. fuit. an. **DXLI.** cum Q. Fulvio Flacco **IIII.** Huius tres filij videtur Appius, Publius, & Caius. Appius cos. fuit **xxvII.** anno post patrem cum M. Sēpronio Tuditano, Publius anno proximo cum L. Porcio Licino, Caius cum Ti. Sempronio Graccho an. **DLxxvI.** Ambo consules triumpharunt, Pulcher in consulatu de Istreis, & Liguribus, Gracchus biennio post de Sardeis. Ambo censores fuerunt octauo anno post consulatum, lustrumque **LI.** fecerunt. Appij filius Appius, vt creditur cos. fuit cum Q. Metello Macedonico an. **DX.** suis sumptibus triūphauit de Sallasseis ex Alpibus. Censor quinquennio post cum P. Cornelio Lentulo. lustrū non fecerunt. Biennio post Princeps senatus lectus est lustro **LVIII.** Hic ex Antistia vxore Claudiam procreauit, quam duxit Ti. Sempronius Gracchus, qui in Tribunatu plebis à P. Scipione Nasica occisus est; & ex ea liberos reliquit. Caij filius, quem consularem, censorium, & triumphalem **VII** diximus, C. Pulcher fuit. consulq; an. **DCxxIII.** cum M. Perperna. quam **VIII** uis Pulcher hic, an Lētulus Appius, an Caius fuerit incertum sit. Alter C. Pulcher huius filius fuisse creditur, collega alterius M. Perpernae consul **IX** fuit ann. **DCLXI.** Hunc Verrius C. N. appellat. Secutus est AP. Pulcher superioris, vt creditur filius, aut frater, qui cum P. Seruilio Vatia, qui postea Isauricus dictus est, consul fuit ann. **DCLxxv.** quo anno L. Sulla Dictatura se abdicauit. Cinnæ tempore exul fuit, & ei magistratus abrogatus. Huius soror Clodia mater fuit, L. Marcij Philippi consularis & censorij, vxor Cæcilia Q. Metelli Baliarici filia ex qua filij tres Appius, **x** Publius, & Caius, filia totidem natæ sunt: ex quibus duas L. Licinius Lucullus, qui de Mithradate triumphauit, & Q. Metellus Celer duxerunt: quas parum pudicas fuisse constitit. Tertiam Q. Marcij Rex, vir consularis. Appius consul, & censor fuit, duas filias procreauit, quas filio Pompei Magni Cn. vt suspicor, & M. Bruto collocauit. Publius Clodius cum adolescens in domo C. Cæsaris Pont. Max. in sacris Bonæ deæ deprehensus esset. eiúsque criminis reus corrupto iudicio absolutus, vt noceret Ciceroni testi Tribunatum plebis obtinuit; cum se prius P. Fonteio Plebeio minori nata in adoptionem dedisset. Ciceronem exulare coegit. sed restituto Cicerone cum Præturam peteret, à T. Annio Milone occisus est. Huius vxores Pinaria, & Fulvia hæc postea C. Curioni, atque eo interfecto M. Antonio nupsit. Socrus Sempronia Tuditani filia fuit. Filium Sex. Clodium

Clodium, & filiam Clodiam Augusti sponfam reliquit. Caius filios duos reliquit eidem cognominib. Appium maiorem, & Appium minorem, quorum Asconius, in Miloniana meminit. Appius Pulcher, de quo dicebamus, consul fuit an. DCXCIX. cum L. Domitio Ahenobarbo, censor quadriennio post cum L. Calpurnio Pisone Cæsonio. Post consulatum procos. in Cilicia fuit, cuius M. Cicero successor fuit. Admonet eū Cicero, vt de proauo suo in censura cogitet. ex quibus verbis apparet eius proauum fuisse Censorium, vel Appium, vel C. Pulchrum Censorium de quibus antea diximus. Hic Augur fuit, & libros de augurali disciplina edidit. Hæc de Pulchris.

Centhonum cognomine duos solos reperio C. Centhonem Cæci filium, qui consul, censor, & dictator fuit, atque Appium qui Proprætore ouationem obtinuit, eius filium, Cai consulatus fuit an. DXIII. cum P. Sépronio Tuditano, quibus consulib. Liuius Andronicus primus poëta Latinus fabulam dedit. Censuram post xv. annos gessit cum M. Iunio Pera, iustrum fecerunt XLII. Dictator fuit comitiorum causa an. DXL. Magistrum equitum dixit Q. Fuluium Flaccum. Appius Proprætore ouas ex Celtiberia reuersus est an. DLXXXIX. Neronos duos consulares video, quorum alter censuram, & ouationem obtinuit. Nam C. Claudius T. F. T. N. Nero cos. fuit cum M. Liuiio Salinatore II. an. DXLVI. insignem victoriam ambo consules Asdrubale oeciso de Pœneis obtinuerūt. de quibus Salinator, in cuius prouincia res gesta est triumphum egit; Nero maiorem laudis partem ouans tantum obtinuit. Censor cum eodem Salinatore triennio post: iustrum fecerunt XLV. inimicitias se non deposuisse obstenderunt, notis collegæ vnusquisque eorum notatus. Alter Nero fuit Ti. Clodius P. F. T. N. consul cum M. Seruilio Pulice Gemino an. DLI. His cos. Scipio Africanus Hannibalem vicit, & finis bello punico secūdo impositus. Cum hi duo Neronos Tiberij nepotes à Verrio dicantur, & Ti. Nero Cæci filius fuerit, verisimile est, hos pronepotes Appij Cæci fuisse. Neronem lingua Sabina fortem significari veteres testantur. ex hac stirpe pater Tiberij Cæsaris Augusti, & pater Ti. Claudij Augusti, qui Neronem adoptauit, fuit. Præter iam dicta cognomina vnū relictum est patriciorum cognomen Caudex, quod consularis vir, & vt quidā asserunt, triumphalis Ap. Claudius C. F. AP. N. obtinuit initio primi belli Punici. Eius collega fuit M. Fuluius Flaccus an. CDXXCI. insignem victoriam in Sicilia cōsecutus est. Sed de triumpho relato varietas est inter scriptores, & Verrius Flaccus in fastis omisit. Hunc fratrem fuisse AP. Cæci sunt qui affirmant, ego vel vterinum, vel consobrinum esse crediderim potius, quam germanum. Plebeios Marcellos fuisse diximus, sed clarissimos, & ornatissimos viros fuisse constat. Nouem enim viri obtinuerunt. Dictaturam vnam consulatus xv. Censuram vnam, triumphos publicos IV. optima spolia semel. ouationem vnam. in monte Albano semel. septem primi M. Marcelli dicti sunt. Primus consul fuit cum C. Valerio Potito Flacco an. CDXXII. Dictator quadriennio post comitiorū causa Magistrum equitum dixit SP. Postumium Regillensem Albinum vitio facti abdicarunt. Alter Marcellus cos. an. CCCCXLVI. cum C. Nautio Rutilo. Tertius insignis vir, qui primus post Cannensem pugnam Hannibalē vicit, & quinquies consul fuit. Ante secundū bellum Punicum cos. fuit cum CN.

II

III

I

II

III

- Scipione Caluo ann. DXXXI. Kal. Mart. triumphum egit de Galleis Insubribus, & Germaneis, atq; spolia optima rettulit duce hostium Viridumaro ad Clastidium interfecto. II. consul suffectus fuit L. Postumio Albino III. qui ante quam iniret, occisus est, sed vitio factus abdicavit, & in eius locum Q. Fabius Maximus Verrucosus III. cōs. fuit cum Ti. Sempronio Graccho. post pugna Cannensem anno primo, hoc est an. vrb. DXXXIX. Sed anno proximo cum eodem Q. Fabio IV. ipse III. creatur. Triennio post captis Syracusis in monte Albano II. triumphum egit, atq; ovationem III. Procos. Quartum cōs. fuit an. D XLIII. cum M. Valerio Laetino II. in quinto consulatu, quem cum T. Quinctio Crispino gessit bien-
- IV** nio post ab Hannibale occisus est. Quartus Marcellus cōs. fuit an. D LVII. cum L. Furio Purpureone. triumphum egit de Comensibus, & Insubribus IIII. Non. Mart. Censor cum T. Quinctio Flaminino post septem
- V** annos lustrum fecit XLVIII. Quinctus cōs. cum Q. Fabio Labeone an.
- VI** DLXX. Sextus vir insignis, qui ter consul fuit, & ter triumphalis. Hic nepos Marcelli quinques consulis fuit, de quo Asconius ait, cum ad ædem Honoris, & Virtutis suam, & patris, & aui statuas posuisset subscripsisse
- TRES. MARCELLI. NOVIES. CōS.** In mari periisse Cicero auctor est. In primo consulatu, quem gessit cum C. Sulpitio Gallo triumphavit de Galleis Contrubeis, & Liguribus, Veletibusque Idibus intercalaribus ann. DXXCVII. Iterum cōs. fuit cū P. Scipione Nasica II. & de Liguribus, & Veletibus iterum post annos XI. triumphavit. Tertium cōs. fuit triennio post cum L. Valerio Flacco, & procos. tertio triumphavit de Celtibereis an. D CII. Septimus M. Marcellus M. F. M. N. cōs. fuit cum Ser. Sulpicio Rufo iuriconsulto an. D CCII. Hic ille est, quem magnis laudibus exornat Cicero, tum in Bruto, tum in oratione pro M. Marcello inscripta, qua gratias agit in Senatu Cæsari, quod se facilem in restituendo eo præbuerit. Sed à P. Magio Chilone in portu Attico interfectus est, ut ex
- VIII** Ser. Sulpitij litteris ad Ciceronem missis constat. Anno proximo C. Marcellus C. F. M. N. frater patruelis superioris cōs. fuit cū L. Aimilio Paulo.
- IX** Huius mater Iunia dicebatur. Postremus cōs. fuit anno sequenti, quo bellum civile inter Cæsarem, & Pompeium exarsit C. Marcellus M. F. M. N. Hic ultimi Marci frater germanus, eius collega fuit L. Cornelius Lentulus Crus Flamen Martialis. Ferunt Octaviam matrem sororem Augusti C. Marcelli vxorem fuisse, ex qua natus est ille Marcellus primus gener Augusti, quem deflet Vergilius pulcherrimis versibus & Marcellæ duæ, quarum alteram duxit M. Agrippa, & postea Antonius M. Antonij triumviri filius. Octavia mortuo C. Marcello nupsit M. Antonio Triumviro. Hunc C. Marcellum eundem esse arbitrantur, quem C. F. cōs. fuisse diximus. A Marcellis Cornelij Lentuli Marcellini originem ducunt translato aliquo Marcello in Corneliorum familiam adoptione Plebeium fuisse C. Claudium Caninam, qui bis consul, Censorius, & triumphalis fuit, collegæ patricij incidant. eius parentes ignoti, vno tantum avo C. prænomine excepto. Prior consulatus cum M. Aimilio Lepido gestus est anno CDLXIX. Posterior cum C. Fabio Dorfone post XII. annos. in eo triumphum egit de Lucaneis, Samnitibus, Bruttieisque Quirinalibus. Censor triennio post fuit cum Ti. Coruncanio, lustrum fecerunt XXXIV. Antiquissimus C. Claudius Cicero Trib. plebis anno CCXCIX. apud Livium lib.

lib. iij. Ventum est ad Cæsaris, & Augusti tempora, quibus gens vtraque Claudia patriciorum, & plebeiõrum Augusti affinitate locum suum tenuit. De plebeiis Marcellis dictum est, de patriciis videamus. Etenim Liuia Augusta, quæ etiam Drusilla dicta est Liuij Drusi Claudiani filia origine gentis à Pulchris Claudiis genus duxit. virum habuit Ti. Claudium Neronem, virum Prætorium, qui partes Antonij aduersus Augustum defendit. ex eo Ti. Neronem peperit, cumque prægnans esset, Augusto nupsit viro priori consentiente, tertioq; post nuptias mense Neronẽ Claudium Drusum edidit. Tiberius in Iuliã familiam adoptatus ab Augusto, translatus est, eiusq; liberos in Iulia referemus. Nero Drusus, qui etiam Germanicus dictus est, ex Antonia minore Germanicum & Ti. Cl. Drusum, qui postea Ti. Cl. Augustus Germanicus appellatus est, procreauit, & Liuiam, quam duxit Drusus Cæsar Ti. Cæsaris filius. Germanicus à Tiberio patruo adoptatus in Iuliam familiam trãsfertur. De Tiberio Claudio postea dicemus. Consulares Claudij hoc tempore fuerunt Ap. Claudius C. F. Pulcher, qui an. DCCXV. COS. fuit cum C. Norbano Flacco. M. I I
 Claudius M. F. M. N. Marcellus Æferminus, qui COS. fuit cum L. Arruncio an. DCCXXI. Idem, vt arbitror, est Magister xv. vir sacris faciundis ludis sæcularibus quinctis post annos quinq; quamuis cognomen Æfernini taceatur. Ti. Claudius Ti. F. Nero priuignus Augusti ante adoptionem COS. I I I
 fuit an. DCCXL. cum P. Quinctilio Varo. post quinquẽnium adiecto Germanici eognomine procos. ouans de Delmateis, Pannonieis, & Daceis. ex Illyrico. Iterum COS. fit proximo anno cum Cn. Pisone II. & in consulatu Kal. Ian. de Germaneis iterum triumphat. Proximo anno Tribuniciam potestatem in quinquennium accepit. triumphalia ornamenta bis affecutus est an. DCCXLI. & proximo anno. Anno deinde DCCLV. Kal. Iul. adoptatus est ab Aug. Cæs. Quartus consularis fuit Nero Cl. Drusus I V
 Germanicus frater superioris priuignus Augusti. Consul fuit ann. DCCXLIV. cum T. Quinctio Crispino, & in magistratu mortuus est. Triumphalia ornamenta affecutus est Prætor legatus Aug. an. DCCXLI. Post obitum Augusti ante Ti. Claudij Aug. initium neminem Claudium consulem video, excepto ipso Ti. Claudio Drusi F. Ti. N. Germanico, qui COS. fuit cum C. Iulio Cæsare Aug. Germanico ex Kal. Iulis anno DCCXXIX. Ipse Tiberius Pont. Max. Trib. Potest xv. COS. V. Imp. xxv. I. mortuus est. Triumphalia ornamẽta acceperat anno DCCXCV. de Mauritanis ex Africa. Huic sponsæ duæ, & vxores quattuor collocatæ sigillatim sunt. Æmilia Lepida L. Paulli, & Iuliæ filia, & Liuia Medullina Camilla sponsæ, prima vxor Plautia Herculanilla triumphali patre nata, ex hac suscepit Drusum, & Claudiam. Secunda Ælia Patia consularis filia, quæ ei Antoniam peperit, Cn. Pompeij Magni, & postea Fausti Sullæ vxorem. tertia Valeria Messallina Messallæ Barbati, qui consobrinus Ti. Cl. Imp. fuit filia. ex hac Octauia nata est, postea Augusta dicta vxor Neronis Imp. & Germanicus prius, postea Britannicus dictus. quarta Agrippina Augusta Germanici fratris, & Agrippinæ filia, quæ duobus antea viris nupsit Crispo Passieno, & Cn. Domitio Ahenobarbo, ex hoc Neronem suscepit. Hunc Neronem Tiberius ex Domitia familia in Claudiam adoptione transtulit, cum filium Britannicum haberet, & affirmaret neminem in Claudiam adoptatum. veneno ab vxore, eademque filia fratris di-

uus factus est. veneno etiam Nero Britannicum sustulit. Drusus puer puerili ioco se ipsum intèremit, dum pirum in altum iactatum hianti ore excipit. Nero Claudius Cæsar Aug. Germanicus P. M. TR. POT. XIV. COS. V. Imp. III. occisus est. Inter Neronem, & D. Clodium Albinum, siue Seuerum Imp. hos consulares inuenio. Sub Traiano Imp. tres consulatus Clodij Crispini, vel potius trium Crispinorum inuenio. primo consulatu ex Kal. Iul. cum C. Iulio Africano ann. DCCCCLX. Secundo post biennium cum Soleno Orfito. Tertio C. Clodius Crispinus post quadriennium à superiore cum L. Publilio Celso II. Post hos Ti. Claudius Ti. F. Fuscus Salinator collega fuit Hadriani Imp. in secundo consulatu an. DCCCCLXX. Hic patricius fuit, & Seruiani ter consulis filiam vxorem duxit, ex qua Fuscus natus est, quem cū auo suo Seruiano Hadrianus interfecit. Ti. Claudius Atticus Herodes vir doctus Marci Imperatoris præceptor COS. fuit an. DCCCXCV. cum C. Bellicio Torquato sub Pio Antonino Imp. Post triennium C. N. Claudius Seuerus COS. fuit cum Sex Erucio Claro II. Hic philosophus peripateticus Marci Imp. præceptor fuit. iterum COS. sub eodem Imp. an. DCCCXXVI. cum M. Aurelio Claudio Pompeiano Antiocheno, cui nupta erat maior Lucilla filia Marci Imp. Ante hūc annum Claudius Maximus vir doctus eiusdem Imp. præceptor COS. fuit cū Cornelio Scipione Orfito. D. Clodius Albinus occisus Commodō, Pertinace, & Iuliano Imperator in Gallia appellatus est. Britannias tenuit, nam Septimius Seuerus ei Cæsaris nomen concessit. pecuniamque ea appellatione signari permisit. Sed occiso Pescennio Nigro in eum inuectus est: & occidi curauit. Consul iterum fuit, & patricius ab Herodiano appellatur. Septimij nomen accepit, cum Cæsar appellatus est, quasi filius Seueri esset. Ex hoc tempore vsque ad Marcum Clodium Pupienum, qui cum D. Balbino Imperator factus est, hi consules fuerunt Clodij, vel Clodij. Primus F. L. Claudius Sulpitianus Pertinacis Imp. focer Præf. vrbi, & COS. sub. ex kal. Mart. cum L. Fabio Cilone Septimino anno DCCCXLV. sub eodem Pertinace. Secundus A. P. Claudius Lateranus, qui cum M. Mario Titio Rufino post IV. annos à superiore COS. fuit sub Seuero Imp. Tertius Ti. Claudius Seuerus, qui cum C. Aufidio Victorino triennio post superiorem COS. fuit sub eodem Seuero, & Antonino Augg. Quartus, & quintus Claudius Iulianus, & Clodius Crispinus, qui eodem anno sub Alex. Imp. COS. fuerat an. DCCCXXVI. Sequitur M. Clodius Pupienus Maximus, qui cum D. Cælio Balbino II. post triennium COS. fuit sub eodem Alex. & postea ambo collegæ Augusti appellati sunt, occisus duob. Gordianis Africanis, contra Maximinum Imp. Gordianusque nepos Cæsar appellatus est. Hic vir fortis fuit obscuro. genere natus, patruus Pinarius Valens, pater Maximus faber ferrarius, aut rhedarius. Hi occiso à militib. Maximino, & filio, à Prætorianis occisi sunt. Eodem tempore COS. suffectus ex Kal. Septemb. fuit Ti. Claudius Iulianus cum Celso Æliano ann. DCCCXXIX. Sub Gallieno Imp. Claudius Censorinus Augustus appellatus in Italia est. Hic scurrarum adulatione Claudius appellatus est. bis consul, bis præfectus prætorio, ter præfectus vrbi, quater proconsul, ter consularis fuit. Senex, & aliud agens in agro suo à militibus Imp. salutatus, ab eisdem ob seueritatem disciplinæ occisus est. M. Aurelius Claudius Imp. quem etiam Flauium Trebellius Pollio

lio appellat, fratres habuit Quinctillum, & Crispum. Crispi filia Claudia vxor Eutropij nobilissimi Dardanor. ex quibus Constantius maior natus est. Ipse Claudius post Gallienum Pont. Max. Trib. Pot. II. COS. II. mortuus est. frater Aurel. CL. Quinctillus Imp. dies xvii. superstes occisus est. Claudius in Diuos relatus auctor generis Constantini, ob quem Flauij multi ex eis dicuntur, ac posteriores omnes Imperatores. Ante hunc Imp. Gallieni fratrem Claudium Valerianum Cæsarem appellatum fuisse animaduerti. M. Claudius Tacitus sub Imp. Aureliano COS. fuit cum M. Marcio Memmio Furio Placido an. cix xv. sed biennio post occiso Aureliano successor fuit, & COS. II. Augustus menses sex dies xx. Post quem frater Florianus menses duos dies xx. Hunc M. Annium Florianum in affibus video signatum. quidam M. Annium CL. appellauerunt. Ab his ad FL. CL. Iulianum neminem, aut Imp. aut COS. inuenio. Hic sub Imp. FL. Iul. Constantio ter consul fuit eius collega in v. III. IX. & x. consulatu, & ab eodem Cæsar appellatus occiso Constantio Gallo Cæsare Iuliani fratre. qui ambo fratres patruales Constantij Imp. fuerunt, nati Constantio patre, qui frater germanus fuit Constantini Maximi Imp. Mortuo Constantio Iulianus imperauit annos duos, consulque quater factus est. Post hunc Imp. consulares tres video Clodios, vel Claudios. Primus fuit Q. Clodius Hermogenianus Olybrius, qui cum D. Aufonio Magno Pæonio Gallo poëta COS. fuit an. cix xxx. sub Valente, Gratiano, & Valentiniano Imp. in occidente. Alter Clodius Adelphius, qui cum Imp. FL. Marciano COS. fuit an. vrbis cix ccc l. Christi ccc c l. Tertius CL. Iulius Ædesius Dynamius, qui cum FL. Sifidio COS. fuit an. Christi ccc c x c i x. sub Zenone Imp.

CORNELIA.

CORNELIA gens patricia in alias, atque alias stirpes deriuata multos insignes viros, & omni honorum genere ornatos habuit. Plebeij vix aliquo numero fuerunt. Quod in multis familiis aliter euenit. Præcipui patricij in tres quatuorue stirpes dirimi possunt: Cossorum, qui etiam Maluginenses, & aliqui Rutili, aut Aruinæ appellantur; & Scipionum, qui alia etiam cognomina acceperunt, vt A sinæ, Calui, Nasicæ, Africani: necnon Lentulorum, qui plura aliis cognomina sumpserunt. Addentur his, qui propter paucos consulares viros non ita nobiles sunt: vt Rufini, Sullæ, Dolabellæ, Merulæ, Cethegi. Cossi viginti consecuti sunt Pôtificatum Maximum semel, opima spolia semel, dictaturas tres, censuras duas, triūphos tres, decemuiratum legibus scribendis bis, consulatus decem, tribunatus militares consulari potestate duos, & viginti, magisteria equitum quattuor. Primus Ser. Cornelius L. F. Maluginensis Cossus COS. fuit cum I Q. Fabio Vibulano an. ccl xviii. Huius filius esse creditur L. Maluginensis Cossus SER. F. L. N. qui COS. fuit cum alio Q. Fabio Vibulano III. an. cxc iv. Lustrum fecerunt x nōdum enim Censores creati erant. Hoc verò fuit postremum consulum lustrum. In hoc consulatu ambo consules triumpharunt Fabius de Æqueis Non. Mai, Cossus de Volscis Antiatib. I v. Id. Mai. Huius frater M. Cornelius Decēuit legib. scribendis an. ccc III. & ccc iv Hic cum ceteris duodecim tabularum leges conscripsit, & coactus est abdicare, quod imperio abuterentur. Secutus est IV

alter M. Cornelius, quem quidam superioris filium existimant. **Cos.** fuit cum L. Papirio Crasso an. cccxvi. Post hunc A. Cossus superioris, vt creditur frater, insignis vir Pontifex Max. an. cccxxii. **Cos.** cū T. Quintio Cincinnato i. triennio post triumphum egit de Veientibus, & spolia opima tulit post Romulum primus hostium duce Larte Tolumnio rege interfecto. Incertū tamen est an. **Cos.** vel Dict. vel Mag. eq. ea tulerit. Tribunus militum fuit post biennium, & eodem anno Mag. equitū Mamerco Aimilio Mamercino i. i. Dictatore rei gerundæ causa. Paulo post A. Cossus Dictator seditionis sedandæ, & rei gerundæ causa reperitur an. cccclxix. cum de M. Manlij Capitolini seditione ageretur, quem eundem esse cum superiore non videtur verisimile. **Sextus P. Cossus** Tribunus mil. fuit an. cccxxix. Hunc Verrius P. N. appellat. Proximo anno Trib. mil. **Cn. Cossus**, cuius parentes ignorantur. Iterum post decennium creatus est cum P. Maluginense. Octauus M. Cornelius Cossus **Cos.** fuit an. cccxl. **Nonus Cn. Cossus**, quem quidam A. F. M. N. vocant. **Cos.** fuit cum eodem L. Furio Medullino i. Trib. mil. fuit triennio post consulatum cum P. Rutilo Cosso. Iterum deinde Tribunus an. ccclii. **Decimus P. Cossus** A. F. M. N. superioris fortasse frater Trib. mil. fuit an. cccxlv. Alter P. Cornelius M. F. L. N. Rutilus Cossus appellatur à Verrio Flacco, qui eodem anno Dictator fuit rei gerundæ causa Mag. equit. dixit C. Seruilius Ahalam. Tribunus militum fuit biennio post cum **Cn. Cosso**, vt antea diximus. Duodecimus est P. Cornelius Maluginensis, qui Trib. mil. fuit cum **Cn. Cosso** i. an. cccxlix. Iterum vero post septem annos, sed vitio factus cum aliis quinque abdicauit. **Tertiusdecimus P. Cossus**, qui cum P. Cornelio Scipione, & aliis quattuor Trib. milit. fuit an. cclix. **Quartusdecimus M. Cornelius Maluginensis** triennio post censor suffectus C. Iulio Iulo mortuo, collega eorum fuit L. Papirius Cursor. Iustrum fecerunt xvii. Sub eo lustro vrbs capta est à Gallis, Quamobrem, ne quis Censori mortuo sufficeretur, decretum est. Sequitur Ser. Maluginensis, qui septies Trib. mil. fuit, quod paucis accidit. Hic M. F. à quibusdam appellatur parum certis coniecturis. Anno vrbs capta, hoc est cclxxii. Trib. militum fuit, iterum quadriennio post, i. i. an. cclxxix. quarto post biennium, v. item post biennium, hoc est vno solo interiecto, in quo priuatus fuit Sextum Tribunus fuit an. cccxxc. biennio post vii. His temporibus victis Gallis magnæ seditiones ortæ sunt de consule altero plebeio creando, ob quas Tribuni plebis sine curuli magistratu popularem statum quinquennio rexerunt. **Sextusdecimus M. Maluginensis superioris**, vt putant, frater bis Tribunus Militum fuit cum A. Cornelio Cosso an. cccxxciii. & triennio post. Post hos duos, inuenio Ser. Cornelium Maluginensem, quem M. N. appellat Verrius Magistrum equitum fuisse T. Quintio Capitolino Crispino Dictatore rei gerundæ causa ann. cccxciv. Hunc suspicantur Seruij septies Tribuni filium. Sequuntur Aruina duo, quorum alter Magister eq. bis, consul bis, dictator, & triumphalis, alter consul bis, & censor fuerunt. Prior A. Cornelius P. F. A. N. Cossus Aruina Magister equitū fuit T. Manlio Imperioffo Torquato an. cd. Dictatore rei gerundæ causa. Iterum eodem Dictatore post quadriennium comitiorum causa. Consul fuit an. cdx. cum M. Valerio Coruo i. i. Ambo

de Samnitibus triumpharunt, Coruus x. Kal. Octob. Aruina viiij. kal. Iterum consul fuit cum c. n. Domitio Caluino an. cdxxi. Dictator decennio post ludorum Romanorū, & rei gerundæ causa. Non desunt scriptores, qui Dictatorem triumphasse affirmant, sed Verrius in his non est, quem sequimur. Huius filius P. Aruina a. f. p. n. cos. fuit cum Q. Marcio Tremulo an. cdxlvii. Censor post xli. annos cum C. Marcio Rutilo Censorino. Iustrum fecerunt xxx. Iterum cos. cum Q. Marcio collega an. cdlxv. Cossos rugosos dictos Festus ait à vermibus eiusdem nominis, qui ligni materiam edunt, ab hoc cognomine credo Cornelios dici, non à cornu, vel corno: vt à Clauso Claudij, à Voleso Valerij, à Fuso Furij, qui antea Fusij dicti sunt.

Scipionum gentem Africani duo nobilem alioqui, multo ceteris illustriore reddiderunt. De his ita agendum videtur vt prius eos, qui ante Africanum maiorem Scipiones magistratus maiores, aut honores consecuti sunt, enumeremus, postea de Africano, & aliis tractemus. Vndecim inuenio ante Africanum consecutos fuisse Pontificatum Max. duos Dictaturam vnam, Triumphos tres, Censuram vnam, Consulatus nouem, Tribunatus consulari potestate duos, Magisteria equitum tria. Primus P. Cornelius an. ccclvi. Magister equitum fuit M. Furio Camillo Dictatori rei gerundæ causa, à quo Veij capti sunt, & de Ieis triumphauit. Anno proximo Trib. Militum factus est, & iterum continuato in alterum annum magistratu. Interrex biennio post fuit. Huius filius Publicus Scipio primus Ædilis curulis fuit an. ccxxxvii. & Magister equitū L. Furio M. F. Camillo dictatori comitorū causa an. cdiii. Eius fortasse frater L. Scipio eodē an. cos. fuit cum M. Popillio Lænate iii. Magister etiā equitum fuerat P. Claudio Crassino Regillensi Dictatore rei gerundæ causa an. ccxcxi. Quartus est P. Scipio Scapula Pontif. Max. an. cdxxi. quadriennio post cos. cum C. Plautio Procuro. Hunc sequitur P. Scipio Barbatus, qui Dictator fuit comitorum causa Mag. equit. dixit P. Decium Murem an. cdlxvii. biennio post Pont. Max. fuit Post hos L. Scipio cos. fuit an. cdlv. cum Cn. Fuluio Max. Centumalo. Hunt c. n. f. quidam fuisse suspicantur. Septimus. c. n. Cornelius l. f. c. n. n. Scipio Asina cos. fuit cum C. Duilio anno quinto primi belli Punici, hoc est anno vrbs cdxciii. Iterum cos. post sex annos cum A. Atilio Calatino ii. an. proximo triumphum egit Procos. de Pœnis x. kal. April. quorum omnium Verrius in factis testis est. Censor fuit cum eodem C. Duilio an. cdxcv. Iustrum xxxvi. fecerunt. Huius filius P. Scipio Asina cos. fuit cum M. Minucio Rufo an. dxxxi. & triumphum egit de Istreis. Asinæ cognomen cur primo ex hac familia hæserit, docet Macrobius in Saturnalibus. Patruus superioris esse potest L. Scipio l. f. c. n. n. qui cos. fuit anno proximo post Asinæ, & Duilij consulatum, teste Verrio. Cuius collega fuit C. Aquilius Florus triumphum egit de Pœnis, Sardinia, & Corsica v. Id. Mart. Hic Africani auus fuit, cuius filij duo fuerunt Cn. Scipio Caluus pater Nasicæ, & P. Scipio pater Africani, & Asiatici. Cn. Caluus cos. fuit cum M. Marcello, qui optima tulit an. dxxxi. P. Scipio cos. fuit quadriennio post Ti. Sempronio Longo anno primo belli Punici secundi. Ambo fratres in Hispania occisi sunt Proconsules. Ventum est ad P. Cornelium Scipionem Africanum, qui bis consularis.

& censorius, ac triumphalis ter princeps senatus, fratrem habuit consularem & triumphalem, nepotem vero filij adoptione bis consularem, bis triumphalem, & censorium & Angurem, ex fratris liberis vnus cōsularis fuit. Scipiones Nasicę patruo Africani orti obtinuerunt Pontificatus Maximos duos, triumphos duos, principes senatus lecti sunt bis, censor vnus, consules quinque fuerunt, vnus vir optimus, quod ceteris honoribus maius est, omnium consensu iudicatus. Africanus matre natus est Pomponia, quam ferunt pariendo, aut paullo post mortuā. quamuis Polybio adscribuntur fragmenta historiarum, in quibus Lucius, qui postea Asiaticus appellatus est, frater maior Africano dicitur, cum peteret Ædilitatem, Africanum habuisse competitorem matre consentiente, & ambos designatos Ædiles curules. Patrem cōsulem seruasse dicitur in prælio saucium annos natus xvii. In Hispaniam profectus est an. xxiiii. consulatum priorem gessit cum P. Licinio Crasso Diuite Pont. Max. an. dclxxx. Post quadriennium de Hannibale, & Syphase Numidarū rege ex Africa Procos. triumphauit. Iterū cos. cum Ti. Sempronio Longo an. dclxxx. Quadriennio post L. Scipio Africani frater cos. cum C. Lælio fuit, legatus fratris Africanus in Asiam profectus est, ex ea de Rege Antiocho Syrię Procos. L. Asiaticus anno proximo triumphauit. pro Asiatico Asiagetem existimo initio in Græcia dictum. cuius nominis extant vestigia in nūmis, & in veterib. libris Liuanis, & in carmine Sidonij Apollinaris. Censor Africanus fuit cum P. Ailio Paito an. dclxxx. Iustrū fecerunt xlvii. Ter Princeps senatus lectus est lustro xlviii. & xlix. noua ratione electus, nō quia antiquior cēforius esset, sed quia dignior. Vxorē habuit Tertiam Æmiliam L. Aimilij Paulli bis consulis, & triūphalis, qui in Cannensi prælio obiit, filiā ex qua filios duos, filias totidē procreauit. Maior Cornelia P. Nasicę viro optimo, aut viri optimi filio nupsit: Minor Ti. Sempronio Graccho bis cōsuli, & Cēforio. ex his nati sunt Ti. Gracch. & C. Gracc. ambo Tribuni plebis, ac disertissimi, sed ab optimatibus occisi. Horū soror Sempronia Africani minoris vxor fuit. Cn. & Publius. Africani filij sine liberis decesserunt. Publius tamen Prætorius fuit & L. Paulli, qui ter triumphauit, & bis cos. fuit & censor, filium in adoptionem accepit. Erat autē Paullus frater Æmiliæ vxoris Africani. Cuius vxor Papiria C. Mafonis Consularis, & triumphalis viri filia fuit. Ex adoptione P. Cornelius P. F. Scipio Æmilianus appellatus est, qui postea minor Africanus dictus. Hic cos. fuit an. dclxxx. cum C. Liuiο Drufo. Procos. anno proximo de Pœnis, & Asdrubale ex Africa triumphum egit, euerfa Carthagine. Censor fuit cum L. Mummiο Achaico post quadriennium. Lustrum fecerunt lvii. Iterum cos. fuit an. dclxxx. cum C. Fluiο Flacco. Procos. iterum triumphauit biennio post de Numantineis ex Hispania Citeriore. Obscurum exitum vitæ vterq. Africanus habuit, maior exul voluntarius Literni, minor Romæ, vt creditum est, à C. Carbone suffocatus. Ex liberis fratris Africani maioris vnicum nomen in fastis reperitur. L. Agatici, qui cos. fuit an. dclxxx. cum C. Norbano Flacco. Is L. F. L. N. appellant à Verrio. Capitolium eo anno conflagrauit. Huius filiam duxit P. Sextius P. F. qui TR. PL. Ciceronis partes defendit, & ab eodem iudicio de vi defensus est. extatq. oratio, quæ inscribitur pro P. Sextio, in qua ad exulem L. Scipionem socerum Massiliam vxorem deduxisse refert. Sextij mater Postumia C.

Albini filia fuit. Nunc Scipiones Naficas perfequamur; omnes eisdem prænomi-
 nibus vfos videmus. Primus P. Cornelius CN. Calui filius vir o-
 ptimus appellatus est admodum adolescens nondum Quæstor, vt Pessi-
 nuntia deæ hospes esset. cos. fuit anno primo belli Antiochini, hoc est an.
 DLXII. cum M. Acilio Glabrione. De Boeis Galleis triumphauit in cõ-
 sulatu. Sunt qui hunc Pontificem Max. fuisse dicant an. DCIII. sed id de fi-
 lio Nafica dictum ratio temporum exposcit, vt probabilius iudicemus.
 Alter Nafica, qui à quibusdam Corculum appellatur, fratrem habuisse di-
 citur Marcum. Cos. designatus est cum C. Marcio Figulo an. DCXI. sed
 vitio facti abdicarüt, in eorum locum facti sunt P. Cornelius Lentulus, &
 CN. Domitius Ahenobarbus. Post septem annos I. cos. cum M. Claudio
 Marcello I. de Delmateis triumphum egit. Censor fuit an. DCXV. cum
 M. Popillio Lænate. Lustrum fecerunt LVI. & LVII. Tertijs Serapion ob similitudinem
 formæ cuiusdam victimarij appellatus est. consul fuit an. DCXV. cum D.
 Junio Bruto Callaico. Põtifex Max. quinquennio post. Ti Graccum pro-
 pinquum suum, & Tribunum plebis, vt seditionum priuato consilio in-
 terfecit. Quartus Nafica cos. fuit anno primo belli Iugurthini cū. L. Cal-
 purnio Bestia; hoc est an. DCXII. In cõsulatu mortuus est. Hic Serapio-
 nis filius Corculi nepos, viri optimi pronepos fuit. Filium consularem nõ
 habuit. Vxor eius Cæcilia Q. Metelli Macedonici filia. Filius Liciniam
 duxit L. Crassi oratoris consularis, & Cenforij filiam, & Mucia Q. Scæuu-
 læ Auguris, & Lælia filia. His parentibus ortus est P. Cornelius Nafica
 postea dictus Q. Metellus Pius Scipio, à Q. Cæcilio Metello Pio adopta-
 tus. cuius frater à L. Crasso auo adoptatus est. Vxor Scipionis Metelli fuit
 Lepida, quam sponsam dimisit, sed cum ea M. Catoni promissa fuisset, re-
 cuperauit. Quod iniquo animo tulit Cato, & Iambicis versibus in eū in-
 uectus est. Filia Cornelia P. Crassi M. F. à Parthis cum patre interempti, &
 postea CN. Pompeij Magni vxor. Addatur superioribus CN. Scipio Hi-
 spallus L. F. L. N. qui cos. fuit an. DLXXVII. cū Q. Petillio Spurino. Ambo
 cõsules in magistratu mortui sunt. Scipionis nomine baculum significari
 Plautus docet. in hanc familiam id cognomen venisse ferunt, quod senex
 cæcutiens, aut infirmus pro baculo vteretur filio.

Vidimus Cossorum, & Scipionum stirpes: nunc Lentulorū perfequa-
 mur. His varia cognomina adduntur Caudinus, Lupus, Sura, Spinther,
 Marcellinus, & si qua alia sunt. Sexdecim Lentulos inuenio consecutos
 fuisse Pontificatum Maximum, & Dictaturam semel, censuras quattuor,
 triumphos duos, ouationes duas, principatum senatus bis, consulatus sex-
 decim. Primus L. Lætulus cos. fuit cū Q. Publilio Philone II. an. c. DCXVI. I
 Dictator fuit post annos septem rei gerundæ causa. Alter est Ser. Lentu-
 lus CN. F. CN. N. vt Verriõ placet. cos. fuit an. c. DL. cū L. Genucio Auëti-
 nensi. Tertius L. Lentulus Ti. F. Ser. N. cos. an. c. c. c. LXXIII. cum Manio
 Curio Dentato III. triumphū egit de Samnitibus, & Lucanis Kal. Mart.
 Quartus L. Lentulus Caudinus superioris filius cos. cum Q. Fulvio Flac-
 co an. DCXVI. Censor anno proximo cum Q. Lutatio Cercone, qui in ma-
 gistratu mortuus est, & Lentulus abdicauit. Pontifex Max. fuit ann.
 DCXXXII. post L. Metellum Huius frater P. Lentulus Caudinus L. F. Ti. N. V
 cos. fuit cum C. Licinio Varo. Successor fratris fuit in cõsulatu. quo anno

- Ludi sæculares tertij facti sunt. Caudinus de Ligurib. Idib. intercal. triū-
 VI phauit. Post hunc CN. Lentulus L. F. L. N. cos. fuit cum P. Ailio Paito an.
 VII DLII. Procos. ouās reuerfus est ex Hispania Citeriore post quinquenniū.
 Huius frater L. Lētulus Procos. ouās ex Hispania an. DLII I. & anno pro-
 VIII ximo cos. fuit cum P. Villio Tappulo. Octauus P. Lentulus L. F. L. N. su-
 perioris filius, vt creditur, cos. suffectus fuit cum CN. Domitio Ahenobarbo in locum P. Cornelij Scipionis Naficæ Optimi filij, & C. Marcij Figuli, qui vitio facti abdicarūt an. D C X I. Cenfor fuit, vt quibusdam placet, an. D C X V. cum AP. Claudio Pulchro. Lustrum nō fecerunt. Princeps senatus lustro L I X. & L X. lectus est. Auus hic P. Suræ fuit, vt ex Cicerone
 IX didicimus. Nonus L. Lentulus Lupus CN. F. L. N. vt Verrius testatur, cos. fuit cum C. Marcio Figulo an. D C V I I. Cenfor cum L. Marcio Cenforino post nouem annos fuit. Hic ille Lupus est, vt arbitror, quem Lucilius vexat. qui eisdem temporibus fuit, eundemque post consulatum damnatum fuisse lege Cæcilia repetundarum, ac postea Cenforē fuisse Val. Max.
 X lib. V I. C. X I. scribit. Post hunc frater huius CN. Lentulus cos. fuit cum L.
 XI Mummio anno D C V I I. Vndecimus alter CN. Lentulus, cuius parentes
 XII ignoramus, cos. fuit an. D C L V I. cum P. Licinio Crasso. Duodecimus CN. Lētulus CN. F. Clodianus cos. fuit cum L. Gellio Poplicola an. D C X X C I. Iidem Cenfores fuerunt post biennium, lustrum fecerunt L X I X. Hic Lentulus ex cognomine videtur à Clodia in Corneliam familiam adoptione transisse, cuius rei incerta historia est. nisi fortè primus Marcellinorum sit. Tertiuddecimus P. Lentulus Sura P. F. P. N. cos. fuit anno proximo post superioris consulatum, cum CN. Aufidio Oreste. Huius pater naturalis Manius Aquillius vir consularis, & triumphalis fuit, quem M. Antonius orator defendit à P. Lentulo Publij principis senatus filio adoptatus P. Cornelij Lentuli nomen accepit. Sura dictus est, quod Quæsturæ pecunia interuerfa, cum rogaretur à L. Sulla, cuius Quæstor erat, quam esset rationem redditurus, præbebo, inquit, Suram. illic enim pueri, & tyrones peccantes percuti solebant. Id significat, qui dixit,
Ferimur, inq. vicem præbemus crura sagittæ.
 Hic post consulatum senatu motus à Cenforibus iterum magistratus eisdem obtinuit, & Prætor iterum fuit consule Cicerone, & in coniuratione Catilinæ, cum C. Cethego, & Publio, ac Seruio Sullis Seruij filiis, qui omnes Senatorij ordinis Cornelij fuerunt, & equestris ordinis C. Cornelius fuit. detecta coniuratione coactus abdicare se Prætura interfectus est. Vxor Suræ Iulia mater M. Antonij Triumviri, soror L. Cæsaris consulis
 XIII an. D C X X C I X. cui successit M. Tullius Cicero cos. Quartuddecimus P. Cornelius P. F. Lentulus Spinther cos. fuit cum Q. Cæcilio Metello Nepote, sexto anno post Ciceronis consulatum, quo anno ipse Cicero ab exilio reuocatus est. Cognomen Lentulus ab Spinthere histrione, cui erat similimus, accepit, vt Valerius Maximus, & Plinius retulerunt. Procos. ex
 XV Cilicia triumphum egit an. D C C I I. Sequitur CN. Lentulus Marcellinus P. F. cos. fuit cum L. Marcio Philippo anno proximo post superioris cōsulatum. Cicero in Bruto auctor est M. Marcellum veterem duorum filiorum patrem fuisse, quorum alter Marcellus Æfernius, alter P. Lentulus Marcellinus appellatus sit. Ab hoc Marcellini originem duxere, ex quibus
 XVI hic primus consularis fuit. Postremus L. Lentulus Crus P. F. Flamen Mar-

tialis, qui vltimo anno libertatis reip. Rom. cos. fuit cum C. Marcello M. F. qui fuit vrbis annus D c c i v. Huic vxorem fuisse Publiciam, socrum Semproniam inuenio. Alios Lentulos consulares, qui sub Augusto vixerunt postea referemus.

Quartus hic locus postulat, vt de aliis Corneliis dicamus, qui cognominibus à superioribus Cossis, Scipionibus, & Lentulis distinguuntur, vt Rufini, Sullæ, Cethegi &c. Rufini duos habuerunt Dictatorios, alterum bis consularem, & Triumphalem. Nam P. Cornelius Rufinus Dictator rei gerundæ caussa dictus an. c D x i x. M. Antonium Magistrum equitum dixit. sed ambo vitio creati abdicarunt. Alter eiusdem nominis superioris filius fortasse, cos. fuit cum M. Curio Dentato an. c D L x i i i. Ambo consules de Samnitibus triumpharunt. Iterum cos. post annos x i i i. cum C. Iunio Bubulco Bruto i i. Dictator anno proximo, siue quo alio. res enim obscura est. Hic tamen fortissimus, ornatissimúsque vir à C. Fabricio, & Q. Aemilio Papo Censoribus senatu motus est, quod decem argenti facti pondo haberet. furacem fuisse iocus ille eiusdem Fabricij in eum dictus ostendit apud Ciceronem; cum is gratias ageret, quod cum consulem fecisset bello præsertim magno, & graui; malui inquit compilari, quam venire, non est, quod gratias agas. Ab hoc ortus est L. Cornelius Sulla, qui Sextus ab illo dicitur fuisse. cognomen mutasse maiores dicuntur ob libros Sibyllinos, quibus interpretandis vnus maiorum præfuit, Decemuir sacris faciundis. ab eo munere Sibylla, vel Sibulla, postea Sulla, vel Sylla dictus est. quamuis aliqui, quod flauo, comptoque capillo fuerit, ita appellatum asserant. P. Cornelius is dicebatur, Flaménque Dialis fuit, vt apud Gelliū L. Sullam libro rerum gestarum secundo scripsisse inuenio. Duos solos consulares inuenio Sullas, quorum alter cos. designatus ambitus damnatus est, alter Sulla Felix, qui Dictator, bis consul, ac triumphalis fuit. Vir fortis, sed tyrannus, & sanguinarius. L. F. P. N. à Verrio appellatur. Questor C. Mario consuli Iugurthino in bello fuit; cum que Iugurtha deditionem fecisset, à Sulla Mario datus est; quam speciem in anulis, & nummis exprimendam curauit. vnde initium partium, & multorum malorum seminarium exortum est. Tribus tamē trophæis postea vsus, quod etiam Pompeio Magno placuit, Dion refert. Consul cum Q. Pompeio Rufo genero patre fuit anno D c L x v. cum bellum Mithradaticum suscepisset, contentione orta inter C. Cæsarem L. F. Strabonem, & P. Sulpicium adulescentes disertos, prouincia consularis C. Mario ex lege Sulpicij tribuitur. Hinc maximum ortum inter Marianos, & Sullanos bellum ciuile. Victor Sulla in Asiam profectus est. Vbi fortem se, atque felicem multis, magnisque rebus gestis ostendit. Inde reuersus Samnites ad internecionem deceit, Marianos occidendos, proscribendósque curauit. Dictator ab Interrege L. Valerio Flacco Reip. constituendæ longo interuallo Dictaturæ nomine inaudito, dictus est. an. D c L x x i anno proximo triumphum per biduum egit ex Græcia, Asia, Ponto, & rege Mithradate i v. & i i i. kal. Febr. In sequentem annū cos. designatus est cum Q. Cæcilio Metello Pio. Altero post consulatū anno se Dictatura abdicauit: quod C. Cæsar reprehendere solebat, ac dicere eū magistrum populi, sic enim veteres Dictatorē appellabant, litteras nescisse. non quod Sulla indoctus esset, sed quod tyrannorum iuras, siue artem tyrannidis retinendæ, quas litteras recondi-

tas appellabat, ignoraret. In quibus illud erat ex Euripide, Si violandum ius est, regnandi causa &c. in quo Cæsar à Cicerone iure notatur. Vxores L. Sullæ quinque fuerunt, Iulia prima, ex qua filiam suscepit, Ælia secunda, tertia Cœlia, quam ut sterilem repudiavit; quarta Cæcilia L. Metelli Dalmatici filia, quæ parum pudica credita est, geminorum Fausti, & Faustæ mater. hæc prius M. Emilio Scauro principi Senatus nupsit, ex qua filium, & filiam suscepit. Quinta vxor Valeria Messallæ filia Q. Hortensij soror, ex qua Postuma nata est. Faustus Pompeiam C. N. Magni filiam duxit, Fausta nupsit T. Annio Miloni, cum qua C. Sallustius Crispus historicus deprehensus Ioris cæsus est, altera Fausta, siue eadem nupsit C. Memmio, ex qua C. Memmius natus est, & ab eo repudiata nupsit C. Apronio Limoni. Alia Sullæ filia nupsit Q. Pompeio Rufo, Q. Rufi, de quo supra diximus filio, ex qua Q. Rufus T. R. P. L. & Pompeia C. Cæsaris Dictatoris vxor, quam P. Clodius adamavit, procreati sunt. Alter Sulla consul designatus P. Cornelius Ser. F. L. N. appellatus, filius fratris Felicis Dictatoris cum L. Autronio Pæto damnatus est ambitus. in eorum locum accusatores successerunt, L. Aurelius Cotta, L. Mælius Torquatus an. DCXXCIIIX. Hunc defendit Cicero in oratione, quæ pro P. Sulla inscribitur. Accusabat L. Torquatus Lucij, de quo dictum est, filius Sullam cum Autronio, & Catilina coniurasse. eum in coniuratis cum fratre Seruio nominat Crispus Sallustius, Cicero negat ullam vnquam de eo suspicionem habuisse: sed vixisse Neapoli otiosum. Sullas sequantur Cethegi, ex quibus quattuor consulares, totidem consulatus, censuras duas, duos etiam triumphos obtinuerunt. Primus M. Cethegus M. F. M. N. cum P. Sempronio Tuditano Censor fuit an. DXLIV. Iustrum fecerunt XLIV. cum neuter consul fuisset. Nam consules fuerunt quadrienio post. Hic suauiquens appellatur ab Ennio Alter C. Cethegus L. F. M. N. COS. fuit cum Q. Minucio Rufo an. DLVI. triumphum egit de Insulribus, & Cœnomaneis Galleis. Censor triennio post fuit cum Sex. Ailio Paito Cato. Iustrum fecerunt XLVII. Tertius P. Cethegus L. F. P. N. COS. fuit cum M. Bæbio Tamphilo an. DLXXII. anno proximo Procos. triumphauit de Liguribus. Quartus M. Cornelius C. F. C. N. Cethegus COS. fuit cum L. Anicio Gallo anno DCXIII. Si quis horum parentes coniungeré velit, quos M. Verrius Flaccus diligenter enumerat, vix vllam propinquitatem eliciat exceptis duobus prioribus, quos fratres patruales esse idem prænomen aui ostendit. Quartus secundo coniungetur, si eius nepotem fuisse credideris. Ita fiet, vt Marcus sit pater Marci, & Lucij, secundus Marcus pater Marci Cens. & COS. Lucius verò pater Caij consularis, hic Caius Caij pater sit, & Caij consularis auus. Si tertium addere velis, fingendus est aliquis ex parentibus Marci Censorij habuisse etiam Publilium filium, qui pater Lucij fuerit, Lucium Publij consularis patrem.

De Merulis pauca dicenda, duos enim solos consulares inueni, quorum alter Flamen Dialis fuit. L. Cornelius L. F. Merula an. DLX. COS. fuit cum Q. Minucio Thermo. Alter eiusdem nominis Flamen Dialis COS. suffectus fuit L. Cornelio Cinnæ, cui imperium abrogatum est, collega C. N. Octauius occisus est, & ipse Merula COS. coactus à Marianis sibi manus intulit an. DCXLV. Dolabellæ sex, consulatus quinque, triumphos tres obtinuerunt. Primus P. Cornelius Dolabella Maximus COS. fuit cum C. N. Do-

initio Caluino an. CDLXX. triumphum egit de Etruscis, & Galleis Senonibus. Alter CN. Dolabella CN.F. CN. N. cos. fuit cum M. Fulvio Nobiliore an. DXXIV. Tertius CN. Dolabella cos. suffectus, vt quidam arbitrantur, L. Cassio Longino, qui à Gallis occisus est an. DCXLVI. Alter consul C. Marius fuit, qui postea septies consul appellatus est. Hunc putant quidam Asconium in Verrinis, atque alibi scuti à M. Æmilio Scauro fuisse accusatum, & damnatum. sed mihi non fit verisimile, de eo Ciceronem in Verrinis locutū; cum si de patre Scauro loquimur, iam Scaurus mortuus erat, cum Verres Prætor, aut Quæstor fuit; si de filio non hic Dolabella est, de quo Cicero in Prætura vrbana lib. iij. in Verrē ait Verrem defendisse legatum Pro quæstore suum. Additque. Nemo iam Dolabella, neque tui neq. tuorum liberum, quos tu miseros in egestate, atque in solitudine reliquisti, misereri potest. Ille Dolabella Carbonis successor in consulatu fuit, hic XXV. annis antiquior est. Quartus L. Dolabella L.F.L.N. quinto Kal. Feb. an. DCLV. Parcos. ex Hispa. vltiore de Lusitanis triumphum egit. Quintus CN. Dolabella de quo Ciceronem locutum esse dicebamus. is cos. fuit cum M. Tullio Decula an. DCLXXII. Procos. quadriennio post ex Macedonia triumphum egit. Sextus est P. Dolabella P. F. P. N. gener Ciceronis, qui C. Cæsari cos. v. Idib. Martiis interfecto suffectus est an. DCCIX. collega eorum M. Antonius. Hic modo laudatur, modo vituperatur à Ciccone, quod enim egerat aduersus eos, qui columnam Cæsari statuerant, aut contra M. Antonium, effert summis laudibus; quod vero contra Trebonium, aut alios percussores Cæsaris maxime vituperat. Hostis iudicatus est occiso Trebonio, isque paullo post à Cassio obsessus se ipsum interfecit. Cinnæ duo consulatus obtinuerunt quinq. Nam L. Cornelius L.F. Cinna cos. fuit cū L. Cassio Longino Rauilla an. DCCXVI. Huius, vt creditur, filius cos. cum CN. Octauius post annos XL. à collega vrbe expulsus cum C. Mario urbem ingressus, & collegam, & qui ei suffectus fuerat, L. Merulam occidit. trienio consulatum continuauit. collegam habuit in secundo consulatu C. Marius Septimum consulem, quo Idib. Ian. mortuo L. Valerius Flaccus suffectus est. In tertio, & quarto CN. Papius Carbo collega fuit. In hoc quarto Cinna seditione orta se consulatu abdicauit, & ab exercitu suo occisus est. Solutus Carbo sine collega cos. fuit Cinnæ filij fuerunt L. Cinna & Cornelia C. Cæsaris Dictatoris vxor, ex qua Iuliam procreauit CN. Pompeij Magni vxorem. Hanc ita adamauit Cæsar, vt magno periculo eam retinuerit inuito L. Sulla Dictatore. Nunc de Merenda, & Blasione, quos consulares fuisse scimus à superioribus separatos, dicendum est. Ser. Cornelius Merenda cos. fuit an. CCLXXIX. cum M. Curio Dentato IV. CN. Cornelius L.F. CN. N. Blasio cos. fuit cum C. Genucio Clepsina II. post quadriennium à superiore. Triumphum egit de Sassinatibus. Censor fuit cum C. Marcio Rutilo Censorino II. quinquennio post consulatum. Lustrum fecerunt. XXXV. Iterum consul fuit an. CDXCVI. cum C. Atilio Regulo. Sine cognomine vlllo Cornelios aliquot inuenio. Nam Seruio Tullio Rege Cornelius sacerdos fuit. & Ser. Cornelius Flamen Quirinialis mortuus est anno vrbis CCC. & A. Cornelius Quæstor de falso fuit anno sexto ante eum annum, vt Liuius testatur. P. Cornelius Trib. Mil. fuit an. CCC LXIV. Alter eiusdē nominis quadriennio post, C. Cornelius

an. c c c l x v i i. Hæc tempore libertatis reip. Romanæ. Postea ante Augusti mortem hos consulares inuenio. Lentuli septem totidem consulatus triumphalia ornamenta duo obtinuerunt. Namque eodem anno P. Cornelius P. F. Lentulus Marcellinus, & c n. Cornelius L. F. Lentulus consules fuerunt an. d c c x x v. & c n. Cornelius c n. F. Létulus Augur postea Getulicus dictus cos. fuit cū M. Licinio Crasso post quattuor annos. Hic legatus Augusti triumphalia ornamenta accepit de Getuleis ex Africa an. d c c l i x. & anno d c c l. c n. Cornelius Lentulus L. E. Flamen Martialis eos. fuit cū M. Valerio Messallino Cotta. Et biennio post Cossus Cornelius c n. F. Létulus postea Isauricus dictus cos. fuit cū L. Carpurnio Pisonæ Augure. Hic etiam legatus Aug. an. d c c l i x. triūphalia accepit de Isauris ex Cilicia. Eodem anno P. Cornelius c n. F. Létulus Scipio ex kal. Iulis cos. fuit cū T. Quinctio Crispino Valeriano. Necnō anno d c c l x i i. ex kal. Iul. Ser. Cornelius c n. F. c n. N. Lentulus Maluginensis Flamen Dialis cos. fuit. Scipionis cognomine vnum reperiō P. Cornelium P. F. P. N. qui cos. fuit cū L. Domitio Ahenobarbo an. d c c x x v i i. Sulla quoque vnus est L. Cornelius P. F. qui collega Augusti fuit in x i i. consulatu an d c c x l v i i i. & v i i. vir epulonum. Hunc credunt aliqui P. Sullæ cos. des. fil. qui Ser. filius fuit. Cinna vnus L. Cinnæ quater consulis nepos c n. Cornelius L. F. L. N. Cinna Magnus cos. fuit cū L. Valerio Messalla Voluso an. d c c l v i i. Dolabella vnus P. Cornelius P. F. P. N. cos. fuit anno d c c l x i i. cum C. Iunio Silano Flamine Martiali. Ipse Septemuir epulonum, & sodalis Titienſis fuit. Præter hos, qui ex veteribus nobilissimis familiis patriciis fuerunt: reperiō Balbos Cornelios cōsulares, quorum origo Gaditana. Primus Balbus à c n. Pompeio ciuitatē Romanam accepit, de qua postea periclitatus est, & defensus à Cicerone. Huius filius, vt arbitrator, cos. suffectus fuit, primus ex prouinciis ad Oceanum constitutis, vt Plinius animaduertit, L. Cornelius L. F. Balbus cū P. Canidio Crasso an. d c c x i i i. Alter Balbus fuit L. Cornelius P. F. qui Procos. ex Africa vi. kal. April. an d c c x x i v. triumphauit. Hunc existimo cos. suffectum fuisse ante an. x i i i. cum Paulo Emilio Lepido ex kal. Iulis. quāuis Balbi nomen in fastis desit. Quod si non is est, inter eos, qui sine cognomine Cornelij fuerunt collocetur. Iulius Capitolinus auctor est D. Cælium Balbinum, qui cum M. Clodio Pupieno Maximo Imperator factus est, aduersus Maximinum Imperatorē, patricium nobilissimumq; fuisse, quod originē suā à Cornelio Balbo Theophane deduceret. Theophanē Pōpeij Magni libertū fuisse credo, aliumq; à Cornelio Balbo, propinquum tamen fuisse indicat Cicero in oratione pro Balbo, & ab eodem Theophane adoptatū. Recte igitur idē Theophanes Balbus dici potuit. Balbinos verò à Balbis dictos verisimile est. Itaque potuit aliquis Cornelius Balbus à Cælio adoptatus Cælius Balbinus dici, vt Claudius Marcellus à Lentulo adoptatus Cornelius Lentulus Marcellinus dictus est. Post Augustū, & ante Vespasianum Imp. adhuc retinuerūt antiqua cognomina hi consulares. Ser. Cornelius Ser. F. Cethegus cos. an. d c c l x c v. cū L. Vifellio Varrone. Cossus Lentulus Cossi F. c n. N. Isauricus cum M. Asinio Agrippa cos. anno sequenti. c n. Lentulus c n. F. c n. N. Getulicus cum C. Caluissio Sabinō cos. anno proximo. L. Cornelius L. F. P. N. Sulla cos. cum Ser. Sulpicio Galba, qui postea Augustus appellatus est ann. vr̄bis d c c x x c v. quo

anno IESVS CHRISTVS dominus noster cruci affixus est. Superiores sub Ti. Cæsare Imp. fuerunt. Ser. Cornelius Scipio Orfitus collega Ti. Claudij Imp. in v. cōsulatu an. DCCCIII. Ab hoc plures Orfiti cōsulares. P. Cornelius L.F.N. Sulla Fauustus cum L. Saluio Othone patre Imp. Othonis cos. anno sequenti. Eodem anno ex kal. Iulis suffectus est L. Sulla frater consulis ordinarij cum M. Licinio Crasso Muciano, sub eodem Ti. CL. Imp. Sub Nerone P. Scipio P.F. cos. fuit cum Q. Volusio Saturnino an. DCCCVIII. Cossus Cornelius F. Cossi N. Lentulus collega fuit Neronis Imp. in iv. cōsulatu an. DCCCXI. P. Cornelius P.F. Scipio Asiaticus cos. ex kal. Sept. an. DCCCXX. cū C. Bellico Natali sub Galba Imp. At homo nouus Cornelius Laco Præf. Prætorio à Ti. CL. Aug. triūphalia ornamenta accepit an. DCCCXCVII. de Britanneis. A Vespasiano ad Gallienum Imp. vnum Scipionē Asiaticum, plures Scipiones Orfitos, ceteros Cornelios variis cognominibus cōsulares appellatos inuenio. Omnes temporum ordinū secutus referam. C. Priscus sub Vespasiano cos. fuit cum L. Ceionio Commodo Vero auo L. Ælij Cæsaris, quem Hadrianus Imp. adoptauit. annus cōsulatus fuit DCCCXX. Alter Cornelius Priscus cum Pompeio collega post xv. annos cos. sub Domitiano Imp. Post hūc P. Cornelius Tacitus historicus cos. suffectus T. Verginio Ruffo III. qui recusauit occiso Vindice imperium, collegæ Neruæ Aug. in tertio cōsulatu an. DCCCXLIX. Ab hoc Tacito Imp. M. Claudius Tacitus gloriabatur se originem ducere, eius liberos sæpius quotannis describi, & in omnibus bibliothecis conseruari iussit. Eodem anno M. Cornelius Fronto II. cos. cum Fabio Postumo ex Kal. Iulis, cos. III. fuit cum Imp. Traiano III. cos. post trienniū. Huius filius M. Cornelius Fronto orator, & cos. Magister fuit Imperatorum Antonini, & Lucij, eius etiā nepos Fronto cos. fuit, qui ex Aufidia Aufidij Victorini bis Præfecti vr-bis, & consulis filia M. Aufidium Frontonem procreauit. A. Cornelius Palma bis consul fuit sub eodem Traiano. Namq. anno DCCCLII. cum C. Sosio Senecione II. & decennio post cum C. Caluio Tullo II. occisus est ab Imp. Hadriano. Cornelius Scipio Orfitus ex kal. Mart. cos. suffectus an. DCCCLIII. Sub Hadriano Imp. P. Cornelius P. F. Scipio Asiaticus II. cos. cum Q. Vettio Aquilino an. DCCCLXXVII. Prioris cōsulatus tempus incertum est. Ser. Cornelius Scipio Orfitus cos. fuit cum Q. Nonio Prisco an. DCCCCLI. sub Pio Imp. L. Cornelius C. F. Gal. Celsus cos. fuit sub Marco, & Lucio fratribus Imp. cum C. Iulio Macrino an. DCCCXVI. Eiusdem cognominis Augusti tempore Cornelius Celsus de rhetorica, de re medica, de agricultura, & de re militari scripsit elegātissime. Cornelius Scipio Orfitus, & Seruilius Pudens consules fuerunt anno sequenti. Alter Scipio Orfitus cū CL. Maximo cos. fuit anno DCCCXIV. sub Marco Imp. Tertius Orfitus post annos sex cos. cū Vettio Ruffo sub eodē Marco, & Commodo Imp. P. Cornelius Anullinus II. cos. fuit cum M. Aufidio Frontone an. CCICLI. sub Seuero, & Antonino Imp. Alterius cōsulatus tempus ignoratur. Alter Anullinus, qui cos. fuit cum Q. Aquillio Sabino II. sub Caracalla Imp. an. DCCCCLXVII. non Sex. Cornelius P. F. appellatur, vt quidam scripserunt, sed Sex. Aurelius Anullinus ex tubulo aquæ Marcæ. Peruenimus ad P. Licinium Gallienum Imp. cuius vxor. Cornelia Salonina Augusta appellata est. Filij vero P. Licinius Cornelius

Saloninus Valerianus Cæsar, & Q. Julius Licinius Saloninus Gallienus Cæsar. Sed Valerianus Cæsar sex annis ante patrem, Gallienus Cæsar cum patre occisi sunt. Post hæc tempora vnum tantum consularem inueni P. Cornelium Anullinum c. os. suffectum ex Kal. Iul. occisum à Maxentio Cæs. anno c i o LVII. sub Constantio Sen. & Galerio Maximiano Impp.

D O M I T I A.

D O M I T I A plebeia gens consulares viros, & Censorios aliquot habuit, aliisque honoribus, & sacerdotiis vsos, qui eam nobilem reddiderunt. In duas stirpes Caluinorum, & Ahenobarborum distinguitur. Caluini tres, quattuor consulatus Censuram, & Triumphum, & Magisterium equitum destinatum assecuti sunt. Primus Cn. Domitius, siue Caius, c. os. fuit cum A. Cornelio Cossu Aruina II. anno c c c c x x II. Alter Cn. Caluinus superioris, vt creditur, filius c. os. fuit an. c. d LXX. cum P. Cornelio Dolabella Maximo. Censor triennio post cum Q. Fabio Maximo Gurgite. Iustrum fecerunt x x x II. Caluinus plebeius Censor primus Iustrum condidit. Tertius Iogo interuallo Cn. Domitius M. F. M. N. c. os. fuit cum M. Valerio Messalla an. d c c. Notatum in factis est post VII. annos, hunc in insequetem annum designatum non iniisse, sed an de Magisterio equitum, vel de consulatu dictum sit, incertum est. Iterum consul fuit cum C. Asinio Pollione an. d c c x III. Triumphum egit ex Hispania XVI. kal. Sextil. post quattuor annos sub Augusto Cæsare. Præter hos inuenio C. Domitium Cn. F. Caluipum Ædilem Curulem fuisse cum Sp. Caruilio Q. F. Maximo an. c. d L IV. Ahenobarbi nouem, totidem consulatus, censuras duas, triumphos totidem, triumphalia ornamenta, & Pontificatum Maximum semel obtinuerunt. Hos patriciis allectos Suetonius appellat. Primus I Cn. Domitius L. F. L. N. L. Pron. c. os. fuit anno d L X I. cum L. Quinctio Flaminio. Huius filius Cn. Domitius Cn. F. L. N. cum P. Cornelio Lentulo suffectus est in locum P. Scipionis Nasicæ Corculi, & C. Marcij Figuli trigesimo post superioris consulatum anno. Hic etiam Augur fuit. II Tertius superioris filius Cn. Ahenobarbus Cn. F. Cn. N. c. os. fuit an. III d c x x X I. cum C. Fannio c. F. Strabone. Hunc atauum Neronis Imp. Suetonius appellat. Procos. triumphum egit de Galleis Aruernis. anno proximo, vel biennio post. Censor fuit cum L. Metello Caluo anno d c x x X I X. Iustrum fecerunt L X I I. acerba duorum plebeiorum censura fuit, duos & triginta senatu mouerant. Quartus Cn. Domitius Cn. F. c. N. N. superioris filius c. os. fuit cum C. Cassio Longino an. d c L V I I. censor post quadriennium cum L. Licinio Crasso oratore. Iustrum fecerunt L X V I. Idem Crassus parum collegæ beniuolus dicere solebat, non mirum si barba ahenea esset, cui os ferreum, cæq; plumbeum esset. Pontifex Maximus fuit anno d c L I. Hic tribunus plebis, quod in locum patris alium Augures cooptassent, ius sacerdotum subrogandorum à collegiis ad populum transtulit. Hunc auunculum Q. Catuli minoris fuisse Cicero significat. Paterculus cã legẽ tulisse ait C. Muriõ III. c. os. an. d c L. Idẽ diem dixit M. Æmilio Scauro ad populum; quod sacra multa eius opera deminuta esse diceret: cumq; feruus Scauri in iudicium professus ad eum venisset; comprehendi iussit, & ad Scauram deferri. Hunc Cicero se puerum vidisse refert consulem. Cæforem,

forem, ac Pontificem Max. **Quinctus L. Domitius C.N.F. C.N.N.** frater superioris cos. fuit cum **C. Cælio Caldo** an. **DCLIX.** **Sextus L. Ahenobarbus C.N. F.** quem Suetonius abauum constituit **Neronis Imp.** aitque cum Prætor esset, Cæsarem abeuntem consulatu ad disquisitionem senatus vocasse: consulem è Gallia reuocare temptasse. tandem successorem à Senatu eundem Domitium datum fuisse, sed captum à Cæsare **Corfinij,** ac liberatum **Massilienses** labantes confirmasse, & in acie **Pharsalica** occidisse. Eius consulatus fuit an. **DCCIX.** cum **AP. Claudio Pulchro.** Vxor eius **Porcia M. Catonis** soror germana. **Septimus C.N. Domitius L. F.** c. n. n. superioris filius. cos. fuit cum **C. Sosio** an. **DCCXI.** sub Augusto. Hunc maxime laudat Suetonius, damnatum lege **Pedia,** vt Cæsaris percussorem, sed infontem, **Bruti,** & **Cassij** partes secutum, & post eorum interitum classem retinuisse, eamque postea tradidisse **M. Antonio,** restitutum in patria amplissimos honores assecutum. Iterum oborta dissensione cum Antonio fuisse legatum, sed postea reuersum ad Cæsarem Augustum. Triumphum egit **Procos.** ex Hispania post consulatum anno proximo. **Octauus L. Domitius C.N.F.L.N.** superiori filius. Hic consul fuit cum **P. Cornelio Scipione** an. **DCCXXVII.** Auus hic **Neronis Imp.** aurigandi artē, atq; sæuitiam eidē reliquit. Triūphalia ornamenta ex Germanico bello tulit, an. **DCCXLVII.** legatus **Imp. Cæs. Aug.** Vxor **Antonia maior M. Antonij Triūuiri,** & **Octauie maioris** sororis **Augusti filia.** Ex ea suscepit **C.N. Domitium Ahenobarbum** **Neronis patrē,** quem ex **Agrippina Germanici,** & **Agrippinæ filia** procreauit. Confessus est pater nato **Nerone,** nihil ex se, & **Agrippina** posse, nisi detestabile procreari. Cum verbò Suetonij cum fastis **Verrij** confero, magnam video varietatē. Nam Suetonius septem cōsulares, **Verrius** nouē enumerat: Suetonius post tres **Lucios** tres **Cnæos,** ceteros varie **Lucium,** & **C.N.** alternando constituit. **Verrius** duob. tribusue **Luciis** quattuor **Cnæos,** duos **Lucios** statuit, ceteros alternando variat. Sustulisse videtur Suetonius quartum **Cnæum,** & quartum **Lucium,** Caluinorum fortasse familiæ esse existimans. Censura tamen erit alteri addenda, cum Suetonius duos **Censorios** in his septem enumeret. **Paterculus** septem ante **C.N. Neronis,** vt arbitror, patrem ait fuisse singulos parentibus suis natos, consulares, sacerdotes, & pæne omnes triumphales. Sed, vt hoc, quod de triumphis dicit falsum est, ita cetera falsa esse possunt. Pater **Neronis** consulatum gessit cum **A. Vitellio** patruo **A. Vitellij Imp.** anno **DCCXXXI v.** sub **Ti. Cæsare Aug.** **Paullo** post **C.N. Domitius C.N. F. Corbulo** cos. suffectus fuit ex **Kal. Febr.** anno **DCCXC.** sub **Caligula Imp.** eidem post decennium ornamenta triumphalia data sunt de **Chauceis** ex **Germania** legato **Ti. Cl. Imp.** Anno proximo post superioris consulatus annum cos. fuit **C.N. Domitius Sex. F. Afer.** cum **Q. Curtio Rufo** ex **Kal. Iulis** sub **Caligula Imp.** A **Vespasiano** ducta est **FL. Domitilla FL. Liberalis** filia, ex qua **Titum,** & **Domitianum** postea Imperatores, & **Domitillam** suscepit. & vxorem, & filiam adhuc priuatus amisit. **Domitianus** matris nomen videtur accepisse, vt pater **Vespasianus** à **Vespasia Polla** matre dictus est. **Domitiani** vxor **Domitia Longina,** quæ **Ælio Lamix** nupserat, postea **Augusta** appellata est. Post hæc tempora ante **L. Domitium Aurelianum Imp.** duos tantum consulares inuenio, **Domitium Apollinarem,** qui cum **Fabricio Veientone**

cos. suffectus fuit ex kalend. Iul. an. DCCCXLIX. sub Nerua Imp. & C. Domitium Dextrum, qui in secundo consulatu collegam habuit L. Valerium Messallam Thrasiam Priscum an. DCCCXLVIII. sub Seuero Imp. Prioris consulatus tempus ignoratur. Imp. L. Domitius Aurelius Valerius Aurelianus humili genere Sirmij, vel in Dacia Ripensi natus Pont. Max. TR. POT. V. COS. III. Imp. III. occisus est, filiam reliquit, ex qua fenator Aurelianus, & alij orti sunt. Post hunc Imp. neminem consularem vno excepto reperi, Domitio siue Dometio Leontio, qui cum Sallustio cos. fuit an. CIOXCV. sub filiis Constantini Max.

F A B I A.

F A B I A familia patricia maiorum, vt opinor, gētium, quæ clarissimos viros habuit, & omni honorum genere ornatissimos: in sex stirpes diuiditur, quarum tres frequentes sunt Vibulanorum, Ambustorum, & Maximorum; tres minus frequētes Dorsonum, Picorum, & Buteonum. Vibulani septem consulatus obtinuerunt XIII. Tribunatus Militares consulari potestate v. Decemuiratum legib. scribendis bis, triumphum, & o-
I uationem semel. Primus Q. Fabius K. F. Vibulanus consul fuit anno CCLXIX. cum Ser. Cornelio Maluginensi Coss. Huius pater Kæso, siue Cæso Quæstor perduellionis fuerat proximo anno. Iterum cos. fuit cum C. Iulio Iulo triennio post priorem consulatum. biennio proximo occi-
II sus est. Huius frater K. Fabius cos. fuit cum L. Aimilio Mamercino anno proximo post priorem fratris consulatum. Iterum cos. fuit anno proximo post posterioris consulatus fratris annum cum Sp. Furio Medullino
III Fuso. Tertio consul fuit an. CCLXXII. cum T. Verginio Tricosto Rutilo, Superiorum frater M. Fabius consul fuit proximo anno post primi consulatus Kæsonis fratris annum cum L. Valerio Voluso Potito. Iterum cō-
 sul fuit proximo anno post secundi consulatus eiusdem fratris annum cum C. N. Manlio Vulsone. Ita factum est, quod nūquam amplius euenit, vt tres fratres septem annis semper consulatus obtinuerint. Biennio tamen post, siue anno proximo CCCVI. Fabij cum familiis, & clientibus ad Cremeram cæsi sunt à Veientibus, diem atrum, & portam Carmentalem, qua exierunt, sceleratam Romani vocauerunt. Falsumque est, vnum tantum impuberem domi relictum, idque iure reprehendit Dionysius. Post
IV horum cædem Q. Fabius M. F. K. N. consul fuit anno CCXXVI. cum Ti. Aimilio Mamercino II. & Iterum consul cum T. Quinctio Capitolino Barbato III. biennio post fuit, & in consulatu lustrum fecerunt VI. nondum ad id munus Censoribus creatis. Tertium consul cum L. Cornelio Maluginensi Coss. sexto post superiorem anno, lustrum etiam fecerūt X. & triumpharunt Fabius Nonis Mai, de Æquæis, Cossus IV. Idus, de Volscis Antiatibus. Quartum consulatum obtinuit suffectus L. Minucio Augurino, cuius collega fuit C. Nautius Rutilus II. anno proximo post tertium consulatum. Decemuir legibus scribendis fuit an. CCCIII. Iterumque anno proximo, sed cum ceteris legibus XII. tabularum conscriptis
V abdicauit. Hunc secutus est M. Vibulanus filius cos. fuit an. CCCXI. cum Postumo Æbutio Helua cornicine. Tribunus Militū post annos IX. cum
VI M. Follio Flaccinatore, & L. Sergio Fidenate. Sextus Q. Vibulanus superioris

superioris frater **cos.** fuit cum **C. Sempronio Atracino** anno **cccxxx.** VI
Septennio post **Trib. Mil.** fuit. Iterumq; post biennium. **Septimus Numerius Vibulanus** superiorum frater **Q. F. M. N.** **cos.** fuit cum **T. Quinctio Capitolino Barbato** an. **cccxxxii.** ouans de **Æqueis** reuersus est. **Trib. Mil.** fuit post sex annos inter duos **Quincti** fratris **Tribunatus.** Iterum **Tribunus** ann. **cccxlvi.** De huius **Fabij** prænominē multi scripserunt, eum **Fabium**, qui occisus **ccvli.** superstes fuit, duxisse filiam **Numerij Otacilij Maleuentani** viri locupletis ea condicione, vt qui primus nasceretur, prænomen aui ferret. natoque filio **Numerium Fabium** eum esse appellatum: neminemque patricium antea eo nomine vocatum esse. Ego hunc alii fratribus minorem fuisse credo, cū post eos fuerit magistratus affectus. **Vibulanos** sequuntur **Ambusti**, **Ambustos Maximi.** **Ambusti xli.** obtinuerunt **Pontificatum Maximum**, & **Dictaturas** duas, **Principatus senatus** tres, **Magisteria equitum** tria, **Censuras** duas, **triumphum**, & **ouationem**, **Consulatus** v. **Tribunatus militares** ix. **Primus Q. Fabius Ambustus**, quem putant **M. F. Q. N.** fuisse, vt **Numerium**, & **Kesonem Ambustos**, quos huius fratres fuisse arbitrantur. Quæ si vera sunt, addamus horum patrem fuisse **M. Vibulanum**, de quo supra diximus Ita **Vibulanos Ambustis** coniungemus. Illud certum est **Q. Ambustum** **cos.** fuisse cum **C. Furio Pacilo** ann. **cccxli.** **Interrex** anno proximo fuerat, quod solis patriciis concessum est, & si ceteri **Magistratus** postea plebeis fuerint communicati. **N. Ambustus** post hunc **Trib. Mil.** fuit sexto postea anno. II
Hunc **Verrius** affirmat fuisse **M. F. Q. N.** **Tertius K. Ambustus** superioris III
frater **Trib. Mil.** fuit biennio post superiorem. Iterumq; post tres annos, IV
& tertio an. **ccc lvi.** **Tres** postea fratres **Q. K. M. Fabij M. F.** cum legati V
ad **Gallos Clusium** obsidentes de pace missi essent, **Clusinis** opem tulerunt: VI
Gallos irritarunt, vt arma contra urbem **Romam** mouerent. prælio ad **Aliam** victores urbem ingressi sunt. tres **Fabij Tribuni Militum** eodē anno **ccclxi.** VII
proximo anno occisi sunt. Hos **Marci** nepotes esse quidam suspicantur, vt sint **Q. pronepotes.** nati ex fratre superiorum. Sequitur VIII
M. Ambustus K. F. M. N. **Tribunus Mil.** fuit an. **ccclxii.** Iterumq; post IX
xi. annos. ac **Censor** anno **ccxc.** cum **L. Furio Medullino.** **Iustrum** fecerunt **xx.** Hunc, siue alium **M. Ambustum** constat **Pont. Max.** fuisse anno **ccclxiii.** cum capta **vrbs** fuit. fortasse is est, cuius eo anno tres filij **Tribuni militum** fuerunt. Huius vero **M. Cenforij** duæ filiæ **Fabia Maior** nupta **Ser. Sulpitio Prætextato** patricio **Minor C. Licinio Caluo Stolon** plebeio occasionem præbuerunt petendi **consulem plebeium**; quod exercuit multos annos ciuitatem **Romanam.** Eiusdem fortasse filius fuit VIII
C. Ambustus, qui **cos.** fuit an. **ccxcv.** cum **C. Plautio Proculo.** **Nonus** IX
M. Ambustus ter **consul** fuit. Hunc **Verrius N. F. M. N.** appellat. primo **consulatu** eius collega fuit **C. Pæteli** **Libo Visolus** biennio ante superioris **consulatum.** secundum quadriennio post primum gessit cum **M. Popillio Lænate** **ii.** tertium biennio post cum **T. Quinctio Capitolino Crispino.** In primo **consulatu** ouans rediit de **Herniceis** **Nonis Septemb.** anno **cccxiii.** in tertio triumphans de **Tiburtibus** **iii.** **Non. Jun.** anno **cccxix.** **Dictator** fuit comitorum causa triennio post triumphum. **Censorem** fuisse necesse est, cum ter tribus **Iustris** princeps **senatus** fuerit, hoc est **xxv. xxvi. & xxvii.** **Censura** fortasse ea est, quam **M. Am-**

busto fratri patrueli tribuimus anno CCCXC. & quã aliqui huic tribuunt
 quinquennio post, eam illi M. Ambusto, siue alij conferrem, aut totã abii-
 cerem. Cum enim princeps senatus legeretur antiquissimus Censorius,
 quo eum antiquiorem constituamus, magis ad veritatem, aut veritatis i-
 maginem accedemus. Huius filius Q. Maximus Rullianus fuit, qui septies
 x princeps senatus lectus est. de quo paullo post dicemus. Est etiam alius M.
 Ambustus superioris, vt creditur Marci filius, qui Magister equitum fuit
 A. Cornelio Cossò Aruina Dictatore ludorum, vel rei gerundæ causã an-
 xi CDXXXI. quo anno Q. Fabius Rullianus COS. fuit. Ante hunc Q. Ambus-
 tus, cuius parentes ignoramus, Magister equitum fuit P. Valerio Potito
 Poplicola Dictatore Latinarum feriarum causã an. cccix. & Dictator
 xii anno CDXXXII. Comitiorũ causã. Duodecimus est. C. Ambustus Mag.
 eq. in locum Q. Aulij Gerretani in prælio occisi Dictatore Q. Fabio Max.
 Rulliano ann. CDXXXIX. Hunc M. F. M. N. Verrius appellat, vt ipsum Q.
 Rullianum, cuius fratrem esse credendum est. Ambustos sequuntur Ma-
 ximi, vel potius Maxumi, ita enim tunc dicebantur, ex quibus originem
 ducunt; qui fere omnes aliis cognominibus singularibus inter se singuli
 distinguuntur, cum omnes fere Q. Fabij Maximi appellarentur. xi. reperio
 ante Augusti mortem his honoribus, & magistratibus vsos fuisse. Dicta-
 turas enim quattuor, triumphos decem, censuras quinque principatus se-
 natus xiii. consulatus xxi. & magisterium equitum obtinuerunt. Hoc
 singulare accidit huic familię Fabię, vt quattuor Principes senatus essent,
 tres Maximi, & vnus Ambustus, pater, filius, nepos, ac pronepos, siue ab-
 nepos, & ex his tres primi xiiii. lustris lecti fuerint sine vlla interpola-
 tione, pronepos post duos, quorum alter Fabius etiam fuit. Primus Q. Fa-
 bius M. F. N. N. Rullianus fuit, qui cognomine à Rullis originem ducere vi-
 deretur, in adoptionem datus Fabiis; quod minime scriptum reperi, Rul-
 los tamen Seruilios plebeios appellatos fuisse certum est, vel ex eo, qui le-
 gē Agrariam promulgauit TR. PL. Cicerone COS. Maximi cognomen
 ex Censura obtinuit, in qua turbam forenses in tribus vrbanas coegit,
 qui plurimum in Comitibus poterant. Verrius tamen id cognomen ante
 Censuram eidem tribuit. Hic quinquies COS. fuit, ter triumphalis, bis Di-
 ctator, quod pauci Romę obtinuerunt, septies princeps senatus lectus
 est, quod nemini datum est. Magister equitum fuit L. Papirio Cursore Di-
 ctatore rei gerundæ causã ann. CDXXVII. coactus est abdicare, honesta
 de causã, quod absente Dictatore Samnites hostes vicisset. Consul fuit
 post triennium cum L. Fulvio Curuo. Ambo COS. de Samnitibus trium-
 pharunt: Fuluius Quirinalibus, hoc est xiii. Kal. Mart. Fabius posttridie.
 Dictator rei gerundæ causã ann. CDXXXIX. Magistrum equitum dixit
 Q. Aulium Cerretanum, eo occiso à Samnitibus C. Fabium Ambustum
 fratrem. Consul iterum fuit post quinquennium cum C. Marcio Rutilo,
 postea Censorino appellato, iterumque ProcOS. triumphauit Idib. No-
 uemb. anno proximo de Etrusceis. Insequenti anno tertium consulatum
 gessit cum P. Decio Mure II. COS. & cum eodē Censor fuit an. cccxlix.
 lustrum fecit xxviii. à quo lustro princeps senatus in septimum lectus
 semper est. Iterum Dictator fuit triennio post rei gerundæ causã M. Ai-
 milium Paullum Magistrum equitum dixit, eoque anno sine consulibus
 duo Dictatores fuerunt, Rullianus, & post eum M. Valerius Coruus, senis
 mensibus,

mensibus, quod tempus omnibus Dictatoribus ante L. Sullam constitutum fuit. Quartus consulatus datus est quadriennio post cum eodē P. Decio, cū quo tertium, & Censuram gesserat. vnò postea anno interiecto vacuo iidem consules refecti sunt Fabius v. Decius I v. Hoc consulatu Decius exemplo paterno se deuouit, & occisus est: Fabius triumphum egit tertiū de Samnitibus. Etruscis, & Galleis pridie Non. Sept. an. c DLV III. Huius filius Q. Gurges ter consularis, bis triūphalis, & Cēforius, ac princeps senatus quater à paternis virtutibus non longè abfuit. Consul fuit cū D. Iunio Bruto Scæua an. c DLX I. triumphum egit Procos. de Samnitibus. an. proximo patre legato in equo currum sequente. Iterū cos. fuit cum C. Genucio Clepsina post xv l. annos, iterumque triumphauit de Samnitibus. Lucaneis, Bruttieis Quirinalibus an. c DLXXVII. Tertium consulatum egit cum L. Mamilio Vitulo post xi. annos. Censor creditur fuisse, quod princeps senatus lectus sit, anno c DLXXIII. cum Cn. Domitio Caluino, qui primus è plebe lustrum xxxii. condidit. Lustrum xxxv. & tribus proximis lustris Gurges princeps senatus lectus est. Tertius Q. Maximus Verrucosus à Plutarcho pronepos Rulliani Maximi appellatur, sed cum Q. F. Q. N. à Verriō appellatur, credendum est Gurgitis nepotem fuisse, patrem verò Quinctum nullis maioribus magistratibus vsūm fuisse. Ipse quinq; cos. bis Dictator, bis triūphalis, bis etiam princeps senatus, semel Censor, Pontifex, Augur, & quod omnium maximum fuit, conseruator populi Romani creditus est, secundo bello Punico. quod magis prudenti cunctatione, & constanti patientia assecutus est, quam aliis virtutibus. de quo Ennius

Vnus homo nobis cunctando restituit rem;

Non ponebat enim rumores, ante salutem:

Ergo postque, magisque viri nunc gloria claret.

Primum consulatum obtinuit anno dx. cum Manio Pomponio Mathone. Ambo cos. triumpharūt Maximus de Liguribus. Kal. Feb. Matho de Sardeis Idibus. Mart. Censor triennio post fuit cum M. Sempronio Tuditano. lustrum fecerunt xl. post biennium iterum cos. fuit cum Sp. Carulio Maximo II. Ex hoc apparet censuræ honorem quinquennio non durasse, sed xv. menses. Hic enim & Censor, & cos. fuisset, quod numquā accidit. Dictator an. dx. xxi. Magistrum equitum dixit C. Flaminium Comitiorum causa, siue alterius rei vrgētis; sed ridicula superstitione abdicarunt, quod vitio creati essent foricis occentu audito. tantis tenebris maximi viri tenebantur. Huius rei Valerius Maximus auctor est, & Plutarchus idem Minucio Dictatori contigisse affirmat. Iterum Dictator, vel potius pro Dictatore à populo creatus fuit anno dx. xv. i. occiso ab Hannibale C. Flaminio II. cos. apud Trasimenum, Magistrum equitum dixit M. Minucium Rufum, qui primus obtinuit, vt ei imperium æquaretur Dictatori, quod obtrectatione militum, & ambitione Minucij, neque intellecta prudenti Fabij cunctatione factum est. Sed Minucius temerè vsus imperio partem exercitus, cui præerat, in summum periculum adduxit, Fabius vtrumque exercitum seruauit; idq; Minucius agnouit, patrēque appellauit, etq; fasces submisit. Biennio post cos. tertio suffectus M. Marcello II. qui vitio factus fuerat, isq; creabatur in locū L. Postumij Albini III. qui occisus fuit, antequā iniret. Eorū collega fuit Ti. Sēpronius

Gracchus. Refectus est an. proximo anno cum M. Claudio Marcello III. & gladius, & clypeus populi Ro. ambo eos dicti sunt. Quintum consulatum gessit cum Q. Fulvio Flacco IV. an. DXLIV. iterumque triumphavit de Tarentineis, & Pœneis. Princeps Senatus lectus est XLIV. & XLV. Iustro. Tantam gloriâ maior splendor Scipionis Africani imminuit. Sed alter alterius ope adiutus est, & ciuitas vtriq; obnoxia fuit. Filiû amisit consularem Q. Fabium Maximum, qui Ti. Sempronij Gracchi II. cos. collega fuit an. DXL. post duos patris consulatus. Proditum est patrem Proconsulem filio consuli obuiam venisse, iussûmq; à filio, vt equo descenderet: id patri gratissimum fuisse. Ex liberis L. Æmilij Paulli, qui de Perse Rege triumphum egit, paterq; Africani Minoris fuit, maiorẽ filium Verrucosus adoptauit, natû Papiria C. Masonis cõsularis, & triumphalis viri filia. Is cos. fuit cum L. Hostilio Mancino an. DCVII. Sunt qui adoptionem in filium transferant. Hic Q. Fabius Max. Aimilianus appellatus est Allobrogici pater. Sextus est Q. Fabius Seruilianus, quẽ putant Æmiliani fratrem adoptiuum fuisse adoptatum à Verrucosso, vel ab eius filio Q. Maximo, filiumq; fuisse asserunt Cn. Seruilij Cæpionis, cuius filij Cn. Cæpio & Q. Cæpio duobus proximis annis consulatum Q. Fabij Seruiliani subsequuti sunt. Consul autem is fuit cum L. Metello Caluo an. DCXI. Censor sexto postea anno cum Q. Fulvio Nobiliore. Iustrû fecerunt LVIII. filium minus castum occidit, seq. è conspectu patriæ priuauit. Allobrogicus secutus est, quem Aimilianus fuisse filium certum est. Is cos. fuit cum Q. Opimio an. DCXXI. triumphû egit anno proximo. Procos. de Allobrogibus, & Rege Aruernorû Betulto, vt Verrius notat. Censor fuit an. DCXLV. cum G. Licinio Geta Iustrum fecerunt LXIII. Tum fornix Fabianus dictus est arcus iuxta regiam in sacra via ab eo Censore constructus, ibiq; eius statua posita est. Huius filius fuit Q. Max. cui Eburnus ob candorem cognomen fuit quem etiam pullum Iouis vocabant. Consul fuit cum C. Licinio Geta an. DCXXXVII. Huic proditum est à Q. Pompeio Prætore Vrbanò bonis interdictum fuisse. Superiores Maximi reip. Romanæ tempore fuerunt. Sub C. Cæsare Q. Fabius Q. F. Q. N. consul suffectus fuit an. DCCVII. qui trib. mensibus consul fuit vno, aut altero minus die namq; III. Kal. Ian. mortuus est, cui C. Caninius Rebilus in vnum diem suffectus est. In quem pleraque Ciceronis ioca sunt. Vigilantem cõsulem fuisse, qui toto consulatu suo somnum non ceperit. Antea Flamines Diales habueramus, nunc habemus cõsulem. Dum ad gratulandum festinare, nox me oppressit. Atque alia id genus. Sub Augusto Paullus Fabius Q. F. Q. N. Maximus cos. fuit cum Q. Ælio Tuberone an. DCCXII. & anno proximo Q. Fabius Q. F. Q. N. Maximus Africanus cum Iulo Antonio. Hos duos Fabios fratres fuisse verisimile est. Maximos veteres non Maximos dicebant. Primus C. Cæsar traditur optimum Maximum scripissse. Maximos etiam scribere veteres solebant, quod vsus postea mutauit. Tres familias frequentiores Fabiorum peregrinus Vibulanorum, Ambustorum, & Maximorum: minus frequentes facilius persequemur. Dorsonum antiqui simus is est, qui capta vrbe ex Capitolio in collem Quirinalem ritu Gabino accinctus ad statum sacrificiû Fabiorum accessit: & inde in Capitoliû reuersus est an. CCC LXIII. Is C. Fabius Dorso appellatus est. Eius gentis duos tantum consulares inuenio M. Fabium, qui cos.

qui cos. fuit 2n. CDVIII. cum Ser. Sulpicio Camerino. & C. Fabium illius fortasse filium, qui an. CDXIX. cos. fuit cum C. Claudio Canina iterum. Pictorum duos etiam consulares legi. Alter est C. Fabius C. F. M. N. qui cos. fuit cum Q. Ogulnio Gallo anno CDXCV. Hunc Q. Fabium appellat Plinius, eoque cos. ait argētum signatum primo fuisse Romæ quinto anno ante primum bellum Punicum. Alter Caij frater N. Pictor, qui triennio post cos. fuit cum D. Iunio Pera. triumphum egit bis III. Nonas Oct. de Sassinatib. & Kal. Febr. de Sallentineis, Messapieisque. Pictores historiarum scriptores referuntur Q. N. SER. Græcæque eas scripsisse constat. Seruius etiam, vt iurisperitus à Cicerone laudatur. pingendi artem didicisse primum eius cognominis constat, eius opera à Plinio referuntur. Buteonis familia duos etiam habuit consulares, quorum alter multis aliis honorum titulis ornatus fuit. nam Dictator, Censor, & Magister equitum, & bis Princeps Senatus fuit Numerius Fabius M. F. M. N. Buteo. Is cos. fuit anno DVI. cum L. Cæcilio Metello II. Censor cum C. Aurelio Cotta post sex annos. Iustrum fecerunt XXXIX. Magister equitum ann. DXXXIX. L. Metello collega Dictatore comitiorum causa. Dictator sine Magistro equitum senatus legendi causa fuit post pugnam Cannensem, quod numquam amplius accidit an. DXXXVII. Princeps senatus lustro XLII. & XLIII. lectus est. Alter Buteo superioris frater biennio post fratris consulatum cum C. Atilio Bulbo consul fuit. Buteonis nomine accipitris genus significari, à quo huic familiæ id cognomen hæsit, Plinius auctor est. Apud Appianum quoque legi Buteonem quendam fratrem patruelem Africani Minoris fuisse. Addam hoc loco Q. Fabium Q. F. Q. N. Labeonem, qui Prætor ex Creta naualem egit an. DLXIV. & post sex annos cos. fuit cum M. Claudio Marcello. Hunc ferunt arbitrium decepisse Neapolitanos, & Neapolitanos de finibus agrorum contendentes, & regem Antiochum bello victum. illorum enim agrum, de quo lis erat, adiudicauit populo Ro. huius naues dimidias pollicitus ei se relicturum, secari iussit, vt dimidiata relinquerentur. Vnum etiam consularem reperi, cognomine Licinum, cuius in superioribus haberi ratio non potuit. Is est M. Fabius C. F. M. N. Licinus, qui cos. fuit anno DVII. cum M. Otacilio Crasso II. Huius fortasse pater is est, quem paullo ante in Dorsonibus rettulimus, C. Fabius M. F. quem Eutropius antiquus, & fasti Græci Liciniū appellant, alij Lucinum. A Licino Licinia familia dicta est. Veteris poetæ carmen legi in Porcium Licinum. Marmoreo in tumulo Licinus iacet, at Cato nullo, Pompeius paruo: credimus esse deos? Vetusissima memoria Fabiorum est, vt fabulam Herculis, & nymphæ negligamus, sub Romulo apud Ouidium lib. ij. Fastorum.

Risit, & indoluit Fabios potuisse Remumque.

Vincere, Quinctilios non potuisse suos.

Hos Festus Lupercos Fabianos, & Quinctilianos videtur appellasse à Fabio, & Quinctilio præpositis. Alibi legi Fabium Celerem Centurionem Remum occidisse, quod muros vrbs transgredi ausus fuerit. Romulum Celeres quosdam satellites habuisse notum est. Post mortem Augusti aliquot Fabij consules fuerunt, vnus tamē solus ex patriciis esse videtur Paulus Fabius Persicus, qui cos. fuit cum L. Vitellio patre A. Vitellij Imp. an. DCCCLXXXVI. post resurrectionē Christi domini an. primo sub Ti. Cæ-

fare. Ceteri noui homines fuerunt, quos ordine temporum seruato referemus. C. Fabius Valens cōs. suffectus fuit cum A. Licinio Cæcina ex kal. Sept. an. D C C X X I. sub Vitellio Imp. Fabius Postumus cōs. suf. ex kal. Jul. cum M. Cornelio Frontone II. an. D C C C X L I X. sub Nerua Imp. L. Fabius Iustus cum C. Iulio Vrso Seruilio Seruiano II. cōs. suf. ex kal. Jul. an. D C C C L X I I I. sub Traiano Imp. Q. Fabius Catullinus cum M. Flauio Apro cōs. fuit anno D C C C X X c II. sub Hadriano Imp. L. Fabius M. F. Gal. Cilo Septimius Catinius Acilianus Lepidus Fulginianus bis cōs. fuit priori consulatu cum FL. C. L. Sulpiciano ex Kal. Mart. an. D C C C C X L V. sub Pertinace Imp. Iterum cum M. Annio Libone post x i. annos sub Seuerro, & Antonino, quo anno ludi sæculares v I I I. facti sunt. Hic alios Magistratus obtinuit in titulis statuarum enumeratos. Præfecturam vrbis, Legationes Angustales, pro Præfectis multarum prouinciarum, Præf. ærarij militaris, Procos. prouinciæ Narbonensis, x. Viratum Stilitibus iudicandis, sodalit. Hadrian. atque alia munera. Ti. Fabius Titianus cōs. fuit cum Imp. M. Iulio Philippo an. D C C C C X C V I I. Hoc nomine alij quattuor cōs. fuerunt. Fabius Iustus cum FL. Magno Ianuario cōs. fuit anno C I D L X X I X. sub Constantino Imp. Alter Ti. Fabius Titianus cōs. fuit cum Feliciano cōs. an. C I D X X C I I X. quo anno Constantinus Imp. mortuus est. Tertius cōs. cum Neratio Cereali an. C I D C I X. sub Constantio Jun. Imp. Quartus cum Q. Aureliū Auiano Symmacho anno vrbis C I D C X L I I. Christi C C C X C I. sub Valentiniano Jun. Theodosio, & Arcadio Imp. Quintus Ti. Fabius Titianus cōs. fuit cum Imp. Leone I I I. cōs. an. vrbs. C I D C C X V I I. CHRISTI. C C C C L X V I.

F V L V I A.

FVLVIA plebeia gens, sed quæ non paucos habuit claros viros omni honorum genere ornatos; in tres familias cognominibus discretas diuiditur. Nam Curui, Pætini, & Nobiliores vnam, Centumali alteram, tertiam Flacci obtinent. Curuos duos, Pætinos tres, Nobiliores quattuor inuenio, sed septem tantum viri omnes fuerunt; quod duo bis numerantur; propterea quod alter, & Curuus, & Pætinus, alter & Pætinus, & Nobilior appellati sint. Hi igitur septem totidem consulatus, censuram vnam, triumphos sex, ouationem vnam, magisterium equitum item vnum affecuti sunt. Centumali tres consulatus totidem, Dictaturam vnam, triumphos duos obtinuerunt. Flacci septem consulatus decem, censuras duas, Dictaturam, Magisteria equitum duo, triumphos sex consecuti sunt. Primus L. Fuluius L. F. L. N. Curuus cōs. fuit anno C D X X X I. cum Q. Fabio Max. Rulliano. Ambo consules de Samnitibus triumpharunt. Curuus Quirinilibus, Fabius postridie, hoc est x I I. Kal. Mart. Magister equitum fuit dictus à L. Aimilio Mamercino Priuernate I I. Dictatore rei gerundæ causa post sex annos à consulatu. Huius filius, vel frater fuit M. Curuus Pætinus L. F. L. N. qui cōs. suffectus fuit Ti. Minucio Augurino in magistratu occiso, cuius collega L. Postumius Megellus erat. triumphū egit in consulatu de Sānitib. I I I. Non. Octob. an. C D X L I X. Pætini cognomē adoptionis indicium est à Pætis, quod cognomen Æliorū fuit. Oculorum vitium significat amātibus suaue, quamobrem Venerem pætam dixere vt cæsiam Miner-

Mineruam. Tertius est M. Pætinus C.N.F. C.N.N. qui COS. fuit cū T. Manlio Torquato, qui in magistratu mortuus est anno CCCCLIV. & triumphum egit de Samnitibus, Nequinatibusque. Hunc superioribus coniungere non possumus, nisi fingamus, aliquem Lucium duos filios habuisse Lucium, & C.N. ex Lucio superiores natos esse filios, aut nepotes, ex C.N. hunc nepotem. Quartus Ser. Pætinus Nobilior M.F. M.N. COS. fuit cum M. A. Emilio Paulo an. CDXCIX. Ambo nauales egerunt triumphos de Cossurenſibus, & Pœneis Fuluius XIII. Kal. Feb. Paullus XII. Kal. Feb. anno proximo Procos. Quintus post hos cōsulares, & triumphales uationem supra triumphum, & consulatum adiecit, vt iure nobilior ceteris diceretur, M. Fuluius M.F. Ser. N. Nobilior. In Prætura ouans ex Hispania reuersus est an. DLXII. cōsul biennio post fuit cum C.N. Manlio Vulſone, & post biennium à consulatu triumphum egit x. Kal. Mart. de Ætoleis Ambracibus, & Cephallenia. Secutus est alter M. Nobilior M.F. M.N. superioris, vt creditur filius, qui etiam post consulatum triumphum egit. Cōsul fuit cum C.N. Cornelio Dolabella Procos. triumphauit anno proximo de Liguribus, & Veleatibus XI. Kal. Sept. an. DXCv. Huius frater Q. Fuluius anno sexcentesimo primus Kal. Ian. consulatum iniiit cum T. Annio Lusco Censor fuisse dicitur cum Q. Fabio Max. Seruiliano post xv. annos lustrumque fecisse LVIII. Lusit aliquando in hoc nomine M. Cato Censorius, qui paullo post consulatum Q. Fuluij mortuus est; & eum, de quo loquebatur, non Nobiliorem dicendum esse affirmabat, sed mobiliorrem. Centumalus primus C.N. Fuluius C.N.F. N. Maximus COS. fuit cum L. Scipione anno CDLV. anno proximo post consulatum M. Fuluij C.N.F. C.N. N. Paitini, qui videtur frater eiusdem fuisse. Hic etiam triumphum egit de Samnitibus, Etruscisq; Idib. Nouemb. Dictator fuit clauis figendi caussa an. CDXC. vt Verrius hæc omnia diligentissime in fastis conscripsit. Secutus est alter C.N. Centumalus item C.N.F. C.N.N. superioris, vt creditur filius. Consul fuit anno DXXIv. cum L. Postumio Albino II. Anno proximo Procos. ex Illureis naualem egit x. Kal. Quint. Tertius C.N. Centumalus C.N.F. C.N.N. consul fuit cum P. Sulpicio Galba Maximo an. DXXII. Successorque fuit Q. Fuluij Flacci quater cōsulis, post eius tertium consulatum. Cognominis huius origo mihi ignota est. Legi in Pandectis Florentinis Centemmanum appellatum fuisse Appium Claudium Cæcum. Ab eo nomine potuit hoc deduci, hoc est à centum manibus. Litteram verò N. in L. mutari Mallij pro Manliis, gemelli pro geminis exemplo sunt. Flaccorum primus M. Fuluius Q.F. M.N. COS. fuit anno primo belli Punici primi, post urbem conditam an. CDXXIX. cum A.P. Claudio Caudice. triumphum egit de Vulſinienſibus Kal. Nouemb. Magister equitum fuit Ti. Coruncanio Dictatore Comitiorum habendorum caussa an. DVII. Huius filius Q. Fuluius M.F. Q.N. quater COS. Dictator, Censor, Magister equitum, & triumphalis, princeps huius gentis fuit. Primum consulatum egit nono post superioris Dictaturam anno cum L. Cornelio Lentulo Caudino, in eo de Liguribus triumphauit. Censor fuit cum T. Manlio Torquato an. DXXI. vitio tamen facti abdicarunt. Iterum COS. fuit post septem annos cum eodem Torquato II. etiam COS. Magister equitum an. DXL. Dictatore C. Claudio Centhone Dictatore Comitiorum caussa. His comitiis COS. III. designatus est cum A.P. Claudio Pulchro. ab

his cos. & vrbs obfisione Hannibalis liberata, & Capua capta est anno proximo, & Flaccus inuito collega, & senatus litteris non lectis supplicium de senatorib. Campanis sumpsit. Dictator fuit comitorum causa biennio post consulatum, & his comitiis IV. cos. designatur cum Q. Fabio Max. Verrucosso V. cos. Huius tres filij fuisse dicuntur Q. & L. Flacci, tertius datus est in adoptionem L. Manlio Acidino. Duo fratres tum primum consules eodē anno fuerunt Q. Fulvius Q. F. M. N. Flaccus, & L. Manlius L. F. L. N. Acidinus Fulvianus an. DLXXIV. Ambo etiam ante consulatum triumpharunt, Fulvius anno proximo cos. des. Propratore ex Hispania citeriore, Fulvianus an. DLXXIX. Propratore ex eadem prouincia ouans rediit. Iterum etiam in consulatu Fulvius de Liguribus triumphauit. Censor postea fuit an. DLXXXIX. cum A. Postumio Albino. Iustum fecerunt LI. in Censura L. Fulvium fratrem senatu mouit, quod Tribunus Militum cohortem suam iniussu consulis domum dimiserit. Quartus est Q. Flaccus C. N. F. M. N. qui cos. suffectus fuit in locum C. Calpurnij Pisonis vitrici sui, qui in magistratu mortuus est an. DLXXXIII. Eorum collega fuit A. Postumius Albinus. Huius mater Quarta Hostilia damnata est, quod virum suum occidisse diceretur. Quint. Ser. Flaccus, cuius parentes ignoramus, cos. fuit cum Q. Calpurnio Pifone an. DCXIX. triumphum egit de VI Vardeis ex Illurico. Anno proximo C. Flaccus collega fuit P. Scipionis Africani Æmiliani in secundo consulatu. Huius etiam parentes ignorantur. Septimus M. Flaccus M. F. Q. N. cos. fuit an. DCXXIX. cum M. Plautio Hupfaco. Procos. biennio post de Ligurib. Voconticis, Salluueisque triumphauit. Hic cum M. Flacco Pratore filio, alioque prætextato an. DCXXXII. occisus est cum C. Graccho TR. PL. à L. Opimio cos. Horum soror fuit Fulvia L. Cæsaris consularis, & Censorij vxor mater L. Cæsaris consularis, & Iulix matris M. Antonij Triumviri reip. constituendæ, cuius vxor Fulvia, quæ C. Curionis antea, & P. Clodij vxor fuerat, & ingentes spiritus in Cicronem, & postea in Augustum generum ostendit. Sub Domitiano Aug. C. Fulvius Valens annos natus XC. Cos. fuit cum C. Antistio Vetere, & in magistratu mortuus est an. DCCCLVIII. Sub Seuero, & Antonino Imp. Fulvius Æmilianus consul fuit cum M. Nummio Ceionio Annio Albino an. DCCCCLIX. Alter eiusdem nominis vltimo Gordiani Imp. anno cos. fuit cum Peregrino anno vrbs DCCCXCVI. Iterum post quinquennium cum Vettio Aquilino sub Philippis Augg. Tertius Æmilianus cos. fuit post decennium à posteriore consulatu superioris cum Pomponio Basso II. sub Valeriano, & Gallieno Imp. Sub eodem Gallieno Imperatores Augusti appellati sunt tres Fuluij Macrianus Iunior, & Quietus, pater cum duobus filiis, sed ab Aureoli duce Domitiano victi, occisi sunt: ex eorum genere superstites Alexandri Magni imagine in omnibus ornamentis, & poculis utebantur. eam Macrianorum familiam appellat Trebellius Pollio, & ex ea Cornelium Macrum. Postea collega M. C. L. Taciti Imp. in secundo consulatu fuit Fulvius Æmilianus an. CIXXIII.

F V R I A.

FVRIA gens patricia, vel vnico M. Camillo illustris, aliis etiam clarissimis

mis viris exornata est. Diuiditur in Fusorum, siue Medullinorum, vel Pacilorum, atque in Camillorum stirpes frequentiores. Philo quoq. & Purpureones eiusdem gentis sunt, sed pauci ex eis consulares fuerunt. Hos omnes constat Fusios primum dictos, vt Valefios, & Aufelios, postea Fouriros, siue Furiros. Idque Fusorum cognomen indicat à Fusio Fusios dictos, vt ab Iulo Iulios, à Claudio Claudios, à Voleso Valerios, à Cossio Cornelios, à Licino Licinios, à Plauto Plautios, à Tullo Tullios. Lusit in hoc nomine eleganter Ouidius,

Cur ego non dicam Furia te Furiam?

Sub Tullo Rege SP. Fusius pater patratus reperitur, Liuius teste, quem ex hac familia fuisse certum est. Fusos, & Medullinos, ac Pacilos x v i i. inuenio obtinuisse Pontificatum Max. Consulatus x i. Tribunatus Militares x v i i. Censuras duas, Camillos quinque assecutos fuisse inuenio Dictaturas v i i. Triumphos quinque, consulatus quinque, Tribunatus militares v i. Censuram. Interreges fuisse ter. Philos duos totidem consulatus, Censuram, & triumphum adeptos fuisse. Purpureonem vnum consulatum, & triumphum consecutum. Primus Sex. Furius Medullinus Fusus cos. fuit I cum SP. Nautio Rutilo an. c c l x v. Secundus SP. Furius cos. fuit post an- II nos v i i. cum K. Fabio Vibulano i i. Tertius L. Furius cos. fuit an. c c- I I I L x x i x. cum A. Manlio Vulfone, Iultrum fecerunt v i i i. ante primos Cē- IV fores anno x l i. Quartus P. Furius biennio post cos. fuit cum L. Pinario v Mamercino Ruso. Quintus SP. Furius cos. fuit cum A. Postumio Albo v Regillensi an. c c x x c i x. Hoc eodem anno P. Fusus consularis frater consulis occisus est. Iterum cos. fuit suffectus Sex. Quinctilio Varo, qui in hoc magistratu occisus est an. c c c. eorum collega fuit P. Curiatius Trigemi- VI nus. Sextus Q. Fusus Fusus Pont. Max. post quadriennium à superiore se- VII cundo consulatu. Septimus Agrippa Medullinus Fusus cos. fuit cum T. VIII Quinctio Capitolino Barbato i i i. an. c c c v i i. Octauus C. Fusus v i i i Pacilus, qui post quinque annos cos. fuit cum Manio Papirio Crasso. Censor septennio post consulatum cum M. Geganio Ma- cerino. Iultrum fecerunt x i i. Tribunus militum fuit an. c c c x v i i. IX Nonus L. Furius SP. F. Medullinus Trib. Mil. fuit sexennio ante su- periozem. Iterum creatus est anno proximo post superioris Tribu- natum. Tertio an. c c c x x x i i i. Decimus L. Furius L. F. SP. N. Me- x dullinus, sic enim à Verrio appellatur. cos. fuit an. c c c x l. cum M. Cornelio Cossio. Iterum quadriennio post cum c n. Cornelio Cossio. Septies Tribunus Militum fuit, quod huic, & Ser. Cornelio Malugi- nensi tantum concessum est. Primus Tribunatus fuit an. c c c x l v i. biennio post consulatum. Secundus post alterum biennium. Tertius ann. c c c l v. Quartus anno proximo. Quintus biennio post quartum. Sextus anno sequenti. Septimus anno c c c l x i i. Vndecimus est x i C. Furius Pacilus, qui superioris C. Fusi Pacili filius, vt creditur, fuit. Consulatum gessit cum Q. Fabio Ambusto anno c c c x l i. Huius nepos, aut pronepos fuit C. Furius c. F. c. N. Pacilus, qui c o s. x i i fuit cum L. Cæcilio Metello anno D i i. Tertiusdecimus fuit M. Furius x i i i Fusus Tribunus Mil. anno c c c l. Quartusdecimus SP. Furius L. F. SP. N. x i i i i

- Medullinus Lucij bis c o s. septies Tribuni frater, quamvis hunc etiam
- xv** Lucium Liuius appellet, Tribunus Mil. fuit an. c c c l i i i. Quinctusdecimus Agrippa Furius Medullinus Fufus alterius Agrippæ, vt creditur filius
- xvi** Trib. Mil. fuit cum L. Medullino v i i. an. c c c l x i i. Sextusdecimus est L. Furius S P. F. L. N. Medullinus, qui Trib. Mil. fuit anno decimo post superiorem cum M. Furio Camillo v i. Iterum decennio post Censor fuit cum
- xvii** M. Fabio Ambusto an. c c c x c. Iustrum fecerunt vicefimum. Septimusdecimus S P. Furius superioris, vt creditur frater, Trib. Mil. fuit an. c c c l x x v. Hanc numerosam familiam nimis ieiune persecuti sumus; quod de ea historici non satis certa scripserint; & Verrij Fasti in his tradendis
- i** desiderentur. Camillorum primus ille princeps Romanæ Reip. alter Romulus dictus, cuius parentes ignoramus, M. Furius Camillus, cuius honores maximi, & frequentes fuerunt, nam quinquies Dictator, sexies Tribunus militum fuit, quater triumphum duxit, semel Censor, ter Interrex factus est. Hic tamen tantus, ac talis vir numquam consul fuit, & exilium passus est. Sed ex relegatione maior ei gloria nata est, & patriam liberandi exilium ei occasio fuit. Primus ei magistratus Censura fuit, quam cum M. Postumio Albino Regillensi egit an. c c c l. Iustrum fecerunt x v i. Primus Tribunatus fuit biennio post, secundus tertio postea anno, anno proximo Interrex. Dictator anno c c c l v i i. triumphum de Veientibus egit quadrigis albis, biennio post tertio Trib. Mil. fuit, & an. c c c l x i. Interrex i i. Postea in exilium ob inuidiam missus capta à Gallis Senonib. vrbe an. c c c l x i i i. restitutus, & absens Dictator i i. factus Gallos vicit, & de Leis triumphauit. Anno proximo Dictator i i i. fuit rei gerundæ causâ i i i. triumphum egit de Volscis, Æqueis, Etruscisque eodem anno Interrex i i i. fuit. Quartum Tribunatum egit an. c c c l x v i i. quintum post biennium, sextum anno tertio post quintum. Dictator i v. fuit an. c c c x x v. rei gerundæ causâ; sed magis, vt seditio de plebeio consule sedaretur; tamen cum videret maioris seditionis occasionem ex delectu; & edictis oriri, abdicauit, Anno proximo Dictator v. triumphum quartum egit de Galleis Senonibus. & consule plebeio accepto à patribus, ac Prætore vrbanus, & duob. Ædilib. Curulibus patricijs creatis, seditio sedata
- i** est. Primus Prætor vrbanus fuit S P. Camillus M. F. Alter L. Camillus M. F.
- ii** bis Dictator, semel c o s. fuit. Priorem dictaturam egit an. c d i i i. comitiarum habendorum causâ, & eisdem comitiis c o s. designatus est cū A P. Claudio Crassino Regillensi, ambo patricij fuerunt. Iterum Dictator fuit quarto anno post consulatum rei gerundæ causâ. Tertius Camillus L. Furius S P. F. M. N. consul fuit an. c d x v. cum C. Mainio. Triumphum egit de Pedaneis, & Tituribus i i i. Kal. Octob. Iterum c o s. fuit an. c d x x v i i i. cum
- iiii** D. Iunio Bruto Scæua. Quartus longo interuallo M. Furius P. F. P. N. c o s. fuit cura Sex. Nonio Quinctiliano an. d c c l x. sub Augusto. Suetonius etiam auctior est Ti. Claudium Cæsarem habuisse admodum adolefcentem sponfas duas Æmiliam Lepidam Augusti proneptem, & Liuiam Medullinam. Camilla è genere antiquo Camilli Dictatoris, quâ ipso die nuptiis destinato amisit. Sed & sub Ti. Cæs. Aug. M. Furius M. F. P. N. Camillus Scribonian. c o s. fuit suffectus ex Kal. Iul. an. d c c. Nunc de Philis videndum est. Duos consulares reperio eodem nomine vtrūq. P. Furiū Philū appellari. prior c o s. fuit an. d x x x. cū C. Flaminio. Hic S P. F. M. N. à Verrio notatur. Triūphum egit

egit in consulatu de Galleis, & Liguribus IIII. Idus Mart. Censor fuit post annos nouem cum M. Atilio Regulo, sed in eo honore mortuus est, & Regulus abdicauit. Alter Philus COS. fuit cum Sex. Atilio Serrano an. DCXVII. Hic laudatur, quod Q. Metellum, & Q. Pompeium consulares inimicos suos in prouinciam Hispaniam duxerit legatos inuitos, testes suarum actionum. Purpureo vnus L. Furius SP. F. SP. N. ante consulatum triumphum egit Prætor de Galleis an. DLIII. quadriennio post COS. fuit cum M. Claudio Marcello. Sub Imp. Claudio an. CIXXXII. consulem inuenio Furium Orfitum cum FL. Antiochiano. Idem Orfitus post triennium Præfectus vrbi fuit. quo anno consules fuerunt M. C. I. Tacitus, qui postea Imp. fuit, & M. Mæcius Mæmius Furius Balburius Cæcilianus Placidus sub Aureliano Imp. Post quadriennium Furius Lupus Præf. vrbi, & COS. collega Imp. Probi in secundo consulatu. Præfecturam tenuit eo, & aliis duobus postea annis. Ante superiores consules Furia Sabinia Tranquillina Augusta vxor Gordiani III. Imp. fuit.

I V L I A.

IULIA Patricia maiorum gentium in duas præcipuas stirpes scinditur Iulorum, & Cæsarum. Alia cognomina minus frequentia vsurparunt, vt Mento, & Libo, de quibus posterius dicemus. Iulorum familia duodecim maioribus honoribus vsos habuit, qui Decemuiratum legibus scribendis, Dictaturam, Censuram, Magisterium equitum, Consulatus VII. Tribunatus Militares consulari potestate IX consecuti sunt. Cæsares ante Augustum quinque, Dictaturas quattuor, Censuram, triumphos sex, Pontificatum Max. consulatus IX obtinuerunt. Mento vnus consul. Libo I alter consularis, & triumphalis. Iulorum primus C. Iulius L. F. COS. fuit an. cclxiv. cum P. Pinario Mamercino Rufo. Huius filius fuisse creditur C. II Iulus C. F. L. N. qui COS. fuit post septem annos cum Q. Fabio Vibulano II. Decemuir legibus scribendis fuit an. cccii. legatus occisus est anno deinde xiii. Tertius fuit Vopiscus Iulius Iulus, qui COS. fuit an. cxxx. III cum L. Aimilio Mamercino III. Hic fortasse superioris frater fuit. Quar- IV tus C. Iulius. COS. fuit cum M. Geganio Macerino an. cccvi. Hic fortasse x. viri filius fuit. II. COS. fuit post annos xii. cum L. Verginio Tricostio. qui anno proximo resecti fuisse dicuntur, quod alij historici negant. Quintus L. Iulus, qui Vopisci filius fuisse creditur, Tribunus Militum V fuit cum Mamerco Aimilio, & L. Quintio Cincinnato anno cccxv. Magister equitum fuit A. Postumio Tuberto Dictatorè rei gerundæ caussa. Anno proximo COS. cum L. Papirio Crasso II. anno cccxxiii. Post hunc Sex. Iulius post Sex. annos Trib. Militum fuit: Huius parentes VI ignoramus. Septimus C. Iulus L. F. Vopisci N. Trib. Mil. fuit an. cccxlv. VII & triennio post iterum. Censor mortuus est an. ccccli. eique successus est M. Cornelius Maluginensis, qui cum L. Papirio Cursore lustrum fecerunt xviii. eo lustro vrbs à Gallis capta est. Religio fuit deinceps aliquem in demortui locum sufficere; quasi vero aliquid ad eam rem pertinisset. Huius frater fuit L. Iulius, qui Tribunatum militum gessit anno VIII ccccli. & iterum post quadriennium. Ante hunc alter L. Iulius eun- IX dem magistratum gessit biennio antepriorem superioris Tribunatuna.

- x eius parentes ignoramus. Decimus eodem nomine appellatus est. Tri-
 XI bunus Militum fuit anno C C C L X V. Vndecimus eiusdem nominis si-
 XII milem Tribunatum gessit anno C C C L X X I V. Duodecimus C. Iu-
 lius Iulus Dictator rei gerundæ causa in Castris dictus anno C C C C I.
 I Cæsarum primus Sex. Iulius Sex. F. L. N. COS. fuit anno D X C V I. cum
 II L. Aurelio Oreste. Post hunc alter Sex. Cæsar C. F. S E X. N. à Ver-
 rio appellatur. C O S. fuit anno D C L X I I. cum L. Marcio Philippo.
 III Eius successor L. Cæsar L. F. S E X. N. superioris frater patruelis cum P.
 Rupilio Lupo anno primo belli Marfici consul fuit. Ab eo lex Iulia
 appellata est, qua ciuitas data fuit sociis, qui in officio manserunt, aut
 qui cito redierunt. Censor fuit anno proximo post consulatum cum
 P. Licinio Crasso, iustrum non fecerunt. biennio post occisus est cum
 fratre C. Cæsare Strabone, qui Ædilis Curulis fuit, Quæstor Trib.
 Milit. bis, x. vir agris dandis, adtribuendis, iudicandis, & Pontifex.
 Horum mater fuit Popillia, quam mortuam laudauit publice Q.
 Lutatius Catulus maior, horum frater vterinus, eique mulieri tum pri-
 mum is honos datus est, qui antea tantum viris haberi solebat. V-
 xor L. Cæsaris Fulvia M. Fuluij Flacci viri consularis filia, qui cum C.
 IV Graccho occisus est à L. Opimio COS. Huius filius L. Cæsar COS.
 fuit cum C. Marcio Figulo anno D C X X I X. cuius soror Iulia ex M. An-
 tonio Marci oratoris filio Marcum Antonium Triumuirum, & Caium,
 & Lucium Antonios suscepit, postea P. Cornelio Lentulo Suræ con-
 sulari nupsit, qui in coniuratione Catilinæ Cicerone COS. occisus est an-
 no proximo post L. Cæsaris consulatum. Hic semper optimarum par-
 tium fuit, nulla propinquitatis C. Cæsaris, vel M. Antonij habita ratio-
 ne. Qua de causa proscripius est à Triumuiris, conseruatus à sorore in-
 uito filio eius Antonio. Huius filius fuit alter L. Cæsar, qui cum man-
 datis de pace missus est ad Cæsarem initio belli ciuili. Sequitur C.
 Iulius C. F. C. N. Cæsar. cuius pater Prætor repentino mortuus est ann.
 D C L X V I I I. Auia paterna fuit Marcia Marcij Regis filia. Amita Iulia C.
 Marij septies COS. vxor, quam mortuam laudauit. In ea oratione dixit
 Iulios à Venere, & Ænea; Marcios à Numa Rege ortos. Mater ei fuit Au-
 relia, quæ eum Pontificem Max. vidit, & nescio, an COS. Initium Pon-
 tificatus fuit idem ille annus coniurationis Catilinæ, in qua consensisse
 infimulatus est. Quadriennio post COS. fuit cum M. Calpurnio Bibulo
 anno D C X C I V. Omnia solus per vim, & populum egit. L. Calpurnij Pi-
 sonis successoris in consulatu filiam duxit, Pompeia repudiata, ob P. Clo-
 dij Pulchri amorem, cum in Bonæ deæ sacris domi suæ Aurelia mater re-
 perit Clodium veste muliebri indutum, Pompeia L. Sullæ Felicis neptis
 fuit, Q. Pompeio Rufo, & Comelia nata. Habuerat ante hanc vxorem
 Corneliam L. Cinnæ quater COS. filiam, ex qua Iuliam susceperat C. N.
 Pompeij Magni vxorem. Ante Corneliam Cossutia Equitis Romani filia
 Cæsaris sponsa fuit. Post consulatum decem annos Gallias tenuit, postea
 cum exercitu aduersus C. N. Pompeium, & consules Romam venit. Dicta-
 tor à M. Lepido Prætor urbano dictus est an. D C C I V. Iterum COS. anno
 proximo cum P. Seruilio Vatia Isaurico. quo anno victo Pompeio II. Di-
 ctator reip. constituendæ, M. Antonium Mag. Eq. dixit. III. COS. cum M.
 Aimilio Lepido anno D C C V I I. fuit & III. Dictator anno proximo COS.

rv. sine collega, censum vicatim egit. Eodem anno iv. Dictaturam iniit, quæ ei postea perpetua concessa est. In tertio consulatu quater triumphum egit. primum de Galleis & Germaneis, secundum de Pharnace Ponti Rege ex Asia, Tertium ex Ægypto de Rege Ptolemæo, Quartum de Iuba Mauretaniæ Rege ex Africa. In quarto consulatu quintum egit ex Hispania. Anno dcccix Dictator iv. vel potius perpetuus, consul v. occisus est Eidibus Martiis. Eius collega fuit M. Antonius. In hac quarta Dictatura ouans ex monte Albano vii. kal. Febr. reuersus est. Sororem habuit Iuliam nuptam M. Attio Balbo viro Prætorio, ex quo Atriam peperit. Attia C. Octauio c. f. c. n. Pron. nupta est, postea L. Marcio Philippo. C. Octavius Prætor fuit, & Procos. prouinciam Macedoniam rexit, in qua Imperator appellatus est. ex priore vxore Ancharia Octauiam Maiorem, ex Attia Octauiam Minorem, & C. Octauium, quem heredem C. Cæsar testamento reliquit. Quamobrem C. Iulius c. f. Cæsar appellatus est, quem etiam iure Octavianum aliqui vocant. Post Cæsares quinque de Mentone, & Libone agere polliciti sumus. c. n. Iulius Mento fuit anno cccxxii. cum T. Quinctio Penno Cincinnato L. Iulius l. f. l. n. Libo cum M. Atilio Regulo an. cccxxcvi. & triumphum egit de Sallentineis vii. kal. Febr. cum M. Regulo collega. Sine cognomine antiquissima mentio est Proculi Iulij Senatoris, qui Romulo à Senatoribus, vt creditur, occiso iurauit se eam vidisse postea mandantē patribus, & populo, vt Quirinum appellarent, seque vt Deum colerent. Iulios etiam plebeios fuisse video, ex quibus Tribuni plebis fuerunt Ap. Iulius an. ccciv. C. Iulius an. cccxxx. L. Iulium Annalem, qui proscriptus est à Triumuiris, & Q. Iulium Candidum, qui patrem proscriptum prodidit, plebeios fuisse existimo. De Sexto Annali teste producto in reum, quem Cicero defendebat, notus est iocus; cum enim læsisset reum, & accusator. dic aliquid M. Tulli si potes, de Sexto Annali, tum Cicero versum ex sexto Annali Ennij recitauit,

Qui potis ingentes causas enoluere belli.

Primus ex his cognomen ex lege Iulia Annali, quam pertulit, inuenit. Sunt qui putent Annales non Iulios sed Villios fuisse, legemque Villiam non Iuliam appellandam. Hæc de Iuliis ante Augustum. à quo, & à maiori auunculo C. Cæsare hæc familia super alias omnes excelluit. Nam, vt verum fateamur libertatis tempore non à patriciis solum; Valeriis, Corneliis, Fabiis, Æmiliis, sed etiam à plebeiis Cæciliis, & Fuluiis personarum, & honorum dignitate Iulia familia victa est. A Cæsare, & Augusto menses duo, qui antea Quinctilis, & Sextilis dicebantur; Iulius & Augustus appellati sunt. Ab eisdem omnes Imperatores Cæsares, & Augusti dicti sunt. Inter diuos falsos hi relati sunt, Diuus Iulius, Diuus Augustus, Diua Augusta, quæ Iulia post mortem Augusti appellata est, vt ex parte hæres. Diua Drusilla C. Cæsaris Caligulæ foror. Diua Iulia Diui Titi filia. Diua Iulia Augusta Seueri Imp. vxor. Diua Iulia Mæsa Elagabali, & Alexandri auia materna. Diua Iulia Mamæa Alex. Imp. mater. Diuus Philippus Senior. Diuus Philippus Iunior. & quæ vere Diua dicta est, scilicet Iulia Helena, quam Sanctam Helenam dicimus, & veneramur. Ex hac familia præter supradictos Imperatores & Augustas fuerunt: Ti. Iulius Cæsar Augusti Cæsaris filius adoptiuus, C. Iulius Cæsar Ger-

manici filius T. N. Augusti pronepos, Agrippina Augusta eiusdem Germanici filia Ti. Claudij Im. vxor mater Neronis Imp. Julia Scemias Augusta mater Elagabali Imp. Julia Aquilia Seuera Augusta vxor eiusdem Imp. Julia Paula Augusta, cuius cognationem ignoramus. Maximus Imp. & C. Iulius Verus Maximus Cæsar eius filius. C. Iulius Æmilianus Imp. & Q. Iulius Gallieni Imp. filius. Fl. Iulius Crispus Cæsar Constantini Max. filius, & Fl. Iulius Constantius Iun. Imp. Ex tanta gloria iterum in obscuras tenebras deciderunt: & vix fumi prætereuntis vmbra quasi in somnis visa sit, leuem quandam sui memoriam reliquit.

Nunc de Augusto, & eius liberis videamus; postea de iis, qui sub eo, & ceteris consulatus gesserunt. C. Octavius, ante adoptionem Magister equitum designatus fuit in locum M. Lepidi C. Cæfare IV. Dictatore an. DCCIX. post adoptionem COS. successit anno proximo, & I I I. vir Reip. constituendæ cum M. Aimilio Lepido, & M. Antonio ex ante diem V. Kal. Decemb. ad pridie Kal. Ian. Sextas. II. Triumvir in alterum quinquennium cum eisdem fuit, sed Lepidum abdicare cœgit, M. Antonium hostem Reip. declaravit, & vicit, terdecies COS. fuit, duas ouationes, tres triumpfos egit, Tribuniciam potestatem XXXV I I. accepit, Imperator XXI. appellatus est, Pontifex Max. fuit mortuo M. Lepido an. DCCXL. Post Actiacam victoriam, quæ DCCXXII. anno vrbs accidit, solus imperium tenuit, optimusq; Imperator fuit ad an. DCCCLXVI. quo mortuus est. Priores XI. antyranni instar egit. Sponsas habuit duas Seruiliam P. Isaurici filiam, hanc reliquit vt priuignam M. Antonij duceret, Claudiam Fuluiæ ex P. Clodio Pulchro filiam: Sed eam intactam dimisit mores focrus exosus. Mox Scriboniam L. Libonis foceris Sex. Pompei Magni fororē, quæ duobus antea consularibus nupserrat, & ex altero mater erat, duxit. Cum hac etiam diuortium fecit. Tandem Liuiam Drusillam, quæ postea Liuia Augusta dicta est, prægnatē ex Ti. Nerone duxit. quæ post tres menses Neronem Claudium Drusum Imperatoris Ti. Claudij patrem peperit. Ex Scribonia Iuliam suscepit, quæ prius M. Marcello Octauiæ fororis Augusti filio, eoq. mortuo M. Agrippæ nupsit, qui tunc Octavellam eiusdem Octauiæ filiam habebat in matrimonio, & ex ea liberos: sed eam repudiatam Octavia Antonio M. F. collocavit. Agrippæ mortuo Iulia T. Claudio Nero. priuigno Augusti nupsit, qui vxorem prægnatē, & ex qua Drusum filium habebat, dimittere coactus est. Ea autem erat Agrippina M. Agrippæ, de quo diximus filia ex Cæcilia Attica Q. Cæcilij Attici Pomponiani, & Piliæ filia: quæ post diuortium abortum fecit; & nupsit C. Asinio Gallo Pollionis F. qui Salonini ex eadem pater fuit. Nepotes Augusti ex M. Vipsani Agrippa, & Iulia filia fuerunt tres Caius, Lucius, & Agrippa Postumus: neptes duæ Iulia, & Agrippina. Caium, & Lucium adoptauit emptos per æs, & librâ à M. Agrippa patre. Ita ex Vipsaniis Iulij facti sunt. Iuliam duxit L. Paullus Censoris filius, ex his Æmilia Lepida nata est Ti. Claudij Imp. sponsa, postea repudiata, quod parentes Augustum offenderant. Agrippinam duxit Germanicus Neronis Drusi, de quo diximus, & Antonia Minoris filius. Erat autem Antonia M. Antonij Triumviri, & Octauiæ maioris minoris fororis Augusti, de qua diximus, filia. C. & L. Cæsares Pontifices, consules designati, quamuis aliqui Caium COS. fuisse tradiderint, & principes iuuentutis mortui sunt, Caius in Lycia, Lucius Mas-

cius Maffiliæ. Tunc Agrippam Postumum tertium nepotem, quem mox abdicauit, & Tiberium Neronem priuignum in foro per legem Curiam adoptauit. Sic Nero ex Claudia familia in Iuliam venit prænomine retecto. Ti. Iulius Augusti F. Cæsar appellatus est. Duas Iulias filiam, & nepotem Augustus relegauit. natum ex nepte filium alij, adgnosciue vetuit. A Tiberio Cæs. Germanicus fratris filius adoptatus est, ita is quoque ex Claudio Iulius effectus est. Ti. Cæsar viuo Augusto patre adoptiuo Tribuniciam potestatem xvi. accepit, Pontifex, & bis consul fuit, Imperator v. appellatus est. Post mortem Pontifex Max. consulatum ter amplius accepit, Tribunic. potest. ad xxxviii. auxit, Imperator octauum appellatus est. triumphos duos egit, ouationem vnam, triumphalia ornamenta bis consecutus est. Vxores duas habuit, quas paullo ante retulimus, Agrippinam, ex qua Drusum suscepit, & Iuliam Augusti filiam; ex hac nullos liberos habuit. Drusus Liuillam siue Liuiam duxit Neronis Claudij Drusi, & Antonix Minoris filiam Ti. Claudij Augusti, & Germanici Cæsaris sororem, quæ ei Tiberium, & alios peperit. Sed à Seiano adultero persuasa virum veneno sustulit. Tiberium Drusi filium C. Cæsar. Imperat. necari iussit. Germanicus Cæsar Ti. Cæsaris adoptiuus filius ex Agrippina Iulix filia, Augusti vero nepte, vt antea dictum est, nouem liberos procreauit. ex quibus tres infantes perierunt: tres mares Nero, Drusus, & Caius, quem Caligulam dicebant; tres femine fuerunt Agrippina, Liuilla, Drusilla, pro Liuilla alij Iuliam scribunt, quod ipsum denariis, & assibus C. Cæsaris confirmatur. Agrippinam duxit Cn. Domitius Antonix Maioris filius Ahenobarbus, quæ ei Neronem peperit Imp. & postea Ti. Claudio Augusto patruo nupsit, Nerone filio adoptato, à quo postea occisa est. Iulia M. Vinicio, Drusilla L. Cassio Longino siue M Lepido nupsit. Has tres sorores dicitur Caligula vitiaffe, Drusillam in diuos retulisse, duas alias relegasse. Agrippinam Germanici vxorem, & duos filios Neronem, & Drusum Tiberius Cæsar Imp. variis criminibus excogitatis mori coëgit. Ipsum Germanicum per Cn. Pisonem sustulisse creditum est. Piso damnatus pœnas dedit. Caius successor Tiberij, cuius mortem accelerasse dicitur, eius crudelitatis heres, quadriëniū fere in imperio debacchatus est. Pontifex Max. c. o. s. iv. Imp. ii. Trib. potest. iv. & triumphalis occisus est. Vxores habuit ante imperium Iuniam Claudillam M. Silani filiam, postea Liuiam Orestillam C. Pisonis, Lollia Paulinam C. Memmij vxores abreptas, & mox dimissas; & Cæsoniam impudicam trium filiarum matrem duxit, ex qua filiam procreauit Iuliam Drusillam. Sed hanc cum matre percussores Caligulæ occiderunt. Hic finis Cæsarum fuit. Consules sub Augusto tantum reperio Iulios ipsum Augustum, & Ti. Cæsarem, de quibus antea diximus, & Caium, ac Lucium M. Agrippæ filios, nepotes Augusti, quos à patre emptos adoptauit. Ex quibus C. Iulius Aug. F. Cæsar c. o. s. designatus fuit, sed non iniit an. d. c. cxlvii. Consul vero fuit an. d. ccliii. cum L. Æmilio Paulo. L. Iulius Aug. F. Cæsar superioris frater c. o. s. designatus est an. d. c. cxlix. sed non iniit. Tertius post hos Germanicus Cæsar fuit, cuius pater naturalis Nero Claudius Drusus fuit, adoptiuus Ti. Iulius Cæsar. hic consul fuit an. d. c. cxlv. cum C. Fonteio Capitone. triumphum egit Procos. de Cheruscis, Catteis, Angriuaricisque Germanicis. v. i. Kal. Iul. an. d. c. cxlix. Iterum

sub Tiberio patre, eiusdem in tertio consulatu collega fuit anno proximo, sed aut non iniit, aut statim abdicauit. Sub eodem Tiberio Drusus Cæsar filius non adoptiuus sed naturalis cōs. fuit cum C. Norbano anno DCCCLXVII. Iterum cōs. post sex annos cum ipso Ti. Augusto. IV. & anno proximo Tribuniciam potestatem in decennium accepit: sed post annum mortuus est. Hic etiam Germanicus appellatus est, & ouans Procos. de Germaneis rediit an. DCCCLXXIIII. Post Caligulā ante Maximinū Imp. hos consules inuenio. Primus est C. Iulius Atticus Vestinus, qui cōs. occisus est an. DCCCLXV. sub Nerone Imp. Eius collega fuit P. Silius Nerva, quem etiam Silianum appellarunt. Sub eodem Imp. C. Iulius Rufus cōs. fuit biennio post cum C. Fonteio Capitone. Eisdem cōs. C. Iulius Vindex Proprætor in Galliis primus aduersus Neronem cum exercitu se in libertatem vindicauit, Galbāmq; vt idem faceret, exhortatus est. Sub Vespasiano Imp. Cn. Iulius Agricola Iulij Græcini eruditi viri filius cōs. successus fuit cum Domitiano Vesp. Aug. F. VI. an. DCCCLXXIX. Huius Agricola vitam conscripsit P. Cornelius Tacitus eius gener. ortum fuisse ait ex Foro Iulienſi Colonia, patre, quem diximus Græcino, quem C. Cæsar Caligula, quod noluerit M. Silanum accusare, interfecit. matre Iulia Procilla, vtroq; auo equite procuratore Cæsar. vxor eius Domitia Decidiana. allectus est à Vespasiano inter patricios. post consulatum filia collocata in Britanniam missus. ex victoria Britannica ornamenta ei triūphalia à Domitiano Imp. decreta, & statua. successore misso, annos natus sex & quinquaginta Romæ mortuus est. sub eodē Domitiano C. Antius, Iulius Quadratus cōs. fuit ex Kal. Iul. cū M. Lollio Paulino Valerio Asiatico Saturnino an. DCCCLXV. Sequitur Iulius Ferox cōs. successus cū Acutio Nerua an. DCCCLII. sub Traiano Imp. Quinto deinde anno Ti. Iulius Candidus II. & A. Iulius Quadratus II. cōs. fuerunt. quorum cōsulatus priores cōscripti non sunt. Quamobrem successos fuisse credidimus. Biennio post C. Iulius Seruilius Vrsus Seruianus cōs. fuit ex Kal. Iul. cū Surano II. Iterum an. DCCCLXIII. etiam ex Kal. Iul. cum L. Fabio Iusto sub eodem Traiano. Tertium cōs. fuit sub Hadriano, cuius sororem duxerat, & ab eo xc. annos natus occisus est. Hic etiam appellatur Ser. Seruianus. eius collega fuit C. Vibius Iuuetius Verus. consules fuerunt an. DCCCLXXVI. Sub Traiano C. Iulius Africanus bis cōs. fuit. Priori consulatu an. DCCCLX. cōs. successus cum Clodio Crispino ex Kal. Iul. in secundo collega fuit Im. Traiani in sexto cōsulatu post quadriennium. Secutas est Ti. Iulius Alexander. qui cōs. successus fuit ex Kal. Iul. an. DCCCLXXIX. cū M. Erutio Claro, sub eodem Traiano. Sub Hadriano Q. Iulius Balbus cōs. fuit cum P. Iuuentio Celso an. DCCCLXXXI. Et sexto postea anno. L. Iulius L. F. Atticus Acilianus cum Pompeiano Luperco. Sub Pio Imp. C. Iulius Seuerus, & M. Rufinus Sabinianus cōs. fuerunt an. DCCCLVII. Sub Marco & L. Vero Imp. C. Iulius Macrinus cōs. fuit cum L. Cornelio Celso post annos IX. Et sub Imp. Pertinace C. Iulius Fructus Clarus cōs. fuit cū Q. Sosio Falcone an. DCCCLXV. Sub Alex. Imp. Iulius Lupus cōs. fuit cū Maximo an. DCCCLXXXIV. Maximinus Imp. patre Micea matre Ababa altero Gotho, altera Alana in Thracia natus à magnitudine corporis appellatus esse videtur. Cuius filius C. Iulius Verus Maximus appellatus est. barbaris ferisq; moribus pater biennio Imp. fuit P. M. Trib. Pot. III. cōs.

11. Pater patriæ occisus est cum filio Cæsare. Sub eodem Imp. COS. fuit. C. Julius Africanus collega eiusdem Imp. anno DCCCXCIIIX. & anno proximo COS. suffectus ex kal. Mai Iulius Silanus cum Messio Gallicano. Sub Gordiano C. Julius Arrianus, & Æmilius Papius COS. fuerunt anno DCCCXCV. Imp. M. Iulius Philippus Pont. Max. Trib. Pot. VI. COS. III. cum filio eiusdem nominis Pontifice Trib. Pot. III. COS. II. Procos. occisi sunt. C. Julius Æmilianus Imp. Pont. Max. Trib. Pot. COS. occisus est. Q. Julius Licinius Saloninus Gallienus Cæsar Gallieni Imp. filius cum patre occisus est. Iam vero C. Julius Capitolinus collega fuit in consulatu, secundo L. Domitio Aureliano Im. an. c 10 x x v i. FL. Julius Crispus Cæs. Im. Constantini Maximi nothus filius post triennium Cos. fuit. cū Imp. C. Aurelio Licinio V. & II. cum FL. Valerio Constantino Iunior. II. ann. M L X X II. sub Constantino Max. & eodem Licinio Imp. FL. Iulius Constantius Imp. annis x x v. imperavit. Cos. fuit decies. triumphum egit Cos. VI. de Magnentio, Decentioque tyrannibus ex Gallia Pridie Kal. Mai an. c 10 c v i. Consullem postea vnum tantum inuenio Iulium Felicem Valentinianum, qui cum Sext. Aurelio Victore Cos. fuit anno c 10 c x x. sub Valentiniano Valente & Gratiano Augustis.

I V N I A.

IVNIA duplex & patricia, & plebeia, vtraque nobilis fuit. Sed illa vnico viro Consulari præfulsit L. Junio Bruto, qui & primus Consul fuit, & auctor libertatis populi Romani: plebeia in plures stirpes propagata x i i i. Consulares viros ante Augusti imperium habuit. Eorum cognomina hæc sunt: Bruti, Scæuæ, Bubulci, Peræ, Pulli, Silani, & Penni. Lucius ille Brutus M. Iunij. & Tarquiniaë sororis L. Tarquinij cognomento Superbi Regis filius, stultitiæ simulatione, ne à Rege Superbo, vt Marcus frater, & pater occideretur, Bruti cognomen accepit. Sed post illud Sex. Tarquinij facinus, qui Lucretiaë Sp. Tricipitini filiaë, L. Tarquinij Collatini vxori vim intulit, sapientiam detexit, & primus Regibus exigendis auctor fuit. quamuis iam tum Tribunus Celerum esset, quo magistratu vsus est in abrogando Regibus imperio. Primus Consul fuit; siue Prætor, sic enim à præeundo dicebatur; cum eodem L. Collatino, quem tamen abdicare se magistratu coëgit, & in exilium abire extra urbem propter odiosum Tarquinij nomen; collega subrogato P. Valerio Publicola, quem tunc Valesium Popliculam dicebant, in prælio occisus est. Aruntem enim Superbi filium, ita inuasit, vt ambo ictu contrario ceciderint, vt Cicero in Tuscul. auctor est. Id prælium fuit pridie Kalendas Martias anno post urbem conditam ducetesimo quadagesimo quarto. Eum mortuum matronæ annum luxere. Vxor eius fuit Vitellia, siue Gellia, cuius fratres Marcum & Manium, cum duobus filiis suis Tito, & Tiberio, & fratris filiis, vt quibusdã placet, atq; sororis Collatini Lucio, & Marco filiis, & Aquilliis ob coniurationem interfecit. statua ei decreta est, atque statuta in Capitolio ex ære inter regum statuas gladium difringentis habitu, vt Plutarchus affirmat. Idem Possidonium refert afferere ex tribus filiis duos securi interfici iussisse, tertium infantem relictum, à quo familia Brutorum deducta sit. Alios ex Bruti dispensatore

ortos fuisse dixisse, eos præsertim qui M. Bruti odio, qui C. Cæsarem cum D. Bruto, & C. Cassio, ac ceteris coniuratis interemit, flagrant. Hanc vero patriciam L. Bruti familiam Dionysius à quodam Æneæ socio progenitam scribit. Plebeius vetustissimus L. Iunius c. f. Paterculus, qui primus Tribunus plebis fuit cum L. Sicinio L. F. Veluto anno xv l. post Reges exactos, hoc est ann. c c l i x. vt ex Asconio in Cornelianâ didicimus. quamvis pro L. Iunio Launium quidam scripsere. hos C. Licinium, L. Albinum Linius appellat: Dionysius L. Iunium Brutum, & C. Sicinium Bellutum, & his tres alios additos C. & P. Licinium, & C. Infillium Rhiuganum. Brutum illum Tribunum appellatum fuisse, non quod sanguine cum L. Iunio Consule coniungeretur; sed quod eo nomine ab amicis laudaretur, ab inimicis irrideretur. Post hunc Q. Iunius Tribunus Plebis fuit anno c c c x i v. consul primus D. Iunius Brutus Scæua cum L. Furio Camillo, iterum an. c c c x i x. fuerat Magister equitum ante quattuordecim annos Q. Publilio Philoni Dictatori rei gerundæ causâ. Alter eodem nomine D. Brutus Scæua consul fuit anno c c c c l x i. cum Q. Fabio Maximo Gurgite. Hunc superioris filium fuisse probabile est. Vtrumque Scæuam non Scæuam quidam appellât, sed plerique omnes Scæuam, quod placet; cum videam Scæuolam siue Scæuulam cognomen Muciorum ab hoc deductum; siue à sinistra, siue ab omine, aut àugurio bono. Sinistra enim auspicia Romanis meliora fuisse; vt pote quæ sinerent rem fieri, sic enim interpretabantur. Ea Græce *συνα* dicuntur. Sic Festus ait Scæuam & in bona, & in mala re vocari. Et Varro lib. v. i. de lingua Latina pueris refert turpiculam rem suspendi in collo, ne quid obfit bonæ Scæuæ causâ, vnde Scæuola appellatus est, Scæuumque bonum esse omen dicit: quod sinistra bona auspicia existimarentur. Bubulci Bruti duo item consulares fuerunt, quorum alter ter Consul, bis triumphalis, Dictator, censorque semel, ac bis Magister Equitum: alter iterum consul triumphauit, ambo C. Iunij dicti Caio patre, Caioque auo prognati Verrio Flacco auctore sunt. Prior enim consul fuit anno c d x x x v i. cum Q. Aimilio Barbula, iterum quarto demum anno cum L. Papirio cursore quintum consule. anno proximo Magister Equitum fuit C. Sulpitio Longo Dictatore rei gerundæ causâ. Tertium consul cum collega suo Q. Barbula iterum eodem anno designatus est, & de Samnitibus Nonis Sextilib. in consulatu triumphum egit. Barbula de Etruscis Idib. Sextil. Biennio post iterum Magister Equitum L. Papirio Cursore iterum Dictatore rei gerundæ causâ, quo anno, vt Verrius asserit, Dictator, & Magister Equitum sine consulibus fuerunt. Censor cum M. Valerio Maximo an. c d x l v i i. iustrum fecit x x v i i. L. Antonium senatu mouit, quod virginem repudiasset sine amicorum consilio. Dictator de Æqueis. iiii. Kal. Sextil. an. c d l i. iterum triumphum egit. Ædem salutis, quam consul vouerat. censor locauerat, Dictator dedicauit. Eam ædem qui primus ex Fabiis pictor appellatus est, pinxit. Huius filius vt creditur, Consul fuit an. c d l x i i. cum L. Postumio Megello tertium, qui Interrex erat. Iterum Consul de Lucaneis, & Brutticis Non. Ian. ann. c d l x v i. triumphum egit. Eius collega fuit P. Cornelius Rufinus iterum Consul. Post hos tres consulares Brutos accepimus fuisse, nullo alio cognomine distinctos. Quorum primus M. Iunius M. F. L. N. consul fuit cum A. Manlio Vulsone anno post urbem conditam

DLXXV. Huius, vt arbitror pater Prætor Vrbanus fuit tertio decimo antea anno. annôque ei proximo P. Iunius Brutus Prætor Tuscos prouinciam obtinuit, & postea Pro prætore in vltiorem Hispaniam profectus est. His temporibus, vt Valerius Max. scribit, Marcus, & Decimus Bruti primi in funere patris gladiatores dederunt anno DXLI. sed Florus lib. xvi. id D. Bruto soli defert bello Punico primo. Alter consularis D. Brutus, quem M. F. Cicero in Bruto fuisse scribit, in consulatu collega fuit P. Cornelij Scipionis Nasicæ Serapionis cognomento appellati anno vrbis DCXV. Post consulatum Callaicus appellatus est, & triumphum gessit Proconsule de Lusitanis, & Callaiceis ex Hispania Vltiore. De hoc Plutarchus, post Ciceronem refert non vt ceteros mense Februario, sed Decembri parentasse. Eundem Attio familiarem fuisse, & ab eo templa de manubiis ornata versibus Attij decorasse alij conscripserunt. Huius filius ex Clodia vxore D. Brutus D. F. M. N. à Verrio censetur, collega Mamerci Lepidi Liuiiani an. DCLXXVI. Non defunt, qui supra scriptis inferrant M. Iunium Pennum, quem M. F. M. N. Verrius appellat, & fuisse existiment M. Bruti consularis filium, ac patrem D. Bruti Callaici. Hic consul fuit cum Q. Ailio siue Allio Paito anno vrbis DXXCVI. Huius filius M. Pennus laudatur à Cicerone, vt pote qui in tribunatu plebis C. Gracchum exagitarit Quæstorem an. DCXXVI. Eumque Ædificium mortuum fuisse asserit. Ante hos tamen M. Iunius Pennus Prætor Vrbanus fuit anno DLII. & post annos XXIX. alter M. Pennus Hispaniam citeriorem Prætor optinuit. quem illius filium esse existimo, hunc verò eundem illum consulem. Peræ cognomine duos Consulares reperio, quorum alter Censorius, & bis triumphalis; alter Dictator, & Censor fuit. Prior D. Iunius D. F. D. N. Consul fuit anno CDXXCVII. cum N. Fabio Pictore, & in eodem consulatu bis triumphum egit v. Kal. Octob. de Sassinatibus, & Non. Febr. de Sallentineis, Messapieisque Censor fuit anno quingentesimo cum L. Postumio Megello, qui Prætor etiam erat, & eo in magistratu mortuo D. Pera abdicauit. Sunt, qui suspicentur hunc Peram D. Scæuæ consularis filium fuisse, & alterius Scæuæ consularis nepotem. quod à temporum ratione alienum non est. Sed id, vt incertum omittamus. Alter Consularis M. Pera D. F. D. N. Superioris vt arbitror filius, consul fuit cum M. Aimilio Barbula anno DXXIII. & Censor quinquennio post cum C. Claudio AP. F. Centhone, lustrum fecerunt XLII. Dictator verò rei gerundæ causâ post pugnam Cannensem anno DXXXVII. Magistrum Equitum dixit TI. Sempronium Gracchum Ædilem curulem. Eisdem temporibus Pulli cognomine L. Iunium G. F. L. N. consulem fuisse inuenio cum P. Claudio Pulchro anno vrbis DIV. virgente bello Punico primo: Sed ambo consules classem amiserunt, & Pulcher damnatus à populo est, Pullus necem sibi consciuit. Eisdem consulibus tertij ludj Sæculares acti Antiate, & Liuiio auctoribus. In hæc etiam tempora incidit, quod Plinius lib. xxxiv. cap. vi. scribit P. Iunio, & TI. Coruncanio interfectis à Teuca Illyriorum regina tripodaneas statuas positas fuisse. Sed Polybius lib. ij. Eos C. & L. Coruncanios appellat, & vnum tantum ex his occisum fuisse an. DXXIII. Ad Silanos consulares ventum est, quos ex Manliis Torquatis originem duxisse indicant Ciceronis verba libro primo de

finib. cui Valerius Max. lib. v. cap. viii. & Florus lib. l. i. v. subscribunt. Nam T. Manlius A. F. T. N. Torquatus, qui cum C. N. Octavio Consul fuit anno vrbs DCCCIX. cum Decimo Silano filium in adoptionem dedisset, isque Prætor Macedoniam optinuisset, de prouincialium querellis domi audiuit, erat autem iuris ciuilis, & Pontificij peritissimus; cumque contra filium pronuntiaffet, in conspectum suum venire vetuit, filius eadem nocte laqueo sibi necem intulit. at pater adolescentis funeri non interfuit, & se consulentibus aditum patere iussit. Hac de causa titulum extate scio cuiusdam sepulchri Virginis Vestalis Maxime, cuius apud Tacitum lib. iij. mentio fit, vt C. Silani pro Consulis Asiæ sub Tiberij Cæsaris fororis, quæ cum C. Silani filia esset Iunia Torquata dicta sit. Ex veteribus Silanis M. Iunium Prætorem fuisse cognouimus anno vrbs quingentesimoquadragesimoprimum. Hunc arbitror à Boijs occisum fuisse post annos xvi.

Primus M. Silanus Consul fuit anno Sexcentesimoquadragesimoquarto. cum Q. Metello Numidico. Hic male cum Cimbris pugnavit, & accusatus est à C. N. Domitio Tribuno plebis quinquennio post, apud populum duæ tantum tribus Sergia, & Quirina damnarunt. Huius filius, vt arbitror D. Silanus M. F. Consul fuit cum L. Licinio Murena anno vrbs Quingentesimononagesimoprimum. Hic primus in Senatu à Cicerone Consule rogatus, cum designatus esset, sententiam in P. Cornelium Suram, & Cethegum Catilinæ socios dixit. Huius vxor Seruilia fuit Soror M. Catonis mater M. Bruti, qui adoptione in Seruiliam gentem insertus est. Itaque appellatur in Philippicis, & in denariis eius nomine signatis Q. Seruilius Q. F. Cæpio Brutus. Huius sorores tres fuere Iuniæ dictæ ex Silano, vt arbitror, patre natæ, quarum vna M. Aimilio Lepido Pontifice Maximo, & postea Triumuiro reipublicæ constituendæ nupsit, altera C. Cassio percussori Cæsaris, quam Tertiam, siue Tertullam cognominatam fuisse accepimus, de qua notus est Ciceronis iocus. Nam cum malè audiret Seruilia, quod à Dictatore prædia emeret minimo pretio: nil mirum inquit ille, Tertia deducta est. De alia Iunia sorore nihil accepimus. Tacitus in calce libri tertij, Iuniam C. Cassij vxorem obiisse ait sexagesimoquarto post Philippensem pugnam anno. Viginti clarissimarum familiarum imagines antelatas, Manlios, Quinctios, aliæque eiusdem nobilitatis nomina. Seruiliæ, & Catonis mater fuit Iunia M. Drusi Tribuni plebis soror. M. Bruti percussoris Cæsaris pater post mortem Syllæ bellis ciuilibus à Pompeio occisus est, cum Florus M. Brutum appellat libro nonagesimo.

Alij duo eodem prænomine, & cognominæ fuerunt, M. Brutus pater vir Prætorius, iuris ciuilis peritissimus, qui multis in locis à Cicerone, & à Pomponio in Digestis laudatur; & M. Brutus filius accusator dictus, quem L. Crassus multis iocis vexauit. Fuit etiam percussor Cæsaris D. Brutus Marci propinquus. hic ab A. Posthumio Albino adoptatus A. Postumius Bruti filius Albinus appellatus est. Consul designatus Mutinæ à M. Antonio obsessus est. Ab eodem postea occisus est, & parum viriliter collum percussori præbuit, vt Valerius obicit At M. Bruti vxores duæ Claudia Appij Pulchri filia, & Porcia Catonis auunculi

culi filia, quæ prius ex M. Calpurnio Bibulo Cæsaris in Consulatu collega filium habuit. Porciæ, Bruti interitus à multis laudantur; quos ego minime laudo. At eorum igniculos virtutis suspicio. Fuerunt enim in Bruto magna quædam animi ingenij, & eruditionis atque eloquentiæ bona. Reliquit orationes, & de philosophia libros, qui non extant.

Ad Silanos redeo, quorum cognomen à Silo deductum esse cenſeo, non vt quidam existimant à Sylla, qui eos Sillanos conscribunt. Silus Sergiorum, & Liciniorum cognomen, eum significat, vt Festus refert, qui naso sursum versus repando fit, & galeæ Silæ dicebantur ab eadem similitudine. Hos patricios fuisse, vt Torquatos, à quibus originem ducunt, quærendum cenſeo. auget suspicionem, quod collegas habuerint plebeios in Consulatu: alter Metellum Numidicum, alter Murenam.

Sub Augusto tres Consules Silanos inuenio. M. Silanum collegam Augusti nono Consulatu, anno Septingentesimo uigesimo octauo, quo anno Ianus Clusus est. Hunc D. F. M. N. quidam appellant, vt ceteris Consularibus coniungant. C. Silanum C. F. qui post octo annos Consul cum C. Furnio fuit, quo anno ludi sæculares quinti acti sunt. C. Silanum Caij filium Marci Nepotem Flaminem Martialem, qui anno Septingentesimo sexagesimo secundo Consul fuit cum P. Cornelio Dolabella. Sub Tiberio Cæsare duo Consules Silani fuerunt, M. Iunius M. F. qui cum L. Norbano Balbo Cos. fuit anno Septingentesimo septuagesimo primo & AP. Silanus, qui nono postea anno Consul fuit cum P. Silio Nerua Marci Silani filia Iunia Claudilla nupsit C. Caligulæ ante adeptum imperium, quæ ex partu mortua est. Socerum idem Imperator ad necem compulit. Marci frater D. Silanus Iuliæ neptis Augusti adulter exilium voluntarium suscepit, vt Tacitus libro tertio scribit. Temporibus. TI. Claudij Imperatoris D. Silanus Appij filius consul fuit cum Q. Haterio Antonino anno Octingentesimo quinto. Hunc Proconsulem Asiæ, & fratrem Lucium generum TI. Claudij Imperatoris Agrippina Neronis mater occidi iussit, ne filio præferretur in imperio. Eos Tacitus initio libri decimitertij appellat Diui Augusti abnepotes, Plinius verò libro septimo, "capite decimotertio naturalis historiæ, Marcus Silanus, inquit, nepos "neptis Augusti, natus quo anno excessit è vita Augustus, Asiam ob- "tinuit post Consulatum, à Nerone veneno sublatus. Idem Tacitus libro decimo quinto refert Torquatam Silanum mori coactum à Nerone, qui Diuum Augustum atauum ferebat. & libro decimosexto huius forem Lepidam C. Cassij vxorem, & amitam L. Silani, quem etiam occidi iussit.

Sub Hadriano Imperatore Iunius Silanus Sisenna cum Hiberno Consul fuisse dicitur anno DCCCXXCV. In titulo tamen quodam Prænestini monumenti extat mentio horum Cos. Q. Iunij Silani, & L. Septimij Valeriani, in quo titulo mentio fit Ælij Augusti liberti. Sub Commodò duo Silani eodem anno consules fuerunt Cassiodoro anno DCCCXLI. alterum Iunium, alterum Seruilium quidam appellant. Maximini verò temporibus consules suffecti ex kal. Mai Iunius Silanus, & Messius Gallicanus anno DCCCXXCI. Sub quibus Maximino abrogatum imperium est,

& Gordiani Africani Imperatores appellati sunt. Maximi filio C. Iulio Maximo Cæsari Iunia Fadilla proneptis Antonini Imp. sponsa coniuncta non est, sed post eius cædem Toxotio nupsit eiusdem familiae Senatori, & postea Prætori, cuius poemata legit Iulius Capitolinus. Enumerat idem ex Iunij cordi indagazione arras, & munera regia sponsæ data. Sed nos ceteros consulares Iunios persequamur, quorum varia cognomina fuerunt. Primus sub caligula Sex. Iunius celer cum Sex. Nonio

I Quinctiliano consul successus ex kal. Iulius fuit anno DCCXCII. Alter **Q.** Rusticus collega Imperatoris Hadriani in tertio consulatu

III anno DCCCLXXI. Tertius eiusdem nominis, quem etiam Præfectum Urbis fuisse sub M. Antonino, & L. Vero Vlpianus significat, eius collega in consulatu Vettius Aquilinus, vel ut in titulo cuiusdam monumenti est, **Q.** Flavius Tertullus Kal. Iul. anno DCCCCXIV. Hunc existimo bis consulem fuisse, eumque esse, quem Iulius Capitolinus ait summum philosophum Stoicæ disciplinæ, cuius auditor Marcus Imperator fuit eique mortuo statuas à Senatu postulavit. Anno proximo **A.** Iunius Pastor Consul fuit cum **L.** Papirio Aliano, siue cum **M.** Pontio Læliano. Quinquennio post **T.** Iunius Montanus cum **L.** Vettio Paulo. Altero anno hoc est DCCCC

VI XXII. sub eodem Marco Imp. **L.** Iunius Clarus cum **M.** Aurelio Severo,

VII quem etiam Cethegum quidam vocant. At sub Valeriano, & Gallieno Iunius Donatus cum **Cornelio Sæculari** iterum Consule anno CIO

VIII XII. quo anno Valerianus Imp. à Persis captus est. Sub Probo Iunius

IX Messala Consul fuit cum Grato anno CIOXXXI. Item **C.** Iunius Tiberianus anno proximo collega Imp. Probi **IV.** Secundus eiusdem consulatus fuit cum **Cassio Dione** anno CIOXLII. Sub Diocletiano, & Maximiano, quo tempore idem Tiberianus Præfectus Urbis fuit. Inter hos

XI duos consulatus **M.** Iunius Maximus, qui etiam Urbis Præfectus fuit, bis

XII Consul fuit. Namque anno CIOXXXV. Consul successus ex kal. Iul. cum **M.** Aurelio Maximiano, qui postea imperium optinuit, & biennio post

XIII Consul ordinarius fuit cū **Vettio Aquilino** sub Diocletiano Imp. Fuit alter Iunius Maximus cum Imp. Maxentio **IV.** Consul successus anno CIO LX.

XIII Sub Constantino, & **Licinio Flavius Iunius Rufinus** Cos. fuit quarto-

XV decimo anno post superiorem cum **Acilio Severo**. Postremo Iunius **Quartus Palladius** collega fuit in Consulatu **Septimo Imp.** Theodosij Minoris anno CIO L XIX. & eisdem temporibus idem **Palladius** Præfectus Urbis, & Præfectus Prætorio fuit. Hæc de Consularibus Iuniis. Triumphalia ornamenta **C.** Iunius Blæsus tulit anno Urbis DCCCLXXV. Proconsul Africae permittente **Tiberio Cæsare** quod auunculus **Ælij Seiani** Præfecti Prætorio esset, qui tum plurimum poterat eidemque permissum est, ut Imp. more maiorum salutaretur à militibus post victoriam de **Tacfarinate** & **Numidis**, ut **Tacitus** lib. III. & IIII. refert. Huius fortasse filius fuit à **Vitellio Imp.** occisus Iuniis, & **Antoniis** auis clarus, ut **Tacitus** lib. XIX. refert de quo fortasse **Sudas** in **Apicio**. Tulit etiam simil. ornamenta **L. Silanus Appij** filius, cui **Octavia Ti. Claudij Imp.** filia destinata fuit, quam **Nero Imp.** duxit uxorem, cum legatus de **Britanneis** victoriam obtinuit anno. DCCXCVI. Hunc eiusque patrem de medio sustulit **Idem Claudius Imperator**, eiusque fratrem **Decimum Silanum** Asiæ Proconsulem

consulem Agrippina post Tiberij mortem, vt supra diximus.

L I C I N I A.

LICINIA Familia plebeia, sed clara, ac nobilis in quattuor consulares præcipuas cognominibus distinctas stirpes propagata est: Caluorum, Crassorum, Lucullorum, & Murenarum. Sed & Vari, & Getæ, & Neruæ, aliique minus clari extitere, de quibus postea dicemus. Primus Tribunus plebis C. Licinius fuit anno CCLIX. vt Lilius scribit, C. & P. Licinij cum aliis trib. vt Dionysius, ac post XIII. annos SP. Licinius. Primus quoque Tribunus militum consulari potestate de plebe P. Licinius Caluus anno CCCLIII. ita ceteri plebeij cedere debent Liciniis, quod primi & plebeios, & patricios magistratus fuerint consecuti. Magister Equitum è plebe primus C. Caluus, consul plebeius secundus fuit C. Licinius Caluus Stolo, quem constat auctorem fuisse, vt alter Consul plebeius esse posset. Namque vt Lilius refert, M. Fabio K. F. M. N. Ambusto, qui Tribunus militum bis, Cenfor, & Pontifex Maximus fuit, duæ filia natae sunt, quarum alteram duxit Ser. Sulpicius Rufus prætextatus, qui Tribunus militum fuit anno CCCLXII. Minor huic C. Caluo Stoloni nupsit. Hanc ferunt inuidia sororis, quæ patricio nupta amplissimis magistratibus domum exornatam cerneret, impetrasse à patre, & à viro, vt in hanc rem maxime incumberent: vt plebeij patricios magistratus consequi possent. Tum Caluus Tribunus plebis leges promulgauit, quarum alteram facile pertulit, ne quis ciuis Romanus supra quingenta iugera possideret: alteram de plebeis consulibus, de qua magnæ contentiones ortæ sunt. Sed ita in ea re perstitit Caluus, vt non permiserit comitia vlla haberi, nisi hac lege perlata. Ita idem Caluus cum L. Sextio Laterano relictus quinquies Tribunus plebis fuit, & curulibus magistratibus toto eo quinquennio Roma caruit. quorum primus fuit post urbem conditam annus CCCCLXXVII. Consul fuit anno CCCXXCIX. cum C. Sulpicio Petico, iterumque triennio post cum eodem collega. Sed quarto post alterum consulatum anno sua lege Licinia damnatus est, quod vltra quingenta iugera cum filio emancipato, cui donationem in fraudem legis fecerat, possideret: Hunc primum Stolonem dictum fuisse Varro ait: quod nullus stolo in eius agris reperiretur: eosque identidem tolli iuberet. Sunt autem stolones arborum stirpes, ac radices, quæ arantibus obsunt. Verrius hoc ei cognomen non adscripsit, qui eum dixit fuisse C. F. P. N. suspicor eius auum fuisse eum, qui primus Tribunus militum è plebe fuit cum quinque patriciis. Cuius filius P. Caluus quadriennio post patrem eundem magistratum obtinuit. Post quem alter C. Caluus P. F. P. N. anno CCCCLXXV. Tribunus etiam Militum fuit, & decimo postea anno Magister Equitum primus è plebe P. Manlio Capitolino Dictatori seditionis sedandæ, & rei gerundæ causa, qui M. Furio Camillo Dictatori abdicanti successus est; & eo anno duo Dictatores, & duo Magistri Equitum sine aliis Curulibus magistratibus fuerunt. Ita quattuor Calui duos Consulatus, Tribunatus Militares tres, ac Magisterium Equitum obtinuerunt. Celebris longo postea interuallo fuit C. Licinij Calui optimi oratoris & poetæ fama, cuius pater C. Licinius Macer vir Præ-

torius accusatus Cicerone Prætor repetundarum, cum damnaretur, se ipsum interemit. Erat tum Caluus filius annos natus xvi. Macri autem historia à veteribus celebratur, sed oratio Calui in P. Vatinium illustrior fuit. Quæ cum haberetur, dum multi exclamarent; surgens Vatinius, num inquit, quia hic disertus est, ego innocens damnandus sum? Fuit autem Caluus Atticorum imitator verbis, & sententiis valde pressus, quod Cicero improbare videtur non sine aliqua molestia, ne dicam invidia, quod à multis doctis viris id genus orationis Tullianæ præferretur.

I Crassi feliciores Caluis fuerunt. Nam septem Consulares viri, octo Consulatus, Censuras quattuor, Pontificatus Maximos duos, triumphum, & ouationem, & Magisterium Equitum ante Cæsarem Dictatorem obtinuerunt. Primus P. Crassus Diues P. F. P. N. Pontifex Maximus anno DCLI. in locum L. Cornelij Lentuli cooptatus est, biennio post Magister equitum Q. Fulvio Flacco Dictatori comitorum habendorum causa, & eodem anno Censor cum L. Veturio Philone, qui in eo magistratu mortuus est: quamobrem Crassus abdicauit: vt post urbem captam à Gallis factum semper est. Consul cum P. Scipione Africano maiore fuit anno DCLIX. duobus, & viginti annis post Consulatum vixit. Eius funeris causa visceratio data, & gladiatores cxx. & ludi funebres triduo, & post ludos epulum, vt Liuius lib. xxxix. scribit. Alter P. Crassus C. F. P. N. Cos. fuit anno primo belli Persici cum C. Cassio Longino, hoc est anno DCCII. Prætor is fuerat ante quinquennium, & in Hispaniam prouinciam ire recusauit.

III Tertio postea anno C. Crassus eisdem parentibus natus, vt fratrem germanum esse non dubites; M. Verrio teste, cum L. Aimilio Paullo iterum Consul fuit. qui ante quadriennium Prætor Urbanus fuerat. Tertius P. Crassus, quem Verrius P. F. P. N. appellat, Paterculus Nucianum cognomento, alij Diuitem, Pontifex Maximus in locum P. Scipionis Naficæ Serapionis anno DCCXI. cooptatus est. proximo anno Consul fuit cum L. Valerio Flacco Flamine Martiali. cum quo postea de prouincia contendit, & Flaminem vetuit à sacris discedere. Sed ipse in Asia occisus est ab Aristonico, primus extra Italiam Pontifex Maximus profectus. Hunc ferunt P. Muccio Scauola Consulari, & triumphali viro natum à P. Crasso Diuite adoptatum fuisse, fratremque germanum fuisse P. Scauulæ Pontificis Maximi, & Consularis viri, qui iuris ciuilis peritissimus fuit. De hoc Sempronius Asellio, quinque maxima consecutus est Mucianus, quod esset ditissimus, nobilissimus, eloquentissimus, iurisconsultissimus, & Pontifex Maximus. Eius duæ filia fuerunt, quarum alteram C. Sulpicius Seruij Galbæ oratoris, & Consularis filius. alteram C. Gracchus optimus orator duxit. Huius filium videtur Cicero appellare P. Crassum Vinulix filium, & viuo patre mortuum esse suspicari.

IV Quartus P. Crassus M. F. P. N. ex fastis Capitolinis, Consul fuit anno DCLVI. cum C.N. Cornelio Lentulo. Huius pater M. Crassus, is est, quem semel in vita risisse Lucilius scripsit; auum fuisse eum existimo. quem secundo loco constituimus P. Crassum. Pro consule de Lusitanis triumphat quarto anno post Consulatum pridie Idus Iunias. Censor quadriennio post triumphum cum L. Iulio Cæsare factus est. aduersus vnguenta exotica, & sumptus

& sumptus ambo edixere. Iidem à C. Mario; & L. Cornelio Cinna occisi sunt anno DCLXVI. quamquam hic sibi manus intulit. Occisus etiam est P. Crassus filius, & C. Cæsar frater L. Cæsar, & alij insignes viri. Superstes patris fuit M. Crassus, quem diuitem plerique appellant, Cn. Pompei Magni in duobus consulatibus collega. Eos gessit anno DCXXCIII. & DCXCVIII. Ante consulatum priorem anno proximo pro prætorè de Spartaco, & fugitiuis ouans Laurea, non myrtea corona vt ceteris ex Senatus-consulto urbem ouans ingressus est. Huius diuitiæ, & potentia à multis celebratur, quæ fere in tyrannidem euasit trium virorum clarissimorum Cn. Pompeij, C. Cæsar, & M. Crassi. Censor fuit quinto anno post priorem Consulatum cum Q. Lutatio Catulo, sed dissensione inter eos orta abdicarunt. A Parthis cum P. filio magnæ spei adulescente occisus est, aduersus quos cum exercitu profectus Proconsule est. Vxor eius Tertulla. M. Luculli consularis viri, & triumphalis filia, parum pudica C. Cæsari fuisse traditur. Sunt etiam, qui suspicentur Cæciliam Metellam Q. Cretici filiam eiusdem vxorem fuisse, quod in titulo eiusdem monumenti Crassi nomen adscriptum sit. Venio nunc ad L. Crassum disertissimum VII illum oratorem, quem maximè laudat M. Cicero. Consul is fuit cum Q. Mucio P. F. Scæuula Pontifice Maximo anno vrbis DCLIX. Hic ne triumpharet, collega impedimento fuit, vt ex Cicerone, & Asconio in Pisoniana didici. Censor triennio post cum Cn. Domitio Ahenobarbo, cum quo sæpe contendit. Anno proximo L. Philippo consule annos natus fere quinquaginta mortuus est, vt Cicero initio libri tertij de Oratore, & in Bruto significat. Tribunum plebis fuisse Lucilius refert. Huius parentes ignoramus. vxor eius fuit Mucia Q. Scæuulæ Auguris, qui Consul fuit anno DCXXXVI. filia, & Læliæ Maioris C. Lælij sapientis filia. Filias duas reliquit, ex quarum altera, quam P. Scipio Nasica duxit, nepotem testamento in filium adoptauit, qui L. Crassus dictus est; fraterque fuit Q. Metelli Scipionis Cornelie patris, quæ prius vxor P. Crassi M. F. à Parthis occisi fuit, mox Cn. Pompei Magni. Alteram duxit C. Marius C. Marij septies Consulis filius. Sed & idem Marius pater alteram Muciam eiusdem Q. Scæuulæ Auguris filiam vxorem habuit. Antequam ab hac Crassorum gente discedo, commemorare libet, quæ Valerius Max. lib. VI. cap. XI. scriptum reliquit, Crassum quendam cognomine Diuitem decoxisse, bonaque eius à creditoribus fuisse diuendita, ita non sine risu veteri diuitis nomine postea salutatum. Eodem fortasse pertinet, quod Cicero Attico scripsit, Noster amicus magnus, cuius cognomen vna cum Crassi diuitis cognomine confenescit.

LVCVLLORVM.

LVCVLLORVM tres tantum consulares fuisse inuenio, duos ex his etiam triumphales. Ante hos L. Lucullus, & Q. Fuluius Ædiles curules ludos Romanos anno DLI. ter instaurarunt. Pecuniam ex ærario non sine Luculli infamia scribas, & viatores sumpsisse compertum est. Sexto postea anno C. Lucullus T. Romuleius, & P. Porcius Læ-

ca primi Triumviri Epulones facti sunt. & post XII. annos M. Lucullus Prætor inter ciues, & peregrinos ius dixit. Est etiam apud Sallustium P. Luculli TR.PL. mentio, qui Iugurthini belli tempore continuare magistratum nitebatur. an. DCXLIII. Primus L. Lucullus consul fuit anno DCII. cum A. Postumio Albino biennio ante bellum Punicum Tertium. Sub hoc in Hispania Scipio Africanus minor militavit. Huius filius Lucius Cæciliam Q. Metelli Numidici sororem L. Metelli Calui filiam duxit, qui anno nono post Luculli consulatum consul fuit: ex ea Lucium, & Marcum filios reliquit. Sed ambo coniuges infami nota famosi vixerunt. alter furti, seu repetundarum Seruilio augure accusante damnatus, cæciliæ parum pudica vulgo credita. His parentibus ortus L. Lucullus præstanti vir ingenio clarissimus, & fortissimus fuit. Litterisque tam Græcis, quàm Latinis in primis eruditus, philosophiæ quoque vt Cicero, & Plutarchus conscribunt, operam dedit. consul fuit anno DCXXXIX. cum M. Aurelio Cotta. post vndecim annos M. Cicerone consule de Regib. Mithradate, & Tigraue triumphum Proconsule egit. Vxores habuit duas Clodiam AP. Pulchri filiam, & Seruiliam M. Catonis sororem, ex qua pupillum reliquit Catonis tutelæ commissum. quamuis ita post triumphum vixit, vt parum gratus Catoni esset, in omni genere luxus, & deliciarum sumptus effundens. Huius & cænæ, & piscinæ, & villa vt regij splendoris, & magnificentiæ celebrantur. Lucij Luculli frater patruelis ni fallor fuit M. Lucullus M. F. quem adoptatum fuisse constat à M. Terentio Varrone. Ita à quibusdam M. Licinius Lucullus, ab aliis M. Terentius Varro Lucullus appellatus est. consul is fuit cum C. Cassio Varo anno proximo post L. Luculli fratris consulatum. & biennio post suam consulatum triumphum de Thracibus, & Dardanis egit ex Macedonia. Eum Cicero in Bruto videtur iuris publici, & priuati peritum appellare. Huius filiam, vt antea diximus, M. Crassus Diues vxorem duxit. quæ de C. Memmij cum vxore eius adulterio prodita fuit, sileamus. Occisum à M. Antonio Triumviro Valerius ait, eiusque amicis summum C. Volumnium. Nunc ad Murenas venio, quos Murenas Græci, vt pisces eiusdem nominis appellant. Triumphalis, & Consularis familia fuit. Namque anno DCXXXIII. L. Licinius Murena Pro prætore de Rege Mithradate, ex Ponto & Asia triumphum egit. Huius filij duo fuere Lucius, & Caius. Lucius Murena Consul fuit cum Diuo Iunio Silano anno DCXCII. Hunc Cos. designatum ambitus accusatum à Ser. Sulpicio, & M. Catone defendit M. Cic. Consul. extatque pulcherrima eius defensio. Vitricus hic fuit L. Pinarij Nattæ, & Pinariæ vxoris P. Clodij AP. F. Pulchri Tribuni plebis, qui eundem Ciceronem aqua, & igni interdendum sua rogatione curauit. Incerti temporis est, quod D. Murena Valerio teste aduersus Libertinos Volsinienfes fecit, qui cum omnem publicam disciplinam corrumperent, à Senatu Romano missus Murena omnes aut in carcere necari, aut veteribus dominis restitui iussit. Atque etiam P. Murena, cuius Cicero in Bruto mentionem facit, bello ciuili Mariano occisus. Ante hos omnes Crassos, Lucillos Murenas C. Licinius Varus P. F. P. N. Consul fuit anno DCXVII. cum P. Lentulo Caudino. quo tempore Iudi sæculares tertij facti sunt.

sunt. Anno vero **DXLIII.** P. Licinius Varus, & L. Veturius *Ædiles* Curules ludos Romanos diem vnum instaurarunt. Biennio Post Prætor urbanus idem P. Varus fuit. Post centum & viginti annos à C. Vari Consulatu C. Licinius Geta Consul fuit cum Q. Fabio Maximo Eburno, & post Consulatum anno octauo Censor fuit cum Q. Fabio Allobrogico, iustrumque fecerunt **LXIII.** Cum tamen proximo lustro fuisset post Consulatum Senatu motus à L. Cæcilio Metello Caluo, & Cn. Domitio Ahenobarbo censorib. Hactenus consulares Licinius enume-
rauimus ante Cæsarum imperium. Ipsum Licinij nomen à Licinio deductum esse arbitror, vt Iulij ab Iulo, Postumij à Postumo, Planci à Planco, atque alia nomina eadem ratione. Licini & Fabij, & Porcij dicti sunt à Liciis fortasse quibus tela texuntur. Porcij quoque Liciniani dicti Licinia priore vxore Marci Catonis Censoris orti, Saloniani vero Salonina posteriore. Neruas Licinios duos Prætores inuenio, quorum alter C. Nerua Hispaniam Vltiorem anno **DXXCVI.** & proximo anno A. Nerua Prætor aut eandem, aut citeriorem Hispaniam prouinciam optinuit. M. Cicero in Bruto C. Licinium Neruam Tribunum plebis cum L. Calpurnio Bestia coniunxit, vtrumque non indifertum appellat, sed Neruam ciuem improbum fuisse, alterum bonis initiis orsum Tribunatum, quod P. Popillum à C. Graccho expulsus sua rogatione restituerit, tristi euentu Consulatum gessisse damnatus enim est Mamilia lege, quod à Ingurtha corruptus pecunia fuerit. Pollionis cognomine Liuius L. Licinium quendam appellat à Senatu missum cum Sex. Cæsare, & L. Cincio Alimento ad Consulem T. Quinctium Crispinum post obitum M. Claudij Marcelli collegæ anno **DXLV.** L. Damasippi Prætoris crudelitas celebrata est, qui partes Marianas secutus aduersæ patris nobilitatem trucidare iussit, in quib. Q. Scæuulam Pont. Max. ad ædem Vestæ, C. Carbonem Prætorium, Antistium *Ædilicium*, cuius vxor Calpurnia Bestiæ filia se ipsam interemit. Acta hæc an. vrbis **DLXXI.** Sacerdotis cognomen C. Licinius Prætor habuit, qui ante C. Verrem Siciliam optinuit. Apud Florum quoque inuenio Sex. Licinium Senatorem à C. Mario **VII.** Cos. de saxo eici iussum esse, & apud Valerium Liciniam virum suum Claudium assellum necasse, & à propinquis strangulatam, cuius rei Florus quoque lib. **XLVIII.** mentionem facit. Liciniam quoq; Vestalem absolutam postea incestus esse damnatam à L. Cassio, alij tradiderant. Vid. Flor. lib. **LXIII.**

CRASSORVM.

CRASSORVM familia quinque Consulares eodem prænomine sub Cæsaribus habuit, quorum vnus cognomento Mucianus ter Consul fuit. Primus M. Crassus M. F. M. N. collega Augusti fuit in quarto **I** Consulatu anno **DCCXXIII.** biennio post Proconsule ex Thræcia, & Geteis **IV.** Nonas Iul. triumphum egit Alter eodem prænomine Crassus M. F. Consul fuit cum Cn. Cornelio Lentulo anno **DCCXXXIX.** sub Augusto. Hunc superioris esse filium suspicantur. Tertius post **III** annos **XL.** Consul fuit cum L. Calpurnio Pisone sub Tiberio Cæsare. Hunc etiam proximi filium esse existimant. Quartus M. **IV**

- Crassus Mucianus ter Consul suffectus ex Kal. Iul. fuit, in primo Consulatu cum L. Cornelio Sulla anno DCCCIV. sub Ti. Claudio Imp. in secundo collega Domitiani Cæsaris, temporibus Vespasiani anno DCCCXXII. in tertio vero Consulatu collega eiusdem Domitiani quinquennio post fuit. quamquam hæc non certis indiciis, sed suspitionibus quibusdam collecta sunt. Quinctus M. Crassus Frugi Cos. fuit cum C. Lecanio Basso anno DCCCXVI. sub Nerone. Hic ex Calpurniis frugi in Liciniam familiam adoptione translatus est. Huius, ut arbitror, filia Licinia Magna L. Pisonis Pontificis vxor fuit. Nam se in titulo cuiusdam monumenti Crassi Frugi Pontificis filiam appellat. Eisdem temporibus L. Piso Frugi M. Crassi filium adoptat, qui L. Piso Frugi Licinianus dictus est. Hunc postea Ser. Galba Imp. adoptavit Reliqui Consulares Licinij ante Imp. Valerianum, qui ex eadem familia fuit, sex fuerunt. quorum vnus Nerua Silianus, duo Cæcinæ, ex quibus alter etiam Largus, vnus Sura, qui ter Consul fuit, duo Sacerdotes appellati sunt. Primus A. Licinius A. F. Nerua Silianus cum Q. Metello Cretico Consul ann. DCCCLIX. sub Augusto. Hic P. Silij filius ab A. Nerua adoptatus est, ut Paternus asserit. C. Cæcina Largus, quem Asconius Longum appellat, Consul fuit cum Ti. Claudio Imp. iterum Cos. an. DCCXCIV. Hic in magistratu mortuus est. At vero A. Cæcina Consul suffectus ex kal. Sept. an. DCCCXXI. cum C. Fabio Valente. Sed ultimo die bimestris Consulatus magistratus ei abrogatus est, quod à Vitellio Imp. ad Vespasianum defecisset, & in eum diem Consul Dialis, ut Cicero iussit, cum de C. Caninij Rebili simili Consulatu ornati à C. Cæsare ageret, Roscius Regulus creatus est. Anno proximo C. Cæcina Pætus, & L. Annius Bassus mense Nouembri Consules fuerunt sub Vespasiano Imp. Sed an hic Cæcina Licinius fuerit, incertum est. Quartus L. Sura ter Consul cum C. Sosio Senecione fuit sub Traiano Imp. Primo Consulatu suffecti fuerunt ex Kal. Iul. anno DCCCCL. Alter Consulatus Suræ, tertius Senecioni fuit quadriennio post. & postea quinto ab hoc anno tertius Consulatus Suræ, quartus Senecioni. Hoc Suræ cognomen P. Cornelio Lentulo accessit, qui à Cicerone Consule ob coniurationem Catilinæ ex S. C. occisus est. Fieri potest, ut adoptione à Corneliis in Licinios venerit. Sacerdotum alter cum Tertullo temporibus Pij Antonini anno DCCCX. alter collega M. Antonini Elagabali Imp. in secundo Consulatu post annos vnum & Sexaginta. Triumphalia ornamenta hostibus deuictis acceperunt. A. Cæcina Seuerus legatus Ti. Cæsaris Imp. de Germaneis an. DCCCLXIX. M. Licinius Crassus Frugi legatus Ti. Claudij Imp. bis ante annum DCCXCVI. ex Britannia. & M. Crassus Mucianus legatus Vespasiani Imp. de Sarmateis anno DCCCXXII. Valerianus Imperator, eiusq; filij Valerianus minor, & Gallienus Licinij fuerunt, quamuis adoptione ex Valeria familia, ut ipsum Valeriani nomen significat, & quod pater Valerius fuerit, ut Trebellius Pollio testatur. Victor cognomen Colobij addit Valeriano; alij nomen Aurelij & Valerij. Sed in nummis eodem tempore signatis P. Licinium Valerianum tantum legimus. Censor ante Imperium fuit sub Decio Imp. anno vrbs MIII. sine collega, & lustrum non fecit. quater consul

ful fuit ; Tribuniciam potestatem septies accepit , annos LXXVII. natus in prælio victus à Persis captus est. Ex duabus vxoribus duos filios habuit, quorum alter P. Licinius Gallicus Aug. alter P. Licinius Valerianus Cæsar dictus est. Galliceni vxor fuit Cornelia Salonina Pipa Marcomannorum Regis filia ex hac duos filios procreauit. quorum alter P. Licinius Cornelius Saloninus Valerianus Cæsar appellatus, alterum sunt qui Q. Iulium Licinium Saloninum Gallienum Cæsarem appellent. Gallienus cum patre Imperium adeptus est, posteaque filios Cæsares appellauit, consul septies fuit, Tribuniciam potestatem xv. accepit. Triumphum de Persis egit. Valerianum fratrem, & Cæsarem. & Consulem iterum, & deinde Augustum fecit. Ambo fratres, & Q. Iulius filius Gallieni simul occisi sunt, Cornelius Saloninus ante sex annos occisus fuerat. Post horum cædem quadragesimo anno Galerio Maximiano & Constantino Maximo, & Maxentio Augustis adiectus est Valerius Licinianus Licinius. Hic inter agricolas natus fortis miles fuit, bonarum litterarum non solum expertus, sed etiam hostis, ut spadonum, & palatinorum, quos tineas & mures palatij appellabat. Vxorem duxit Constantiam Constantini Imp. sororem, Filium habuit Valerium Licinianum Licinium Cæsarem. Consulatus quattuor optinuit, Tribuniciam potestatem xv. coactus est abdicare se imperio à Constantino, & postea occidi iussus, nec multo post Licinianus Cæsar filius, qui semel tantum Consul fuit. Post hos neminem Licinium Imp. aut Consulem fuisse accepimus.

L I V I A.

LIVIAM familiam, quamvis plebeiam olim floruisse admodum, octo consulatibus, censuris duabus, triumphis tribus, dictatura ac magisterio Equitum honestatam Suetonius in Tiberio Cæsare auctor est. Sed cum eius verba cum his fastis consularibus, qui hodie circumferuntur, contuli, ante eiusdem Imp. tempora septem consulatus, Magisteria Equitum duo inuenio, cætera eodem modo. Quo fit, ut existimem alterum Magistrum Equitum, non Magistrum sed consulem in illis fastis, quos Suetonius secutus est, proditum fuisse. Liuiorum cognomina fuerunt Denter, Salinator, Drusus, Libo, Æmilianus, Claudianus. C. Denter incertis suspicionibus Magister Equitum fingitur C. Claudio Crassino. Regillensi dictatori comitorum habendorum causa anno C D V. Huius nepos M. Denter consul fuit anno C D L I. cum M. Aimilio Paulo. Hic etiam ornatur à quibusdam Magisterio Equitum post annos xvi. Q. Hortensio dictatore seditionis sedandæ causa, à quo lex Hortentia de plebiscitis lata est. Sed nos incertis hærere nolumus. Ad Salinatóres venio, quorum primus M. Liuius M. F. M. N. Magister decemuir sacris faciendis fuit cum Manio Aimilio Manij filio ludis sæcularibus tertiis anno D X VII. ex Verrio Flacco. Idem, aut alius eiusdem nominis patre & auo ortus simili etiam prænomine appellatus Consul fuit cum L. Aimilio Paulo an. L X X I V. qui proximus fuit ante secundum bellum Punicum ambo Consules de Illuricis triumphum egerunt. Peculatus accusatus ob inuidiam multa ei irrogata est omnium

tribuum vna excepta Mæcia suffragio. Iterum Consul post duodecim annos vrguente Hannibale creatus cum C. Claudio Nerone, cum quo inimicitias gesserat, eas reip. caussa deposuit. Maximamque rem ambo gessere victo Afrubale, & Pœnis de quibus triumphum iterum Salinator, in cuius Prouincia res gesta fuit, egit; Nero ouans Urbem ingressus est. Eodem anno Dictator comitiorum caussa à collega dictus est. Triennio post Censores ambo fuerunt, qui cum equitum centurias recognoscerent, in quibus adhuc ambo cenferi soliti fuerant, in Pollia tribu Salinator à collega equum vendere iussus est, quod olim populi iudicio fuisset damnatus. At is omnes tribus vna excepta Mæcia ærarias reliquit, quod magna inconstantia in se vsæ fuerint, quem & damnauerint, & iterum Consulem, atque Censorem fecerint. De collega questus est, quod non sincera fide cum eo in gratiam redierit, & quod falsum in se testimonium dixisset. Ob quas causas eum vendere equum iussit. Ambo Censores cum à C. N. Bæbio Tribuno P. L. rei agerentur ob nimis aspere actam Censuram, Senatus ne causam dicerent, decretum interposuit. Salinatoris cognomen in censura inuenisse Lilius existimat vectigali nouo ex salaria negotiatione inducto. Sed aliis antiquum cognomen fuisse videtur. Post hunc C. Salinator M. F. M. N. superioris vt arbitrator filius, Consul fuit cum M. Valerio Messalla anno D L X V. Ante Conlatum anno X I V. Prætor Brutios prouinciam optinuit, huius vt arbitrator patruus eodem prænomine; at hic idem triennio ante Prætor classem prouinciam fortitus est. Drusorum primus Consularis C. Lilius, quem Verrius M. Aimiliani filium, Marci nepotem fuisse affirmat. Consul is fuit cum P. Scipione Africano Aimiliano anno D C V I. Drusi cognomen à Drauso hostium duce occiso primum inuenisse Suetonius scribit. eundemque Proprætore ex prouincia Gallia aurum retulisse Senonibus Capitolium obsidentibus datum. Huius abnepotem ob eximiam aduersus Gracchos operam patronum Senatus dictum. Hunc ipsum patronum M. Cicero M. Drusum C. F. appellat, qui in Tribunatu C. Gracchum collegam iterum fregerit, eumq; & C. Drusum fratrem laudat. Fuit autem C. Drusus, ni fallor, iuris peritissimus, cuius senis, & cæci domum multi frequentabant, vt Cicero lib. v. Tuscul. & Val. lib. VII I. scripserunt. Nec displicet nobis eorum opinio, qui eundem ipsum esse arbitrentur M. Drusum, qui Consul fuit cum L. Calpurnio Pisone Cæsonino an. D C X L I. & superioris Consularis C. Drusi filium. Idem M. Drusus triumphum anno proximo post Consulatum Proconsule egit de Scordisæis ex Thræcia. Censor biennio post fuit. cum M. Aimilio Scauro lustro mors Drusi impedimento fuit. Ex Cornelia vxore M. Drusum, qui Tribunus Pl. occisus est anno D C L X I I. & Liliam matrem M. Catonis, & duarum Seruiliarum, & Q. Seruilij Cæpionis præcreauit. Seruiliarum, altera M. Bruti, & trium Iuniarum mater, altera L. Luculli Consularis, & triumphalis viri vxor fuit. Hos Drusos ab Æmiliis ortos fuisse Æmilianum nomen docet, & pro senatu Tribunos plebis ea de caussa stetitisse credimus. Grator tamen patris Drusi Tribunatus fuit, ob quem filius prætextatus diligebatur. Parua de re ob anulum forte orta cum Q. Cæpione sororis eius viro contentio maximas tragædias in perniciem reipublicæ excitauit. Plurimas leges

leges promulgauit, quas omnes L. Philippo Censule auctore eo prætextu, quod aduersus auspicia latæ essent, Senatus abrogauit. Dum ciuitatem Latinis pollicetur, causâ belli socialis extitisse creditur. Hunc existimo aut eius filium adoptasse aliquem ex Claudia Pulchrorum familia, qui Liuius Drusus Pulcher Claudianus appellatus sit. Namque Tranquillus refert Tiberium Cæsarem paternam genus à Tiberio Nerone maternam ab Appio Pulchro ducere, qui ambo Appij Claudij Cæci filij fuerint. Infertumque Liuiorum familiæ adoptato in eam materno auo. Mater Tiberij Liuia Drusilla filia fuit Liuij Drusi, quem nobilissimum & fortissimum virum appellat Paterculus, licet falso Calidianum, pro Claudiano, eumque victis Bruto, & Cassio se ipsum interemisse, & Aufidiæ Lingonis filia. Hanc cum ex Tiberio Nerone priori viro Tiberium, quem diximus, filium haberet, & prægnas esset, Augustus duxit; quam semper vnice dilexit. Hunc Tiberium adoptauit, & Germanicum Drusi Neronis filium, quem Liuia in domo Augusti peperit post tres menses à die nuptiarum, Tiberius idem adoptauit. Hæc Liuia postea obitum Augusti Iulia Augusta appellata est ob testamenti condicionem, post obitum vero ob consecrationem Diua Augusta dicta. Tertius Drusus Consularis fuit temporibus Augusti M. Liuius L. F. Drusus Libo, qui cum L. Pisone Cos. fuit ann. DCCXXXVIII. Ex Scribonia familia adoptatum Libonis nomen indicat, & Tacitus lib. II. refert mortem Libonis Drusi, cuius proauus Pompeius, amita Scribonia Augusti vxor, consobrini Cæsares essent. an. DCCCLXX. Drusi cognomen Claudio cuidam Suetonius addit, quem refert statua sibi cum diademate ad Appij forum posita Italiam per clientelas occupare temptasse. Antiquissimam Liuiorum memoriam reperio apud T. Liuium lib. IX. cum de Caudinæ pacis expiatione ageretur anno CCCXXXIII. Nam L. Liuius, Q. Mælius Tribunis plebis impedire deditioem Consulium cœperunt. Sed Cicero lib. III. Officiorum eisdem Tribunos T. Numitium Q. Æmilium appellat. At cum se P. Decius P. F. Mus Cos. deuouit, M. Liuius Pontifex verbis sollempnibus præiuit anno CDLIX. & cum littoribus Decij Propratore Gallos vicit. Ex Liuii Mamerus Aimilius Lepidus ortus est. qui Consul fuit anno, DCLXXVI. ac postea Censor, & princeps Senatus. Quem à M. Verrio Lepidum Liuianum appellari didicimus. An autem is D. Drusi filius fuerit, nobis incertum est, quamuis id alio loco retulerimus. Non omittam primum illum Latinum Poëtam L. Liuium Andronicum, & T. Liuium Patauinum optimum historicum huic familiæ decus adiecisse. Ille primus fabulam dedit anno DXIII. Sed eius scripta vix digna iudicantur à Cicero, vt iterum legantur: huius eloquentiam mirantur omnes. Nunc Liuias quasdam referam, quæ aut Imperatorum vxores fuerunt, aut celebres. Nero Claudius Drusus Germanicus Liuiæ, & Ti. Neronis, vt supra scripsimus, filius ex Antonia Minore M. Antonij filia Germanicum Cæsarem, & Ti. Claudium Drusum, qui postea Augustus quoque appellatus est, & Liuiam siue Liuillam, quæ Druso Tiberij Cæsaris Imp. filio, & Agrippinæ Atticæ filia nupsit, eique filium Tiberium peperit. Hæc Liuia ab Ælio Seiano corrupta virum veneno sustulit, vt Seiano nuberet: sed pœnas ambo dedere: vt Tacitus, & alij scripserunt. Ger-

manicus Cæsar ex Agrippina Iuliæ filia C. Caligulam Imp. & quinque Sorores, quarum vna Liuilla dicta est, procreauit. Inter Caligulæ vxores Liuia Orestilla fuit, quam is C. Pisoni nubentem sibi vindicauit. & post paucos dies repudiatam biennio post relegauit. At Tiberij Claudij Imp. sponsa fuit Liuia Medullina Camilla, quæ genus ducere à M. Furio Camillo dicebatur; hanc ipso nuptiarum die amisit. Ad Hæc Liuia Rutilij vxor septimum & nonagesimum annum vixisse memoriæ proditum est. Denique Liuia Ocellina Ser. Sulpitij Galbæ Imperat. nouerca eundem adoptauit, & L. Liuius Ocella vsque ad imperij tempus appellatus est.

L V C R E T I A.

- L V C R E T I A patricia familia cum Tarquiniis Regibus propinquitate coniuncta, & ab eis propter iniuriam desciscens vindicandæ libertati causam præbuit, & exactis Regibus intra c x x. annos septem viri Consulatus sex, Tribunatus Consulari potestate totidem, Triumphos duos obtinuerunt. Omnes cognomine Tricipitini, vno excepto Flauo sunt appellati. Primus Consul S P. Lucretius pater illius castissimæ & infelicissimæ feminæ Lucretiæ L. Tarquinij Collatini vxoris, quæ vim passa à Sex. Tarquinio superbi Regis filio, & si infamiam timens consensit, ne seruum cum ea simul occideret, vt Sextus minabatur; se ipsam in viri, & patris, & aliorum conspectu interemit. Erat tum Præfectus vrbs à Rege constitutus idem Sp. Tricipitinus Tribunus Celerum L. Iunius Brutus. imperio Regibus abrogato, ab eodem Præfecto comitia centuriata habita sunt, & primi Consules quos tunc Prætores appellabant, creati idem L. Brutus, & L. Collatinus Lucretia coniuge orbatus. quorum alter Tarquinia sorore Regis natus erat, Collatinus fratris patruelis, vt multi, aut sobrini eiusdem Regis filius, vt Dionysius affirmat, & altera Sorore superbi natus. Sed abdicanti Collatino & Lauinium abeunti P. Valerius Poplicula sufficitur & L. Bruto in prælio occiso S P. Lucretius magnus natus, & infirmis viribus, qui paullo post moritur; cui M. Horatius Puluillus successit. Erat is annus c c x l i v. Urbem conditam M. Verrio Flacco, quem libens sequor, teste. Alter T. Lucretius anno proximo cum eodem P. Valerio iterum Consul fuit, & lustrum quintum condiderunt. Tunc enim Consulatum munus erat, quod postea Cenforibus, quos Magistros morum dixerunt, proprium fuit. Antea Ser. Tullius Rex quater lustrum condidit, & primus centuriata comitia instituit. Iterum Consul fuit post quadriennium cum eodem Poplicula i v. Consule Ambo Consules de Sabineis, & Veientibus triumphum egerunt. Tertius L. Tricipitinus T. F. T. N. Consul fuit cum S P. Vetsio Crasso anno vrbs c c x c i. Hunc superioris filium fuisse existimant, ex patris, & aui prænominibus à Verrio adiectis. Triumphum Consul de Volscis, i v & Aequis egit. Sequitur Hostus Lucretius. siue Hostius, incertum enim vetustas facit, & in hoc fere singulare prænomen, quo ex Valerio Iulius Paris ait vocatos eos, qui peregre apud hospites, quos tunc hostes dicebant, nascerentur. Perduelles enim à duello hoc est bello dicti sunt

ſi ſunt, quos nunc hoſtes dicimus: vnde perduellionis crimen nomen accepit. quamuis ea nomina vna tantum L. littera tunc & ſcriberentur; & proferrentur. Hic igitur Lucretius Conſul fuit cum L. Sergio Fidenate iterum an. cccxxiv. Huius filius P. Lucretius decimo poſtea anno Tribunus Militum fuit cum Agrippa Menenio Lanato SP. Nautio, Rutilo & C. Seruilio Axilla, & poſt vnus anni otioſi interuallum iterum cum eodem Agrippa, & L. Seruilio Structo iterum, atque SP. Vetiſio Craſſo. Poſt hunc quater Tribunus Militum fuit L. Lucretius Tricipitinus ab anno cccclxii. ad ſeptuageſimum ſecundum, inter primum & ſecundum Tribunatum vacui honoribus anni duo; inter ſecundum & tertium anni quattuor, inter duos poſtremos annus relictus eſt. Collegas enumerare operoſum, & moleſtum eſt. Vnus Flauii cognomine L. Lucretius Conſul fuit cum Ser. Sulpicio Camerino anno vrbis cccclx. Præter hos ſine aliquo cognomine P. Lucretium Præfectum Vrbiſ fuiſſe inuenio anno cccxciv. & SP. Lucretium Ædilem Plebis creatum Prætorem in anno dxliix. Ariminum, ſiue Galliam ei prouinciam obtigiffè. nec non alterum SP. Lucretium Prætorem Hiſpaniam vltiorem anno dxxci. prouinciam optinuiſſe Anno proximo C. Lucretius Gallus Prætor etiam fuit. Paulo ante idem ſiue alter C. Lucretius cum C. Matieno Duumuir naualis creatus eſt anno dlxxii. Sed hic Gallus Prætor, cui claffis prouincia etiam fuit, cum ea in Aſia; & Græcia auare verſatus magiſtratu exacto à populo damnatus eſt, multaque ei decies æris dicta. Ante hæc tempora anno primo belli Punici ſecundi, hoc eſt vrbis dxxxv. duo Quæſtores Romani à veniente in Ligures Hannibale intercepti ſunt C. Fuluius, & L. Lucretius. Sub Auguſto Q. Lucretius Q. F. Veſpillo Coſ. fuit cum C. Sentio Saturnino anno dccxxxiv. Fuerat autem iſ à Triumuiris proſcriptus. Primus ex ea familia hoc cognomine appellatus eſt iſ Lucretius Ædilis, qui Tiberij Gracchi occiſi à P. Scipione Naſica corpus in Tiberim proiecit. Veſpæ, & Veſpillones Feſto dicuntur, qui veſperi eos efferunt, qui funebri pompa duci propter inopiam nequeunt. Annus Gracchanæ cædis fuit d cxx. A Cicerone in Bruto Q. Lucretius Veſpillo inter oratores enumeratur, qui in priuatis cauſis verſaretur, & laudatur, vt actus, & iuris peritus. Offellæ cognomine Lucretium quendam legi fuiſſe, occiſum à L. Sulla Felice dictatore, ſiue à L. Bellieno auunculo L. Catilinæ ex eius auctoritate, quod auſus eſſet petere Conſulatum contra eius voluntatem; quod cum populus Romanus indigne tuliffet, aduocata concione omnes ſe id iuſſiſſe certiores fecit: vt verba à tyranni facta non diſcreparent. Hunc Florus & Aſconius Afellam appellant non ſine mendo, vt credimus. Sed ego eos omnes, quos poſt Tricipitinos, & Flauum primo excepto enumeravi, ſuſpectos habeo, vt ex patriciis Lucretiis non fuerint; & in eam opinionem propenſior ſum, vt credam plebeios fuiſſe. Quamobrem duplicem Lucretiam, vt pleraſque facere oportet patriciorum & plebeiorum familiam.

LVTATORVM.

LVTATORVM plebeia familia, ſed nobiliſſima fuit, clariſſimis viris atque ornaſſimis illuſtris Conſulatus quinque, cenſuras duas,

Triumphos tres, & Principatum Senatus quinque tantum viri consecuti sunt. Omnes Catuli cognomine, vno excepto Cercone, & ipsi eorumque parentes solo Caij, aut Quincti prænominē nuncupati. Primus **I** **C. Lutatius C. F. C. N. Catulus** Consul cum **A. Postumio Albino Flamine Murtiali** anno vrbis cōditæ **DXI.** insignem victoriam de Pœnis optinuit, & finem bello Punico primo post **XXIII.** an. imposuit. Anno proximo **III.** Nonas **Octob.** Proconsule nauale triumphū egit. Cū **Q. Valerio** Prætorē contendit. **Atilio Calatino** sponsionis iudice; & facile vicit; vt quāuis, dum præliū commissum esset, Cōsul in lecto **Claudius** accubuerit. Prætorque **II** pugnaverit; tamen cū imperiū Consulis fuerit, & auspiciū; eidem ius triūphandi competiisset. Eodem anno **Q. Certo** frater & Consul fuit cum **A. Manlio Torquato** iterū, & triumphauit de Falisicis kal. Mart. Quinquennio post idem **Quinctus Cēsor** fuit cū **L. Cornelio Lētulo Caudino**, & in magistratu mortuus est. Cerconis cognomen à cauda dictū credimus, vnde cercalopex, & cercopithecus. Eodē cognomine **CN. Lutatius** ad Regē **III** Persen cum aliis legatus profectus est an. **DXXC.** Sequitur **C. Catulus**, qui **IV** cū **L. Veturio Philone** cōsul fuit an. **DXXXIII.** Huius parētes ignoramus, sed ex superioribus fuisse credimus. Post hos fuere duo **Q. Catuli** insignes viri, quos Cicero ita distinguit, vt alterum patrē, alterum filium appellet. Pater collega **C. Marij** in quarto Consulatu fuit an. **DCLII.** & ambo consules de Cimbreis, alijsq; barbaris gentibus præclarissima victōria potiti, anno proximo Proconsulibus triumphum egerunt. Huius mater **Popillia** post mortem **Q. Catuli** prioris viri **L. Julio Cæsari** nupsit, ex quo liberos duos **L. Cæsarem**, & **C. Cæsarem Strabonem** suscepit. Laudata **Popillia** est à **Q. Catulo** filio suo post mortem exemplo singulari. Hic est ille **Q. Catulus**, quem Cicero cum **C. Cæsare** fratre finxit lib. **I.** de Oratore interfuisse illi sermoni, quo **L. Crassus**, & **M. Antonius** de ratione dicendi vsi sunt. Eius vxor **Domitia CN. Domitij Ahenobarbi** filia **CN. Domitij** soror, qui Tribunus plebis legem de sacerdotiis tulit. Ex ea **Q. Catulū**, & **Lutatiam** procreauit, quam **L. Hortensius** orator duxit. Sunt qui hanc **Seruiliam** matrem fuisse credant. Mortem sibi conscituit cubiculo inclusus nuper calce illito, & igne admoto, cū **L. Cinna**, & **C. Marij Cæsares** fratres, & alios Senatores occidi iussissent, & à militibus à collega **Mario** missis quæreretur anno **DCLXVI.** Post quattuor annos **Capitolium** conflagrauit, quem **Q. Catulus** filius curauit restituendum, quam obrem **Capitolinus** à **Suetonio** appellatur. Consul fuit cum **M. Aimilio Lepido** anno **DCLXXV.** cum **L. Sulla** se Dictatura perpetua abdicasset; maximis contentioneibus hi duo Consules inter se, vt pote diuersarum factionum homines contenderunt, & **Lepidum** **Catulus** ex Italia eiecit. Censuram cum **M. Licinio Crasso** post **XIII.** annos gessit, Sed discordiæ causa lustrum non fecerunt. quadriennio post principem Senatus à Censoribus lectum, & eodem anno mortuum esse ferunt. eius adulescentiæ delicatior quam par erat, fuit. Sed cum de mittendo in **Asiam** aduersus **Mithridatem** duce ageretur, & **Manilius** Tribunus plebis legem promulgasset, vt **CN. Pompeius** mitteretur, dissuasit hic idem **Q. Catulus**, qui cum in concione diceret, non in vno **Pompeio** omnia esse ponenda, neque eum omnibus periculis obiciendum esse: quem enim haberēt, si quid ei accidisset, in quo spem essent habituri, vna voce populus exclamauit

clamauit in te. Cepit inquit Cicero, qui tunc Prator erat, & Maniliæ rogationis suator, cepit magnum suæ virtutis fructum, atque dignitatis: cum omnes prope vna voce in eo ipso vos spem habituros esse dixistis. Etenim talis est vir, vt nulla res tanta sit, ac tam difficilis, quam ille non & consilio regere, & integritate tueri, & virtute conficere possit. Vterque Q. Catulus & pater, & filius eruditissimi tum Græcis, tum Latinis litteris fuerunt. pater libros scripsit de reb. gestis & consulatu, eiusque carmina vt mollia, & delicata laudantur. Filius non fuit in oratorum numero, sed elegans quoddam, & eruditum orationis genus sequebatur. Huius filiam duxit Mummius L. Mummij Achaici, qui Corinthum euertit, nepos; ex qua Mummiam Achaicam suscepit Ser. Sulpicij Galbæ Imperatoris matrem. Itaque Galba statuarum titulis se pro nepotem Q. Catuli Capitolini semper adscripsit: & cum generis sui imagines longo ordine in atrio collocaret, paternam originem ad Iouem; maternam ad Pasiphaën Minois vxorem retulit. Tanta erat illis temporibus cæcitas; vt nobilissimum hic se esse putaret, si genus duceret, vel ab illo omnium cubilium adultero, vel ab hac suæ pudicitia supra sexum, atque feminæ conditionem prodiga.

MANLIA.

MANLIA gens patricia clarissima fuit, & ab ipsis initiis libertatis ad Cn. Pompei, & C. Cæsaris Consulatum tempora multis præclaris viris effloruit. Initio Vulsonis, & Capitolini cognomine, postea Imperiossi, & Torquati multi vsi fuerunt, vnus. atque alter Atticus, Acidinus, Fuluianus, Longus appellatus est. Fuerunt etiam Vulsones posteriores à Torquateis, & Imperiosseis distincti. Nos igitur prius de iis agemus, qui ante primum Imperiossum in maioribus magistratibus fuerunt, hos sequentur Imperiossi, illos Torquati, Torquatos Vulsones posteriores, & Acidinus Fuluianus. Nouem igitur Manlij fuerunt, primo loco à nobis constituti, qui Consulatus tres, Tribunatus Consulari potestate duodecim, Dictaturam, Decemviratum legibus scribendis, & ouationes duas optinuerunt. At Imperiossi tres Consulatus duos, Dictaturam, Censuram, & Magisterium Equitum. Torquati autem septem Consulatus vndecim, Dictaturas quattuor, Censuras duas, Triumphos tres consecuti sunt. Postremo Vulsones posteriores tres Consulatus quattuor, triumphos duos. Acidinus nouo exemplo Consul cum fratre germano fuit, & ante Consulatum ouans urbem ingressus est. Tot præmiis secunda virtus Manliorum exornata annos quadringentos & amplius emicuit. Primus Consul, vel vt tunc appellabant, Prator Cn. Manlius fuit, cuius cognomen ignoramus, cum M. Fabio Vibulano iterum anno vrbs CCLXXII. post Reges exactos an. xix. Fortiter aduersus Etruscos pugnans cum Q. Fabio collegæ fratre occisus est. M. Fabius victor, quamuis faucius, & triumphum recusauit, & se Consulatu abdicauit. Sexto ab hinc anno A. Manlius Cn. F. P. N. Consul fuit cum L. Furio Medullino, & lustrum octauum fecit; non enim Censores adhuc creati erant. Idibus Martiis ouans ingressus est, quod inducias cum Veientibus fecerit.

Anno **CCXCIX.** missus legatus est ad leges Græcorum conscribendas cum SP. Postumio Regillensi, & Ser. Sulpicio Camerino: eas cum attulissent, Consulibus abdicantibus Decemviri cum aliis collegis creati sunt legibus scribendis anno vrbis trecentesimo secundo. His duodecim tabularum lex fons, & origo totius iuris ciuili Romanorum debetur. Huius cognomen Bassi vel Vulfonis fuisse, vt superioris Cincinnati, aut Cæcinalicubi inueni; sed parum tutum esse existimaui eorum librorum fidem sequi. Tertius **L. Manlius** est, quem Capitolinum Liuius appellat, **IV** Tribunus militum fuit anno **CCXXXI.** Hunc sequitur **M. Manlius** eodem magistratu functus post alterum annum, cuius & parentes, & cognomen ignoramus. Post hunc **M. Verrius** debemus **A. Manlium. A. F. Cn. N. Vulfonem** Capitolinum, qui cum aliis quinque Trib. Mil. fuit anno **CCCLIIIX.** & biennio interiecto iterum. Additurque à quibusdam tertius Tribunatus anno **CCCLVI.** quod Liuius **A. Manlius** hoc anno Tribunus nuncupetur. Sed eundem esse non significat, cum is numerum tertium non addat. Ventum est ad **M. Manlium** Capitolinum, qui bonis initiis, dum altissimum gloriæ gradum consecutus altiora se cogitat, ex eodem Capitolino saxo, quod seruauerat, deiectus est. consul is fuit anno **CCCLXI.** Cum **L. Valerio Potito**, ouans de Acqueis urbem ingressus est. Biennio post vrbe capta à Galleis, in arce Capitolina, dum anferes obstrepunt, hostes adesse intelligens, eos deiecit ex cuniculo, qua aggressi arcem erant. Interrex fuit triennio post, damnatus est anno **CCCLXX.** Post hunc nemo **Manlius Marci** prænomine est vsus. Huius fratres fuerunt **Aulus**, & **Titus Manlius**, quorum alter fortasse est is, de quo locuti sumus **A. Vulfo** Capitolinus. Sex ciuicas tulisse hunc **M. Capitolinum**, in quibus vnam de duce **Seruilio Plinio** lib. **xvi.** auctor est. Sed **Liuius** spolia hostium caesorum triginta, dona imperatorum **XL.** in quibus insignes duas murales coronas, ciuicas octo: inter seruatos ciues **C. Seruilius Mag. Eq.** nominatum. Capitolini nomen non hunc primum adeptum ostendunt alij, quos retulimus, quod in Capitolio habitarent, ita appellati: id deinde patriciis prohibutum. **Septimus** est **A. Manlius**, quem ter Tribunum Militum fuisse **Liuius** affirmat anno vrbis **CCCLXV.** & **CCCLXIIIX.** & **CCCLXX.** Sunt qui quartum Tribunatum addant post annos duodecim, quo **VII** anno **Liuius A. Manli** Tribuni mentionem facit. **Octauo** loco **C. Manlij** Tribunatus cum **P. Manlij** tribunatu coniungitur anno **CCC** **IX.** **LXXIV.** **Publius** hic **Capitolinus** cognomento **Dictator** fuit suffectus **M. Furio Camillo** abdicanti seditionis sedandæ, & rei gerundæ causa anno **CCCXXV.** Is **C. Licinium Caluum** primum plebeium Magistrum Equitum dixit. Anno huic proximo idem **P. Manlius** siue alter eiusdem nominis Tribunus Militum fuit, quem **Verrius Flaccus A. F. A. N.** Capitolinum appellat, nec addit notam, quam solet secundis magistratibus. Imperiossi cognomen primus habuit **L. Manlius A. F.** quod nimis seuerè delectum habuerit **Dictator** anno vrbis **CCXC.** **Clau** fingendi causa creatus. Cui **M. Pomponius** Tribunus plebis diem dixit, quod aliquot sibi dies ad **Dictaturam** gerendam addidisset, quodque **Titum** filium, qui postea **Torquatus** appellatus est, rus ab hominibus relegasset. Sed filius **Pomponium** coëgit iurare se ab accusatione discessurum.

furum. Alter Torquati frater is est, vt arbitror, quem M. Verrius Cn. Man- II
 lium L. F. A. N. Capitolinum Imperiosum appellat. Consul is fuit cum
 M. Popillio Lœnate anno quarto post patris Dictaturam. Iterumque an-
 no interiecto cum C. Marcio Rutilo, vt quidam arbitrantur; neque enim
 à veteribus proditum est eundem iterum creatum. Interrex biennio post
 fuit. Censor cum eodem Rutilo primo è plebe fuit anno CDII. Ius-
 trum fecisse dicuntur XXII. Tertius alter Cn. Manlius superioris, vt
 creditur filius, nisi forte idem ipse est, Magister Equitum fuit à Dictato-
 re L. Furio Camillo dictus anno CDVIII. Torquati cognomen inue- III
 nit T. Manlius L. F. A. N. Imperiosus cum anno CCCXCII. cum
 Gallo pugnat, & ei torquem aureum detrahit, eoque se induit. Hic ter
 Dictator, ter Consul fuit, & in tertio Consulatu triumphauit. Primam
 Dictaturam gessit anno vrbis quadringentesimo rei gerundæ causa
 Magistrum Equitum dixit A. Cornelium Cossium. Iterum Dictator
 quarto deinde anno comitorum habendorum causa eundem Mag. Equ.
 dixit. & biennio post Consul fuit cum C. Plantio Vennone. iterumque
 Consul cum C. Marcio Rutilo tertium ann. CDIX. Tertium Consulatum
 gessit cum P. Decio Mure quadriennio post; & vrgentibus Latinis insi-
 gnem victoriam optinuit. Collega se deuouit, & occisus est. Hic Titum
 filium, quod eius iniussu pugnavit, licet victorem occidi iussit. Quamob-
 rem odiosum se iuuentuti Romanæ fecit, nemoque ei adulescens nobilis
 obuiam processit vrbem ingrediendi, dum triumphum agit x v. kal. Iunias
 de Latineis, Campaneis, Sidicineis, & Aurunceis. Tertia Dictatura fuit
 anno DXXXIII. comitorum, vt creditur, causa. Alter Torquatus supe- II
 rioris fortasse nepos in Consulatu, quem cum M. Fulvio Paitino gessit
 anno CDLIV. ex quo lapsus, dum se exercet, mortuus est. Tertius à Ver- III
 rio Flacco A. Manlius T. F. T. N. Torquatus Atticus appellatus Censor
 fuit anno DVI. cum A. Atilio Calatino, & Iustrum fecerunt XXXVIII.
 Consul triennio post cum C. Sempronio Blæso iterum factus est. ite-
 rumque Consul cum Q. Lutatio Cercone anno DXII. cum eodem de
 Falisceis triumphum egit. Cerco kal. Martiis, Atticus iv. Nonas Quar- IV
 tus T. Torquatus T. F. T. N. proximi frater, aut fratris filius vt suspica-
 mur, consul fuit cum C. Atilio Bulbo iterum sexennio post illum trium-
 phum, & de Sardeis vi. Idus Martias hic quoque triumphauit. eodem
 anno pace vbique parta templum Iani iterum clusum fuisse veteres
 prodiderunt. Sub Numa Rege antea solum clusum fuerat. Tertio tem-
 poribus Augusti Cæsaris. Censuram gessit cum Q. Fulvio Flacco anno
 DXII. Sed Iustrum non fecerunt, quod vitio facti fuisse dicerentur.
 Itaque abdicarunt Verrio teste. Septimo postea anno cum eodem
 Flacco iterum Consule iterum hic ipse Torquatus Consul fuit. Di-
 ctator quoque anno DXLV. tum comitorum habendorum, tum ludo-
 rum causa fuit. Triennio antea cum Comitibus Consularibus prærogati-
 ua centuria cum consulem faceret, & aliæ idem facturæ esse viderentur:
 oculorum valetudinem excusauit, quæ cum excusatio recepta non esset;
 neque ego vestros, inquit, mores Consul ferre potero, neque vos im-
 perium meum. Hunc filius, vt opinor, Auli sequitur T. Manlius A. V
 F. T. N. à Verrio dictus, quem Valerius iuris ciuilibus, & Sacrorum Pon-
 tificium peritissimum appellat. Consul hic fuit cum Cn. Octauius

anno Urbis DCCCIIIX filium D. Iunio Silano in adoptionem dedit, in quem auditis Macedonum legatis sententiam tulit pecunias cum à sociis accepisse, eaque de causa & republ. & domo sua indignum esse. Eam notam filius tam acerbe tulit, vt eadem nocte se ipsum laqueo interemerit. Pater funeri noluit interesse, sed consultoribus eodem tempore vacare. Proximo anno A. Torquatus fratri in consulatu successit, cuius collega fuit Q. Cassius Longinus. Prætor triennio ante fuerat, de rebus capitalibus quæstiones exercuit. Septimus L. Torquatus Consul fuit cum L. Aurelio Cotta anno DCCCXIIIX Hi videntur præmio legis Consules facti, cum accusassent ambitus P. Sullam, & P. Autronium competitors Consules designatos, & optinuissent. Sed maximum periculum Kal. Ian. & Nonis Febr. subierunt ab eisdem, quos accusauerant, inita coniuratione cum L. Catilina. & Cn. Pisone. Sed detecta coniuratio est, & Cn. Piso in Hispaniam missus, Catilina Consulatum cum optinere non potuisset, Cicerone Consule biennio post, iterum coniurationem instituit. Extat Ciceronis oratio pro P. Sulla, ex qua apparet L. Torquatum L. Torquati consularis viri filium, cuius mater Asculana fuisse dicitur, Sullam accusasse, vt vtriusque coniurationis non expertem. Hic est L. Torquatus filius, quem vt Epicureum fingit idem Cicero lib. I. de finibus cum eo longum habuisse sermonem. Fuit eodem tempore A. Torquatus quæstor in Milonem de ambitu. Nunc ad Manlios Vulfones posteriores venio. Primus L. Manlius A. F. P. N. Vulfo Longus Consul fuit anno ccccxvii. cum Q. Cædicio, & eo mortuo cum M. Atilio Regulo iterum. bello Punico primo in Consulatu naualem de Pœneis triumphum egit. Iterum Consul fuit

II sexto ann. à priore. eiusque collega C. Atilius Regulus iterum. Alter Cn. Vulfo Cn. F. L. N. à Verrio dictus, superioris, vt credimus, nepos Consul fuit cum M. Fulvio Nobiliore anno DLXIV. triumphum egit III. Nonas Martias biennio post de Galleis Asiaticis. Huius res gestas Hannibal Græce scripsit. Tertius A. Vulfo superioris frater, vt existimamus, cum à Verrio Flacco Cn. F. L. N. vt ille appelletur, Consul fuit cum M. Iunio Bruto anno DLXXV. Præter hos P. Manlius Vulfo Prætor Sardiniam optinuit anno DXLIII. & anno postea XLIII. L. Vulfo P. R. Siciliam eadem prouinciam biennio post C. Vulfo Prætor fortitus est. Reliquum est, vt de Acidino Fuluiano agamus. Q. Fuluius Flaccus, qui quater Consul, semel Dictator, Censor, Magister equitum, & Triumphalis fuit, filium in adoptionem dedit L. Manlio L. F. Acidino. Itaque filius, qui antea, vt credimus, M. Fuluius Flaccus dicebatur, postea L. Manlius L. F. L. N. Acidinus Fuluianus appellatus est. *αἰνιδὸς* Græcis imbecillum significat, ac tenuem: inde fortasse Acidini cognomen deducitur. nisi potius ab acido Acidinus est. Hic cum fratre germano Q. Fulvio Q. F. M. N. Flacco quod numquam alias ante Cæsarium imperium accidit, Consul fuit anno Urbis DLXXIV. Triumpharunt duo fratres germani Metelli eodem die, duo etiam Censores eodem anno fratres patruels fuerunt, & vt Paterculus refert, duo quoque Censores fuerunt Scipiones, siue Capiones fratres germani; quod, vt alia multa, quo anno acciderit, ignoramus. Acidinus biennio ante Consulatum cum P. Scipione Nasica, & C. Flamínio Aquileiam Coloniam

Coloniam Latinam Triumuir deduxit ex Hispania Citeriore Pro præto-
re fuisse reuerſum ouantem conſtat anno vrbiſ DLXVIII. Prætor is fue-
rat ante triennium. Alius quoque L. Acidinus Prætor fuit an. DCLIII. M.
Marcello IV. Conſule. Idemque vt arbitror poſt vndecim annos ex Hi-
ſpania reuerſus à ſenatu, vt ouans ingrederetur, impetrauerat; ſed à M.
Porcio Læca TR. PL. prohibitus eſt. magnum tamen auri & argenti pon-
dus in ærarium tulit. Præter hos omnes P. Manlius Coſ. fuiſſe dicitur cum
C. Papirio Carbone anno DCXXXIII. ſed is Mallius, aut Manilius for-
taſſe eſt, quæ ambæ Conſulares familiæ fuerunt; quamuis à multis tam
Græcis, quàm Latinis & inter ſe, & cum hac Manlia confundantur. vt
in collega P. Rutilij Ruſi. Coſ. an. DCXLIX. quem Cn. Mallium in titu-
lo veteris monumenti appellatum eſſe ſcio, & in collega L. Marcij Cen-
ſorini, qui Conſul fuit an. DCIV. quem Manium Manilium P. F. P. N.
Verrius appellat. Prætozem quoque L. Manlium fuiſſe ſcimus anno pri-
mo belli Punico ſecundi, vrbiſ conditæ DXXXV. & poſt vndecim annos
C. Manlius Prætor Siciliam optinuit. Nec dubito, quin apud Liuium lib.
xxviii. Q. Manilius Thurinus fuerit is, qui Ædilis Plebiſ cum M.
Pomponio Mathone ludos plebeiſ inſtaurauit anno DXLVI. & anno
proximo Prætor peregrinus fuit. quamuis Q. Manlius mendosè legatur.
At P. Manlius anno DLVIII. Prætor Hiſpaniam citeriorem prouin-
ciam optinuit, adiutorque M. Porcio Catoni Conſuli datus eſt. Idem i-
terum Prætor eandem prouinciam optinuit poſt annos tredecim. Quæ-
rendum quoque eſt, quis nam L. Manlius fuerit, qui cum L. Minu-
cio Myrtilo iuſſu M. Claudij Prætoris Vr bani, quod legatos Car-
thaginienſium pulſaſſent traditi legatis ſunt, vt Carthaginem duce-
rentur.

MARCIA.

MARCIA gens duplex patriciorum, & plebeiſ, vtraque nobi-
liſſima: illa vetuſtate, atque origine à duobus Romanorum Regibus or-
ta, atque decorata, & Coriolano clariffimo viro, atque fortiſſimo illu-
ſtris: hæc in varias ſtirpes diuiſa multis inſignibus viris eluxit. Nam &
Rutili, & ex his orti Cenſorini, & Philippi, & Figuli, ac Reges, & ſi
qui alij aliis cognominibus diſtinguntur, omnes plebeiſ fuerunt. At pa-
tricij, quos maiorum gentium dicere poſſumus, ſi eorum opinionem
ſequamur, qui credunt à L. Iunio Bruto primo Conſule adſcitos ex e-
queſtri ordine, primos patricios minorum gentium fuiſſe appellatos, ex
Sabinis Romam cum Numa Pompilio Rege migrarunt. Numa Marcus
princeps gentis appellatus eſt, quod Marci filius eſſet, vt Numa Rex,
quod Pomponis eſſet, Pompilium gentis nomen inuenit. Hunc Numam
Marcium Præfectum Vrbiſ fuiſſe, & Pontificem Maximum ſub Numa,
& Tullo Hoſtilio inuenio. ex vxore Pompilia Numæ Regiſ filia Ancum
Marcium Regem quartum Romanorum ſuſcepit. Numæ Regiſ vxor Ta-
tia Titi Tatij Regiſ Sabinorum filia fuit, qui Romæ cum Romulo
regnanit. Ex ea Pompilia nata fuerit, nec ne, ignoramus. Sunt, qui
affirmant eundem Regem quattuor præterea filios procreaſſe Pom-
ponem, Pinum, Calpum, & Marcum ſiue Mamercum, vtroque

enim nomine idem significatur, vt cùm Mameri Mars dicitur. Ab his ortos fuisse Pomponios, Pinarios, Calpurnios, & Marcios, quos falso Mamercios Plutarchum appellasse quidam arbitrantur. Ita duplex origo Marciorum, aut à Numæ Regis filio, aut ab Anco Rege, & à Numæ filia, orationibus, & laudationibus funerum iactabatur. Quibus affirmat Cicero historiam rerum Romanarum effectam esse mendacem. Multa enim, inquit, scripta sunt meis quæ facta non sunt. falsi triumphi, plures Consulatus, genera etiam falsa, & à plebe, vel ad plebem transitiones, cum homines humiliores in alienum eiusdem nominis infunderentur genus. Anci prænomen Marcij Regis Sabinum esse Varro significat, quidam Græcum esse putant à vitio brachij nimis adunci. Regnavit annos xxiv. triumphum bis egit de Veientibus, & Sabineis, Ostiam Coloniam deduxit. Duos filios, qui postea L. Tarquinius Priscum Regem occiderunt, reliquit, quos Seruius Tullius Rex in exilium misit. Tarquinius annos xxxix. regnavit. occisus est anno urbis conditæ clxxv. Ab hoc anno ad cclx. nulla Marciorum mentio, quod sciam, fuit. Tum Cn. Marcius, quem Caium Plutarchus appellat, à Postumo Cominio Consule laudatus, quia fortem se, dum Corioli Volscorum oppidum caperetur, ostenderat; qui cum ei multa dona optare concederet, equum, & hospitem tantum Marcius Coriolanus, sic enim appellatus postea est, optavit. Anno proximo cum repulsam in Consulatus petitione tulisset, & de Tribunorum PL. potestate abroganda in Senatu consilium dedisset, ne damnaretur præsens, solum vertit in patriam magnum Volscorum exercitum quadriennio post duxit sed Vetustæ matris, & Volumniæ vxoris, & aliarum matronarum precibus ab incepto destitit. Matronis multa concessa à Senatu enumerantur, aram Fortunæ muliebri eodem loco faciendam curarunt, quo id impetraverant. Coriolani mortem variè veteres scripserunt. Alij à Volscis prodicionis crimine iniustum occisum esse, alij se ipsum interemisse, vt Themistoclem; tertij senem admodum in exilio esse mortuum. Plebeiorum vetustissimus C. Marcius, qui Tribunus plebis fuit. anno post urbem conditam ccclxiv. Rutilorum, & Censorinorum tres Consulares ante Augusti tempora fuerunt, quorum primus quater Consul, bis triumphum egit, idemque primus è plebe Dictator, primusque plebeius Censor fuit. Alter cùm bis Censor fuisset, quod nemo vnquam optinuit: Censorini cognominis causa fuit. Tertius & Consulatum, & Censuram consecutus est. Primus igitur C. Marcius L. F. C. N. Rutilus in primo Consulatu, quem cum Cn. Manlio Imperiosso II. gessit an. ccxcvi. de Priernatibus triumphavit kal. Iuniis & anno proximo de Tusceis pridie Nonas Mai Dictator, Quarto postea anno iterum Consul fuit cum P. Valerio Potito. Publicola. Anno vertente Censor cum Cn. Manlio Imperiosso, lustrum fecerunt xxii. Tertium Consul fuit anno cdix. cum T. Manlio Torquato II. & cum Q. Seruilio Ahala quartum Consul vno anno interiecto honoribus vacuo. Ex hoc clarissimo principe familiæ natus est C. Rutilus, qui cum Q. Fabio Maximo Rulliano iterum ann. cdxlii. Consul fuit. Censuram priorem gessit post annos xvi. cum P. Cornelio Aruina. lustrum fecerunt trigessimum. Iterum Censor post annos nouem & viginti,

hoc est anno ccccxxcix. cum Cn. Cornelio Blafione fuit, Iustrum-
que fecerunt xxxv. Tunc Cenforini nomen accepit, quod posteris quo-
que accessit. Populum increpuisse dicitur. quod bis eidem tantam pote-
statem detulerit: & ne aliquis bis Cenfor fieret, legis promulgandæ au-
ctorem fuisse. Tertius L. Marcius C. F. C. N. Cenforinus Manij Manij III.
in Consulatu collega anno primo tertij belli Punici, hoc est anno vrbis
D C IV. biennio post Cenfor fuit cum L. Cornelio Lentulo Lupo. Iustrum
fecerunt LVI. Hunc nepotem, aut pronepotem superioris fuisse cre-
dimus.

PHILIPPI.

PHILIPPI quattuor, Consulatus quinque, Censuras duas, Magiste-
rium Equitum, & triumphum optinuerunt. Primus Q. Marcius Q. F. Q. I.
N. in Consulatu, quem cum L. Aimilio Barbula gessit, triumphavit de E-
truscis kal. Aprilis anno cdlxxii. Magister Equitum fuit anno xlix.
Cn. Fulvio Maximo Centumalo Dictatore clauis figendi causa. Sequitur
Q. Philippus L. F. Q. N. Verrio teste, quem proximi nepotem fuisse suspi-
camur. Consul fuit cum SP. Postumio Albino an. dlxvii. ob Bacchana-
lia ex Senatus consulto Consules quæstiones exercuerunt in plerasque fe-
minas non viles; quæ sacrorum prætextu turpiter vixerant ante biennium.
Prætor Siciliam optinuit. Iterum Consul fuit cum Cn. Seruilio Cæpione
an. dxxciv. quinquennio post Cenfor cum L. Aimilio Paulo. Iustrum
fecerunt LIII. Huius filius Q. à Liuiο commemoratur. Tertius L. Phi-
lippus Q. F. Q. N. cuius mater Clodia soror fuit Appij Pulchri C. F. Con-
sularis viri, clarissimus vir fuit, & post L. Crassum, & M. Antonium elo-
quentissimus: in Tribunatu plebis legem Agrariam promulgauit, Sed
eam non pertulit, in Tribuni Militaris, & consulatus petitione repulsam
tulit, consul tamen factus est cum Sex. Iulio Cæfare anno proximo ante
Marficum, siue sociale bellū: hoc est vrbis an. dclxii. in eodem consu-
latu M. Drusi TR. PL. conatus fregit, eiusque leges Liuias neminem te-
nere decernendi senatui auctor, vt consul & Augur fuit, vt pote contra
auspicia latas. Cenfor cum M. Perperna quinquennio post Iustrum condi-
ti Lxvii. Quartus L. Philippus L. F. hoc est superioris L. Philippi filius IV.
consul fuit cum Cn. Lentulo Marcellino an. dcxcvii. Hic vitricus fuit
C. Octauij, qui postea adoptione maioris auunculi C. Cæsar Octavianus
appellatus est, & postea Augusti cognomine imperium tenuit. Namque
Attia Augusti mater post C. Octauij Prætorij viri mortem L. Philippo
nupsit ex qua L. Philippum procreauit, vt Dion scribit. Quidius verò in
calce lib. vi. factorum materteram Cæsar Augusti Philippo nupsisse
ait, & ex eo natam Marciam, quæ tum ab Anco Rege, tum ab eo Philip-
po, qui templum Herculis Musarum ædificauit, genus duceret. Hunc
autem Augusti tempore fuisse, qui id templum construxerit, Suetoni-
us auctor est. Ex alia vxore Philippi Marcia nata est M. Catonis,
& Q. Hortensij vxor, quæ viuo Catone ab Hortensio expetita esse
dicitur, & mortuo Hortensio ad Catonem rediisse. L. Philippum
patrem inuenio Gellij vitricum fuisse, & Geliæ Postumij matris.
Est autem is Gellius quem Catullus turpissimis verbis proscidit,

in quem Cicero in Sextiniana inuehitur, frater vt arbitror L. Gellij Publicolæ viri Censorij. Figulos duos tantum consulares reperio ambos eodem prænomine. Prior C. Marcius C. F. Q. N. consul cum P. Cornelio Scipione Nasica, qui corculum dictus est, anno D X C I. Sed Figulus è Gallia, Nasica è Corsica redierunt, & abdicarunt se consulatu, quod vitio facti esse dicerentur. In eorum locum facti sunt P. Lentulus, & Cn. Domitius Ahenobarbus. Iterum tamen consul sexto postea an. fuit cum L. Lentulo Lupo. cum Delmatis varie pugnauit, victoria tandem potitus est. C. Figulum Prætorem fuisse inuenio anno D X X C I V. eum hunc ipsum fuisse arbitror, & Classi præfectum fuisse. Huius filius C. Figulus iurisconsultus cum in petitione Consulatus repulsam tulisset, postridie fertur consulentibus dixisse, Vos consulere scitis, Consulem facere nescitis. Alter consularis C. Figulus C. F. à Dione appellatur, Figuli iurisconsulti, vt arbitror, filius, aut nepos. Consul fuit cum L. Iulio Cæsare anno D C X X C I X. Ante hos T. Marcius Figulus anno D X X I V. nuntiauit Senatui palmam enatam in impluuiio suo.

R E G E S.

REGES duos etiam Consulares inuenio, & alterum triumphalem. Prior Q. Marcius Q. F. Q. N. Consul fuit cum M. Catone Liciniano anno D C X X X V. Pro consule an. proximo triumphum egit de Liguribus Stæneis III. Nonas Decembres. Hic in consulatu vnicum filium magnæ spei adulescentem; eodem die Senatuum habuit. Alter Q. Rex superioris vt creditur fratris filius consul fuit an. D C X X V. maioreque parte anni solus consulatum gessit, propterea quod cum L. Metellus collega initio anni mortuus fuisset, & eum qui ei successus fuerat, antequam iniret, mortuum fuisse audirent, religioni habitum est Regi collegam creare. Ex hac familia Marcia fuit auia paterna C. Cæsaris Dictatoris. Nam cum is funebri oratione Iuliam amitam, quæ C. Marij septies consulis vxor fuit, laudaret; eius paternum genus cum diis immortalibus coniunctum esse dicebat, cum à Venere Iulij essent; & maternum ab Regibus ortum; cum ab Anco Marcio Marci Reges essent, quo nomine fuisset mater amitæ. Captasse quoque P. Clodium A. P. F. Pulchrum constat Q. Marcij Regis consularis hereditatem, qui Tertiam Clodium eius forem duxerat, ex Ciceronis ioco discere quis potest. sed ad Consules reuertamur. Ante hos omnes, quos diximus Philippos, Figulos, Reges Q. Marcius Tremulus fuit, qui bis Consul, & triumphalis Marciaë genti maximum ornamentum addidit. Priori Consulatu, quem cum P. Cornelio Aruina gessit, triumphum egit de Anagnineis, Herneis que prid. kal. Quinctilles anno C D X L V I I. statua ei equestris togata ante ædem Castorum statuta est, quod Samnites bis deuicerat, & Anagnia capta populum stipendio liberauerat. Prætorem inuenio vrbani fuisse M. Marcium Rullam anno D X I I X. & biennio post legatum Carthaginem missum cum L. Veturio, & L. Scipione. sine cognomine insignis vir L. Marcius fuit Septimij filius eques Romanus, qui morte Publij, & Cn. Scipionis, quorum alter Africani, alter Nasicaë pater fuit, perditas res in Hispania collecto exercitu restaurauit, & maximus ho-

mos hostium exercitus vicit. Senatam tamen offendit: quod se Propræ-
tore appellauerit in litteris, quibus de rebus gestis cum certiore fecit.
A militibus enim nouo exemplo fuerat dux electus, & Propræto-
re salu-
tatus. Eidem ferunt concionanti caput ardere visum; clypeumque in
Capitolino templo positum esse, quod Marcium diceretur cum imagi-
ne Afrubalis ab eo victi. VII M. Marcius Tribunus Militum secundæ
legionis occisus à Gallis anno DLX. M. Marcius Rex sacrorum mor-
itur anno DCLIII. quem arbitror patricium fuisse. Nam Cicero in o-
ratione ad Pontifices Regem Sacrorum, Flamines, Salios, & ex parte di-
midia sacerdotes, & Interregem, & eum, à quo is proditur, patricos es-
se oportere affirmat. L. Marcius cum Q. Fulvio Ædilis Curulis fuit anno
DXXCIX. cum Hecyra Terentij tertio relata est, potuit is esse L. Mar-
cius Censorinus, quem Consulem fuisse diximus post annos xvi. De a-
qua Marcia varietas inter scriptores est, à quo nomen sumpserit. Plinius
Marcia inquit, quondam Aufcia, fons ipse Piconia. Primus eam in urbem
ducere auspicatus est Ancus Marcius vnus è Regibus: postea Q. Marcius
Rex in Prætura rursusq; restituit M. Agrippa. Plutarch. Marcij inquit fue-
re Publius, & Quintus, qui maximum, pucherrimumq; Romæ aquæ ductū
fecere. Julius Frōtinus anno ab vrbe cōdita DCVIII. Ser. Sulpitio Gal-
ba, L. Aurelio Cotta Cos. datum est à Senatu negotium Marco Titio,
qui tum Prætor inter ciues, & peregrinos ius dicebat, aquæ ductuum re-
ficiendorum, & vt alias aquas duceret. Is hanc aquam à tertio miliario
duxit, cui ab auctore Marcia nomen est. Fencstellam quoque is refert
Marco decreta in hæc opera HS. DCCCIV. & Præturam in alterum an-
num prorogatam. Sed in verbis Frontini mēdum esse potest, vt pro Mar-
cio, vel pro Marcio Tito M. Titius scribatur. nam cur à prænomine
Marco Marcia, non à Titio nomine gentis Titia dicta est? quamuis Ap-
pia & via, & aqua à prænomine Appij Claudij dicitur; sed nonnulli Clau-
diam aquam dixere, & Appij prænomen genti Claudia ita hæsit vt
raro apud alias inueniatur. Augent opinionum varietatem denarij Phi-
lippi Monetalis, qui adhuc extant, in quibus Anci Regis imago cerni-
tur eius prænomine adscripto, & aquæ ductus his literis inscriptus A-
QVA MARC. & in eo statua equestris cum his litteris PHILIPPVS.
Non dubito, quin is Triumuir Monetalis, qui denarium signauit, vo-
luerit gentis suæ monumenta celebrare, & se originem ducere ab An-
co Rege significare, & ab eo, qui aquam duxerit, & cui statua equestris
donata sit, quem fortasse antea Tremulum cognomento appellauim-
us. Laudatur præterea à Plinio Manius Marcius Ædilis plebis, qui
primus frumentum populo in modios assibus donauit. Nec est omit-
tendus Marcius vates à veteribus Romanis celebratus, quisquis ille fuit.
Sub Augusto Cæsare duos Consulares fuisse video ex censorinorum fa-
milia; quorum alter triumphalis etiam fuit. Prior L. Marcius L. F.
C. N. Cos. ex Macedonia triumphum egit Kal. Ian. anno DCCXV.
eius collega fuit C. Caluissius C. F. Sabinus. Alter superioris fi-
lius C. Censorinus L. F. L. N. Consul fuit anno DCCXLV. Tiberij
Cæsaris temporibus vnus Q. Marcius Barea cum T. Rustio Nummio
Gallo Cos. successus fuit an. DCCXXIX. Neque post hæc tempora al-
lium Consularem Marcium inuenio. Marcia Augustorum vxores, aut

concupinæ hæ à nobis collectæ sunt. Marcia Furuilla Titi Vespasiani filij vxor splendoris generis, vt ait Suetonius, ex qua filia nata est Iulia, quam Domitianus patruus adamauit. Marcia item Commodi Imperatoris concubina, quam Amazonis habitu diligebat, & Amazonium se, mensisque Decembrem, vel Ianuarium appellabat. Hanc dum occidere meditatur, eius consilio occisus est. Marcia quoque L. Septimij Seueri vxor prior appellata est, cui Imperator factus statuas posuit. Marcie Otaciliæ Seueræ Augustæ vxoris Philippi Imperatoris multa monumenta extant, & pecunia eius nomine, & imagine signata. Fuit præterea Marcia Fabij Maximi vxor Liuiæ Augustæ valde familiaris. & Marcia Vestalis cum Licinia prius absoluta, postea damnata L. Cassio Quæsitore. cum Sex. Peduceus Tribunus P. L. L. Metellum Pont. Max. & totum collegium Pontificum criminatus est male iudicasse Æmiliam tantum condemnando, ceteras absoluendo, vt Asconius testatur in Miloniana.

M I N V C I Æ.

M I N V C I Æ gentis familia duplex patriciorum, & plebeiorum, vtraque Consularis. Namque Augurini patricij Consulatus quinque, Decemviratum legibus scribendis, & Pontificatum Maximum optinuerunt. Rufi plebei Consulatus tres, triumphos duos, & Magisterium Equitum cuius imperium cum Dictatore nouo exemplo est æquatum. Præter hos Thermorum familia, quam plebeiam fuisse existimo, Consularis

I. & triumphalis fuit. Primus M. Minucius Augurinus Consul fuit cum A. Sempronio Atratino anno vrbs CCLVI. post Reges exactos anno XIII.

II. Iterum cum eodem collega Consul fuit, vel vt nunc dicebatur, Prætor an. post superiorem Sexto. Anno proximo hoc est an. CCLXI. Consul fuerat

III. P. Augurinus cum T. Geganio Maccrino. Tertius L. Minucius eodem cognomine ceteris & virtute, & præmiis præcellens Consul fuit an. CCXCV. cum C. Nautio Rutilo iterum coactus est abdicare à L. Quinctio Cincinnato Dictatore. Decemuir legibus scribendis fuit anno CCCIII. & proximo, quo abdicare cum reliquis est coactus propter Appij Claudij collegæ libidinem, atque potentiam. Idem tamen siue alius eiusdem nominis præfectus Annonæ fuit anno CCCXIII. & proximo, quibus SP. Mælij facinus tyrannidem captantis, quem C. Seruilius Ahala interemit, detexit, & farris pretium trinis nundinis ad assem redegit. ob quas res vndecimus Tribunus plebei creatus est, & ei statua, atque columna stipe à populo collata extra portam Trigeminam statuta est non ex Senatusconsulto, sed tum primum ex populi decreto, vt Plinius auctor est. Liuius tantum boue aurato extra portam Trigeminam donatum asserit, falsumque esse imaginis titulum, quo diceretur vndecimum TR. PL. cooptatum; cum patricius fuerit, & patres non sinerent augeri numerum. Extant hodie Augurinum denarij cum columnæ, & Auguris

IV. imagine. Quartus Q. Augurinus Cos. fuit an. CCXCVI. cum C. Horatio Puluillo. Quintum inuenio SP. Augurinum Pontificem Maximum fuisse an. CCCXXXV. Postremo TI. Minucium reperio Consulem L. Postumij Megelli in Consulatu collegam an. CDXLIX. mortuum esse,

se, eique suffectum M. Fuluium Curuum plebeium. Quod facit, vt dubitēt quidam, num ipse Minucius plebeius fuerit. Sed mihi non mirum esse videtur, vt initio anni duo patricij Consules fuerint, & postea altero mortuo plebeius fuerit suffectus. Venio nūc ad Minucios plebeios, quorum vetustissimus est M. Minucius Tribunus plebis anno cccLII. Ruforum vero primus Marcus ille Minucius, qui Cōs. anno dxxxii. cum P. Scipione Asina, & quarto postea anno Magister equitum fuit Q. Fabio Maximo Verrucusso II. Dictatori, qui cum victorem Hannibalem cunctando coercuisset, eam cunctationem milites ignauiam, & scordiam appellantes à populo Romano optinuerunt, vt Minucio cum Dictatore æquaretur imperium. Sed cum id in perniciem cessisset, nisi Minuciani à Fabianis fuissent summo periculo liberati, iterum se omnes Dictatori subiecerunt, eumque patrem appellarunt. Alter est Q. Minucius C. F. C. N. Rufus à Verrio dictus. is Consul an. dlvi. cum C. Cornelio Cethego, triumphum egit de Liguribus, & Boiis in monte Albano. Prætor Brutios provinciam ante triennium optinuit. & M. Rufus Prætor peregrinis ius dixit, anno Consulatus Q. Rufi. Tertius Q. Rufus, quem aliqui M. appellant, Consul fuit cum SP. Postumio Albino anno secundo belli Iugurthini, hoc est vrbis dclxlii. triumphum egit anno proximo de Scordisceis, & Triballeis ex Træcia. Thermum Consularem vnum inueni Q. Minucium Q. F. L. N. qui Proprætor anno dclxxix. ex Hispania Citeriore triumphū egit, Consul fuit biennio post cum L. Cornelio Merula. Hic Ædilis Curulis cum T. Sæpronio Longo an. dlv. fuerat. & ab his ludi Romani quater instaurati fuerunt. Præturam biennio post gessit in Hispania Citeriore, ex qua, vt diximus, triumphū egit. Occisus est an. dlxv. à Thracibus. Prætor M. Therinus fuit, sub quo C. Julius C. F. Cæsar postea Dictator prima stipendia in Asia fecit. & ab eo in expugnatione Mytilenarū ciuica donatus est anno plus minus dclxxiii. Præter hos inuenio T. Minucium Melliculum Prætorem inter ciues, & peregrinos mortuum esse anno dclxxiii. C. Minucium Numatium occisum Cannensi prælio, quem Magistrum equitum fuisse anno proximo, hoc est anno vrbis dxxxvi. aliquot dies Liuius asserit. Minucia Vestalis viua defossa extra portam Collinam campo scelerato nomen dedit ann. cdxvi. Lucius Minucius legatus à Q. Fulvio Flacco missus ex Hispania Citeriore an. dlxxiii.

M V C I A.

M V C I A gens plebeia quidem, & quæ sero ad Consulatum peruenit, tamen clarissimos viros habuit, & tum iuris ciuilis scientia, tum grauitate morum insignes: Consulatus quinque, Pontificatus Maximos duos, & triumphum optinuit. Omnes eodem cognomine Scæuolæ siue Scæuulæ vsi sunt, eo excepto, qui primus id cognomen inuenit, quem Cordum à multis, ab Athenodoro Opsigonum appellatum fuisse accepimus. Cordagni, & Cordum frumentum, aut fenum dictum est, quod sero nasceretur, aut maturesceret. idem Opsigonus significat. Scæuola is dictus est, quod dexteram in ignem miserit, cum Porfenam Regem vrbem obsidentem interimere putans, purpuratum eius siue scri-

bam occidit: & postea sinistra vsus necessario est. Scæua Græca origine sinistram significat, & Scæuula deminutionis causa dicitur, vt sportula, & animula. Quod vero O littera pro V posteriori in eo nomine vsi sint, mirandum non est, tum propter earum litterarum in multis aliis facilem permutationem, tum propter vsum eius vocalis post digamma, quæ raro ab eruditioribus veteribus retinebatur, sed in O mutabatur. Unde in nummis paullo post Cædem C. Cæsaris signatis DIVO S. IVLIVS. sic in veteribus Plauti, & Terentij & aliorum libris VOLGVS, VOLT, VOLTIS, VOLTVS, & cetera eadem ratione. Sed Antiquius esse arbitror Scæuulæ vsum, vt Popliculæ, & epistulæ, quorum alterum in Publicolam mutatum est, alterum licet vt origine Græcum, O littera scribendum esset, non nisi post Iustiniani tempora eam litteram accepit. Prænomen Cordi varie scriptum video. Sunt, qui Caium Mucium, quo prænomine Consulares vsi non sunt, alij Quinctum, vel Publium, quibus frequentius gentiles vsos video, prodiderunt. Ab hoc Mucia prata dicta sunt ea, quæ virtutis ergo ei donata cum statua esse dicuntur. Fuit is annus post Reges exactos alter, post urbem vero conditam CCXLV. Hunc patricium fuisse non nemo scripsit, sed cum neque is, nec posteriori magistratus optinuerint ante, quam cum plebeis communicarentur, id mihi non sit verisimile. Primus Consul P. Mucius Q. F. P. N. Scæuula triumphum egit de Liguribus anno DLXXIIX. eius collega fuit M. Aemilius Lepidus in secundo consulatu. Huius pater vt arbitror Prætor anno DXXXIIX. Sardiniam optinuit.

II Publij frater germanus Q. Scæuola Consul proximo anno post fratris Consulatum fuit cum SP. Postumio Albino Paullulo. Tres Soles eo anno vsi Prætores ambo fratres eodem anno fuerunt an. DLXXIV. Publius PR. urbanus fuit, & quæstionem de veneficiis exercuit. Quinctus Siciliam optinuit. Tertius P. Scæuola P. F. maximus vir, & iuris peritissimus Tribunus plebis anno DCXII. aduersus L. Tubulum, qui Prætor quæstionem de sicariis anno proximo exercuerat, & pecunias accepisse dicebatur, rogationem pertulit, qua CN. Cæpioni Cos. ea quæstio deferebatur. Sed Tubulus in exilium profectus est. Prætor fuit quinquennio post, & Consul ann. DCXX. cum L. Calpurnio Pisone Frugi. In consulatu T. I. Gracchi TR PL. conatus non solum non repressit, verum etiam adiuuissse cum fratre germano P. Licinio Crasso Muciano iurisconsulto, & ann. proximo Pontifice Maximo creato dictus est. Quamobrem nobilitas exarsit, & duce P. Scipione Nasica Tiberius occisus est. Pontifex Maximus frater

IV in Asia mortuo cooptatus est anno tertio post Consulatum. Quartus est Q. Mucius Q. F. quem Augurem Cicero appellat, Consulatum gessit cum L. Metello Delmatico anno DCXXVI. Hic ex Lælia Maiore C. Lælij sapientis filia duas Mucias procreauit, quarum alteram L. Crassus duxit, alteram C. Marius septies Consul. Crassus duarum Liciniarum pater fuit, quæ P. Scipioni Nasicæ, & C. Mario filio nupserunt. C. Lælius minorem filiam C. Fannio M. F. collocauit: qui cum maior natu esset, quam Q. Scæuola, moleste admodum tulit sibi illum in Auguratus collegio prælatum. Horum omnium nomina leguntur in dialogis Ciceronis, qui inscribuntur Cato maior siue de Senectute, & Lælius siue de Amicitia, & de Oratore ad Q. fratrem. Hunc etiam Q. Mucium iuris consultum

cōsultum fuisse accepimus. quamuis à Pomponio omiffus fit, cuius hiftoria minus vera, & plena est. Sequitur Q. Mucius P. F. quem Pontificem, v
aut Pontificem Maximum, vt ab Augure diftinguant, appellant. Hic paternam difciplinam exornauit, maiorēſque progresſus in ea fecit. cuius hodie extant aliquot capita in Digefſtis ex libro definitionum. Conſul fuit anno DCLIIIX. cum L. Licinio Craſſo Auguris genero, cum quo alios magiſtratus geſſit excepto Tribunatu Plebis, in quo Scauola Craſſo ſucceſſit. Et Scauola Tribuno in roſtris ſedente legem Seruiliam Q. Capionis Conſulis Craſſus ſuaſit anno DCXLVII. quo anno Cicero natus eſt. Ambo Conſules legem Liciniam, & Muciam pertulerunt, de ciuibus regendis, vt in ſua quifque ciuitatis ius redigeretur, neque ius ciuitatis Romanæ uſurparet; quam Cicero in Corneliiana pernicioſam Reipublicæ fuiſſe dixit. Ex ea enim alienati ſunt animi Italicoꝝ, & belli ſocialis occaſio quinquennio poſt exorti fuit. Prouinciam Aſiam nouem meſes Prætor, vt arbitror, rexit, ea iuſtitia, æquitate, & integritatis, ac diligentia fama; vt exemplum prouinciarum reſtoribus reliquerit, eiufque edicta Aſiatica in alias prouincias transferrentur: & feſtos dies ſingulis annis deinceps ageret Aſia. quæ Mucia dicerentur, vt tanti viri memoriam quotannis renouarent. Pontifex Maximus fuit an. DCLXIV. triennio poſt in funere C. Marij ſepties Conſulis, C. Fimbriae perditiffimi cuius iuſſu vulnus accepit, ab eodem paulo poſt accuſatus eſt. quadriennio poſt ante Veſtæ templum occiſus L. Licinij Damafippi Prætoris, qui Marianarum partium erat, auctoritate. Hic non ſolum iuriſconſultus, ſed etiam orator habitus eſt non contemnendus. Huius ſoror Mucia Manio Acilio Glabriori nupſit, ex quo Manium Glabriorum peperit, qui Cōſul fuit an. DCXXCVI. apud quem Prætoꝝ C. Verres accuſatus eſt. Apud Pomponium mentio extat Q. Mucij Voluſi, qui Auli Caſcellij præceptor fuit, à quo P. Mucius Quincti nepos heres inſtitutus eſt. Eum Voluſum Plinius libro octauo Volcatium appellat, defendumque eſſe à cane narrat, ne à graſſatore occideretur. Sed in vtroque libro mendoſus locus eſt. Apud Aſconium legi Q. Mucium Oreſtinum Tribunum plebis fuiſſe an. DCXXCIX. quem Cicero furti à L. Fuſſio Caleno accuſatum priuato iudicio defenderat, ſed Catilinæ in petitione Conſulatus fauebat, & in ſenatu interceſſerat, ne lex ambitus aucta pœna ferretur. De Tertia Mucia CN. Pompei ter Conſulis tertia vxore, ex qua tres liberos procreauit, quam non ſine adulterij ſuſpicionem dimiſſam M. Æmilij Scaurus duxit, Scauri principis ſenatus filius, ex qua etiam filium ſuſcepit, alio loco diximus fuiſſe quidem Scauolæ alicuius filiam, ſororemq; vterinam Q. Metelli Nepotis, & forteſſe Q. Metelli Celeris, qui ambo Conſulares fuerunt. Ob hanc eandem Muciam Pompeio obiectum eſt à C. Curione patre, & filio, cur eius, quem Ægiſthum ſolitus erat appellare, filiam vxorem acceperit, hoc de C. Cæſare dixiſſe aliquando Pompeium in memoriam redigebant, regnandique cupiditatem vtrique exprobrantes, quæ ambos ſimul cum republica tranſuerſos egit.

NAVITIÆ.

NAVITIÆ gentis origo à Naute comite Æneæ Troiano fuit,

- cui Palladium à Diomeda traditum fuisse, & posteris Mineræ sacra semper commissa, Varro in libris de familiis Trioanis prodidit. Itaque ex his patricia familia Rutilorum, maiorum, vt arbitror, gentium septem habuit, qui Consulatus quinque & Tribunatus Militares cum Consulari potestate quattuor consecuti sunt. Primus SP. Nautius Consul fuit cum Sex. Fusio Fuso Medullino an. C C D X V. Hunc Dionysius vt nobilissimum adolescentem, & Mineræ sacerdotem, Palladiique custodem, & mox futurum Consulem sexto antea anno laudat. Patrem eius Spurium appellant, qui existimant eius filium fuisse C. Rutilum bis Consulem, quem Verrius Flaccus SP. F. SP. N. appellat. Eius in priore Consulatu, quem gessit an. C C L X X I X. collega fuit P. Valefius P. F. Poplicola, in posteriore L. Minucius Augurinus ann. C C X C V. Anno vicefimo ab hoc Consulatu SP. Nautius legatus Populi Romani à Fidenatibus iussu Lartis Volumnij Veientum Regis cum aliis tribus C. Fulcino, & L. Roscio, & Tullo Cluio, sue Cælio, aut C. Iulio Iulo occisus est. Pro SP. Nautio, quem Liuius, & Plinius produnt Cicero in Philippicis, nisi mendosus liber sit, SP. Antium refert. Horum in rostris statuæ ex III S. C. positæ sunt. Primus post hos Tribunus Militum fuit SP. Rutilus an-
 IV no C C C X X I X. Alter Spurius ter eodem magistratu functus est annis
 XXXIV. XXXVII. & XLIX. supra trecentessimum. Hunc etiam Verrius
 V SP. F. SP. N. appellat. Quintus C. Rutilus Consul fuit cum M. Papirio
 VI Mugillano anno C C C X L I I. Sextus SP. Nautius SP. F. SP. N. Rutilus, vt
 Verrius notat, Cos. fuit cum M. Popillio Lænate anno C C C C X X V I I.
 VII Postremus C. Nautius in Consulatu, quem gessit ann. C D L X V I. Collegam
 habuit M. Claudium Marcellum.

O C T A V I A.

OCTAVIOS Velitris ortos Romam à Tarquinio Prisco translatos, in Senatūque adscitos, à Ser. Tullio patricios factos esse Suetonius auctor est. Velitris vicum Octauium celebrem fuisse, & aram Octauiō consecratam, qui belli cum finitimis dux Marti sacrificans nuntio accepto hostes adesse, sacrum imperfectum reliquit, hostesque vicit, ex quo decreto publico singulis annis exa Marti semicruda reddi, reliquias ad Octauios referri solitas fuisse dicebant. Romæ ad plebem translati Consulatus quinque, triumphum vnum optinuerunt. Iterum à C. Cæsare Dictatore patricij facti sunt, vt sororis suæ nepoti, quem postea testamento adoptauit, gratificaretur. Is fuit C. Octauius C. F. C. N. C. P R O N. C. A B N. qui postea C. Iulius C. F. Cæsar Octauianus Augustus appellatus est. Primus populi suffragio magistratum adeptus est C. Octauius Rufus, cui Quæstorio, Cnæus, & Caius filij nati sunt. Cnæus, & qui ab eo orti sunt, summos honores optinuerunt. Caius eiusque liberi in equestri ordine permanferunt vsque ad C. Octauium Augusti patrem, qui primus Senator fuit, & post Præturam Proconsule Macedoniam prouinciam optime rexit.

I Primus Cn. Octauius Cn. F. Cn. N. vt Verrius ait, cum Pro prætore kal. Decembr. anno D X X C V I. triumphum naualem egisset ex Macedonia, & Rege Perse, biennio post cum T. Manlio Torquato Consul fuit.

Hic

Hic postea missus ad Regem Antiochum, cum Rex responsum dare differret, Regem, circulo facto circumscripsit virga, quam gerebat, & statim dare responsum coëgit, quod ipsum ab aliis C.N. Popillio tribuitur: sed huic quidem certe in legatione mortuo statua in rostris ex Senatus consulto posita est. Eidem in palatio domum præclare ædificatam ad Consulatum suffragium attulisse Cicero scribit. Hunc existimo C. Rufi pronepotem fuisse. Hunc Festus ait porticum Octauiam fecisse theatro Pompei proximam, quam combustam reficiendam curasse Cæsarem Augustum. eumque fuisse refert, Ædilem Curulem, Prætorem, Consulem, Decemvirum sacris faciendis, & Triumphalem. Alter C.N. Octavius superioris, ut creditur, filius Consul fuit cum T. Annio Lusco an. D CXXV.

Tertius eodem prænomine infelicem Consulatum gessit cum L. Cornelio Cinna anno DCLXVI. nam licet seditione cum collega orta, eum ex vrbe abrogato ei magistratu eiecerit, & in eius locum successus fuerit L. Cornelius Merula Flamen Dialis: Cinna tamen cum C. Mario exule, magnoque exercitu aduocato vrbe ingressus est. & Octauium collegam, M. Antonium, L. & C. Cæsares occidi iussit. Merula quoque Dialis Cos. & Q. Catulus, & P. Crassus Marci diuitis pater sibi manus intulerunt, ut vt crudeliorem mortem effugerent. Quartus C.N. Octavius M. F. C.N.

N. proditur à Verrio, qui cum C. Scribonio Curione consul fuit anno DCLXXVII. Hunc magnos cruciatus fortiter pertulisse, cum omnes eius artus ardere viderentur, Cicero libro secundo de finibus refert. Postremus L. Octavius C.N. F. C.N. N. anno proximo consul fuit cum C. Aurelio Cotta. Apud Liuium primus Prætor C.N. Octavius, qui anno proximo Ædilis plebis fuerat, Sardiniam prouinciam optinuit an. DCLVIII. nauis que oneraria LXXX Pœnorum cepit. Sed biennio post cum C. C. onerariis, & xxx. longis nauibus ex Sicilia in Africam traiciens aduersa tempestate classem amisit. Hunc existimo patrem fuisse eius, qui primus ex hac familia Consul factus est. Redeo nunc ad Augusti maiores. Proauus Augusti secundo bello Punico stipendia in Sicilia Tribunus militum fecit Emilio Papo Imperatore. Auus Velitris locuples consenuit, quidam argentarium fuisse dixerunt. Pater, vt ex titulo eius statuæ didicimus, Tribunus militum fuit bis, Quæstor Ædilis plebis cum C. Toranio, quem tutorem filio suo reliquit, à quo Triumuiro proscriptus est. Iudex etiam quæstionum fuit, & Prætor, & Pro consule Imperator appellatus est ex prouincia Macedonia Bessis & Thracibus magno prælio fuis. fudit quoque in itinere fugitiuos, qui agrum Turinum occuparât. quam obrem fortasse filio cognomen Turini, dum puer esset, hæsit. quâuis M. Antonius proauum eius Restionem ex agro Turino libertinum exprobaret, eaque de causa identidem eum Turinum appellaret. Restionis cognomen Antiorum familiæ fuit. Apud Dionem, & Xiphelinum Cæpias non sine mendo scriptum cognomen Augusti est. Pater, dum ad petitionem Consulatus venit, Nolæ mortuus repétino est in eodem cubiculo, in quo postea Augustus filius, quem tum quadrimum reliquit anno DCXCV. Vxores duas habuit Anchariâ, ex qua Octauia maior, & Attiam M. Attij Balbi, & Iuliæ C. Cæsaris postea Dictatoris sororis filiam, ex qua Octauia minor, & Augustus nati. Balbus paterna stirpe Aricinus ex senatoria familia, quam Vergilius ab Æneæ comitibus ortam significat illis versib.

Alter Aty's, genus vnde Atti duxere Latini,

Paruus Aty's, puerq. puer dilectus Iulo.

Maternum Balbi genus CN. Pompeio magno propinquum fuit. De Octavia minore nihil accepimus. Octaviam maiorem C. Marcellus duxit, ex qua tres liberos procreavit, M. Marcellum generum Augusti, & filias duas. Mortuo Marcello M. Antonio Triumuiro intra decem menses nupsit. & ex eo duas Antonias peperit; Maior Neronis Augusti auia fuit; minor Tiberij Claudij Augusti mater, C. Cæsaris Caligulæ auia, Neronis Augusti proauia. Octavia porticus theatro Marcelli proxima ab hac Octavia maiore sorore Augusti facta est. Laudauit auiam Iuliam mortuam Augustus annos natus duodecim, matrem Attiam amisit in primo Consulatu viginti annos natus, Octaviam sororem post xxxi. v. an. Attia mater L. Marcio Philippo Consulari viro nupsit, ex quo liberos suscepit, vt Dion significat. Octavia quoque appellata est Tiberij Claudij Augusti, & Messalinæ filia Neronis Augusti vxor, à quo occisa est. Præter hos laudantur à Cicerone in Bruto M. Octavius TI. Gracchi in tribunatu plebis collega, qui dum perseueraret in intercessione aduersus leges Sèpronias, quas Gracchus ferebat, ei abrogatus est Tribunatus an. DCXX. Alter M. Octavius CN. F. qui tantum auctoritate, dicendoque valuit, vt idem scribit, vt legem Semproniam frumentariam C. Gracchi populi frequentis suffragiis abrogauerit. Cædes C. Gracchi post xlii. annos fuit, quam Tiberij fratris Tribunatus & cædes. Sed eodem an alio anno hic M. Octavius eam legem abrogauerit, nobis incertum est. Tertius M. Octavius M. F. laudatur à Cicerone, vt optimus Senator cum M. Catone patre, & Q. Catulo filio. Sed & L. Octavius Balbus iuris consultus Senator tam in Verrinis, cuius quæstionis in consilio fuit, quam etiam in Cluentiana, in qua tamen P. dicitur, maximis laudibus extollitur. Et in eisdem Verrinis M. Octavius Ligus senator ornatissimus dicitur loco, ordine, nomine, virtute, ingenio, & copiis. Antiquissimus Octavius Mamilius Tusculanus, qui genus ab Vlyssis filio Tusculi conditore ducere se iactabat, Superbi Regis gener, à quo Mamilia gens Romæ orta. Sed mihi is Octavius Mamilius dicendus videtur, vt simile prænomen sit Quinto, & Sexto, & Decimo à numero liberorum: & vt ab illis Quintia, Sextia, & Decia, ac Decimia familiæ deducuntur, sic ab Octauo prænomine Octavia gens est.

P A P I R I A.

PAPIRIA gens, quam veteres P A P I S I A M vocabant, & patriciorum & plebeiorum fuit. Patricij, quos Cicero minorum gentium fuisse testatur, his cognominibus distinguuntur: Mugillani, Crassi, Curfores, Masones. Plebeij Consulares Carbones tantum fuerunt, non Consulares alij, vt Turdi, Pæti, atque alij minus frequentes. Patricij multi insignes viri, & qui ab ipsis initiis libertatis ad annum DXXIII. annis trecentis fere clarissimi floruerint. Plebeij Carbones viri Seditiosi, & partium minus bonarum habiti sunt extremis temporibus Reipublicæ, quibus iam omnia bellis ciuilibus, & ambitione, ac dominandi cupiditate flagrabat.

Anti-

Antiquissima Papisiorum memoria est apud Pomponium, qui refert Sextum Papisium aut Publium, temporibus Superbi Tarquinij Regis leges Regias collegisse, eumque librum ius Papirianum à posteris appellatum. Sed & ab alijs, quo anno Reges exacti sunt, & C. Papisius Pontifex Maximus, & Manius Papisius Rex sacrorum primus appellatur: & post annos IX. M. Papisium item Pontificem maximum Asconius, quem Liuius Q. Fufium Fufum appellet. Mugillani tres Consulatus, & Tribunatus militares cum Consulari potestate totidem, & Censuram consecuti sunt. Primus L. Papisius anno post Romam conditam CCCIX. cum L. Sempronio Atracino Consul suffectus fuit Tribunus Militum, qui eo anno primum cum Consulari potestate, creari cœpti quod vitio creati fore dicerentur Censor anno proximo cum eodem factus est, quem veteres Magistrum morum dicebant, vt Consulem Prætorem prius, & postea Iudicem, ac Dictatorem Magistrum populi. Hi primi Censores quinquennio fuerunt, Iustrumque fecerunt vndecimum. Id munus à Rege Ser. Tullio quater administratum, Sexies à Consulibus fuit. Iterum Consul fuit cum C. Seruilio Ahala anno CCCXXVI. Cicero vnus tantum Consulatus collega Atracino mentionem facit, eumque gessisse refert anno CCCXII. anteaque eosdem Censores simul fuisse, & ab hoc ad L. Papirium Crassum Dictatorem tredecim sellam curulem Papisios optinuisse. Hunc eundem inuenio Interregem fuisse anno CCCXXXIII. Alter L. Mugillanus Tribunus Militum fuit biennio ante cum annum, qui fortasse idem Interrex fuit. Tertius M. Mugillanus bis Tribunus Militum fuit annis XXXV. & XXXVII. supra trecentimum, & Consul quinquennio post Tribunatum posteriorem cum C. Nautio Rutilo. Occisus est vrbe à Gallis capta anno CCLXIII. cum in Sella curuli sedenti Gallus barbam prius demulcere cœpisset, isque Scipione eburneo Gallum percussisset. Hunc Manium Papirium Plutarchus appellare videtur, licet mendose Marius scriptum sit. Crassi nouem sunt consecuti quinque Consulatus, Tribunatus Militares quattuor, Dictaturas duas, Censuras, & Magisteria equitum totidem. Primus Marcus siue Manius Papisius Cos. fuit cum C. Fusio Pacilo anno CCCXII. Sequitur L. Crassus bis Consul, & Censor. priorem Consulatum gessit cum M. Cornelio Maluginensi quinquennio post superiorem, & post quinquennium alterum otiosum posteriorem gessit cum L. Iulio Iulo. Censor fuit anno CCCLXXV. Iustrumque fecit XIV. eius collega incertus est. Hunc superioris filium fuisse ex fragmentis Verrij suspicantur. Tertius C. Crassus Tribunus Militum fuit cum Consulari potestate anno CCLXIX. quo & M. Manlius Capitolinus necatus est & Aristoteles philosophus natus, vt Gellius affirmat. Quartus biennio post Tribunus etiam militum fuit SP. Crassus cum L. Papisio Crasso. Hos sequitur v alius L. Crassus SP. F. C. N. à Verrio Flacco dictus, vt Spurij Crassi filium, Cai Crassi nepotem, de quibus paullo ante diximus, fuisse suspicemur. Hic Tribunus militum fuit anno CCCXXIV. Ventum est ad illum L. Papirium Crassum, qui primus est Papisius vocari desitus, vt Cicero testatur. Hunc L. F. M. N. Verrius appellat, illius fortasse L. Crassi filius fuit, quem quinto loco retulimus. Hic & Dictator, & Magister equitum & Censor & bis Consul fuit. Nam cum Prætor esset an. CDXIII.

Dictator rei gerundæ caussa factus Magistrum equitum dixit L. Papi-
 rium Curforem, de quo paullo post agemus. quadriennio post Consul
 fuit k. Duilio iterumque cum L. Plautio Vennone post sex annos, &
 Cenfor anno c D xxx v. cum C. Mainio, lustrum fecerunt xxv. tunc Ou-
 fentina, & Falerna tribus auctæ, & Mæniana ædificia ab Mænio Cenfore
 nomen acceperunt. Is enim primus in foro ultra columnas tigna proici
 iussit, vt superiora spectacula ampliora fierent. Magister equitum fuit suf-
 fectus Q. Fabio Rulliano, cui imperium abrogavit L. Papius Curfor
 Dictator, propterea quod pugnam aduersus Samnites commiserit contra
 eius imperium eo absente, quamuis vicerit. Erat is annus c D xx i i x. &
 annum proximum idem Dictator, & Magister equitum sine Consuli-
 bus egerunt. Eisdem temporibus M. Crassus Dictator rei gerundæ cau-
 VII I sa Magistrum equitum dixit P. Valerium Poblecolam anno c D x x i.
 I X Postremus L. Papius, qui à Verrio T. Manlio Dictatori Magister
 equitum fuit anno c D x x x i i i. comitorum, vt credimus, caussa.
 Hunc tamen Crassum fuisse, & L. F. L. N. nobis incertum est. Mu-
 .:III.: gillanos, & Crassos Curfores sequuntur. Hi quattuor fuerunt, Dicta-
 turis, & Magisteriis equitum duobus Consulatus septem, Tribuna-
 tibus militaribus tribus, Censuris duabus, & triumphis quinque ho-
 I norati. Primus L. Papius Cenfor cum C. Julio Iulo, & eo mortuo
 cum M. Cornelio Maluginense anno c c c l x i. lustrum intra xv i i i.
 menses fecerunt septimum decimum. Sed cum biennio post vrbs ca-
 pta fuisset, religioni fuit Cenfori mortuo alterum sufficere, quod à
 suffecto lustrum conditum ita infelix tunc fuisset, quasi verò id Galli
 expectassent, vt ante Alliensem pugnam id lustrum conderetur. Sic etiam
 dies atri fuerunt omnibus rebus agendis postridie kalendas, Nonas, & I-
 dus, quod Alliensis pugna cum Gallis postridie Idus Quinctiles commis-
 sa foret. In tantis tenebris gens illa versabatur. Sed ad L. Crassum redeo:
 I I. Tribunus Militum bis idem fuit an. c c c l x v i. & l x i i x. Quinquennio
 I I I. post SP. Fusius, quem patrem L. Curforis quinquies Consul is esse suspi-
 cantur. Quod non reicio. Is enim SP. F. L. N. teste Verrio fuit. Idem Di-
 ctator bis, ter triumphalis, & Magister equitum fuit, fortissimus vir, & ve-
 teris disciplinæ seuerus obseruator. quem non dubitat Titus Liuius Ale-
 xandro Magno, qui eodem tempore vixit, conferre, excepta singulari illa
 felicitate, & regni fastigio. Sed magnis scriptoribus omnia licent, dum pa-
 triam præsertim exornant. Magistrum equitum fuisse L. Papium Crasso
 Dictatori an. c D x i i i. antea diximus Prætorem fuisse existimo ann. c D-
 x x i. eiusque lege Acerranis ciuitatem esse datam sine suffragio. post an-
 nos deinde sex Consul fuit cum C. Pœtelio Libone Visolo iterum anno
 deinde proximo Dictator rei gerundæ caussa duos Magistros equitum
 habuit insignes viros Q. Fabium Rullianum, & L. Papium Crassum, cui
 antea Dictatori Magister equitum fuerat. In Fabium iratus, quod ab-
 sente eo, & interdicante prælium commiserat, more maiorum ani-
 maduertere voluit, exercitu primum, deinde Senatu veniam impe-
 trante vix cessit. Annum sine Consulibus alterum in Dictatura exe-
 git, & tertio Nonas Martias anno c D x x i x. de Samnitibus trium-
 phum egit. Triennio mox interiecto bienniũ iterum, & tertio Con-
 sul fuit cum Q. Publilio Philone I I I. & cum Q. Aulio Cerretano I I. Colle-
 giis.

Gii. iterumque de Samnitibus Consul tertium x. kal. Sept. an. CDXXXIV. triumphat. Quadriennio post cum eodem Philone quartum Consulatum gerit. Collega item quartum Consule, quod tum primum visum est, neq; unquam alias vt opinor, vigente Republica accidit. In quinto Consulatu collegam habuit C. Iunium Bubulcum Brutum II. inter quintum, & quartum consulatum annus tantum interiacet. Mox quadriennio post iterum Dictator eundem. C. Bubulcum iterum Magistrum equitum habuit, is etiam annus Consulibus caruit, & tertio triumphum egit de eisdem Samnitibus Idibus Octobris anno CDXLIV. Huius filius L. Papius IV L. F. SP. N. Curfor Magister equitum fuisse dicitur L. Cornelio Lentulo Dictatori rei gerendę causa an. CDXXXIII. & Consul post xxvii. annos cum SP. Caruilio Maximo de Samnitibus triumphum egit Idib. Feb. ann. CDLX. Hic ædem Quirini, quam pater vouerat, dedicauit, & hostium spoliis exornauit, & in ea Solarium horologium tunc primum Romę visum statuit. Prætor anno proximo post Consulatum fuit, vt Liuius testatur. qui SP. Papij fratris Consul filij mentionem facit, dum de euentis auspiciis in prælio renuntiatis commemorat: Censor cum Manio Curio Dentato fuit, vt Frontinus refert, sed quo anno incertum est. sunt, qui putent anno CDLXV. Iustrumque fecisse xxxi. iterum Consul cum SP. Caruilio II. post xvi. iterum triumphum egit de Tarentineis, Lucaneis, Samnitibus, Bruttieisque. Curforis cognomen Liuius L. Papium patrem velocitate cursus assecutum testatur, sed nos maioribus hæsisse animaduertimus. Masones multos fuisse post L. Masonem Edilicium Cicero auctor est. nos vnum Consularem agnoscimus C. Papium C. F. L. N. collegam M. Pomponij Mathonis; qui de Corceis Cos. III. Nonas Martias anno DXXII. in monte Albano primus suis sumptibus myrtea corona cinctus triumphum egit. Hunc existimo Pontificem minorem mortuum fuisse anno DXI. quo etiam anno C. Maso L. F. Decemuir sacrorum mortuus est. Hic post triumphum fonti delubrum dedicauit, vt Cicero libro III. de natura deorum refert. Huius cognominis origo mihi incerta est. Sed arbitror Masones quasi Mansones dictos à mandendo vt edones, comedones, gulonges, epulones. fieri etiam potest, vt amari dicantur, quod male fortasse dictum prius, vt asa pro ara, eso pro ero, & Fulij, Valesij, Papij pro Papiis Valeriis Furiis. Inde etiam P. Vergilij cognomen Maro, quod alios optinuisse non memini. Maximum ornamentum accessit huic familię, cum Papiia huius C. Masonis filia L. Emilio Paulo ter triumphali nupsit, quorum filij duo, filię tres fuerunt. filij Cornelię, & Fabię familiis per adoptionem inserti sunt. Namque P. Cornelius Scipio Emilianus, postea Africanus minor alter est, alter Q. Fabius Maximus Emilianus. Filias in Emilia retulimus. Apud Liuium inuenio L. Masonem Prætorem urbanum fuisse anno DLXXVII. Carbones, quos solos plebeios Consulares libertatis Reip. tempore inuenimus, tres tantum fuerunt. Primus C. Carbo vir maximi ingenij, & eloquentiæ Tribunus plebis fuit anno DCXXIII. legem promulgauit de Tribunis rescindendis, quam dissuasit minor Africanus, & C. Lælius, qui optinuerunt, ne lex reciperetur. Sed Africanus anno proximo mortuus domi suę inuentus est, non sine suspitione dolo malo

.IV.

V.

Carbonis interemptum. Legem tabellariam pertulit de iubendis legibus, ac vetandis. & Triumvir agris diuidendis cum C. Graccho, & Fulvio Flacco fuit. Consul mox cum P. Manilio anno DCXXXIII. L. Opimium interfectorem C. Gracchi Consul defendit. Ita varius, & inconstans fuit, vt modo popularis, modo in partibus optimatum esse diceretur. Sed à L. Licinio Crasso maximo oratore tunc annos nato vnum & viginti accusatus est proximo anno post Consulatum, & cantharidas sumpsisse Cicero refert, ne damnaretur. Huius filius C. Carbo in Galliam profectus, vt specularetur, quæ L. Crassus perperam in prouincia ageret, magno tamen ille animo inimici filio locum in tribunali assignauit, & nihil, nisi eo

II in consilium adhibito decreuit. Alter Consularis Cn. Carbo fuit collega C. Metelli Caprarij anno DCXL. Is à Cimbreis cū exercitu fusus, fugatus est. Tertius ter Consul fuit collega L. Cornelij Cinnæ in tertio, & quarto Consulatu, & C. Marij Cai septies Consul filij. cum enim morte C. Marij patris L. Cinna Consul iterum in vrbe anno DCLXVII. tyrannidem exercebat, in proximum annum se, & Cn. Carbonem Consules designauit, cūque anno vertente Consules creari oporteret, eisdem Consules edidit. Sed cū is quartum Consul ab exercitu fuisset occisus, solus Cn. Carbo nullo suffecto collega Consulatum gessit. Tertium postea Consulatum anno interiecto cum C. Mario, vt diximus, iniit. Sed aduentu Syllæ hostis Italiam deserere coactus est, & persequente Cn. Pompeio Lilybæi in Sicilia occisus Consul est in secreto, turpique loco, dum ventrem exonerare se simulat, vt vitam prorogaret. eodem anno Consul fratrem C. Carbonem Prætorium L. Licinius Damasippus iussu C. Marij Cos. interim curauit. Hos fratres Cn. filios, C. nepotes fuisse Verrius auctor est. Patrem à M. Antonio maximo illo oratore accusatum tutorio atramento absolutum Cicero in Epistula ad L. Papirium Patum scribit. In eadem tres fratres enumerantur Caius, Cnæus, & Marcus Carbones. ex his Marcum repetundarum redeuntem ex Sicilia à P. Flacco accusatum, Caium à L. Crasso vt antea scripsimus: Cnæum existimo non eum esse, quem Cn. Pompeius interfecit, sed quem M. Antonius accusauit, & fortasse is est, quem fusum à Cimbreis Consularem diximus. vt illi duo Consulares C. & Cn. fuerint C. filij, & ex Cn. alter Cn. ter Consul natus sit. Alij quoque Carbones enumerantur à Cicerone nobis ignoti, Cn. Carbo, & frater eius scurra, & Rubriæ filius, qui tunc viuebat, atque amicus eius erat. Omnes contemnendos esse iudicat, neminēque laudari posse præter eum, quem Damasippus occiderit. In Venenis C. Verrem Quæstorem Cn. Carbonis ter Consul filij fuisse, eūque Arimini deseruisse, & ad Syllam transisse criminatur. Ante hos omnes C. Carbo Prætor Sardiniam prouinciam optinuit anno DXXCV. cuius filius, aut nepos fortasse, is est, qui primus ex hac familia Consul à nobis commemoratur. Aliorum Papiriorum ex plebe antiqua memoria extat: vt L. Papirij sceneratoris, cuius cognomen vel nullum fuit, vel dedita opera ab historicis omissum est. Is in C. Publilium nexum à patre ob æs alienum verbera admouit: quamobrem lege cautum est, ne postea necerentur anno post Romam conditam CDXXVII. & ante sex & viginti annos, Quinqueuirum mensalem M. Papi-

rium creatum inuenio, cùmque tres college plebei fuerint, vnus Æmilius, qui patricius esse potuit, incertum est, an is quoque plebeius fuerit. Papi-
riam tribum rusticam fuisse certum est, causam nominis ignotam. Vapu-
la Papiria vetus prouerbiū cur diceretur, à Festo discere poteris. Sub
Cæsaribus tres tantū Consules inuenio Papirios Ælianos. Primus cum
M. Eggio Marullo N. Papirius Cos. fuit anno DCCCXXXVI. Alter
Ælianus triennio post cum Iulio Crispino, quem Papirium fuisse incer-
tum est. Hi duo temporibus Commodi Imp. Tertius sub Alexan-
dro cum Maximo Consul fuit anno DCCCLXXVI. Sed hic quoque in-
certus est.

P I N A R I A.

PINARIAE gentis originis duplex est fama. alij eos ante urbem con-
ditam hospites Herculis fuisse, & ab eo cum Potitiis, qui in sacrificiis
sunt prælati Pinariis, sacerdotes constitutos; cùm ad aram, quæ postea
maxima dicta est, decimam boum, quos ex Hispania attulerat, sacrifi-
casset: alij à Pino Numæ Regis filio ortos. Patricios fuisse constat
cognomento Mamercinos, Rufos, & Nattas. Ex quibus duo tantum
Consules fuerunt, vnus Tribunus militum Consulari potestate, vnus
quoque Magister equitum fuit. Primus P. Rufus cum C. Iulio Iulo I.
Consul fuit anno post Romam conditam CCLXIV. Hunc etiam Ma-
mercium quidam appellant. Alter L. Rufus Mamercinus Cos. fuit II.
anno CCXXCI. cum P. Fusio Fusio Medullino. Hunc superioris fi-
lium fuisse credibile est. Tertius eisdem nominibus Tribunus Mili- III.
tum fuit anno CCCXXI. cum L. Fusio Medullino & SP. Postumio
Albo Regilensi. Quartus L. Natta Magister equitum fuit L. Man- IV.
lio Capitolino Imperioso Dictatori clauis figendi causa anno CCXC.
Post xiv. annos L. Pinarium Prætorem fuisse inuenio, cuius cogno-
men ignoramus. & anno DLXXII. M. Pinarius Posca Prætor Sar-
diniam optinuit, & in ea hostes vicit & anno DXXXIX. L. Pinarius
in Sicilia præfectus à M. Marcello Cos. Ennæ vrbi, ne Carthaginensi-
bus proderetur, oppidanos à militibus trucidari curauit. Denique apud
Ciceronem L. Pinarius Natta Pontifex frater vxoris P. Clodij Pulchri
auctor fuit adoptionis à P. Fonteio factæ eiusdem Pulchri, vt Tribunus
plebis creari possit. Eundem priuignum fuisse ait L. Licinij Murenæ
Consularis.

P L A V T I A.

PLAVTIA gens plebeia quidem fuit, sed Consularibus octo, trium-
phis duobus Censura, & Magisterio equitum ante Augustum ornata. cog-
nomina hæc habuit: Proculus, Venno, Venox, Decianus, Hypseus, Silua-
nus Primus C. Proculus, quem P. F. P. N. appellat M. Verrius, anno vrbis
CCCXCV. Consul fuit cum C. Fabio Ambusto. & Idibus Mai triumphum
egit de Herniceis. biennio post Magister equitum fuit C. Marcio Ru-
tilo primo plebeio Dictatori rei gerundæ causa; qui de Tusceis tunc
egit triumphum. Alter C. Plautius cum T. Manlio Torquato II

- Consul fuit anno CDVI. quem Vennonem, siue Venocem appellant nonnulli. Sed Flaccus Verrius, & Frontinus Venocis cognomen postea Censori impositum esse affirmant. Iterum Consul fuit sexto postea anno
- I II.** cum L. Aimilio Mamercino. Tertius L. Venno L. Papirij Craffi in secundo Consulatu Collega fuit an. CDXXIII. tum domus diruta M. Vitruuij Vacci Fundani in Palatio, quod cum Fundanis & Priuernatibus coniurasset. id solum postea Vacci prata dixerunt. Quartus anno proximo Consul C. Plautius P. F. P. N. Decianus Hypsæus cum L. Aimilio Mamercino secundo, de quo paulo ante diximus, quique in hoc honore Priuernas appellatus est. Ambo autem Consules Kalend. Martiis de Priuernatibus triumpharunt. Hypsæi cognomen Verrius omisit, ex denariis his litteris signatis nos addidimus. C. YPSÆ. COS. PRIV. CEPIT. & in aliis C. HVPSÆ. COS. PREIVE. CAPTVM, quibus significatur, Caius Hypsæus Consul Priuernum cepit: & Caio Hypsæo Consule Priuernum captum. Deciani cognomen ostendit hunc adoptione ex Decijs ad Plautios peruenisse: sed cum prænomine à patre distinguatur; hic enim Caius, ille Publius dicitur: suspicor Deciani cognomen fuisse hereditarium, & patrem potius, qui eodem prænomine est cum auo, adoptatum fuisse. Omnes enim adoptiuos filios eo tempore adoptantis prænomen, & nomen accepisse nouimus. Fuit eisdem temporibus P. Decius Q. F. Mus Collega T. Manlij Torquati in tertio Consulatu anno quadringentesimodecimo tertio. is qui primus se deuouit pro Republ. Romana.
- V.** Sequitur C. Plautius C. F. C. N. qui Censor cum App. Claudio Cæco fuit anno quadringentesimoquadagesimo primo. & propter venas aquarum ab eo repertas, aqua quidem Appia siue Claudia dicta est. Plautius autem Venox. Hic à collega deceptus est. nam cum finxisset se velle post decem & octo menses abstinere, munere Censuræ, vt ceteros Censores; post abdicationem Plautij varijs artibus vsus Appius viam Appiam, & aquæductum perfecit. Consul Plautius hic Venox fuerat anno quadringentesimovigesimoquincto cum P. Cornelio Scapula Scipione. Sunt qui Venocem antea cognomento Proculum dictum fuisse contendunt, & prænomine Publium. nos Verrij Censuram secuti sumus. Ex his apparet tres Plautios tribus continuis annis Consulatum optinuisse nemine alio plebeio interiecto L. Vennonem, C. Decianum, & C. Venocem.
- VI.** Sextus Consularis L. Venno fuit, quem Verrius L. F. L. N. appellat, eiusque Collegam M. Foslium C. F. Flaccinatorem anno quadringentesimotrigesimoquincto. Postremus M. Hypsæus Consul fuit cum M. Fulvio Flacco anno sexcentesimo vigesimo octauo longo quidem certè à superioribus interuallo. Medio tempore inuenio Lucium. Plautium Hypsæum Prætorem Hispaniam Citeriorem optinuisse anno quingentesimosexagesimo quarto. Postea verò anno vrbis septingentesimo P. Plautius Hypsæus cum T. Annio Milone Q. Metello Scipione Consulatum tanta contentione petiisse traditur: vt in alterum annum comitia consularia fuerint dilata. quoad P. Clodius Pulcher, qui tum etiam Præturam petebat, & Hypsæo fauebat, à Milone occisus decimo tertio kalend. Febr. causam dedit, vt Cn. Pompeius

peius solus ex S.C. ab Interrege v. kalend. crearetur eius Quæstor idem Hypsæus fuerat, eique in petitione fauebat, sed damnato Milone Scipionem socerum collegam kal. sextil. accepit. Sub Cæsari- bus quinque Siluanos Plautios Consulares fuisse video, quorum vnus bis Consul duo triumphalia ornamenta assecuti sunt. Primus M. I. Plautius M. F. A. N. septemuir Epulonum in Consulatu Collega fuit Imperatoris Augusti in decimotertio Consulatu anno vrbs DCCCL. quo anno Salus generis humani nato Christo domino exorta est. in titulo cuiusdam monumenti huius M. Siluani in Tiburtino agro re- perto, quem Lartia Cn. F. vxor, & A. Plautius M. F. Vrgulanius posuerunt, adiectum est. Huic Senatus triumphalia ornamenta decreuit ob res in Illyrico bene gestas: Id optinuiffe creditur an. DCC- I.XI. Eius filium eundem illum A. Plautium fuisse arbitror, cui oua- tionem Tiberius Claudius Imperator decreuit ex Britannia redeunti anno plus minus DCCXCIX. Apud Tacitum eisdem temporibus inuenio Plautium Siluanum Prætorem anno DCCCLXXVI. accusatum apud Ti. Cæsarem à L. Apronio focero, quod vxorem Aproniam præcipitem egisset, atque ita interemisset eique Vrgulaniam auiam pugionem misisse, quæ ob amicitiam Liuiæ Augustæ plurimum eo tempore poterat; Plautium frustra ferro temptato venas excidendas præbuisse. Eius priorem vxorem Numantiam, quod veneficiis ei mentem abstulisset, accusatam absolutam fuisse. Alter Consularis Ti. II. Plautius M. F. M. N. Siluanus Ælianus bis Consul fuit. Priori Consu- latu suffectus ex Kal. Martiis an. DCCXCIX. sub Ti. Claudio Impera- tore posteriori ex Kal. Iulij suffectus cum Domitiano Cæsare sub Ves- pasiano post annos vigesimumnonum quamuis non satis certa sint vtriusque temporis consulatus testimonia. Hunc superioris M. Silua- ni filium fuisse credimus. extatque titulus. etiam in agro Tiburtino alterius monumenti, ex quo apparet hunc in Præfectura vrbs iterum Consulem à Vespasiano Imperatore factum esse. Sed & Pontificem fuisse, & sodalem Augustalem, & Triumuirum Monetalem, Quæsto- remque Ti. Cæsaris, legatum legionis quintæ in Germania, lega- tum, & comitem Claudij Cæsaris in Britannia, Proconsulem Asiæ, Legatum proprætore Mœsiæ, & post alia ab eo gesta ita scriptum est. Hunc legatum in Hispaniam ad Præfecturam vrbs remissum “ Senatus in Præfectura triumphalibus ornamentis honorauit auctore “ Imp. Cæsare Augusto Vespasiano verbis ex oratione eius Q. I. S. S. “ hoc est, quæ infra scripta sunt. Mœsiæ ita præfuit, vt non debuerit à “ me differri honor triumphalium eius ornamentorum. Tertius III. M. Siluanus, qui cum M. Saluio Othone, qui postea imperium tenuit, ex Kalend. Iulij suffectus est anno octingentesimouigesimo sub Ser. Galba Imp. Quartus M. Siluanus cum M. Annio Vero IV. Pollione anno octingentesimotricesimotertio sub Tito Vespasiani F. Consul fuit. Quintus, cuius prænomen ignoramus, Consul fuit ▼ cum Sentio Augurino anno DCCCIX. sub Pio Aug. Præter hos inue- nio P. Plautium Pulchrum Plautiæ Herculaniæ vxoris Ti. Claudij Imp. fuisse Triumphalis viri filium, & ab eodem Claudio Censore inter patri- cios lectum, eundem Augurem, Triumuirum Monetalem, & Quæstorem

Ti. Cæsaris Augusti quinto consulatu. Plautia Drufum, & Claudiam ex Claudio peperit, mox ab eo repudiata multa aduersus eam criminato. Filiam ante quintum mensem diuortij natam, alique iam ceptam exponi ante matris ianuam nudam iussit; cum à Liberto suo Botere conceptam diceret. Drufus puer ludens à pyro strangulatus est. Antiquior his Plautius Rufus, qui in iis. qui aduersus Augustum coniurarunt, enumeratur. Consularem quoque sub Tiberio Cæsare inuenio Q. Plautium Q. F. Lælianum, qui anno vrbs DCCXXCII. post Christi mortem anno tertio Consul fuit cum Sex. Papinio Q. F. Gallieno. Sub Nerone autem Plautius Lateranus Consul suffectus occisus est anno DCCXVII. Ab eodem Nerone An. Plautius nobilis puer, quod à matre Agrippina diligeretur, & iniuria affectus, & occisus est. Denique duos Plautios Quintillos Consulares fuisse constat, alterum sub Pio Augusto cum Statio Prisco anno DCCXXI. alterum sub Marco, & Commodo post annos xviii. cum eodem Commodo Imp. quem etiam Augurem fuisse affirmant. Ad extremum addam Plautillam Augustam M. Aurelij Antonini Seueri filij Augusti vxorem. Plautiani Præfecti Prætorio, & bis ter Consulibus, qui multum Seueri temporibus potuit filiam fuisse. sed à genero focer, & à viro vxor, & frater vxoris Plautus occisi sunt. Afer is fuit fordidis natalibus vt Seuerus Imperator eius vel propinquus, vel municeps, & à pueritia carus. Plautiorum nomen, vt aliarum quarundam familiarum à cognomine Plauto ductum est, sic Planciorum à Planco, Variorum à Varo, Iuliorum ab Iulo. Plauti autem siue Ploti dicebantur, qui planis supramodum pedibus essent: quamobrem M. Attius Sarsinas Vmber, cuius extant comædiæ initio Plotus, postea Plautus appellatus est. Hinc etiam Plotij dicti sunt, quæ à Plautiis non distinguuntur, vt nec à Claudiis Clodij: Sic Paula Polla, & aula olla, & Plaustrum plostrum, vnde plostellum dicitur. Cn. Plotij Planci proscripti à Triumuiris Lepido, Antonio, & Octauiano à Paterculo mentio fit, cuius frater L. Munatius Plancus cos. triumphum egit de Galleis cum M. Æmilio Lepido II. an. DCCXI. cumque diceretur vterque Consul fratrem proscribendum curasse: celebratum est à militibus carmen non infacetum De Germaneis, non de Galleis, duo triumphant Consulibus. Hunc proscriptum odore vnguenti detectum fuisse ferunt, cumque eius serui torquerentur, vt indicarent dominum, & pernegarent, non passum seruorum fidelium cruciatus, & se iugulandum militibus obtulisse. Est etiam celebris duorum Plautiorum erga coniuges amor, M. Plautij, qui cum à Senatu iussus esset classem sociorum sexaginta nauium in Asiam ducere, & Tarentum cum vxore Orestilla venisset, vxore illic defuncta cum eam in rogam impositam osculatur, stricto ferro se ipsum interemit. Et ambo combusti coniuges simul sunt, sepulchrumque amantium id à Tarentinis postea fuit appellatum. Necnon C. Plautij Numidæ, qui morte vxoris audita, pectus gladio transfixit: cumque à domesticis curaretur, ruptis fasciis, & discisso vulnere periit. Laudandus quidem vtriusque amor, sed præter modum vterque dolore vexatus est.

P O M P E I A.

P O M P E I A gens plebeia, ex qua nemo ante annum sexcentefimum v duodecimum consulatum fuerat adeptus, postea Consulatus sex, triumphos quattuor, Censuram vnā consecuta clarissima extitit. Eam C.N. Pompeius cognomento Magnus præstantissimus vir totius ciuitatis Romanæ illustriorem reddidit, quem libertatis vnicūm assertorem ac vindicem respublica habuit aduersus C. Cæsaris potentiam nimis excrefcentem, è qua superatus cum ipsa libertate extinctus est. Primus Q. Pompeius, quem quidam Rufum, alij Aufidum, alij A.F. I appellant, obscuris parentibus natus, tibicinem patrem ei exproabant inimici, Consulatum aduersus conatum Africani minoris, qui C. Lælio amice suffragabatur, adeptus est cum C.N. Scruilio Cæpione anno suprascripto. In Hispania victis Thermistinis, siue Termantinis cum eisdem, & Numantinis iniquum sædus iniiit. Censor fuit cum Q. Metello Macedonico anno DCXXII. Lustrum fecerunt ambo tum primum Censores plebei LIX. Multum dicendo potuit, & inimicitias cum clarissimis viris Cæpionibus & Metellis gessit. eius orationes vt plenas prudentiæ Cicero laudat. eius ex filia nepos fuit C. Sicinius, qui Quæstorius mortuus est, & aliquem locum in patronorum numero tenuit. Sunt, qui putent Q. Pompeium Q. F. Rufum, qui Consul I I cum L. Cornelio Sulla fuit anno DCLXV, illius Consularis, & Censorij filium fuisse. Id nobis incertum est: certum vero eius filium Q. Rufum duxisse Corneliam L. Sullæ alterius Consulis filiam, ex qua Q. Rufum, & Pompeiam C. Cæsaris C. F. vxorem suscepit. Sed gener Sullæ eodem anno à C. Mario, & ipse Rufus Consul ab exercitu C.N. Pompei Strabonis, quem invito Senatu obtinebat, in sacrificio occisus est. Pompeiam Cæsar dimisit, cum comperisset P. Clodium Pulchrum domi suæ muliebri veste deprehensum, dum sacra Bonæ deæ in eius domo fierent. Testis in Clodium productus dixit se nihil scire, & diuortium fecisse, quod vxorem Cæsaris suspicionibus non minus, quam criminibus carere oporteret. De C.N. Strabone patre C.N. Magni nunc dicendum est. Hunc Verrius Flaccus Sex. F. C.N. N. appellat. Eius III frater Sextus & vt iuris peritissimus, & vt optimus philosophus laudatur Stoicæ disciplinæ & Geometriæ scientiæ deditus. Prænomen patris simile ostendit maiorem fuisse Strabone fratre. honoribus videtur prætulisse earum rerum, quas diximus, scientiam. Strabo bello Marfico Prætor à Picentibus victus, mox Consul eosdem aliosque viciit VI. Kal. Ian. anno DCLXIV. de Asculaneis Picentibus triumphum egit. eius collega fuit L. Portius Cato, qui in prælio occisus est. Multæ transpadanæ Colonix ab eodem deductæ sunt, quibus ius Latij dedit, vt qui in eis magistratus gererent, ius ciuitatis Romanæ adipiscerentur. Biennio post Consulatum bello ciuili Octauiano, dum vtramque partem fouet, vtrisque inuisus fulmine ictus interiit. Ex Lucilia vxore Senatoria familia orta, fratre C. Lucilij poëtæ, cuius Satyræ veteribus placuerunt, nata Cneium Pompeium, & Pompeiam vxorem suscepit. C. Memmius Quæstorius vir C. Memmij C. Memmii Tribunum

plebis procreavit, qui ex Fausta Sullæ Dictatoris filia tertium, C. Mem-
 1 v mium suscepit, cuius in oratione pro Scauro ab Asconio fit mentio. Cn.
 Pompeius annos natus tres & viginti Sullanæ partes secutus, exercitu
 priuato consilio ex agro Piceno propter paternas clientelas ei addicto
 coactò, ad Sullam redeuntem in Italiam venit, à quo magno honore sus-
 ceptus est. Ei enim soli ex equo descendere, caput aperire, & assurgere so-
 litus, cum omnes Marianos ex Italia profligasset, vt reliquias persequere-
 tur, in Siciliam aduersus Cn. Carbonem Consulem, in Africam aduersus
 Cn. Domitium Ahenobarbum, in Galliam Togatam aduersus M. Bru-
 tum Bruti Capionis patrem, & postea in Hispaniam contra Q. Sertoriũ,
 & M. Perpernam misit. Hos omnes vicit, & interfici curauit. Triumphum
 bis eques Romanus egit, nullo prius honore publico suscepto à populo,
 ex Africa de Hiarba Mauretaniæ Rege an. DC LXX II. & decennio post ex
 Hispania pridie Kal. Ian. Consul designatus in proximum annum cum
 M. Licinio Crasso. eodem tempore Tribuniciam potestatem à L. Sulla
 Dictatore deminutam restituit, hoc est vt concilium habere, & plebem
 rogare Tribunus plebis posset: Sulla enim intercedendi tantum pote-
 statem reliquerat. Post Consulatum in Asiam profectus Mithradatem, &
 Tigranem Reges domuit, multasque barbaras nationes subegit. de qui-
 bus omnibus & de piratis biduo triumphauit tertio & pridie Kal. Octo-
 bres decennio post alterum triumphum, hoc est anno DCXCII. pridie &
 die natalis sui. Sexto dein anno iterum Consul cum eodem M. Crasso col-
 lega fuit. Tertium Consulatum sine collega occiso P. Clodio à T. Annio
 Milone, nouo more à Senatu accepit, v. ka. Martias an. DC CI. sed Ka. Sex-
 tilibus Q. Metellum Scipionem focerum collegam habuit Huius filia vx-
 or eius quinta fuit nomine Cornelia, quæ prius P. Crasso M. Crassi col-
 legæ eius filia nupserat. Duxit adulescens Antistiam P. Antistij viri præ-
 torij filiam, & Calpurniæ L. Bestiæ filiæ. Hanc duxit vt focero gratifica-
 retur, qui de magna re pecuniaria eius iudex erat. peculatus enim, siue de
 residuis accusatus fuisse dicitur propter patris rapinas eo mortuo, & de-
 fensus à Q. Hortentio. Absoluto eo plerique adulescentes Thalassium ac
 clamauerunt, vt in nuptiis tunc solebat. Antistiam dimittere coactus est,
 vt Sullæ priuignam ex altero viro grauidam duceret Æmiliam. M. Scauri
 principis Senatus filiam, & Metellæ vxoris Sullæ Dictatoris. parentes An-
 tistiaæ tragœdiæ argumentum fuerunt. namque patrem L. Licinius Da-
 masippus occidi iussit, Calpurnia audita viri cæde, & diuortio filia se ip-
 sam interemit. neque Æmilia diu læta his nuptiis fuit, sed ex abortu pe-
 riit. Mucia Tertia Scauolæ, cuius prænomen ignoramus, filia suc-
 cessit, ex qua Magnus liberos procreavit, sed eam vt parum pudicam
 etiam dimisit; quam duxit M. Scaurus vir prætorius Æmiliæ alte-
 rius vxoris frater. Quarta vxor Iulia fuit C. Cæsaris tunc Con-
 sulis filia ex Cornelia Cinnæ quater Consulis filia, quam Seuilio Cæ-
 pionic illocatam abstulit pater. Hæc dum vixit, vinculum coniun-
 ctionis inter Cæsarem, & Pompeium fuit, quo sublato morte Iuliæ
 ex abortu, & mox filia formidabilis Cæsar Pompeio effectus est. Is
 quoque dum timet damnationem, se non solum tutari, sed etiam ar-
 mis arreptis imperare ciuibus conatus est. Multa tunc Pompeium
 fefellerunt, neque enim. credidit ausurum Cæsarem cum exercitu in
 taliam

Italiam venire, & maiori exercitu putauit se oppressurum eius conatus. Cum ea mira Cæsaris celeritate fuissent occupata, ex Italia cum magistratibus profusus magnam ex prouinciis manum coëgit. Victus tandem est anno DCCIV. in acie Pharfalica, & in Ægyptum fugiens, vt Ptolemei auxilium bellum repararet, à Satellitibus Regis occisus die proximo post eius natalem annos natus vnde sexaginta in oculis vxoris Corneliæ, & alterius filij. Caput, & anulus in quo sculptus leo gladium tenens, vt Plutarchus ait, siue tria trophea, vt Dion prodit, Cæsari dati sunt. is collacrymans percussores occidi iussit Filios reliquit Cn. & Sex. & Pompeiam L. Cornelij Felicis filij Fauusti vxorem. Cnæus vt arbitror, Appij pulchri Consularis & Cenforij viri filiam duxit, Sextus Scriboniam L. Libonis filiam, cuius Libonis soror Augusti vxor fuit, & ex ea Iulia nata est. Ambo fratres in Hispania aduersus Cæsarem acriter pugnarunt, victique sunt non sine magno Cæsaris periculo, qui cum aliis de gloria, cum his de salute ad Mundam contendit. Cnæus captus, occisusque est, Sextus, quem Magnum, & Pium appellatum fuisse, & Neptuni filium constat, superstes Cæsaris fuit. cum Octauiano varie pugnavit, pacemque cum eodem, & M. Antonio Triumuiris fecit. Præfectus Classis, & oræ I maritimæ ex S.C. & Imperator iterum dictus diu Siciliam tenuit. Tandem à M. Antonio in Ægypto occisus est consul designatus in annum DCCXX. Dubitat Paterculus duæ ne, an tres fuerint Pompeiorum familiæ: neque enim Pompeius Magnus, & Rufus ex eadem familia fuerunt, & præter hos fuerunt alij Bithynici cognomento. Nam Cicero in Bruto ita scripsit. Q. Pompeius A. F. qui Bithynicus dictus est, biennio quam nos fortasse maior, summo studio dicendi, multa que doctrina, incredibili labore, atque industria. De eo vt mortuo loquitur, occisus autem fuerat cum Cn. Pompeio Magno. Eius filius A. Bythinicus à Sex. Pompeio Cn. F. postea occisus est. Quod vero Plinius scribit, mortuum fuisse repentino A. Pompeium in Capitolio Iouem salutantem; sunt, qui ad patrem Q. Bithynici referant, quod incertum est. Consulares sub Augusto tres inuenio sine cognomine. Sextum Pompeium Sex. F. qui cum L. Cornificio L. F. Consul fuit anno DCCXIX. Cn. Pompeium suffectum ex Kal. Octob. post quadriennium, & Sex. Pompeium Sex. F. qui cum Sex. Appuleio Sex. F. Consul fuit anno DCC-LXVI. quo anno Augustus mortuus est. Post Augustum ante Hadrianum quinque, quorum vnus bis consul fuit. ex his duo Siluani cognomine, vnus Conlega bis consul, vnus Longinus Gallus, vnus Paullinus fuerunt. Siluanus prior consul suffectus cum M. Cluuius Rufo anno DCCXC VII. sub Ti. Claudio Imp. Posterior Vopiscus Siluanus cum Ti. Verginio Rufo c o s. suffectus ex Kalend. April. anno DCCCXXI. sub Vitellio. Medio tempore C. Pompeius Longinus Gallus cum Q. Verannio Cos. fuit anno DCCCII. sub Claudio, quo anno Olympias CCVII. Solino teste actis publicis notata. Octauo deinde anno Consul suffectus Pompeius Paullinus cum Ducennio Gemino ex Kalend. Iuliis sub Nerone. Conlega bis consul fuit, ordinarius sub Domitiano anno DCCCXLV. cum Cornelio Prisco, suffectus quadriennio post sub Nerua. Hunc etiam Siluanum appellatum inuenio. Incerti temporis Consul fuit Cn. Pompeus Ferox Licinianus cum C.

Pomponio Rufo vt ex titulo cuiusdam monumenti Idibus Octobris dedicati constat Antiquior memoria est Cn. Pomp. Mag. nobilissimi adulescentis, cui Ti. Claudius Imp. Antoniam filiam collocavit, & postea Fausto Sullæ, priori genero interempto. Item Scribonij Libonis Drusi, cuius proauus Pompeius, amita Scribonia Augusti vxor, confobrini Cæsares, quem Tiberius Cæsar, vt se interimeret, coëgit Idibus Sept. an. DCCCLXIX. Hunc existimo filia Sexti Pompei Magni natum fuisse.

DECIO RVM FAMILIA.

AMPLISSIMA fuit & clarissima Romæ Deciorum familia, cum propter res domi militiæque præclare fortiterque gestas, tum verò propter singularem erga patriam pietatem & amorem. Nam P. Decius parens huius familiæ, qui (vt Cicero & Valerius testantur) primus è Deciiis Consul fuit, Codri Atheniensium regis exemplo, deuouit se, & voluntariam mortem pro patria oppetiit: cuius mors ita gloriosa fuit, vt eandem cõcupisceret filius, & amplissimis perfunctus honoribus, & quartum tum Consul. Nepos verò haud ipse maiorum suorum virtute indignus, & quidem certè laudem quæ in hac familia floruit, cupidissimè est persecutus, dissimili tamen ratione: neque enim se deuouit (vt quidam existimant) sed Consul, in prælio contra Pyrrhum fortiter pugnâs cecidit. Præclara fanè huius familiæ & immortalis ad laudem & gloriam posteris fuisset memoria, nisi eam, quæ nihil habet perpetuum, nihil firmum, fortuna, è medio quasi cursu reuocasset, vt quam secundissimo vento in altum prouexisset, eandem antè obrueret, quàm portum conspiceret. Neque enim quemquam è Deciiis post hos, aut honores adeptum, aut magistratus gessisse, aut virtute aliqua vel mediocri floruisse accepimus. Plebeiam verò hanc esse familiam omnibus, opinor, perspicuum est: & Liuius lib. ix. & x. satis dilucidè ostendit: atque etiam probant isti Iuuenalis versiculi, quos adscribere libuit:

Plebeia Deciorum anima, plebeia fuerunt

Nomina: pro totis legionibus attamen, & pro

Omnibus auxilijs, atque omni plebe Latina

Sufficiunt dijs infernis, terraque parenti. Extat inscriptio vetus P. Decij eius qui quartum Cos. fuit, in lib. Epigram. vrbs antiquæ: quam, quia eius de Samnitibus triumphum indicat, de quo non satis inter omnes constat, subiiciendam existimaui.

P. DECIVS P. DECII F. PRIMO COS. DE
SAMNITIBVS TRIVMPHANS, SPOLIA
EX HIS CERERICONSECRAVIT, ITERV
M ET TERTIO CONSVL.

HORATIA GENS.

NOBILIS est apud veteres historicos trigeminorum pugna, clarissimæque Horatorum de Curiatiis victoria, quæ libertatem ac imperium Romano populo, Albanis perpetuam seruitutem peperit. Qui enim antè rerum

rerum præclarè gestarum magnitudine inuicti existimabantur, ij virtute & industria Horatorù victi, debilitati depressisque sunt. Ab his Horatiis (ne in re notissima diutius hæream) Horatiam gentem ortam Dionysius lib. quinto tradit: neque sanè dubium est quin maiorum gentium Patricij Horatij sint, vt qui cum Romulo primùm in urbem migrarunt. Diuiditur hæc gens in Puluillos, Barbatos, Coclites. Illorum quidem nominum ratio reddi certè nulla potest: Coclitem veteres appellabant, qui altero oculo careret: vnde Cyclopas pro coclitas antiquos dixisse, auctor est lib. octauo Æneid. Seruius, quomodo etiam Varro lib. de ling. Lat. V. scribit. Hinc illud Plauti est in Curculione, de Coclitem prosapia te esse arbitror: nam hi sunt vnoculi.

HORTENTIA GENS.

SEBASTIANVS Corradus, scriptorum veterum & antiquitatis bene peritus, quem nos, vt eius in litterarum studia merita poscunt, honoris causa nominamus, Hortensios plebeios fuisse existimat, tum quòd Q. Hortensius Dictator legem de plebiscitis tulerit, tum etiam quòd cõpiures Hortensios Tribunatump. gessisse in veterum monumentis reperiat. Ego vt Hortensios inter Patricios referrem, hac potissimum causa adductus sum. Video enim Q. Hortensium oratorem, cum in Quinctiana oratione, tũ verò in Verrinis actionibus nobilem à Cicerone appellari: quod qua ratione verum sit, nisi Patricium fuisse dicamus, cõiectura assequi certè nullo modo possum. Neminem etiam Hortensiorum, præter Lucium, (quem lib. XLII. Liuius prætorem fuisse scribit) ante hunc curulem gessisse magistratum reperio. Quum igitur conditione nobilis non sit, origine nobilem esse necesse est: cuiusmodi Patricios fuisse iam antè dilucidè perspicueque, opinor, demonstrauius. Nec verò aut quia Dictator Hortensius legem de plebiscitis tulit, aut quia Tribunipl. Hortensij fuerunt, plebei existimandi sunt. Ille enim beneuolentiam & voluntates plebis hac sua lege captabat, quod Poplicolas, Horatios, quod complures alios factitasse animaduertimus. Hi verò quòd diuersæ essent gentis, Tribunipl. creati sunt, vt etiam in Cornelii, Claudiis, Sèpronii. Vterer plurimis exemplis, nisi rem perspicuam arbitrarer & apertam. Ipsum quidè certè Hortensium magistratum plebeium adeptum, nulli, quod sciam, veterum tradiderunt. Hoc sanè miror, Ortalum Hortensij oratoris nepotem apud Tacitum in secundo ita loqui, En stirps & progenies tot Consulium, tot Dictatorum, quum vnus ex Hortensii fuerit Dictator, vnicus etiam Consul. Hoc nimirum est quod in Bruto Cicero queritur, Laudationibus historiam factam esse mendosiorum. Multa enim scripta sunt in eis quæ facta non sunt, falsi triumphi, plures Consulatus, genera etiam falsa, & à plebe transitiones, quum homines humiliores in alienum eiusdem nominis infunderentur genus, quod ex stemmate liquido constabit.

MARIA GENS.

CAIVS Marius müniceps Arpinas, humili atque obscuro loco natus, nulla maiorum commendatione, amplissimos honores est consequutus. Contigit illi quod haud scio an nemini, vt duabus in Ædili-

tate acceptis repulsis, septies tamen Consul summo populi studio crearetur. vir quem neque propter dignitatem laudare satis quisquam cōmodè, neque propter crudelitatem abudè vituperare potest. Nemo vnquam tanto metu & periculo rempublicam liberavit, nemo maiori calamitate eandem affecit. Qui enim gladios Cimbrorum & Teutonum in rempublicam districtos à iugulis ciuium reiecerat: qui faces iam accensas ad vrbes excidium, extinxerat: qui urbem & Italiam ex ore atque faucibus hostium eripuerat, ipse ille libertatis Romanæ vindex, primus in Rempublicam gladium distrinxit, primus sceleratas faces patriæ intulit, vastitate denique Italiam: cædibus, incendio, ruina, urbem repleuit. Iustas ergo & debitas pœnas Reipublice persoluit. Armis Sullanis vrbe eiectus, in Minturnensium paludibus latuit: terra marique iactatus, in oris Africæ desertissimis iacuit. Filius non ita multis post annis in cuniculis Prænestæ trucidatus, memoria simul & nominis & generis interiit, Extat epigramma vetus in libro vrbes antiquæ, quod res eius gestas indicat, eiusmodi,

C. MARIVS PR. TR. PL. Q. AVGV. TR. MIL. EX. SORTEM BELLVM CVM IVGVRTHA REGE NVMID. VEL. PROCOS. GESSIT, EVM CEPIT, ET TRIVMPHALIS IN IOVIS AEDEM SECVNDO CONSVLTV ANTE CVRRVM SVVM DVCI IVSSIT. III. CONSVL ABSENS CREATVS EST. IIII. TEVTONORVM EXERCITVM DELEVIT. V. CONSVL CIMBROS FVGAVIT EX IEIS ET TEVTONIS ITERVM TRIVMPHAVIT. REMVBL. TVRBATAM SEDITIONIBVS ET TR. PL. ET PRAETOR. QVI ARMATI CAPITOLIVM OCCVPAVERANT, VI. COS. VINDICAVIT. POST LXX. ANNVN PATRIA PER ARMA CIVILIA PVLSVS, ARMIS RESTITVTVS VII. COS. FACTVS EST. DE MANVBIIS CIMBRICIS ET TEVTONICIS AEDEM HONORI, ET VIRTVTI VICTOR VESTE TRIVMPHALI CALCEIS PVNICEIS.

C. MARIVS C. F. *N. Bello Numantino Scipione imperatore in Hispania meruit, hostem ex prouocatione occidit. Plutarchus. Cicero pro Cornelio Balbo. TR. PL. Cotta, Metello COS. Legem de suffragiis tulit. Plutarchus. Cicero libro de Legibus III. In Ædilitate bis repulsam tulit. Cicero pro Plancio. Ex prætura Hispaniam fortitus, prouinciam Iberorum latrocinii liberavit. Legatus cum Metello Imperatore ad Numidicum bellum profectus, à quo quum Romam missus esset, criminatus est, bellum illum producere, se, si Consulem fecissent, breui tempore aut viuum aut mortuum Iugurtham in pop. R. potestatem redacturum. Itaque COS. factus est cum L. Cassio. ANN. DCXLVI. Cassiodorus. Cicero lib. de Officiis tertio. In Africam cum exercitu profectus, Iugurtham & Bochū Maurorum regem multis præliis vicit: Iugurtham viuum à Bocho, Sullæ opera, accepit, deque eo triumphauit. Salustius in Iugurth. Epitome LXVI. Florus libro III. Eutropius libro IV. Orosius libro V. cap. XIV. COS.

c o s. iterum abfens creatus cum C. Flauio. ANN. DCXLIX. Cassiodorus. A-
 fconius in Corneliã. c o s. III. cum L. Aurelio. ANN. DCL. Cassiodorus.
 Epitome LXVII. Plinius libro II. capite LIX. c o s. IV. cum Q. Catulo.
 ANN. DCLI. Bellum Cimbricũ gessit, summa vi oppugnata à Teutonis &
 Ambronibus castra defendit: duobus deinde præliis circa Aquas Sextias
 eos deleuit, in quibus castra traduntur hostium ducenta millia, capta nona-
 ginta. Epitome LXIIX. Eutropius libro V. Florus libro III. cap. III. c o s.
 V. cum M. Aquillio. ANN. DCLII. Cassiodorus. Cimbroſ qui per Noricum
 profligato Q. Catulo procos. irruerant in Italiam, collatis signis fundi-
 tus deleuit: castra traduntur hostium centum quadraginta millia, capta fe-
 xaginta. Marius totius ciuitatis consensu exceptus, pro duobus triumphis
 qui offerebantur, vno contentus fuit. Epitome LXXIX. Velleius libro II.
 c o s. VI. cum L. Valerio. ANN. DCLIII. Cassiodorus. His c o s s. Saturnius
 Trib. pl. qui seditionem concitauit, & Glaucia Prætor à Rabirio occifi
 sunt. Epitome LXXIX. Cicero pro Rabirio perduellionis reo. L. Sulla, Q.
 Pompeio c o s s. ciuitate à Sulla pulsus, in Minturnensium paludibus la-
 tuit, à Minturnensibus captus & dimissus, in Africam delatus est. Accerfi-
 tus à Cinna c o s. urbem cepit, eam cædibus & rapinis vastauit. Epitome
 LXXVII. & XXX. Appianus libro primo Velleius libro II. Florus lib.
 III. cap. XXI. c o s. VI. cum L. Cornelio ANN. DCLXVII. Idibus Martiis in
 magistratu mortuus est. Appianus. Plutarchus in vita & Sulla. Cicero lib.
 de Nat. deo. III.

P O R C I A G E N S.

E A F V I T reipublicæ Romanæ ratio & consuetudo, vt peregrinas
 nationes societatis fœdere, Italicas verò gentes ciuitatis iure sibi coniun-
 geret. Nunquam enim à Romanis (vt Cicero pro Balbo scribit) intermis-
 sa est largitio & communicatio ciuitatis, quæ res, & ad conciliandos ani-
 mos hominum & ad augendam potentiam, maximo in imperio adiumẽ-
 to esse solet. Quorum igitur spectata in rempublicam & cognita fides ef-
 fet, iis ciuitatem populus Rom largiebatur, non tamen eadem ratione o-
 mnibus. Nam aliis cum suffragio, aliis verò sine suffragio, ciuitatis bene-
 ficium tribuebat. illi municipes, hi cærites dicebantur. Municipes suo iure
 & suis legibus viuebant: muneris tantum cum populo Romano honora-
 rij participes erant: à quo munere capeſſendo municipes appellati videntur.
 Cærites verò, ciues quidem illi erant, & onera ciuium sustinebant,
 nullo tamen honore fungebantur, nec suffragij ius habebant. Dicti autem
 Cærites sunt à Cære oppido, quod primum, pro sacris bello Gallico re-
 ceptis custoditisque, ciuitatem sine suffragio accepit. Hinc tabulæ Cæri-
 tes rectè non versa vice, vt Gellius lib. XVI. cap. XII. de eadem re con-
 trariè scribit, appellatæ, in quas Censores referri iuebant, quos notæ cau-
 sa suffragiis priuabant. Hanc differentiam vsque ad bellum Marficum du-
 rasse, quo vniuersa ferè Italia ciuitate donata est, licet promiscuè ab au-
 ctoribus etiam ij qui suffragij ius non haberent, municipes nominaren-
 tur, testis est libro secundo Velleius Paterculus. Itaque verè municipes
 & ciues Romani erant, & suffragia ferebant, atque magistratus petebant.
 Quare Curij, Coruncani, Porcij, Pompeij, Marij, Tullij, & reliqui ex mu-

nicipiis oriundi amplissimos Romæ honores consecuti sunt. Hæc autem qua de agimus Porcia gens, Tusculana est, auctore Plutarcho in Censorino, & Tacito libro vndecimo: quomodo etiam Cicero libro de Legibus secundo scribit, Ego me hercule, inquit, & illi, & omnibus municipibus duas esse censeo patrias: vnam naturæ, alteram ciuitatis. vt ille Cato, quum esset Tusculi natus, in populi Romani ciuitatem susceptus est: itaque quum ortu Tusculanus esset, ciuitate Romanus, habuit alteram loci patriam, alteram iuris. Est autem hic M. Porcius Cato princeps huius gentis, qui Priscus primò, deinde quia multarum rerum vsum haberet, Cato, teste Plutarcho, appellatus est. quod cognomè posterì retinuerunt. Idem quoque à censura feuerè administrata, Censorius dictus est: & in summa senectute, quia multa eius in Senatu, multa in foro, vel prouisa prudèter, vel acta constanter, vel responsa acutè ferebantur, Sapientis cognomen adeptus est. testis Cicero de Officiis tertio, & in Lælio. Cuius præclarum in Hispania monumentum tali quam subiiciam inscriptione extare, refert Augustinus Nerrucius.

PALLADIS VICTRICIS SACRVM.

HIC HOSTIVM RELIQUIAS PROFLIGAVIT CATO, VBI SACELLVM MIRO ARTIFICIO CONDITVM, ET AEREAM PALLADIS EFFIGIEM RELIQUIT.

PAREANT ERGO ET NOSCANT OMNES, SENATVS ET POPVLI ROMANI IMPERIVM DEORVM NVMINÈ ET MILITVM FORTITVDINE ET TVERI ET REGI.

CVRII, FABRICII, CORVNCANII.

QVONIAM eorum qui ex municipiis honores essent & magistratus Romæ adepti, proximè meminimus, haud alienum visum est à proposito nostro, si Curios hic, Fabricios & Corūcanios subiiceremus. Nam & municipes hi sunt, & æquales illorum temporum, ita verè plurimis maximisque virtutibus atque omni laude cumulati: vt quauis neque familiam, neque stirpem constituent, sine tamen iusta reprehensione præteriri posse non videantur. Curios municipales fuisse, Cicero pro Murena & Sulla demonstrat, municipij mentionem facit nullam. item de Fabriciis. Corūcanios in vndecimo apud Tacitum Claudius Imp. Camerino Italiæ municipio oriundos testatur. Cicero verò pro Plancio, Tusculanos fuisse satis dilucidè ostendit.

M. CVRIVS M. F. M. N. DENTATVS. TR. PL. ANN. CDLIV. Cicero in Bruto. COS. cum P. Cornelio. ANN. CDLXIII. Cassiodorus. Eutropius libro II. Cicerone in Catone. Plutarchus in Censorino. Valerius libro IV. capite III. Plinius libro XV. capite V. Bellum Samniticum gessit: omnem eum tractum, quæ Nar ambit, fontèsque Velini Adriatico tenus mari, igne ferroque vastavit.

staiut. Qua victoria tantum agrorum, tantum hominum redactum in potestatem, ut in vtro plus esset ne ipse quidem posset existimare qui vicerat. De Samnitibus, Sabinis, Lucanis triumphauit. Florus libro III. cap. xv. Eutropius secundo. Orosius libr. III. cap. XIX. CENS. cum L. Papirio. ANN. CDLXIV. COS. II. cum L. Cornelio. ANN. CDLXXIIX. Epitome XI V. Valerius lib. VI. cap. III. Cicero pro Muræna, & in Catone. Contra Pyrrhum missus, cum eo pugnavit, exercitum eius occidit, ipsum Tarento fugauit, castra cepit, de rege Pyrrho & Samnitibus II. triumphauit. Plutarchus in Pyrrho. Eutropius libro I. capite XIX. COS. III. cum Ser. Cornelio. ANN. CDLXXIX. Cassiodorus.

C. FABRICIVS C. F. C. N. LVSCINVS. COS. cum Q. Aimilio. ANN. CDLXXI. Cassiodorus. Cicero in Lælio. De Etruscis & Gallis triumphauit. COS. II. cum Q. Aimilio. ANN. CDLXXV. Bellum cum Pyrrho gessit. Ad quem quum Pyrrhi medicus nocte venisset, promittens veneno Pyrrhum occidurum, vincum eum Pyrrho reduci iussit. Cum Brutiis & Lucanis prosperè pugnavit, de iis, Tarentinis & Samnitibus II. triumphauit. Epitome XII I. Eutropius libro II. Florus libro I. capite XIX. Cicero in Bruto, in Catone, Officiorum tertio. Gellius libr. III. capite IX. Plutarchus in Pyrrho. Virgilius Æneid. libro VI. Meminit. Valerius libro IV. cap. III. & IV. Vbi mendose Luscius pro Luscinus scriptum est. Idem libro VI. capite V. CENS. cum Q. Aimilio. ANN. CDLXXIIX. Gellius libro XV II. Valerius libro II. capite IV.

TI. CORVNCANIVS. TI. F. TI. N. PRIMVS PONTIFEX. MAX. è plebe creatus. Epitome XII X. Cicero pro domo, De natura deorum primo, De Legibus secundo. COS. cum P. Valerio. ANN. CDLXXIII. Cassiodorus. De Vulsiniensibus triumphauit. CENS. cum C. Claudio. ANN. CDXXXV. DICT. COMIT. HABEND. C. ANN. DVII. Meminit Cicero in Bruto, de Oratore tertio. Pomponius De origine iuris. Meminit præterea C. & L. Coruncaniorum, qui legati ad Teucam Illyriorum reginam missi sunt. Polybius lib. I I. & minorem natu à regina occisum refert: quos tamen Plinius libro XX X IV. cap. VI. P. Iunium & Ti. Coruncanium nominat, atque ambos à regina interfectos, statuas illis in foro tripedaneas statutas scribit: quem secutus videtur Florus lib. I I. cap. V. Prætor hos nullum apud veteres Coruncanium reperire licet.

SERGIA GENS.

SERGIA GENS à Sergesto comite Æneæ. Virgil. quinto, Sergestusque, domus tenet à quo Sergia nomen. Floruit annis plus minus LXXI.

EX HAC gente L. Sergius Catilina fuit, Salustio & Asconio auctoribus. Homo, ut Cicero pro Cælio scribit, ex contrariis diuersisque inter se pugnantibus naturæ studiis cupiditatibusque conflatus, in quo per multa maximarum, non expressa signa, sed adumbrata virtutum erant, quæ multis maximisque obscurata & deformata vitiis elucescere nullo

modo poterant. Accusatus bis & absolutus est. Ter Consulatum petiit, bis repulsam tulit. In Senatum semel atque iterum coniuravit. qua de re verbum non eram facturus, nisi à plerisque ita perturbari hæc & confundi animaduerterem, vt diiudicari difficillimè possent. Bis accusatum Cicero in Pisonem ostendit. Semel repetundarum à P. Clodio, cum Proprætor Africam prouinciam, superbè, auarè, crudeliter administrasset, socios spoliasset & diripiisset. absolutus est præuaricante Clodio: testis Asconius, quod idem Salustius in Catil. tradit. Iterum inter sicarios à L. Lucullo, Cæsare Figulo Coss. quod Sulla dominante complures peremisset. Asconius Q. Cæcilium nominat, M. Voluminium, L. Tantalium, M. Marium Gratidianum, cuius caput abscissum per urbem sua manu tulerat. Idem Q. Fr. de petitione Consulatus scribit, & Dio lib. xxxvii. Orosius tamen cap. tertio libri sexti, quem Seb. Corradus præstantissimo vir ingenio sequitur, tertiam accusationem Catilinæ de incestu profert, quod cum Fabia Vestali virgine commississe arguebatur. Quod falsum esse Plutarchus & Asconius apertè indicant. Neque enim Catilina eius criminis est accusatus, sed Fabia, virgo Vestalis, causam incesti dixerat, cum ei Catilina obiiceretur. Consulatum ter petiit Catilina. Primò Tullo, Lepido Coss. ratio tamen eius habita non est, quod cum repetundarum reus esset, intra legitimos dies profiteri nequiverit, auctore Salustio. Secundò, cum Curione, Figulo Cæsare Coss. Tertio, Cicerone, Antonio Coss. ac tum quoque Muræna & Silano Coss. deff. repulsam tulit. Coniuravit in Rempub. cum Cn. Pifone primo, Tullo, Lepido Coss. Suetonius in Cæsare. Salustius. Cicero pro Sulla. Dio lib. xxxvi. Deinde Cicerone, Antonio Coss. quæ quidem coniuratio, virtute & mirifica Ciceronis vigilantia oppressa est & extincta. Ipse Catilina à M. Petreio Antonij Cos. Legato in agro Pistoriensi cum exercitu deletus est. Epitome cii. & sequenti. Apianus primo. Plutarch. in Cicerone. Dio lib. xxxvii. Salustius in Catilinario. Virgilius lib. iix.

SERVILIA GENS.

TULLVM Hostilium diruta & euerfa Alba, cum multas alias gentes, tum etiam Seruiliam Romam transfulisse, & in Senatum ac Patriciorum ordinem legisse, Lilius libro primo, & in secundo Antiquitatum Dionysius, scribunt. Floruit hæc gens Romæ, vt quæ maximè. Familias habuit quatuor præcipuas. Nam & Prisci Seruiliij numerantur ab auctoribus, qui Axillas & Ahalas complectuntur: & Capiones, & Vatiæ quoque, & Gemini. Legitur inscriptio in antiquitatibus Veronensibus perantiqua, vt mihi quidem videtur, quæ haud scio an huc referri debeat. Est autem hæc:

C. SERVILIO CAEPIONI CONCEN. ET
TRIUMPHALI. PATRIAE LIBER. DE-
CVR. VERONEN. OB. IVD. RESTI-
TYTA. M. S.

SILVIA

SILVIA GENS.

SILVIAE gentis tres omnino familias in veterum annalium monumentis reperio. Quarum prima Æneæ est, qui Anchise patre natus, post mortem Latini soceri, Latinorum regnum obtinuit. Hic duos reliquit filios superstites, Ascanium Creusa matre, Ilio adhuc incolumi natum, & Silvium Latini regis ex Lauinia filia nepotem. Æneæ in regno successit Ascanius maior natu filius. Ascanio Silvius Fr. excluso Iulo Ascanij F. quem Iulij gentis suæ auctorem, & familiæ principem nuncupant. Siluio autem Æneas Silvius successit: Æneæ, Latinus Silvius, Lauiniæ & Melampodis filius, Siluij primi frater vterinus. Hæc prima Latinorum regum familia est. Altera Albæ Siluij traditur ab antiquis. ex Alba Atis ortus est, Ati Capi, Capi Capetus, Capeto Tiberinus, Tiberino Agrippa, cui Romulus filius, Romulo Auentinus in regni hæreditatem successit. Hinc tertia familia initium sumpsit, vbi ad Procam Siluium Latinorum regnum translatum est, à quo rerum Romanarum auctores historiam suam penè omnes exordiuntur. Proca filios habuit Numitorem & Amulium. Amulius regnum vi occupauit, quo occiso Numitor in regnum est restitutus, auus maternus Romuli & Remi. Hæc ferè tradunt Dyonis. Halicarnassæus, Lilius, Virgilius, & reliqui quasi minorum gentium historici, Velleius Paterculius, Messala Coruinus, Cassiodorus, Orosius, Zonaras. Gentem hanc, Siluiam appellauimus, non tam ex consuetudine aliarum gentium Romanarum, quàm quòd antiquitati aliquid hac in re concedendum arbitraremur. Licet enim incertum Romuli & Remi paternum genus sit, maternum tamen ad Latinorum reges antiqui retulerunt, quos libenter sequuti sumus.

TARQUINIA GENS.

DAMARATVS Corinthius, homo locuples in primis & honestus, armis ciuilibus in exilium pulsus, Tarquinius Corintho fugit, ibique suarum fortunarum sedem constituit. Causam exilij hanc Lilius adfert libro primo. Cicero verò Tusculana disputatione quinta, & in tertio Antiquitat. Dionysius, Corintho Damaratum, quòd Cypselum tyrannum ferre non posset, profugisse scribunt: quorum sententiæ Plinius cap. tertio libri xxxv. subscribere videtur. Duxit autem vxorem Tarquiniis nobilem & summo loco natam, ex qua duos suscepit filios, quorum alterum Aruntem, Lucumonem alterum Etrusco more nominauit. Et Aruns quidem viuo patre mortuus est, quem Damaratus pater paulò post, cum atate & corporis morbo, tum animi doloribus ex morte filij confectus, secutus est. Lucumo verò ex asse hæres à patre, præterito postumo institutus, vbi locum inter suos honestum tenere non posset, Romam cum vniuersa familia & vxore Tanaquili est profectus, commutatoque nomine pro Lucumone L. Tarquinius dici voluit: ab Anco deinde rege in Patriciorum ac Senatorum ordinem ascitus, mox rex Romanorum creatus est. Hæc sunt breuiter quæ de gentis Tarquiniæ origine veteres tradidere. Magna autem opinionum varietas est & dissensio eorum qui

genealogiam Tarquiniorum scripserūt. Fabius enim Pictor Tarquinium Colatinū Egerij F. appellat. Dionys. nepotē esse contēdit. Sic Livijs Tarquinium Superbum Prisci F. Damarati nepotem fuisse scribit. Dionysius eundem Damarati nepotem esse probat. Libenter autem assentior Halicarnasseo, auctori rerum Romanarum, iudicio doctissimorum hominum, cum primis bono & religioso. Vt cunque autem se res habeat, apparet certe Pomponij IC. erratum, qui in L. ij. D. de origine iuris, sic scribit, Qui fuit illis temporibus quibus Tarquinius Superbus Damarati filius: cum nepos sit, si Livijs, si Dionysio credimus, pronepos. Neq; enim quod Zafius Iurifconsultorum illius ætatis facile princeps, cui suffragari videtur Alciatus, scribit, filij appellatione nepotem contineri, locum hoc in genere vllum habet. Nam vt illud omittam, quod sæpe ne in Iure quidem ciuili hoc verum est, quis non videt historiæ scripturam ab isto subtilitatis genere plane alienam esse, in qua solida & expressa rei effigies desideratur, nec fictis & adumbratis rebus loci quicquam esse potest?

T V L L I A G E N S.

T V L L I J, qui Cicerones dicuntur, municipales Arpinates sunt, orti à Tullo Attio Volscorum rege. Auctorem huius rei habeo (vt omittam Plutarchum & Eutropium) Silium Italicum, qui libro octauo Punicorum sic scribit,

Tullius erat as raptabat in agmina turmas,

Regia progenies, & Tullo sanguis ab alto. Ipse quoque Cicero stirpem suam antiquissimam libro de Legibus secundo prædicat. Sunt tamen qui à tullis, id est aquæ ductibus, Tullios deducere malunt. à quibus vt dissentiam, cum illorum quos dixi facit auctoritas, tum verò quod in cognominibus, vocabulorum eiusmodi deriuationes locum quidem habere aliquem posse videantur, in nominibus certè gentium non item. Atque haud scio an Tullum, quod Volcatiorum cognomen est, quàm Tullium, quod gentis est nomen, à tullis rectius deducamus, accommodatius sanè ad horum nominum rationem. Vnica verò huius Tulliarum gentis familia magistratibus & honoribus floruit, ea quæ Ciceronum cognomen tulit, à ciceribus ferendis, vt ait Varro. Illud enim quod de verruca, quam cicerem Latini vocant, Plutarchus narrat, eò mihi minus verisimile fit, quod patrem & auum suum Cicero eodem planè vsos esse cognomine de Legibus tertio, & secundo de Oratore satis dilucidè ostendat. Ac ex his quidem primus M. Cicero orator honores est adeptus. Nam de auo sic libro de Legibus tertio loquitur, Et auus noster singulari virtute in hoc municipio, quoad vixit, restitit M. Gratidio, cuius in matrimonio soxorem auiam nostram habebat, ferenti legem tabellariam. Excitabat enim fluctus in simplo (vt dicitur) Gratidius, quos post filius eius Marius in Ægea excitauit mari ac nostro quidem. Quæ quum res esset ad se delata, Scaurus cōsul, Vtinam, inquit, M. Cicero, isto animo atque virtute in summa Republica nobiscum versari, quàm in municipali maluisses. Hæc ille.

V A L E S I A G E N S

SE Q V V N T V R nunc Latinarum gentium familiæ, quo nomine & Sabinas,

& Sabinas, & omnes eas quæ ex Italicis municipiis in urbem migrarunt, comprehendimus. Quæ verò ex his maiorum, quæ minorum gētium Patriciæ familiæ sint, in tanta antiquitatis ignoratione constituere nullo modo possumus. Sunt illæ quidem maiorum gentium, quas Romulus, quas cæteri reges vsque ad Tarquinius Priscum, siquidem Liviū sequamur, inter patricos cœoptarunt: reliquarum eadem opinor ratio est, incerta & obscura. Prima autem & præcipua Latinarum gentium Valeria est, cum propter generis antiquitatem, tum etiam propter summam nobilitatem, eximiaque virtutes, quibus hæc gens faciliè ceteris antecelluit. Dionysius lib. IV. & V. auctor est, gentem Valeriam ex Sabinis oriūdā, cum Tatio rege, quicum Romulus imperij societatem communicarat, in urbem migrasse. Plutarchus Valesium gētis principem appellat, quem etiam auctorem pacis inter Sabinos & Romanos fuisse scribit. Hinc Valesia hæc gens primū post Valeria dicta est, ut etiam Fusia, Papisia, Aufelia, Vetusia: neque enim ante Appij Cæci ætatem, qui primus literam R, protulisse dicitur, Valerij, Furij, Papij, Aurelij, Veturij dicti sunt. quæ de re Liviū lib. III. Cicero Epist. IX, ad Papium Pætum. Varro de ling. Lat. VI. Macrobius cap. I. libri tertij Saturnalium, & Festus primo: Pomponius quoque I C. de origine iuris. Meminit etiam cuiusdam Valesij lib. I. Valerius Maximus, qui Diti patri & Proserpinæ ara sub terra reperta, sacra primus furnis hostiis fecit: cuius exemplum secutus Valerius Poplicola, apud eandem aram publicè nuncupatis votis, cæsisque atris bobus Diti maribus, fœminis Proserpinæ, lectisternioque ac ludis trinoctio factis, aram terra obruit. Atque hæc quidem Valeriæ gentis sacra fuisse gentilicia opinor. Vniuersa verò hæc gens in quatuor familias distributa est. In prima, Poplicolas, Maximos, Potitos, Coruinos, Massalas, collocamus: ea ratione, quia eiusdem sunt stirpis. His autem, ut Cicero de legibus secundo, & Plutarchus in Poplicola scribunt, virtutis causa, ut in vrbe sepelirentur, à Senatu tributum erat & permissum, quod posterius eorum iure tenuerunt. In secūda, Flaccos: in tertia, Falcones: in quarta, Læuinos constituimus.

ANTONII AVGVSTINI

EP. ILERDENSIS DE IIS

qui Proconsulibus. & Proprætoribus. &
Proquæstoribus dicebantur.

NOTA res est magistratuum nomina fuisse Consulum, Prætorum, & Quæstorum: quorum aliqui intra Urbem, aliqui extra magistratus gerebant: cùmque tempus magistratum annum esset, post annum definebat nomen id magistratus habere: quoad inuenta est hæc appellatio, ut qui fungerentur munere magistratum, post illud annum tempus Proconsulibus, vel Proprætoribus prouincias obtinere, aut exercitum, aut imperium, aut potestatem dicerentur. Initium huius rei cepit cum Q. P. P. P. Philo post consulatum prouinciam obtinuit, prorogata ei potestate siue imperio: itaque is primus Proconsule siue Proconsul appellatus est, anno V. C. CDXXVII. eodem exemplo postea, quotiens post annum aut Consules aut Prætores prouincias obtinebant, Proconsulibus aut Proprætoribus eas obtinere dicebantur. Post hæc paulatim factum est, ut ij, qui ex vrbe discederent in prouincias, cum magistratus tempus iam exactum esset, Proconsulibus Consulares viri, & Proprætoribus Prætorij mitti dicerentur: item illud, ut quædam prouinciæ Consulares, quædam Prætorij dicerentur: in quas Consulatu aut Prætura functi, aut etiam qui tum fungerentur mittebantur. Sic Cicero in Ciliciam profectus est, sic Cæsar in Gallias, sic alij plerique. Extraordinaria quoque imperia his nominibus ornabantur: ut cum L. Marcio in Hispania ab exercitu potestas data est post occisos P. & Cn. Scipiones nouo exemplo, quod à Senatu est reprehensum, ut L. Marcius Proprætoris res gerere diceretur, sine vlla Senatus aut populi Romani auctoritate: sic etiam aduersus M. Antonium cum exercitum Veteranorum coëgisset C. Cæsar Octavianus priuato consilio, ei rei Senatus auctoritatem concessit, & auctore M. Cicerone, adulescens, qui nullum tunc gerere magistratum poterat, Proprætoris ex auctoritate Senatus exercitum obtinuit. Exstat ea de re Ciceronis oratio, quæ inscribitur Philippica V. Eadem ratione extra ordinem P. Scipio in Hispaniam missus est: item Cn. Pompeius, cum ex sententia L. Philippi diceretur non Proconsule, sed Proconsulibus fuisse missus. in eandem sententiam afferri potest quod Cicero libro II. de Diuinatione scribit, perisse auspicia magistratum, cum omnia fere bella gererentur non à magistratibus ipsis, sed à Proconsulibus & à Proprætoribus. De Pro Quæstoribus nunc dicendum est. Quæstores aut Urbani, aut Prouinciales fuerunt: Prouinciales appello, quibus necesse erat sequi magistratus, quibus prouinciæ committebantur: & ut sæpe Cicero scribit, more maiorum Quæstor Prætori vel Proconsuli filij loco habebatur. Quæstoribus pecunia, quæ magistratibus, aut legatis, aut exercitui erat attributa, committebatur. Si in prouincia Quæstor ultra annum fuisset, Proquæstore id officium obtinere dicebatur: sed & si mortuo Quæstore, aut de prouincia decedente id officium alteri committeretur, puta legato Proconsulis aut Prætoris

Prætoris Prætoris, is legatus Proquæstore erat. Legatorum munus totum provinciale fuit: & ex mandata iurisdictione pendeat, non ex iure magistratus: neque enim Legati, ut cæteri magistratus intra Urbem in comitiis, aut in Senatu eligebantur: sed erant comites eorum qui provincias administrabant, sæpe Prætorij viri, & nonnunquam Consulares. His legatis mandabatur iurisdictione, cum in provinciam venerant Proconsules, aut Prætores Prætoribus. Ad hanc rem probandam afferri potest, quod Cicero III. in Verrem ait de Verri Quæstura & legatione: & ut mortuo Malleolo, Proquæstore fuerit: & quod in epistulis de C. Calio Caldo Quæstore, quem in provincia reliquit cum Imperio. Ex his apparet, quid sit, quod in plerisque denariis, & titulis monumentorum adscriptum est, legatum Pro Quæstore, siue Quæstorem Pro Prætoris eam pecuniam signasse, aut eam rem gessisse: sic enim interpretor. cum enim dicitur, Quæstorem Pro Prætoris illum esse, significat eum qui Quæsturam obtineret, Pro Prætoris magistratu fungi, & Prætoriam provinciam regere. at si adscriptum est aliquem legatum pro Prætoris esse, significat, eum qui venerit in provinciam Prætoris legatus, decedente Prætoris, eius munere fungi. Quod si dicatur, legatum pro Quæstore esse: significatur enim legatum quæsturam exercere pro aliquo Quæstore, qui aut absens esset, aut mortuus. Est autem frequens hoc in denariis, quia pecunia signabatur sæpe in provinciis, ut exercitui stipendia soluerentur. Et cum bellis civilibus multa extra ordinem, & nouo exemplo fierent: cumque hodie exstet pecunia signata, aut à percussoribus Cæsaris, aut ab iis qui sequebantur partes Sexti Pompeij, aut à cæteris Cæsarianis aut à Pompeianis: minus mirum est, pecuniam referre eorum nomina, qui non veros magistratus, sed extraordinarios obtinerent. Cæsaris verò percussoribus datas fuisse provincias extra ordinem, constat ex Cornelij Nepotis verbis in Attici vita. Ex his facillè intelligimus quid sit, quod in nummis M. Antonij adscriptum sit, M. SILANVS AVG. Q. PRO COS. id est, M. Silanus, Argur, Quæstor Proconsule. & in denariis Metelli Scipionis, P. CRASSVS IVNI. LEG. PROP. id est, P. Crassus Iunior legatus Pro Prætoris. & in nummis Pompeij, MAGN. PRO COS. CN. PISO PRO Q. hoc est, Magnus Proconsule CN. Piso Pro Quæstore. & in denariis Augusti: P. CARISIVS LEG. PRO. PR. MARIVS C. F. PRO. III. VIR. Est etiam in denariis Cæsaris Dictatoris, Q. DESIG. hoc est, Quæstor Designatus. Q. VOCONIVS VITVLVS, vel T. SEMPRONIVS GRACCVS: item Q. P. quod interpretor Quæstor Publicus: in nummis Antonij, M. BARBAT. Q. P. & M. NERVA PRO Q. P. id est, PRO QVÆSTORE PVBLICO. Quæstores argentum in provinciis signasse constat ex epist. Ciceronis ad Plancum libr. XIII. Fam.

FAMILIAE ROMANAE
NOBILIORES,
 E FVLVII VRSINI COMMENTARIIS.

T Y P O G R A P H V S L E C T O R I .

Fulvius Ursinus, Lector, eo libro quo Veterum Romanorum numismata declarauit, plerasque gentes ac familias Romanas recensuit, nobiliores quidem certè, & quarum in illorum historijs aliisque monumentis crebrior facta mētio reperitur. Id opus omnibus antiquitatis studiosis sanè quàm perutile, sed inuentu (utpote Romæ tantum cusum) difficile, cum non possemus integrum edere: visum est istum saltem Catalogum & recensum familiarū Romanarum ex illo excerptum tibi, beneuole lector, communicare adscriptis: diligenter quot quot fere erant ab Ursino veteres inscriptiones prolata: Vale.

A.

A B V R I A E gentis, ut opinor plebeia, vnus (quod sciam) Liuius facit mentionem lib. X L I . & X L I I . nullo tamen adiecto cognomine, siue *Geminus*, illud sit siue *Gemellus*, aut aliud, quod tribus literis *Gem.* in nummis expressum est.

A C C O L E I A E gentis, ut arbitror, plebeia nulla extat mētio nisi in duabus antiquis inscriptionibus: vna in qua *Ordo corporat.* descriptus est, *Qui, pecuniam ad ampliand. templum. contuler.* I M P. *Cæsare. T. Aelio. Hadriano. Antonino. Aug. pio. P. P. I I I. M. Aelio. Aurelio. Cæsare.* C O S. in quo quidè ordine nominatur. P. *Acculeius* quidam *Eubemer.* qui P. *Accoleij* huius qui in denario quodam notatus est pronepotis libertus fuisse credi potest. Altera in qua nomina eorum incisa sunt, qui ad ponendam statuam *Vespasiano Imp. pecuniam contulerunt.* L. *Annio Baso. C. Cæcina Pato* C O S. inter eos, enim munerantur L. *Acculeius* quidam *Abascantus.* *Acculeius* autem in veteribus monumentis pro *Accoleus* eadem ratione scriptum est, qua *Agricola, Poplicula, pro Agricola, Poplicola.*

A C I L I A M gentem plebeiam fuisse satis constat ex veterum scriptorum auctoritate; apud quos corruptè multis locis *Atilia* pro *Acilia* scriptum reperitur. Opinor autem *Acilios* à Græco verbo ἀκείωμα, quemadmodum *Æmilij* ἀπὸ τῆς ἀμιλλίας, ut *Plutarchus* inquit, gentis nomen traxisse.

Æ L I A M gentem siue *Ailiam* eandem esse cum *Allia* ex Capitolinis monumentis apertè satis intelligimus. Fuit autem plebeia, sed antiqua maximisque gestis magistratibus nobilis.

Æ M I L I A E gentis patriæ *Scauri* tantum *Paulli, Lepidi, & Buccæ,* in nummis quos ipsi vidimus reperiuntur: eū *Mamercini* quoque *Barbulæ & Papi* in veteribus & scriptorum & lapidum monumentis inueniantur.

A F R A N I A E gentis frequens est mentio apud scriptores: ex eis autem patritiane an plebeia fuerit, colligi non potest. Plebeiam tamen fuisse suspi-

se suspicari possumus ex eo quod Q. Cæcilius Metellus Celer qui consulatum anno DCXCIII. gessit, patritius cum fuerit, eius collegam L. Afranium plebeium fuisse necesse sit.

ALLIENÆ gentis nomē ab *Allia* deductum esse, ut à *Nasidia*, *Clunia*, *Satria*, *Nasidienam*, *Cluuienam*, *Satrienam* credendū est. Inter plebeias vero numeratam fuisse vel ex eo constat, quod *Allienus* is qui legem de terminis tulit plebeius fuit. Mentio Allienæ gentis extat in veteri inscriptione, cuius exemplum subiecimus.

Allienę. T.F.
 Berenicę
 C.Vettius.Polus
 Vxori
 Sanctissim.&
 C.Vettius. Polus
 Matri
 Piiſſimę Patr
 Col.Fabr.& Cent.
 L. D. D. D.

ANNIAR gentis plebeia ita multi ex antiquis scriptoribus meminerunt, ut eorum indicandis locis superfedendum mihi sit.

ANTESTIAM gentem, eandem esse cum *Antistia* ex veteribus inscriptionibus manifeste intelligere possumus: quarum vnus exemplum extat Romæ huiusmodi.

L. Antestius. Cn. F. Hor
 Sarculo. Salius. Albanus
 Antistia. L. L. Plutia
 Fufia. P. F. Tertia. Soror
 L. Antestius. L. L. Quinctio
 L. Antistius. L. L. Rufus. L. Antistius
 O. L. Thamyus
 L. Antistius. L. O. L. Anthus. L. Antif-
 tius. L. L. Eros. Cappadoxs.

Ceterū *Antistia* gentis plebeia, *Rheginorum* & *Veterum* familiae fuere de quibus frequens est mentio. cum apud Latinos, tum apud Græcos rerum Romanarum scriptores. Antistiorum Veterum & consularium & sacerdotum meminit Velleius Paterculus: cum quo vetus inscriptio conuenit, quam Præneste vidimus:

L. Antistius
C.F. Æmilia. Vetus
Augur
Fortunę. Primig
Ex. voto. suscepto.

ANTIAE gentis mentionem facit Cicero, Liius & alij.

ANTONIAE gentis duæ familiæ fuerūt, patricia vna *Merendarum*: altera plebeia, quæ cognomine caruit, ex qua ortus est M. Antonius triumuir, & eius fratres L. & C. Antonij.

APRONIAE gentis, vt arbitror, plebeia mentio est apud Valerium Max. lib. VII. cap. VIII. & Pædianum in Miloniana, in qua meminit L. Apronij, qui Sex. Clodium accusauit, quod eo auctore corpus Clodij in curiam illatum fuerat: item Cn. Apronij Cn. F. qui M. Saufeium M. F. accusauit, quem defendit Cicero. Fuit & *Apronius Galus* sub Augusto triumuir A. A. A. F. F. cuius nummus extat.

AQVILIA gens familias habuit & patricias & plebeias, sed cognominibus non semper vsas, vt ex veteribus monumentis intelligi potest.

ARRIAM gentem plebeiam fuisse suspicari possumus ex iis quæ de Q. Arrio scripta sunt à Cicerone in Bruto. Sunt autem hæc. Quod idem faciebat Q. Arrius, qui fuit M. Crassi quasi secundarius: is omnibus exemplo debet esse, quantum in hac vrbe polleat multorum obedire tempori, multorumque vel honori vel periculo seruire: his enim rebus, in fimo loco natus, & honores, & pecuniam & gratiam consecutus, etiam in patronorum, siue doctrina siue ingenio, aliquem numerum peruenerat. M. autem *Arrius Secundus* (cuius extat nūmus) incertum mihi fuerit ne is, cuius Præturæ meminit Pædianus in argumento Diuinationis (quem tamen Quintum prænominatū fuisse ex Ciceronis lib. IV. in Verré colligo) an is, qui Suria præfectus fuit, in quæ extat nobile hoc Catulli epigramma:

Commoda dicebat, si quando commoda vellet

Dicere, & hinsidias, Arrius, insidias.

Credo sic mater, sic liber auunculus eius,

Sic maternus auus dixerat, at quæ auia.

Et tum mirificè sperabat se esse locutum,

Cum quantum poterat dixerat hinsidias.

Hoc misso in Suriam requierant omnibus aures,

Audibant eadem hæc leniter, & leuiter.

Nec sibi postilla metuebant talia verba,

Cum subito affertur nuntius horribilis.

Ionios fluctus postquam illuc Arrius isset,

Iam non Ionios esse sed Hionios.

Ad hunc fortasse, vel eius filium spectat vetus hæc inscriptio.

M. Arrius. M. F. M. Sextius. M. F.
Duouiri. De. S. Viam faciund. &
Reficiund. cęrau.

Imperatorum quoque temporibus Arriam Secundorum familiam floruisse, ex alia inscriptione intelligimus, quæ extat huiusmodi,

L. Arrio
 Primo
 L. Arrius
 Secundus
 Proc. Aug.
 Frat. Piissim.

ASINIAE gentis, ut puto, plebeie scriptores multi meminerunt. Pollio huius gentis cognomen.

ATILIAM gentem patricias habuisse familias & plebeias inter veteres scriptores fatis constat. *Seranorum* autem familia fuit plebeia, à serendo id cognominis sortita, ut scribit Plinius lib. XVIII. cap. III. his verbis, *serentem inuenerunt, dati honores, Seranum vnde cognomen.* eodem respiciens Virgilius dixit in lib. Æneid. VI.

- & te sulco Serane serentem.

In argenteis tamen denariis & in antiqua inscriptione, cuius exemplum infra descripsimus, item in Obsequentis libro de prodigiis, *Saranus* scriptum pro Seranus reperitur: quod fortasse ea familia Serani cognominis aliam haberet originem, non autem eam, quæ à serendo ducta fuisset. M. Atilij Serani triumviri colonie deducendæ anno DLXVIII. mentio est apud historicos: itemque C. Atilij, qui Consul cum Q. Seruilio Cæpione fuit anno DCXLVII. quibus Consulibus natus est Cicero.

Sex. Atilius. M. F
 Saranus. procos
 Ex. senati. consulto
 inter
 Atestinos
 &
 Veicetinos
 Fines terminosque
 posuit.

EX AVRELIA gente plebeia, fuerunt *Cotta* & *Scauri*.

AXSIAE gentis, ut arbitror, plebeia facit mentionem M. Varro lib. III. de re rustica, cap. II. Cicero quoque lib. I. ad Attic. ep. VII. in qua nominat Axium quendam, qui erat, ut opinor, fcenerator. *Axius Naso* quidam nominatur in denariis. *Axius* autem pro *Axius*, ut *Maxumus* pro *Maximus*, *Alexandrea* pro *Alexandrea*, antiqua fuit scribendi ratio, cuius veteres grammatici meminerunt. AXSIAE gentis vnicus qui extat denarius videtur signatus à L. Axio Nasone, quem Tribunum plebis fuisse intelligimus ex fragmento lapidis Tiburtini, quod est apud me ita in-

scriptum.

..... Sprenas
 Sius.Naso.Tr.Pl
 Cilius.Cornutus
 Tius. Catulus
 ... Nius.Stolo
 ... Tores.locorum.publicorum.
 Dicandorum ex.S.C.ex.Priuato
 In.publicum.restituerunt.

Ex Tribunatu autem L.huius Axsiy Nasonis satis intelligimus, Ax-
 siam gentem fuisse plebeiam.

B.

BÆBIAE gentis plebeie, frequens est mētio, cū apud antiquos rerum
 Romanarum scriptores, tum in veteribus lapidum monumentis,
 quæ extant huiusmodi.

L.Bēbio. L.F
 Gal.Auito
 Præ.fabr.trib
 Mil.leg.x.gem.proc
 Imp.Cęsar. Vespasiani
 Aug.prouincię.Lusitanię
 Adlect.inter.pretorios

⊕

L.Bēbius.L.F
 Gal. Iuncinus
 præf.Fabr.pæf
 Coh.III.Rętorum
 Trib.milit.leg.XXII.
 Deiotarianę
 Præf.alę.Astyrum
 præf. vehiculorum
 Iuridicus Ægypti

Reperitur inter huius gentis cognomina etiam *Tampilus*. Ac cum in Ca-
 pitolinis tabulis & vulgatis omnibus libris Tamphili cognomen cum a-
 spirationis nota scriptum reperitur, in argenteo denario, sine aliqua a-
 spiratione, vt in aliis, *Graccus*, *Pilippus*, & *Triumpus* notatum est.

CAECILIAE

C.

CAECILIAE gētis plebeia, sed multis gestis nobilis, sola *Metellorum* familia in antiquis denariis reperitur. Imprimis autem nobiles quatuor illi *Macedonici* filij, *Marcus, Caius, Quintus & Lucius Marcus* consul fuit cū *M. Emilio Scauro* an. *DCXVIII.* triūphauitq; Proconsule ex *Sardinia*, anno *DCXL.* *Caius, Caprarius* cognominatus est, Consulque fuit cū *Cn. Papirio Carbone*, anno *DCXL.* de quo extat fragmentum veteris inscriptionis

C. Cęcilius. Q. F. . . .

Metellus. Imp. . . .

Quintus Baliarici nomen ex triumpho quem egit, consecutus est, & consul cum *T. Quintio Flaminio* fuit anno *DCXXX.* ac triennio post censor cū *Q. Seruilio Cępione* lustrum fecit *LXI.* *Lucius* quū *Diadematus* antea ob frontem vitta vel diademate obligatum diceretur, *Delmaticus* postea ex triumpho cognominatus est quē egit *Procos.* de *Delmaticis* anno *DCXXXVII.* celebratur & *Q. Metellus Creticus.* de quo extat inscriptio.

Cęcilię

Q. Cretici. F.

Metellę Crassi

CAECINA gētis nomē est, vt *Perperna* eius in duabus inscriptionibus mentio extat: vna, in qua *Neronis* temporibus *C. Cęcina Largus* nominatur: altera in qua *Vespasiano* imperate *C. Cęcina Petus* consul cum *L. Anno Basso* descriptus est.

CAESIAE gentis, incertum, patriciae'ue an plebeia, frequens extat mentio in veteribus cum lapidum tum scriptorum monumentis.

CALIDIAM gentem, ex scriptoribus qui eius meminerunt, patritiam fuisse intelligimus.

CALPURNIAE gentis plebeia, *Pisonum* tantum familia, & *Bibulorum*, atque *Pisonum Frugi* in antiquis denariis reperitur. Ad *M. Pisonem* *M. F.* prætorem pertinet quæ *Romæ* extat in *Capitolio* inscriptio huiusmodi.

M. Calpurnius. M. F. Piso. Frugi. PR. Ex. S. C

Faciendum. curauit. eidemque. probauit

Imp. Cęsar. Diui. Neruę. F. Nerua.

Traianus. Augustus. Germanicus

Dacius. pontif. maximus. Trib. pot. XII.

Imp. VI. cos. V. P. P. operibus. ampliatis. restituit.

Cæterum gentem *Calpurniam* à *Calpo Numę Pompilij* regis filio dixisse originem scribit *Plutarchus* in *Numa*: idēque *Horatius* in *Arte poetica* *Pisones* *Pompilium* sanguinem dixit, & *Quidius* ad *Pisonem*

-nam quid memorare necesse est

Vt domus à *Calpo* nomen *Calpurnia* ducat?

Extat & huiusmodi inscriptio *Romæ*.

Cn. Calpurnius

Cn. F. Pifo

Quæstor. pro. pr. ex S. C
prouinciam Hispaniam
Citeriorem. optinuit.

Hic est Cn. Pifo Cn. F. qui cum Catilina & P. Autronio coniurauit anno DCLXXXVIII. & in Hispania Quæstor Propr. occisus est.

CANINIA, siue (vt est in antiquis lapidibus) Kaninia, quatuor habuit familias, quarum in antiquis monumentis extat memoria: *Rebilos* quorum meminit Linius lib. XLII. *Regulos*, qui reperiuntur apud Cæsarem in lib. V II. de bello Gallico. *Gallos* qui habentur in antiquis denariis. *Labeones*, qui in *Arniensi* tribu censebantur, vt ex hac inscriptione intelligimus, cuius exemplum subiecimus.

C. Caninius. C. F.

Arn. Labeo. Pater

Omnes. hei. mei. sunt. Filius. illum. manu
Ille. illam. merito. misit. & vestem. dedit
Quoad. vixsi. vixfere. omnes. vna. inter. meos
Eundem. mi. amorem. præstat. puerilem. senexs
Monumentum. indicio. st. saxo. septum. ac. marmore
Circum. stipatum. mœrum. multeis. millibus.

CARISIA gens à nullo veterum scriptorum, quod ego sciam, nominatur, præterquam à Dione, qui lib. LIII. & LI V. facit mentionem T. *Carisij*, fratris, vt opinor, P. *Carisij*, quorum vtriusque nomina extant in antiquis denariis.

CASSIA gens in duas fuit diuisa familias, patriciam vnã, *Bicellinorum*: alteram plebeiam, *Longorum & Longinorum*.

CESTIA gens fuit plebeia, vt ex antiqua inscriptione colligitur, cuius exemplum extat huiusmodi.

C. Cestius L. F. Epulo. Pr. Tr. Pl.

VII. vir. Epulorum

Opus. absolutum. ex. testamento. diebus. CCCXXX
Arbitratu

Ponti. P. F. Cla. Melę. heredis. & Pothi. L.

Cicero in oratione pro L. Flacco, & in lib. Philipp. I II. (licet corruptè in vulgatis codicibus *Cæserius* legatur pro *Cestius*) & Appianus lib. I V. belli ciuil. faciunt Cestij cuiusdam mentionem. C. autem *Cestius* qui in veteri inscriptione notatus est, potest is esse, cuius Tacitus meminit lib. V. Quia verò L. F. in ea describitur, credi potest filius fuisse L. Cestij, à quo extat cufus denarius.

CIPIAE gentis nullus (quod sciam) veterum scriptorum facit mentionem: ego verò opinor eandem esse cum Cispia, quæ sine S. litera, i anti-quo scribendi more in antiquis quoque lapidibus aliquando reperitur.

M. Cispus
 M. L. Eurypon
 M. Cispus. M. M. L.
 Romanus. v. A. XV. Pie
 Cispia. M. M. Busca
 M. Cispus. Felicio.

C. Cispus. A. F. Scapt
 Seuerus. Florentia
 Miles. coh. III. Pr. vix.
 Ann. XLIII. Militauit.
 Ann. XVII.

Cipia. P. F. Secunda
 Fieri iussit
 Locus. in. Fr. P. XX.
 in agr. P. XXV

CLAVDIA gens familias habuit duas, patritiã vnam minorum gētium, ex qua fuerunt *Pulchri*: alteram plebeiam, quæ clarior fuit *Marcellorum*.

CLOVIA gens siue *Cluvia* & *Cluia* (vtrouque enim modo in antiquis monumentis scripta reperitur, quemadmodum *Volteius* pro *Vult eius* & *Volcanus* pro *Vulcanus*, & *Fluius* pro *Fluuius*) incertum patritia ne an plebeia fuerit: quamuis frequens eius extet mentio, cum apud scriptores, tum in veteribus inscriptionibus, quarum exempla sunt hæc:

L. Cluius. L. L. Æschinus. fecit. sibi. &
 Vxori. & liberis. & libertis.
 ☉ Cluia. L. L. Fauſta. vix. anos. XX XV
 ☉ L. Cluius. L. F. Lupercus. vix. anos. II
 VI. Cluius. L. F. Maximus
 VI. Cluius. L. L. Muſeus

or

Minerue

Sacr

C.Cluius.C.F.Ouf

Paternus

V.S

Item

C.Cluius.M.F.

IIII. Vir

Iuri.dic. II.vir.Nole

IIII.Vir.Quinquennial

de.suo.faciund.ceravit

idemque.restituit

Ioui.O.M.Sacr.

CLOVLIAM gētem siue *Clæliam* (eadem enim est) patritiam fuisse intelligere possumus ex eo quod scribit Liuius de Canuleio tribuno plebis, qui cum legem promulgasset, vt consul alter ex plebe crearetur, in quo patriciorum dignitas minuebatur, patres, ne se inuitis lex perferretur, in eam sententiam iuisse, cuius auctor fuisse C. Claudius dicitur, vt pro consulibus crearentur tres Tribuni militum ex patriciis, totidemque ex plebe, iique consulari potestate ornati remp. regerent. quibus rebus decretis, in magno plebeiorum & patriciorum petentium studio, tres ex patriciis tantum creatos esse, A. Sempronium Atratinum, T. Clælium Siculum L. Atilium Longum, anno **CCCLX**. Scribit autem Dionysius libro **III**. Clæliam familiam Alba oriundam, ea diruta à Tullo rege in Senatum allectam fuisse, eique vt magistratus gerere posset, ab eodem rege concessum esse. *Siculi* cognomen vnde traxerit ignoratur. verisimile tamen est, ob aliquod huius familiæ contra Siculos insigne factum: siue quod primum è Sicilia oriunda Albam postea commigrarit, id nomen Clælios fortizos esse.

COCCEIA gens non satis constat patritiæ fuerit an plebeia. ex ea certè Nerua Imp. qui Domitiano successit, ortus est. Fuit inter alios & M. Nerua consul suffectus cum C. Vibio Rufino anno **DCCCLXXIII**. de quo mentio extat in antiqua inscriptione ad radices Capitolij.

C.Vibius.C.F. Rufinus.M. Cocceius.

M.F.Nerua.Cos.ex.S.C.

COELIAE gentis plebeia frequens est mentio apud scriptores. Ex ea autem fuit *Caldorum* familia, cuius reperiuntur argentei denarij.

CONSIDIAE gentis plebeia meminit Liuius lib. II. Dionysius lib. IX. Cæsar lib. II. de bel. ciuili. Cicero lib. XII. ep. XXVI. ad Cornificium. & Valerius Max. li. IIII. cap. VIII. ex ea fuerūt C. *Cosidius Patrus*, & C. *Considius Nonianus*.

COPONIA gens Tibure orta & in ciuitatem Romanã adscita, plebeïne an patricia fuerit incertum.

CORDIAE gentis, (nisi pro *Cadius Rufus* apud Tacitum lib. XII. vt aliquibus placet scribatur *Cordius Rufus*) præter vnũ Ciceronem haud scio an alius veterum scriptorum faciat mentionem: is enim lib. IV. in Verrem, *L. Cordium* nominat honestum hominem, qui testimonium in Verrem dixit.

CORNELIA gens in patritias diuisa fuit familias, & plebeias, patriciã, *Blasiones, Lentuli, Scipiones, Cinna, Sifenna & Sulla* in argenteis denariis, quos ipsi vidimus reperiuntur. In multis autem denariis quos ego vidi, *Sula* vnico L. scriptum est, ea scribendi ratione, quam antiquissimam fuisse tradit *Quintilianus* his verbis in lib. I. *Seminocales non geminare vñtatisissimi moris diu fuit.* Itaque *Luculus* pro *Lucullus*, & *Cina* pro *Cinna* in veteribus monumentis notatum reperitur. Sic & *Sifena* pro *Sifenna*.

CORNIFICIAE gentis plebeïę scriptores multi meminerunt: ex ea fuit *Q. Cornificius, Augur, imp.* Ciceronis in consulatu competitor, & in Auguratu collega, vt ex epistolis XVI. XVII. XX. XXI. libri ad eum scriptis, intelligimus.

COSCONIA gens, incertum est patriciã ne an plebeia fuerit: eius quidem mentio exta in antiqua inscriptione, in qua *M. Cosconius Epicurus* nominatur.

M. Cosconi. Epicuri. Filij. Piiffimi

Qui. vix. an. XIX. M. IIII. D. XXII.

Cętonicus. & Pia. parentes. fecerunt.

COSSUTIA gente, ex equestri familia, orta fuit *Cossutia*, qua *Cæsar* dimissa, *Corneliã* *Cinnę* quartum *Consulis* filiam duxit vxorem, vt scribit *Suetonius* in *Cęfare* cap. I. Extant nummi *C. Cossutij* cuiusdam. & *L. Cossutij Sabulæ C.F.* Pręterea *M. Cossutij* cuiusdam mentio est apud *Ciceronem* lib. III. in *Verrem*: & *Q. Cossutij* in veteri quodam lapide in *Sabinis*, cuius ipsi exemplum huiusmodi descripsimus.

Dis. Manibus

Æmilię. SP. F

Vix. ann. XV

Menses. VI. D. II

Q. Cossutius. Q. F

CREPEREIAE gentis facit mętionem *Cicero* lib. I. in *Verrem*, ex qua natum scribit *M. Crepereium* equestri familia. *Crepereij* cuiusdam *Galli* sub *Nerone* meminit *Tacitus* lib. XIII.

CREPVSIAE gentis nulla est mentio apud eos scriptores quos ego quidem legerim. extat autem in nummis. vnde suspicari licet gentę plebeiam fuisse, ex qua *L. Crepusus* *Ædilis* plebis fuerit.

CUPIENNA gente ortus fuit *C. Cupiennius*, ad quem extat *Ciceronis* epistola XX. lib. XVI. ad *Atticum*: cuius fortasse filius fuit. *C. Cupiennius Libo Cumanus*, *Augusti* familiaritate clarus, corporis sui diligentissi-

mus. Vide Porphyriorem ad Horatij Satyram 11. lib. 1.

CVRIATIAM gentem plebeiam, Alba oriundam, à Tullo rege in ciuitatem Romanam adscitam fuisse, scribit Dionysius lib. 111. Eius gentis familia fuit Trigeminiorum, cuius meminit idem scriptor in eodem libr. ex qua ortus est *C. Curiatius* cuius extant nummi. Liuius lib. 1. & in epit. lib. LV. & Valerius Max. lib. 111. cap. v 11. *C. Curiatij* cuiusdam, qui Tribunus plebis fuit, faciunt mentionem. In vetere quoque lapide, qui extat Nolę *C. quidam Curiatius Diui Augusti flamen* notatus est.

C. Curiatio. L. F

Flaminij. Diui. Augusti

Primipil. Trib. milit

Præfct. Castror

Præf. Fabr

Arbitratu. Hyacinthi. lib

CVRTIA gens, patriciæ an plebeia fuerit, ex veteribus scriptoribus non satis constat. *M. Curtij*, à quo Lacus Curtius in foro Romano dictus est, meminit Dionysius Halicarnassens lib. 11. Liuius lib. VII. Valerius Max. lib. v. cap. VI. & Orosius lib. 111. cap. v. *P. Curtij Salassi* facit mentionem Cicero in epistola XVIII. ad Leptam lib. VI.

D.

DIDIA gens (siue *Deidia* vt in quibusdam monumentis legitur) incertum patriciæ an plebeia fuerit: plebeiam tamen fuisse suspicari possumus ex eo, quod qui Didiam legem Sumptuariam tulit, Tribunus pleb. fortasse fuit: eius meminit Macrobius lib. 111. Sat. Liuius libr. CXXVII. facit mentionē *Didij Saxæ M. Antonij* legati in Suria, qui à Labieno Pompeianarum partium victus est.

DOMITIA gens plebeia, in duas fuit diuisa familias, quarum altera *Caluinorum*, altera *Ahenobarborum* cognomine vsa fuit. ex hac fuit *Cn. Domitius Ahenobarbus* is, qui cum *L. Licinio Crasso* censor fuit anno DCLXI. quique consul fuerat anno DCLVII. cum *C. Cassio Longino*: cuius Consulatus memoria extat Interannę in vetere inscriptione.

Genio. municipi. anno. post

Interamnam. conditam

DCCIII. ad. Cn. Domitium

Ahenobarbum. cos

DVRMIAE gentis itemque *M. Durmij* qui sub Augusto triumuir monetę cudendę denarios eos signauit, qui hodie extant, mentio nulla apud scriptores, quos ego viderim, reperitur.

E.

EGNATIAE gentis plebeie, & *C. Egnatij Maxfumi*, cuius extant denarii, facit mentionem Cicero lib. 111. ad Atticum, ep. XXXIV. In libro autem XII. ad Memmium ep. XLIII. XLV. & LXXIII. meminit *L. Egnatij*

gnatij Rufi: cuius fortasse filius fuit M. Egnatius is quem in Augustum conspirasse Velleius, Suetonius, & Dio commemorant. Egnatię gentis mentio est in antiqua hac inscriptione.

Honoris

Imp. Cæsaris. Diui. F
 Augusti. Pont. maxim
 Patr. patrię & municip
 Magistri. augustales
 C. Egnatius. M. L. Glyco
 C. Egnatius. C. L. Musicus
 C. Iulius. Cæsar. Liso-chrysus
 Q. Florinius. Q. L. princeps
 Viam. Augustam. ab. Via
 Annia. extra. portam. ad
 Cereris. silice. sternendam
 Curarunt. pecunia. sua
 Pro Ludis

EGNATULEIÆ gentis, vnus, quod sciam, Cicero facit mentionem lib. III. Philipp. in quo nominat *L. Egnatuleium* quendam filium fortasse C. *Egnatuleij* qui victoriatum nummum percussit, quales hodieque cernere est. Extat Cordubę quę fuit Lucani & Senecę, patria in Hispania, fragmentum quoddam inscriptionis antiquę, in qua fit mentio C. *Egnatuleiæ* C. F. quę fortasse Egnatulei huius filia fuit. in inscriptione quoque basis statuę Vespasiano Imp. dedicate, nominatur C. quidam *Egnatuleius Laurus*.

EPPIA gens in tribu Cornelia censebatur & Fabia, vt ex antiquis inscriptionibus intelligere possumus, quarum exempla subiecimus.

Q. Eppius. Q. F. Cor. Ruf
 Clodia. C. L. Silenio
 Eppia. L. F. Paulla. vote
 Nniana. mater
 Eppia. M. F. Polla

P. Eppius. P. F. Fab. Rufus
 Mil. Cohor. I I. Præt
 T. F. I. Arbitr. &c.

F.

FABIAE gentis patriciæ *Labcones* tantum, *Maximi*, & *Pictores* in denariis, quos nobis videre licuit, reperiuntur.

FABRINIAE gentis mentio est in nummo quodam æreo, nisi sit erratum ab eo qui nummum eum cufit.

FANNIAM gentem plebeiam fuisse, vel hoc vno Ciceronis testimonio ex epist. XIII. lib. XVI. ad Att. constat. *In presentia*, inquit, *mibi velim scribas, quibus censoribus C. Fannius M. F. Tribunus plebis fuerit: videor mihi audisse P. Africano. L. Memmio censoribus.*

FARSVLEIAE gentis mentio extat in antiqua inscriptione Sutrina, in qua *Pontifices. A. Colonia. coniunc. Iulia. Sutrin. in. ord. relat. . . .* inter eos autem numeratur *M. Valerius Ferox* in locum *L. Farsulei Rusi*: *Q.* autem *Farsuleius* quidam *Vesper* nominatur in basi statuæ Vespasiani Imperatoris in qua incisa sunt nomina eorum, qui ad eam dedicandam Imperatori statuam, pecuniam contulerunt, *L. Annio Basso*, *C. Cæcina Pato Coss.* Extat & *L. Farsulei Mensoris* mentio in antiquis nummis.

FLAMINIAE gentis plebeicæ meminit Cicero in Bruto, & ad Atticum ep. XIII. & XV. lib. XIV. & ep. I. & II. lib. XV. *Linus* lib. IX. & alij. *L.* autem *Flaminius Chilo* siue *Cilo* (vtrouque enim modo, cum eius denariis, tum in veteribus quoque lapidibus, & Scriptorum codicibus, notatum hoc cognomen reperitur: vt *Sempronix* gentis cognomen, in aliis cum aspiratione *Gracchus*, in aliis sine aspiratione *Graccus*) IIII vir auro, argento ære feriendo sub Cæsare Dictatore, ac eiusdem fortasse primus flamen fuit. Nam *C. Iulio Cæsari* dictatori, inter alios honores quos ei viuenti senatus tribuit, *Flaminem* quoque qui *Diui Iulij* Flamen dictus est, decretum fuisse, tradit *Suetonius* in Cæsare. Huius flaminis mentio quoque extat in antiquis inscriptionibus, quarum exempla sunt huiusmodi.

M. Poblicio

M. F. Sab. Sextio

Calpurniano

Equo. publico

Flam. Diui. Iuli

Præf. Ædil. pot

Questor. Ærar

Sacerd. Iuuen. Brix.

Collegia

Centon. & Fabror

&

L. Acutio

L. F.

Fab. primo

Equo. Pub.
 II. Vir. I. D
 Ædil. Q. Alim.
 Flam. Diui. Iuli

FLAVIÆ gentis plebeïæ frequens est mentio apud veteres scriptores. Extant nummi in quibus *Flaus* literæ notatæ sunt, quibus existimari cognomē potius *Flauus* (quod *Flauos* & *Flaus* antiqui vocali non geminata scribebant) indicari, quàm *Flavius* nomen. Est autem *Flauos* siue *Flaus* Largiæ familiæ cognomen apud Dionysium lib. v. Decimiæ apud Liuium lib. x x v i i. Cæciliæ in epitoma libri C x v i. Sulpiciæ apud Suetonium in Claudio cap. x l i. Octauæ in antiqua quæ Tiburi extat inscriptione, & Lucretiæ in æreo Augusti nomismate. Nominatur & C. *Flavius Hemis* in denariis antiquis, Bruti Legatus Proprætor, cuius meminere Cornelius Nepos in vita Pomponij Attici, & alij.

FONTEIAM gentem plebeiam fuisse, vel ex hoc intelligere possumus, quod P. Clodius Ciceronis inimicus, qui vt Tribunus plebis fieret, ad plebem traduci volebat, P. Fonteio plebeio homini adoptandum se dedit. Cognomen multorum huius gentis fuit Capito.

FVFIA gens plebeia, ex qua Q. *Fufius Kalenus* originem duxit, qui Tribunus plebis fuit anno D C x i i. D. Iunio Silano. L. Licinio Murena cos. atque idem Consul cum P. Vatipio anno D C C v i. In bello autem ciuili Pompeiano Cæsaris partes secutus est. Vide Ciceronis Philippicam v i i i. & Dionem.

FVLVIAE gentis plebeïæ in multas diuisæ familias, vnius tantum Cn. *Fuluij* in argenteis denariis memoria reperitur. *Fouluus* autem veteres scribebant, vt *Fourius*, & multa huiusmodi Græcam scripturam imitati.

FVNDANIAM quoque gentem plebeiam fuisse, cum ex alijs tum ex Liuiο constat in lib. x x v. in quo M. Fundani facit mentionem ædilis plebeij. In tabula etiam ænea apud Alexandrum Farnesium Cardinalem, in qua plebiscitum pro THERMESIBVS MAIORIBVS PISIDIS prescriptum est, mentio fit C. FVNDANI. C. F. TR. PL. DES. QVI. PLEBEM. PREMVS. SCIVIT.

FVRIA gēs in patricias diuisa fuit familias & plebeias, vt ex Liuiο colligimus, qui lib. i x. L. Furij tribuni pl. facit mentionem, & lib. x x x i x. M. Furij Lufci Ædilis, à quo ludi plebeij diem vnum instaurati sunt. Nobis patriciæ *Purpleonum*, *Crasipedum*, & *Philonum* denarios videre licuit. Nam *Furius Brocchus*, incertum est, patriciusne fuerit an plebeius. extat huius argenteus denarius.

G.

GALLIA gens inter patriciāsne an plebeias numeranda sit, ex ijs scriptoribus qui circumferuntur elici non potest. Cicero in Verrem lib. V. C. Gallium senatorem hominem equestrem appellat: patrem fortasse C. *Gallij* cuius extat nummus æreus ab eo signatus cum esset Triumuir sub Augusto. Idem Cicero meminit Q. *Gallij* Prætoris an. D C L x x v i i i. L. Cotta & L. Torquato cos. quemque anno sequenti de ambitu accusa-

tum, defendit ea oratione quæ non extat. Meminere & alij multi huius gentis.

GELLIAE gentis duos tantum denarios nobis videre licuit. Eorum alter visus pertinere ad Gellium Cn. Pompeij legatum in bello maritimo contra piratas, cuius meminit Florus lib. III. Alter sine dubio ad L. Gellium Poplicolam spectat, qui eum signavit cum esset Antonij Quæstor Proprætor: postea cum M. Cocceio Nerva consulatum gessit anno DCXVII. Vide Dionem lib. XLVII. Huius pater L. Gellius consul fuit cum Cn. Lentulo Clodiano, anno DCLXXI. Cicero in Pisonem & in oratione ad Quirites post reditum.

H.

HERENNIA gens plebeia in *Balborum* familias & *Gallorum* diuisa fuit. H. Herennij Balbi meminit Pædianus in Miloniana: Galli, Asinius Pollio in ep. XXXII. lib. IX. ad Plancum. C. Herennij Tribuni Pl. qui P. Clodium ad plebem traduxit, facit mentionem Cicero ep. XV. & XVI. lib. I. ad Atticum.

HIRTIA, gens incertum patriciæ an plebeia fuerit. Eius extat mentio in antiqua inscriptione, cuius exemplum subiecimus.

A. Hirtius. A. F. M. Lollius. M. F.

Fundamenta fornicis faciunda cærauere

Eidémque probauere

HORATIAE gentis patriciæ vnus tantum reperitur denarius, ab aliquo ex ea gente in Horatij Coclitis memoriam primum signatus, deinde à Traiano Imp. restitutus. De Horatio Coclite Linius Dionysius, Valerius Maximus, alij.

HOSIDIA gens ab Appiano quidem & Dione nominatur, non tamen ex eorum verbis elici quicquam potest, vnde, plebeia an patricia fuerit, scire possumus. Appianus lib. III. de bello ciuili, & Dio lib. XLVII. facit mentionem Hosidij Getæ, proscripti à Triumuiris, & à filio seruati. Idem Dio lib. L. meminit C. Hosidiæ Getæ, qui Claudio iam imperante floruit. Hosidiæ familiæ mentio est in basi marmorea ita inscripta.

C. Hosidius. Mar

Cianus. cum suis

Pantheo

Sacrum

HOSTILIAE gentis, quæ ab Hosto quodam Hostilio Medullino, vt creditur, originem duxit, qui Romulo regnante Romanam ciuitatem adeptus fuit, crebra est mentio apud scriptores: Eius autem gentis familiæ reperiuntur in monumentis Capitolinis *Tulli Regis*, & *Mansinorum*: apud Lium lib. XXXVII. *Tabulorum* & *Catonum*: apud Varronem & in nummis *Safernarum*.

I.

ITIAE gentis vnus tantum denarius reperitur, atque is quidem à L. I-tio signatus, vt opinor, ad quem Horatij extat ode XXIX. lib. I. inscripta ad L.

ad L. Icium. sic enim in vetustissimis cōdicibus pro *Iccium*, scriptum reperiri, admonuit me vir eruditissimus, idemque humanissimus Carolus Langius. Cicero in lib. III. Philipp. nominat *M.* quendam *Iccium* corruptè (vt opinor) pro *M. Itium*. qui quidem error in *Atiæ* quoque familiæ nomen irrepsit. *Portum* etiam *Itium* in lib. v. de bello Gallico pro *Iccium* ex vetustissimo exemplari apud Cæsarem iam pridem reposuimus.

IULIAM gentem familias habuisse patricias & plebeias inter scriptores fatis constat. *Patriciæ Cæsares* tantum in denariis qui circumferuntur habemus. *Bursionum* enim nulla apud scriptores extat mentio, unde patricii an plebeij fuerint scire possumus. Origo gentis Iuliæ ad Venerem refertur Huius gentis nummi extant hodieque plurimi, & creberrima mentio est apud veteres scriptores, necnon in aliis innumeris antiquitatis monumentis. Nos vnum hic adscribemus. id est fragmentum quoddam Kalendarij quod extat Præneste, in quo fit mentio de titulo *Parentis* siue *Patris Patriæ* qui C. Iulio Cæsari Octauiano Augusto à senatu est tributus.

Non.N.Concordiæ
in.arce.Feriæ.ex
S.C.quod.eo.die
Imperator.Cæsar
Augustus.Pontifex
Maximus.trib.potest
XXI.cos.XIII.A.Senatu
Populôque.Romano.pater
Patriæ.appellatus

IUNIÆ gentis cum multæ à scriptoribus familiæ nominentur, Brutorum tantum & *Silanorum* in denariis reperiuntur. Brutorum autem familiã duplicem fuisse, patriciam vnam, ex qua L. Brutus qui reges eiecit, ortus sit. alteram plebeiam, multiplicem, cuius princeps L. Brutus primus Tr.Pl. extiterit, scribit Dionysius lib. v. Ex hac gente fuit D. Iunius Silanus in Manliam Torquatorum familiam adoptatus: cuius mentio apud veteres multis locis. Sed ex antiquis inscriptionibus quarum exempla infra subiecimus, Manlium aliquem similiter per adoptionem in Iuniam familiam insertum aliquando fuisse intelligere possumus.

Iunoni
Iuniæ.C.Silani F
Torquatæ
Sacerdoti.Vestali
Annis.LXIII
Cælesti.Patronæ
Actius.L

&
Iunię. C. Silani. F
Torquatę. vir. vest.
Maximę
Iuuenio. L.

Huius autem Torquatę mentio extat apud Tacitum in lib. III.

L.

LABIENAE gentis plebeię scriptores multi meminerunt. ex ea fuit T. Labienus Tribunus Pl. qui C. Rabirium, à Cæsare subornatus perduellionis accusavit. quod eius patruus Q. Labienus cum Saturnino occisus fuerat. Cicero pro Rabirio. Orosius lib. x v. cap. xvii. & Dio lib. xxxvii.

LICINIAE gentis plebeię, *Murena* tantū, *Craffi*, *Nerua* & *Stolones* in nummis quos ipsi vidimus reperiuntur. Porro *Murena* cognomen cum à pisce nobilissimo, quem Græci *μύρανα* appellant, deductum esse Varro dicat, miror cur non *Murena* potius servata Græca vocis orthographia scriptum ab antiquis fuerit: cum *Scæna* pro *Scena* quæ Græcis est *σκηνή*, contra Græcam scribendi rationē notatum in veteribus cum libris tum lapidibus reperiatur. Varronis verba sunt ex lib. I I I. De re rustica. cap. I I I. *Sic nostra ætas in quam luxuriosa propagavit leporaria, ac piscinas protulit ad mare, & in eas, pelagios greges piscium reuocavit, non propter bos appellati Sergius Orata, & Licinius Murena? quis enim propter nobilitatem ignorat piscinas Philippi, Hortensij & Lucullorum.*

LIVINEIAE gentis vna tantū *Regulorum* familia apud scriptores reperitur. nam L. Livineius Trypho qui nominatur à Cicerone in ep. lx. lib. xiii. libertus fuit L. Reguli cuius extant nummi.

LIVIAE gentis plebeię, vnus tantū *Salinatorum* familiæ, in æreo nummo mentio reperitur.

LOLLIAM gentem plebeiam fuisse constat: ex ea enim ortus est *M. Lollius Palikanus* quem hominem seditiosum appellat Valerius Maximus lib. viii. cap. i.

LVCILIAE gentis plebeię, familiæ plures variis distincti cognominibus apud scriptores reperiuntur. *Balbi* nominantur à Cicerone in Bruto: *Bassi* in lib. xii. ad Atticum. *Longi* & *Capitones* à Tacito lib. I I I I. *Blasii* lib. xvii. *Ruforum* autem nulla quod sciam mentio extat. nisi fortè *M. Lucilius Rufus* qui in argenteo quodam denario descriptus est, is fuit quem Plutarchus in Pompeio scribit cum Tribunus plebis esset de Pompeio Dictatore creando, multum repugnante Catone ad populum tulisse.

LVCRETIA gens in familias diuisa fuit patricias & plebeias. *Triones* autem qui in nummis antiquis expressi reperiuntur, licet ex scriptoribus non constet, plebeios tamen fuisse opinor. *Triō* apud Dionem & Tacitum lib. v. cognomen est Fulcinij consulis anno DCCLXXXIII.

LVRIAE gentis Cornelius Tacitus meminit lib. xii. & Dio lib. LVIII. in quo *M. Lurium* qui I I I. vir sub Augusto æneos nummos cudit, quales hodięque extant: Sardinia præfectum fuisse scribit. *M. Lurium Triarius*, & *M. Lurium Treptus* nominatur in antiqua basi marmorea, in qua

qua descripta sunt nomina eorum qui ære conlato statuum Vespasiano Imp. dedicauerūt. L. Annio Basso, C. Cæcina Pæto Cos. In inscriptione etiam basis statuæ à collegio Fabrũ Tignariorum Caracallæ Imper. dedicatæ Lurii quidam *Martialis* numeratus inter eos, qui pecuniam ad ponendam eam statuum contulerunt.

LVTA TIAE gentis plebeie vnus tantũ extat denarius. in quo *Cerconis* cognomen ei tribuitur. Liuius libro XLII. facit mentionem C. Lutatij Cerconis, qui anno DLXXX. L. Postumio Albino, M. Popilio Lænatæ Cos. legatus Alexandriam ad Ptolemaum renouandæ amicitie causa missus est.

M.

MÆCILIAM gentem Albanam, Tullo Hostilio Romæ regnante, Alba diruta ciuitatẽ Romanã adeptã fuisse, & in senatoriũ, patriciũque ordinem allectam scribit Dionysius lib. III. Fuit autem familia ex hac gente alia patricia, alia plebeia. In nummis nominatur M. Mæcilius Tullus quidam.

MAIANIAM gentem, quæ in aliquot nummis antiquis notata est, opinor eandem esse cum ea, quæ in tabulis Capitolinis modo *Mainia* modo *Mania* nominatur. eius extat mentio in antiqua inscriptione Cæretana, cuius exemplum est hoc:

D.M.Surię. sacrum
L.Maianius.Homer.cum
Maiania.Homeride.Fil
V.S.P.L.D.D.D
Curant.L.Mainio.&
Iul.Maxim.Taurin
Frat.

MAMILIAM gentem plebeiam à Mamilia Telegoni filia originem & nomen duxisse, omnes ferè scriptores tradunt. Ipse autem Telegonus Vlyssis fuit & Circes filius. qui Tusculum oppidum in Latio condidit, vt scribit Sex. Pompeius, Plutarchus, Acro, & Pomponius Porphyrio Horatij interpretes. Cognomen huic genti *Limetanus* & nummi tribuunt & historici.

MANLIAM gentem duplicem fuisse patriciam vnã, alteram plebeiam, ex iis quæ scribit Cicero in lib. I. Philipp. conicere possumus: sunt autem hæc Propter vnus M. Manlij scelus decreto gentis Manliæ, neminem patricium vocari M. Manlium licet.

MARCIA quoque gens patricias habuit familias, & plebeias. Sed patriciorum nulla in antiquis denariis extat memoria. plebeiorum, *Philippus* tantum, & *Libones*, in iis qui circumferũtur numismatibus, notatos animaduertimus: quos ab Anco Marcio rege originẽ duxisse & alij scriptores testantur & Ouidius lib. VI. Fastorum illo versu,

Marcia sacrificio deductum nomen ab Anco.

Verum Marciam gentem à duobus Romanorum regibus Numa & Anco originem traxisse omnes ferè scriptores tradunt: Numam enim Marciam

qui primus Pontifex Maximus fuit, & sub Tullo Hostilio vrbis præfectus, ex Pompilia Numæ regis filia Ancum Marcium Regem procreasse ferunt, à quo deinceps Marcij genus duxerunt. Huius generis & in aliis antiquitatis monumentis extat mentio, tum in duabus antiquis inscriptionibus quæ Romæ extra portam Flumentanam repertæ sunt huiusmodi:

C. Marcius. L. F. L. N.

Cenforinus. & C. Af-

nius. C. F. Gallus. Cos

ex. S. C.

Fin. Pomer. Termin.

C. Marcius. L. F. L. N.

Cenforinus

C. Afinius. C. F. Gallus

Cos.

ex. S. C. Termin

item in hac veteri inscriptione quæ Aquini extat:

C. Mario. L. F

Cenforino. Cos

Auguri. patrono. D. D

Inter cognomina familiarū gentis huius, fuit *Libo*: quanquam id non tantum Marcia, sed Iulia quoque familiae aliarumque cognomen fuit.

MARIA M gentem plebeiam fuisse vel ex eo constat, quod C. Marius C. F. qui nullo est vsus cognomine, & M. Marius Gratidianus Tribuni Pl. cū essent, alter de suffragiis, alter de re nummaria leges tulerunt.

MEMMIA gens vt ex veteribus scriptoribus, & antiquis denariis colligere possumus, inter plebeias numerata fuit: ex ea enim extitit Mēmius Ædilis plebeius, qui ludos Cereris Cerealia dictos, quibus equorum cursus in circo exhibebātur, primus fecit. itaque Dio lib. x l v i i. memorie prodidit, ante deuictum Brutum euenisse, vt Ædiles plebeij gladiatorum certamina pro equorum cursibus exhibuerint. Extat in quodam veteri denario inscripto hæc *L. C. Memiesi*: qua inscriptione nisi duo fratres. C. & CL. Mēmij C. filij designentur, C. aliquis *Memiesius* ignotæ gentis homo, in quo alterum cognomen L. abundat, fortasse notatus est.

MESCINIAM gentem plebeiam fuisse ex eo constat, quod C. Mescinius quo Tr. Pl. anno d c x c v i. ab exilio reuocatus est Cicero, ex ea natus fuit. Cicero in oratione pro P. Sextio, & post reditum in senatu. L. autem Mescinius Rufus cuius extant denarij, sub Augusto cudendæ monetæ præfectus fuit. Hic est, qui Ciceroni Procos. in Cilicia Quæstor fuit, cuiq; è prouincia decedenti C. Cælius Calvus successit. Cicero ep. x x v i. lib.

XIII. & epist. v l. lib. xvi. Ad eundem scriptæ sunt epistolæ xx. & xxi. lib. v. quarum prima Rufo L. Mescinio inscripta est. Is igitur Mescinius cū Augusti postea temporibus cudendæ monetæ præesset, vota quæ S. P. Q. R. Ioui Optimo Maximo pro salute Imp. Cæsaris soluisset, quod per cum Resp. in ampliori atque tranquilliori statu esset, in nummis notauit.

METTIAM gentem è Lanuuiio municipio oriundam fuisse suspicari possumus ex eo, quod M. Mettij nummi extent in quibus Iunonem Sospitam, quæ Lanuuij cum hasta, scutulo, calceolis repandis, & pelle capina colebatur, signauit. item alij, in quibus ea quæ de Lanuuiino serpente à Propertio narrantur, expressit. De Mettio quodam meminit Cicero, in epist. xxvi. lib. xv. & M. Mettij Epaphroditi grammatici Græci, quem puto libertum fuisse M. Mettij cuius extant denarij, existat mentio in antiqua hac inscriptione:

M. Mettius
Epaphroditus
Grammaticus Græcus

M. Mettius Germanus. Fec

MINATIAE gentis facit mentionem Valerius Maximus lib. III. cap. iv. in quo nominat Minatium Rufum, qui M. Catonis, vt ipse inquit, in Cypriaca expeditione fidiſſimus comes fuit. Scio etiam à Velleio Minatium Magium nominari atauum suum Aſculanensem, qui nepos fuit Decij Magij Campanorum, (vt ipsius verbis vtar,) principis celeberrimi. sed nihil is cum Minatia hac gente commune habet, quæ in tribu Sabatina censebatur, vt ex inscriptione quam nos Bisenti Etruriæ oppido descriptimus, intelligere possumus.

Virtuti. Vifent

Sacr

M. Minati. M. L. Sab. Galli

II. Vir. I. D. Quinq

Maternus. fratris

Sui. H. C. & ob dedica

tionem. honorariam

Vicanis. Fluium. popu

lo. crustulum. &

mulsum. dedit

MINVCIA gens patricia primum, postea plebeia fuit. Reperiuntur nummi ex hac gente familiæ *Augurinatorum & Thermorum*.

MVCIAM gentem plebeiam fuisse inter scriptores constat. Eius autem familiæ duæ reperiuntur: *Cordorum* scilicet, & eorum qui vocati sunt *Scauola*. Cordorum facit mentionem Dionysius lib. III. & Quintilianus lib. I. cap. VII. quos ex casu nascentium cognomen inuenisse scribit. cūque qui primus ita cognominatus est, à quibusdam Cordum, ab

Athenodoro autem Opfigonum, quod idem est, appellatum fuisse testatur. *Cordos* enim agnos, *cordum* item frumentum & fenum dicebant antiqui, quod sero nasceretur aut maturefceret.

MVNATIAE gentis *Plancorum* tantum familia in antiquis denariis reperitur: cum *Rufi* etiam à Cicerone in lib. vi. in Verrem, & Val. Maximo, lib. iiii. cap. iiii. aliisque à scriptoribus nominentur. De L. Munatio Planco mentio est præter scriptores in nummis quoque antiquis, & inscriptione. quæ Caietæ extat huiusmodi:

L. Munatius. L. F. L. N. L. Pron

Plancus. cos. Imp. Iter. vii. Vir

Epulon. Triumph. ex. Rætis. Ædem. Saturni

Fecit. de. manibiis. agros. diuisit. in. Italia

Beneuenti. in. Gallia. colonias. deduxit

Lugdunum. & Rauricum.

De Lugduno colonia à Planco deducta Galliarum Comatae Prætoris, meminerunt Eusebius, & Dio. Saturni autem ædem de manubiis Plancum fecisse, alterius quoque inscriptionis fragmentum, quod Romæ prope ipsam ædem Saturni superioribus annis repertum est, confirmat. Eius exemplum subiecimus:

L. Plancus. L. F. cos.

Imp. iter. de. manib.

MVSSIDIAE gentis è Sabinis, ut arbitror, oriundæ facit mentionem Cicero ep. i. lib. i. i. ad Q. Fratrem: in qua pro *Musidius* librariorum errore scriptum est *Messidius*: quamvis Messidius etiam ferri possit, quod id nomen à Messis deductum sit, ut à Mussis Messidius. In antiqua basi statuae Vespasiani Imp. cuius alibi meminimus, D. quidam *Musidius Ianuaris* notatus est inter eos qui ad eam ponendam Imp. statuam, pecuniam contulerunt.

N.

NÆVIAM gentem plebeiam fuisse, vel ex hoc intelligere possumus, quod ex ea exitit M. Nævius Trib. Pl. qui P. Scipioni diem dixit, ut scribit Valer. Max. lib. i. i. cap. v. i. i. Eius gentis in nummis reperiuntur familiae *Balborum* & *Surdinorum*. L. Nævij Balbi facit mentionem Livius lib. xlv. In veteri autem inscriptione, quæ proximis annis in Foro Romano reperta, in Capitolium translata fuit, in cuius altera parte equestri statua Curtij eius expressa est, à quo lacus Curtius dictus fuit, mentio fit *L. Nævij L. F. Spurini Prætoris inter ciues & peregrinos*.

NASIDIAE gentis incertum patriciæne an plebeia, scriptores multi meminerunt.

NERIAE gentis facit mentionem Horatius in lib. i. i. Serm. Satyra III. illo versu,

Scribe decem à Nerio.

in quem

in quem verſum ita ſcribit Porphyrio. Nerium Catienum (ita enim eſt in vetuſtiſſimo libro) iuris ſtudioſum fuiſſe, & ab Horatio vt auarum tangi. Cicero in ep. III lib. II. ad Q. Fratrem, his verbis. *Sestius ab Iudice Cn. Nerio Pupinia, de ambitu eſt poſtulat, & eodem die à quodam M. Tullio de vi. Cenſebatur autem Neria gens vt ex hoc loco colligitur, in tribu Pupinia, quæ inter Ruſticas numerabatur, ab agro Pupinio, vt ſcribit Feſtus nuncupata.*

NONIAM gentem plebeiam fuiſſe, fatiſ ex ſcriptoribus conſtat: ex ea enim ortus eſt Nonius Balbus Tr. Pl. qui edicto quod Soſius in Antonij gratiam contra C. Cæſarem fecerat, interceſſit, vt ſcribit Dio lib. L. Reperitur in antiquis denariis *Sex. Nonius Suſenas* qui Prætor ludos Votiuos fecerit. Ac fortaiſſe iſ eſt, cuius meminit Catullus illo verſu ad Varum *Suſenas iſte Varus, quem probè noſti.*

Ita enim legendum eſt, non vt in vulgatis libris *Suſenus*. Cicero ep. XIII. lib. III. ad Att. *Nonis Quintilibus*, inquit, *Suſenas & fato abſoluti ſunt.* Valerius etiam Maximus lib. VII. cap. VIII. Suſenatis cuiuſdam meminit. Extat & æreus nummus in quo *Sex. Nonius Quintiliannus* notatus eſt, qui fuit conſul anno DCCLX. cum M. Furio Camillo. Dio lib. LV.

NORBANA quoque gens inter plebeias numerata fuit, ex qua C. Norbanus Trib. Pl. exitit anno DCXLVIII. cuius rogatione Q. Seruilo Cæpioni Procos. imperium abrogatum eſt.

NUMITORIAM gentem plebeiam fuiſſe vel ex vno L. Numitorio conſtat. qui Trib. Pl. à Liuiio deſcribitur lib. II. & Dionyſ. lib. XII. Cicero in lib. II. de Inuentione, meminit Q. Numitorij cuiuſdam qui Pullus cognominatus fuit.

NUMONIAE gentiſ facit mentionem Velleius lib. II. in quo *Numonij Vaala* eius qui legatus Quinctilij Vari in Germania fuit, mentionem hiſ verbis facit. *At Vala Numonius, legatus Vari, cætera quietus & probus, diri auctor exempli, ſpoliatum equite peditem relinquens, fuga cum alijs Rhenū petere ingreſſus eſt: quod factū eius Fortuna vltima eſt. non enim deſertis ſuperfuit, ſed deſertor occidit.* Sic enim legendum iſto Velleij loco. Opinor autē hunc eſſe Nonium in Valam, ad quem Horatius ſcripſit epiſtolam xv. lib. I.

Quæ ſit hiems Veliæ, quod cælum Vala Salerni.

Ita enim in vetuſtiſſimis libris hæc epiſtola inſcripta circumfertur. Videtur autem Numonia gens Vaalæ cognomen accepſſe ab aliquo qui vallo deſenſi. i. l. cognomen primus inuenerit. Nam & antiquus denarius extat, in quo expreſſus eſt (vt videtur) vir quidam pugnans pro vallo. *Vaala* verò antiquè ſcriptū in eo denario pro *Vala*, vt *Feelix* in Fauſti denario, pro *Felix* & *Vaurus* pro *Varus* in Alatrina hac inſcriptione.

L Betolienus. L. F. Vaarus
 Hęc. quę. infera. ſcripta
 Sont. de. ſenatu. ſententia
 Facienda. coirauit. ſemitas
 In. opido. omnis. porticum. qua

Arcem.eitur.campum.vbei
 Ludunt.horologium.macelum
 Basilicam.calecandam.feedes
 ... cum balinearium.lacum.ad
 portam.aquam.in.opidum.adou
 Arduom.pedes.cccx cto.fornicesq
 Fecit.fistulas.foledas.fecit
 Ob.hafce.res.cenforem.fecere.bis
 Senatus.filio.stipendia.mereta
 Efe.ioufit.populusque.statuam
 donauit.Cenforino

O.

OGVLNIAE gentis plebeia facit mentionē Liuius lib. x. & Valerius Maximus lib. i. cap. viii. Extāt & signati ab Ogulnio nummi. Eum autem opinor esse, qui Consul in Fastis descriptus est anno CDLXXXIV. cum C. Fabio Butcone, & anno CDXCVII. Dictator cum M. Lætorio Planciano Magistro equitum Latinarum feriarum causa. Liuius lib. x. Q. & Cn. Ogulnios Tribunospl. nominat, qui anno CDLIII. legem Ogulniam de sacerdotiis tulerunt. Ogulnię gentis mentio quoque extat in veteri hac inscriptione:

N.Ogulnio.Apollonio.coniugi.carissimo.&

N.Ogulnio.Ampliato.filio.pientissimo

Vix.ann.vi.men.x.dieb.v.

Ogulnia.Cale.B.M.fecit

In nummis *Oculnius* pro *Ogulnius* scriptum est: vnde intelligere possumus, antiquos C, litera pro G, vfos esse. Confirmat hoc antiquissima C. Duilij rostratae columnę inscriptio, in qua est, *Magistratod, Pucnãdod, cefsit, Cartacinensis*, pro *Magistratos, pugnandod, gefsit, Cartaginensis*.

OPIMIAE vel vt est in argenteis denariis, *Opeimia* gentis plebeia frequens est mentio apud veteres scriptores.

OPPIAE gentis plebeia facit mentionem Liuius lib. xxxiii. in quo nominat C. Oppium Tr. Pl. qui legem Oppiam de matronarum habitu tulit anno DXL. in lib. autem xxxv. L. Oppij Salinatoris meminit, qui anno DLX. Edilis plebis fuit.

P.

PAPIAM gentem plebeiam fuisse, satis inter scriptores constat. Eius extat mentio in antiqua hac inscriptione Casinati,

M.Papius.M.F.L.Matrius.L.F.

Duouiri.I.D

Signum.concordiæ.ex S.C.restituendum

Coerauerunt.eidemque.dedicauerunt

Et basim.gradum.aram.sua.pecunia.

Faciunda.cer.eidemq.probauer.

A.D.IIII.Eid.Oct.Cn.Domitio.C.Afinio.c o s.

In numis *L.Papius Celsus* nominatur.

PAPIRIAM gentem duplicem esse fuisse ex Ciceronis epistola ad Pætum, cuius verba subiecimus, intelligere possumus. *Sed tamē, inquit, mi Pæte, quē tibi venit in mentem negare Papirium quēquam vnquam nisi plebeū fuisse? Fuerunt enim patritij minorum gentium: quorum princeps L. Papius Mugillanus, qui Consul. cum L. Sempronio Atratino fuit anno post Romam conditam CCCXII. Sed tum Papirij dicebamini post hæc XIII fuerunt sella curuli ante L. Papiriū Crassum, qui primus Papius est vocari desitus: hunc secutus esse Cursor: deinde L. Maso Aedilicius: inde multi Masones. deinde Carbones & Turdi sequuntur. hi plebei fuerunt.* Huius igitur gentis in nummis, quos ipsi vidimus, soli *Carbones* reperiuntur.

PAEDANIAE gentis, cuius cognomen est *Costa*, mentionem facit Liuius lib. XXV. & Valerius Maximus lib. III. cap. II. Cornelius Tacitus lib. XIII. & XVII. Plutarchus etiam in Cicerone P. Costæ cuiusdā meminit.

PETILLIAE gentis plebeia frequens est mentio apud scriptores. Liuius lib. VII. facit mentionem C. Petillij Balbi TR. PL. qui primus patribus auctoribus de ambitu ad populum tulit. & lib. XXXVIII. meminit Q. Petillij Spurini Tr. Pl. qui legem Petilliam tulit de peculatu anno DLXVI. M. Emilio. C. Flamio Cos. Horatius meminit C. Petillij Capiolini, cuius extant denarij.

PETRONIAM gentem plebeiam è Sabinis oriundam fuisse conicere possumus cū ex iis qui hodiēq; supersunt eius gentis denariis: tū ex eius Petronij cognomine, qui Sabinus à Valerio Max. appellatur lib. I. c. I. Idem lib. III. cap. VII. L. Petronium humili loco natum P. Cælij beneficio ad equestrem ordinem & splendida militiæ stipendia peruenisse scribit. C. etiam Petronius Consul anno DCCCXIII. P. huius Petronij qui Triumuir sub Augusto fuit, filius Sabinus Turpilianus in Fastis descriptus est: & in inscriptione Anconitana L. Petronij Sabini mentio extat, cuius exemplum subiecimus.

Petroniæ

Sabine

Filiæ

L. Petronij Sabini

P. P. Bis

Procurator. Augg

Stationis. hereditatum

Item. prouincię

Narbonensis

Patron. colonię

decuriones

Trebula etiam siue Mutusca, quod Sabinorum oppidum fuit, fragmentum repertum est inscriptionis, in qua T. Petronius Sabinus nominatur:

T. Petronio

T. F. Serg. Sabino

TR. Mil. Mag. Iuuent

.

PINARIAM gentem patriciam à Pino Numæ Pompilij filio duxisse originem, scribit Plutarchus in Numa: quamuis Liuius lib. II. & Dionysius lib. VII. à Pinariis qui Herculi sacra anniuersaria faciebant genus traxisse malunt: quibus assentitur Virgilius lib. VII. illo versu,

Et domus Herculei custos Pinaria sacri.

Huius autem gentis familię cum plures fuerint, duarum tantum quibus cognomina *Natta* & *Scarpi*, in antiquis denariis extat memoria, quorum & in aliis vetustatis monumentis mentio reperitur. Puto autem *Scarpi* cognomen ductum esse à Gręca voce *καρπος*, qua cauum manus siue vola significatur: eoque pertinere quod in nummorum gentis huius altera parte manus extat signata. multa enim à corporis partibus tracta cognomina in veteribus monumentis reperiuntur: vt *Chilones*, siue *Cilones*, *Capitones*, *Frontones*, *Nafones*, & cętera huiusmodi quę symbolis quibusdam in earum gentium monumentis indicari solent. Sed & nomina ipsa gentium à Gręcis vocibus nonnulla, vt *Aemilia*, & *Acilia* aliarumque ducta fuisse constat. S litteram, quę detrahendi vim habet, Gręce voci *καρπος* adiectam opinor, quod qui primus *Scarpi* cognomine vsus est, aliqua in ea manus parte quę *καρπος* dicitur, vel à natura, vel à fortuna labem acceperit. cum contra, qui nullum in ea detrimentum passi fuerint, *Εὐκαρποι* (siue *Carpi*) dicti sint. Vtriusque cognominis exempla in veteribus inscriptionibus reperiuntur.

L. Silius Carpus.

M. Fabius Carpus.

L. Cornelius Carpus.

☞

Carpus Aug. Lib. Pallantianus.

☞

Imp. Cęs. M. Aur. Antonino

Aug. Pio. felici. inuictō. Par

thic. Maximo. Britannico. Max

TR. Pot. VII. COS. III. P. P. Procos

Fortissimo principi

Mag. Quin. coll. aurificum

D. D.

Cur. P. Valerius, P. F. Benedi

Tus. & C. Aurelius. Carpus

Q. Q. I. I. S

D. M.

Cn. Pompeio. Eucarpo. Cn. Pompeius

Z Margdus. patrono. optimo. B. M. Fecit.

PLAETORIAM gentem siue *Lætoriam* (vtroque enim modo, vt infra ostendam, apud scriptores reperitur) plebeiam fuisse satis constat. Fuerunt enim ex ea Tribuni & Ædiles plebis, de quibus meminerunt Varro lib. v. de lingua Lat. Liuius lib. xxx. Censorinus de die natali cap. xix. in quo Plætoriae legis facit mentionem, quam tulit M. Plætorius Tr. Pl. de iure dicundo. E Sabinis verò originem duxisse, possumus ex his inscriptionibus colligere, quarum exempla subiecimus.

Ioui. conseruatori. & Iunoni. Sanctæ. sacrum

C. Plætorius. C. F. Stel. Phæbus. vi. Vir. Augustal

Sodal. Traianal. & Hadrianal. IIII. Vir. Quinquen

Patr. Iuuen. Trebul. Mutuesc. vot. sol. lib. mer

L. Plætorio. L. F. Claudia. Sabino

Sacerd. Æsculapi. vix. ann. LXXV

M. Plætorius. Numisianus. Sabinus.

F. C.

M. Plætorius. Herculanius

Sacerdos. M. D. M. I.

Fecit. ollar. N. XXXIIII.

Cum. Sarcophago. Marm.

Quod autem Plætoria familia eadem cum Lætoria fuerit, vel ex eo coniecere possumus, quod M. Plætorius primipili centurio, cui populi suffra-

gus, vt scribit Valerius Maximus lib. i. x. cap. III. dedicatio ædis Mercurij data est, à Lio lib. i. i. M. Latorius appellatur, his verbis: *Populus dedicationem ædis dat M. Latorio primipili centurioni*. M. autem Platorius Rustianus, qui Scipionem in Hispania secutus est, in manuscriptis Hirtij co. Id. de bello Africo, modò Platorius, modò Latorius nominatur. Leges quoque quæ ab hac familia latæ sunt, modò Platoriarum à scriptoribus, modò Latoriarum nominantur.

PLANCIAM gentem plebeiam fuisse vel ex eo constat, quòd Cn. Plancius denarij extant, Tribunus Pl. fuit anno DCXCVI. P. Lentulo, Q. Metello COS. eiusque in primis opera M. Cicero ab exilio reuocatus est. Cic. lib. II. ad Q. Fratrem, & lib. I. ad P. Lentulum, & Dio lib. xxxix. Fuit & Macedoniarum quæstor, itémque Ædilis. Vide Ciceronem.

PLAVTIAM gentem plebeiam fuisse, inter veteres scriptores satis constat. Nomen verò à Plauto cognomine duxisse, vt Planciam à Planco, Variam à Varo, & Iuliam à Iulo in suis familiis annotauit vir doctiss. Antonius Augustinus. Cum autem *Plauti Ploti* etiã dicti sint, (vt M. Attius Sarnas, qui comædias scripsit, initio Plotus, postea Plautus appellatus est) Plautiam quoque gentem non modo *Plotiam* (vt Claudiam *Clo-diam*) sed *Plutiam* in veteribus monumentis nominatam esse animaduertimus.

PUBLICIAM gentem siue Publiciam (vtrouque enim modo in veteribus monumentis reperitur, & ab antiquis *Poblj* antea dicti sunt, qui postea *Publij* & *Publicij* qui deinde *Publicij*) plebeiam fuisse ex *Liuij* libro xxxvii. constat, in quo C. *Poblicij* meminit, qui fuit Tr. Pl. anno D XLV. cui à Senatu populòque Ro. vt ipse posterique eius in vrbe sepelirentur concessum est: vt ex hac inscriptione, quæ sub Capitolio in monumento quadrato ex lapide Tiburtino incisa est, intelligimus:

C. Poblilio. L. F. Bibulo. Æd. Pl. Honoris
Virtutisque causa Senatus
consulto. populique. iussu. locus
Monumento. quo. ipse. posterique
eius. inferrentur. publice. datus. est

POMPEIÆ gentis plebeiarum, tres in antiquis qui supersunt denariis, familiarum reperiuntur. *Magni* scilicet, *Rufi* & *Fostli*. Cæterum de hac gente omnium generis monumenta antiqua loquuntur.

POMPONIAM gentem plebeiam à Pompono Numæ Pompilij filio duxisse originem, & Plutarchus scribit in Numa, & arguunt, qui supersunt huius gentis denarij. Nominatur autem in illis. Q. *Pomponius Molo*: nec non Q. *Pomponius Rufus* qui auus esse potuit Q. Pomponij Rufi de quo extat mentio in ænea tabula ita inscripta:

Imp. Cæsar. Diui. Vespasiani. F.
Domitianus. Augustus. Germanicus. Pontifex. Maxi-
mus.
Tribunic. potest. XII. Imp. XXII. Cos. XVI. Censor.
perpetuus.

perpetuus. P. P

Peditibus. &. equitibus. qui militant. in. chorte. III.

Alpinorum

Et in. VIII. Voluntariorum. ciuium Romanorum.

qui. peregrinæ

Condicionis. probati. erant. &. sunt. in. Delmatia

Sub. Q. Pomponio. Rufo. qui. quina & vicena. stipen-
dia

Aut. plura. meruerunt. &c.

in fine tabulæ est,

Descriptum. &. recognitum. ex. tabula. ænea. quæ. fi-
xa. est

Romæ. in. muro. post. Templum. Diui. Augusti. ad.

Mineruam

Ab hoc autem Q. Pomponio, qui in veteri inscriptione nominatur ge-
nus duxisse potest. C. Pomponius Rufus, qui Consul describitur cum Cn.
Pompeio Feroce in antiquo lapide, qui Romæ extat huiusmodi:

Libro. patri

Sancto. Sacr

Sex. Cælius

Primitiuus. &

Publicia. Antulla

Voto. suscepto

D. D.

In lateribus, caper erectus vitem rodit: à tergo incisum est,

Dedicauerunt

Idib. Octobr

Cn. Pompeio. Feroce

Liciniano. C. OS

C. Pomponio. Rufo

Porro videntur qui hodie supersunt nummi huius gentis ad duas fa-
milias referendi, quarum altera cognomen habuit *Rufus*: altera *Musa*.

PORCIAE gentis plebeix M. Catonem qui Cenforius appellatus est,
Tusculo municipio oriundum, auctorem extitisse, inter scriptores satis
constat: de eo enim ita scribit Cicero in II. de legibus. *Ut ille Cato cum
esset Tusculi natus, in populi Romani ciuitatem susceptus est: itaque cum or-
tu Tusculanus esset, ciuitate Romanus, habuit alteram loci patriam, alteram*

iuris. Catonis extat Hermes, inscriptus *M. Porcius M. F. Cato Censorius.* de quo in libro Imaginum abundè scripsimus. Porciæ autem gentis reperiuntur *Licinorum, Læcarum, & Catonum* familiæ.

POSTVMIA gens patricia Romæ floruit post exactos reges, in plures diuisa familias, quarum nobilissima fuit quæ in denariis reperitur *Albinorum.* Illud autem in hac gente memoratu maximè dignum, quod ad interitum vsque Reip. nullus in ea plebeius fuerit, sed in patriciorum ordine constanter permanferit.

PROCILIAM gentem è Lanuio municipio oriundam fuisse videtur posse intelligi, ex iis qui supersunt eius gentis denariis, in quibus Junonis Sospitæ simulacrum, quæ Lanuij colebatur, quale describit Cicero in oratione pro L. Murena & lib. I. de legibus, est signatum.

Q.

QVINCTIAM gētem, Alba diruta, Romam à Tullo rege translata fuisse, & inter patricios cooptatam scribit Liuius lib. I. & Dionysius lib. I. apud quem pro *Κοιντιλίας* vt est in vulgatis libris, corrigendum *Κοιντις.* Alterius autem *Quinctiæ* quæ fuit plebeia, facit mentionem Cicero in oratione pro A. Cluentio, & Liuius lib. XXIII. inter gentis huius cognomina fuit *Crispinus.*

R.

RENIAE gentis nulla apud scriptores quos ipse legerim mentio reperitur. *C. Renius* tamen nominatur quidam in veteri nummo. Præterea in antiqua quadam inscriptione nominatur *M. Rhenius Ti. Cæsaris Seruus,* cuius exemplum est huiusmodi.

M. Rhenius. liber. Xystus. Ti. Cæsaris. Ser
Germanic. Apollonio. vicario. suo. amico. xx
C. Lurius. Iucundus. effedarius. v. A. xxv

Filia. Matri

Huic. monumento. vstrinum. applicari. non. licet.

ROSCIAM gentem plebeiam fuisse vel ex eo constat quod L. Roscius Otho, qui Tr. Pl. legem theatralem tulit, ex ea ortus fuit. È Lanuio verò municipio venisse, colligere possumus ex antiquis eius gentis denariis.

RVBRIAE gentis plebeia facit mentionem Cicero in libro de claris oratoribus, Appianus lib. I. bell. ciuil. & Plutarchus in Ti. & C. Gracchis. in quo quidem libro nominat Rubriu Tr. plebis Gracchi in Tribunatu collegam, qui rogationem tulit de colonia Carthaginem à Scipione euersam deducenda. Nominantur & alij ab aliis: ac fuit vnus familiae ex hac gente cognomen *Dorsenus,* siue *Dossenus:* (dorsum enim antiqui dicebant pro dorsum.) alterius *Rex.*

RVS TIAE gentis mentio est in hac antiqua inscriptione cuius exemplum Tiburi descripsimus.

C. Rustius.

C. Rustius, C. F. Flauos, iter

L. Octavius, L. F. Vitulus

IIII. Vir. D. S. S

Viam. integendam

curauer

& in tabula Sutrina in qua Pontifices. A. Colonia. coniuncta. Julia. Sutrin. in. ord. relat. inter eos enim pontifices descriptus est *L. Rustius L. F.* Plutarchus autem & Appianus mentionem faciunt Rustij, qui sub Crasso contra Parthos militauit, in cuius impedimentis Arifidis Milefiaca lasciuos libros fuisse repertos scribunt.

RUTILIA gens duplex fuit patria scilicet & plebeia. Eius autem cum plures à scriptoribus familiæ nominentur. *Flacci* tamen qui in veteri denario nominatur, nullam in veteribus vel scriptorum, vel lapidum monumentis inuenire mentionem potui. *Rutilij Crassi* meminit Liuius libro IIII. *Calui*, lib. XLV. *Rusti* Cicero in oratione pro Plancio. *Lupi* Caesar de bello ciuili lib. I. & *Quinctilianus* lib. I. cap. II. *Censorini* Valerius Max. lib. III. cap. I. *Flacci* vt dictum est, nullus quod sciam, facit mentionem.

S.

SALVIAM gentem Ferentino oppido atque ex principibus Etruriæ, vt inquit Suetonius in Othone, oriundam, plebeiam principio fuisse, vel ex eo intelligere possumus, quod vt tradit Appianus lib. III. bel. ciuil. ex ea natus est Saluius is, qui Tribunus Pl. anno DCCX. Ciceronis sententiæ de M. Antonio hoste iudicando intercessit. Quæ autem Saluium qui in antiquis denariis nominatur, opinor eum esse qui à Velleio, Suetonio, & Dione Saluidienus Rufus appellatur. propterea quod Consul designatus & Imperator in denario describitur: qui quidẽ honos ab iisdem scriptoribus vterq; ei tributus est. Sed cur Saluius pro Saluidienus in denariis nominatus sit, vt liberè dicam, fateor me nescire: nec enim placet ea, quæ de eius adoptione à quibusdam licet antiquitatis bene peritis, allata sunt. quia à Saluia gente Saluidiam, & à Saluidia Saluidienam gentis item nomen, non autem adoptionis cognomen, quemadmodum à Nasidia, Cluuiæ, Titia, Clodia, Nasidienam, Cluuienam, Titienam, Clodienam dictam esse, cum ex lapide tum ex scriptorum monumentis constat. Sanè Saluidienum gentis nomen fuisse sexcentis confirmare exemplis possumus. De M. Saluio Othone, Othonis Imp. auo, vide Suetoniũ, & Tacitũ.

SANQUINIAE gentis vnus, quod sciam, Tacitus facit mentionem lib. V. in quo M. Sanquinij Maximi meminit, qui Consul ex Kal. Martiis suffectus fuit, anno DCCCLXXXI.

SATRIENAE gentis in vno tantum denario nec alibi, quod sciam, in veteribus monumentis mentio extat. Quemadmodum verò ab Allio Alienus, à Nasidio Nasidienus, & à Saluidio Saluidienus: ita à Satrio, Satrienus nomen deductum est.

SAVPEIAE gentis & in nummis veteribus mentio est, & apud Cicero- nem sæpe.

SCRIBONIAM gentē plebeiam fuisse inter veteres scriptores satis constat. Eius duæ tantum familiæ *Curionum*, vt arbitror, & *Libonum*, in denariis reperiuntur.

SEMPRONIA gens, patriciâ primū fuit, postea ad plebem traducta, plebeia facta est. Eius in nummis quos habemus familiæ tres reperiuntur, *Atratinorum*, qui patricij fuerunt: *Gracchorum* qui plebeij: & *Pitionum* quos plebeios item fuisse opinor.

SENTIA gens, incertū patriciæ an plebeia fuerit. Nec; verò rerum Romanarū scriptores aliquē ex hac gente nominant, qui Lucij prænomē habuerit: cum tamē extet descriptus in veteri nūmo *L. Sētius C. F. Velleius* lib. I. I. meminit C. Sentij Saturnini, qui à Triumviris R. P. C. proscriptus, Augusti postea legatus in Germania fuit, & Cōsul cū *Q. Lucretio Vespillone* anno DCCXXXIV. cuius filius credi potest Lucius ille quē diximus.

SEPVLLIAE gentis nullus, quod sciam, veterum scriptorum facit mentionem. Eius autem memoria, quamvis fuerit sub Cæsare Dictatore, & Triumvirorum etiam temporibus non obscura, nulla p̄ne extaret, nisi antiqui aliquot denarij superessent: quibus P. Sepullii nomen inscriptum est. Ac licet colligere P. Sepullium Macram illis omnino quæ diximus temporibus floruisse.

SERGIAE gentis patriciæ, vel vnus Virgilij testimonio nobilis, *Silonum* tantum extat in denariis familia, cum plures & quidem claræ, & illustres à scriptoribus nominentur. Virgilij versus est, ex lib. v. *Æneidos*,
Sergestusque, domus tenet à quo Sergia nomen.

SERVILIAM gentem (vel vt in nūmis notatum extat *Serueiliam*) Albanam, à Tullo rege, Alba diruta, Romam translata fuisse, inque patriciorum ordinem allestam, scribit Liuius lib. I. & Dionysius lib. II. Eius autem in antiquis denariis, familiæ reperiuntur patriciæ & plebeiæ: in vtraque enim fuisse hanc gentem diuisam, satis inter scriptores constat. Inter huius gentis cognomina fuerunt *Abala* & *Casca*.

SESTIAM gentem patriciam fuisse, (nā Sextiæ Plebeię nulla est in denariis mentio) satis ex Liuiō constat: qui in lib. III. nominat P. Sestium Capitolinum, patriciæ, vt ipse inquit, gentis virum, qui cum T. Menenio Lanato cōsul fuit anno CCCI. & CCCII, decemuir Cōsulari potestate legum ferendarum caussa.

SICINIAE gentis plebeiæ frequens est mentio apud scriptores: extantque eius gentis hodie nummi.

SILIAM gentem plebeiam fuisse constat ex Liuij verbis, quæ sunt in lib. IV. *Non aliàs, inquit, agrius plebs tulit Tribunicia sibi comitia non commissa: eum dolorem Quæstoris comitiis simul ostendit, & vltia est; tunc primum plebeis Quæstoribus creatis, ita vt in quatuor creandis, vni patricio C. Fabio Ambusto relinqueretur locus: tres plebeij Q. Silius, P. Aelius, P. Pipius clarissimarum familiarum iuuenibus præferrentur.*

SPVRILIAE gentis plebeiæ facit mentionem Liuius lib. IIII. in quo Spurilium Tribunum plebis nominat, cum inquit, *Plebs Tribunos Pl. absentes Sex. Tempanium, Agellium, & Antistium, & Spurilium fecit: quos & pro centurionibus sibi præfecerunt Tempanio auctore Equites.*

STATIAE gentis plebeiæ Cicero meminit in ep. II. ad Q. Fratrem lib. I. Liuius lib. II. & Dionysius lib. IX. ex ea *Murcus* ortus est, cuius extat

tat denarius, quique à scriptoribus appellatur *L. Staius Murcus*.

STATILIAE gentis aliquot à scriptoribus familiae nominantur. ex eis autem *Taurorum* nouam fuisse ex Velleij verbis intelligere possumus quæ leguntur in lib. II. *Raro inquit, eminentes nisi ad magnis adiutoribus ad gubernandam Fortunam suam vsi sunt: vt duo Scipiones duobus Lælijs quos per omnia æquarunt sibi: vt Diuus Augustus. M. Agrippa, & maxime ab eo Statilio Tauro. quibus notitas familiae haud obstitit, quominus ad multiplices consulatus triumphosque, & complura eueherentur sacerdotia.*

SULPICIAM gentem Camerio oppido oriundam fuisse, coniectare possumus ex Ser. Sulpicij cognomine, qui primus ex ea gente Romam venisse creditur, & è patriæ nomine *Camerinus* dictus esse. Ita enim Claudia quoque gens è Sabinis profecta. *Sabini* cognomen adepta fuit. Nullus autem in gente Sulpitia antiquior reperitur eò qui Consul an. CCLIII. cum M. Tullio Longo fuit, quique vt diximus primus Camerini cognomine vsus est: quamuis Ser. Galba Imp. ex hac gente natus, eius originem ad Iouem retulerit, vt Suetonius scribit in lib. VII. cap. II. Gens autem Sulpitia fuit duplex, siue, vt quibusdam placet triplex, patriciorum scilicet, plebeiorum, & equestrium. Patriciorum *Galba* in antiquis denariis: Equestrium *Rufi* reperiuntur. Illud autem in hac gente maxime notandum, Sulpiciam Ruforum familiam duobus simul prænominibus vltam fuisse. Itaq; in antiquis denariis nominatus *L. Seruius Rufus*. & apud Cornelium nepotem in Attici vita, *M. Seruius Sulpitius*. sic apud Liuium, *P. Seruius Sulpitius*.

T.

TARQVITIAE gentis patriciæ mentio frequens est cum in Fastis Capitolinis, in quib. *L. Tarquitijs Flaccus* *L. Quintio* Dictatore Mag. Eq. anno CCXCV. describitur, tum in antiquis inscriptionibus quarum exempla sunt hæc:

L. Tarquitijs
L. F. Pom
Etrusco
Sulpiciano
Scribe. Quæstori
Ex testamento
De HS. xx

L. Tarquitijs Marciano
Filio. dulcissimo. qui
Vixit. annis. VIII. Mens. VI
Diebus. XVIII. Horis. XI

L. Tarquitijs. Trophimus

Et. Tarquitijs. Eutychia

Parentes. filio. dulcissimo

Fecerunt. cuius. corpus. causa

Ponderis. ante. ara. positu. est

Corn. Tacitus lib. xv. facit Tarquitiij Crescentis mentionem.

TERENTIA gens inter plebeias ab antiquis scriptoribus numeratur. ex ea enim extitit C. Terentius Tr. Pl. qui anno cccxi. legem tulit, vt Quinqueviri curarentur, legibus de imperio consulari scribendis, ne ipsi libidinem ac licentiam suam pro lege haberent. Liuius lib. iij. Dionysius lib. x. Reperiuntur in antiquis denariis gentis huius familiae duae *Lucanorum & Varronij*. de quibus fit mentio apud scriptores multis locis.

THORIAM gentem fuisse plebeiam inter omnes fere scriptores constat. L. Thorij Balbi meminit Cicero lib. i. de finibus.

-D- TITINIA gens familias habuit patricias & plebeias. Patriciae meminit Liuius lib. v. cum inquit, *Non tamen ultra processum est, quam ut vnus ex plebe forsperandi iuris causa P. Licinius Caluus Tr. militum Consulari potestate crearetur: ceteri patricij creati P. Mauius L. Titinius, P. Melius, S. Furius Medullinus, L. Publilius Vulsus*. Plebeiae idem Liuius lib. iij. facit mentionem, in quo M. Titinium nominat Trib. Pleb. creatum anno ccciii. quo tempore plebs in Auentinum ob facinus Ap. Claudij Craffini xuii secesserat.

-E- TITIAM gentem plebeiam fuisse. vel ex hoc maxime constat, quod multi ex ea Tribuni plebis extiterunt: a quibus latae sunt leges quae de veterali agrorum, delusu, de Triumviratu quinquennali, de donis & muneribus inscriptae sub Titiae gentis nomine circumferuntur. Huius gentis mentio est in antiqua inscriptione hac:

Ciues. Romani. qui

Mytilenis. negoti

antur

M. Titio. L. F. Procos

Praef. Classis. Cos

Designato. patrono

Honoris causa

TITURIAM gentem e Sabinis Romam venisse satis constat, cum ex eius cognomine, tum ex imagine quae est in eius gētis denariis impressa T. Tatij Sabini, quem Romae annos quinque cum Romulo regnasse cum esset ab eo in regni consortium ascitus notum est. Eodem pertinet Sabinarum expressus in denariis raptus, & Tarpeia coniectis scutis a Sabinis necata, Tituriae autem familiae mentio fit etiam a Cicerone in oratione pro M. Fonteio, & in veteri inscriptione quae reperta Romae in Auentino monte fuit, in quo T. Tatij Sabini sepulchrum fuisse scribit Dionysius Halicarnassensis.

T. Titurius

T. Titurius. T. F. Sabinus
 T. Titurius. T. F. Pal. Mamer
 cus. Tituria. Sabina
 Titulum. fecerunt
 H. M. D. M. A. best.

TREBANIAE gentis nulla reperitur mentio apud eos scriptores quos ipse viderim. veruntamen & in argenteo quodam nummo, & in alio aëro *L. Trebanius* quidam est descriptus. Nisi tamē errore ita incisum sit, pro *L. Trebatius*. vt in aëro quodam nummo *Fabryni* pro Fabrici errore incisum quidam suspicantur. Trebatia quidem gentis meminerunt cum alij, tum Cicero sæpe. Trebania vero, nullus, vt dixi, veterum scriptorum facit mentionem.

TULLIAM gentem inter patricias numeratam fuisse, satis ex scriptoribus constat. Fuerunt autem plurimæ Tullia gentis familiae cognominibus distinctæ. *Longorum* mentio extat apud Ciceronem in libro de claris oratoribus. *Cimbrorum* in lib. II. Philipp. & Plutarchū in Bruto. *Montanorum* apud eundem Ciceronē lib. X. ad Atticum. *Ruforum*. apud Hirtium lib. V. *Annalium* apud Valerium Max. lib. IX. cap. II. *Seneciorum* & *Fabianorum* lib. X. V. & XIX. Nobilissima vero, *Ciceronum*. Memoratur & M. Tullius *Decula* qui consul fuit cum Cn. Cornelio Dolabella anno DCLXXII.

V.

VALERIAM gentem è Sabinis oriundam, cum T. Tatio rege Romā venisse tradit Dionysius lib. IV. eius vero principē Volusum Valerium, vel vt tum dicebant, Valesum, nominat Plutarchus in Poplicola. Cum autem multas hæc gens habuerit familias patricias & plebeias, quarum extat mentio apud scriptores, soli in denariis *Acisculi*, *Flacci*, *Messallæ*, & *Catulli* reperiuntur. Extat & denarius cusus à M. Valerio Barbatō M. Antonij. Triumviri R. P. C. *Questore Prouinciali*: ita enim notas illas interpretor, *Q. P.* non autem *Questor Publicus*, vt faciunt alij:

VARGUNTEIA gens, incertum patriciæne fuerit an plebeia: opinor tamen patriciam fuisse: eius mentio extat in antiquis inscriptionibus, quarum exempla sunt hæc.

Fortunę. Eq

Sacr

M. Vargunteius

M. F. Stel. Apitius

7. coh. x. Præt. &

Vargunteia. Hila

ra. L. Sua. Sua. Pecun

V. S. L. M

&
 Siluano.Sancto
 & Mercurio
 Et Libero.Patri
 Sacrum
 M.Vargunteius.M.F
 Pal.Augurinus
 Sua.Pecunia.D.D.
 III.Idus.August.
 Petronio.Turpilliano
 Et.Cæsonio.Pæto.C.O.S.

VERGILIA gens fuit plebeia. eius historici faciunt mentionem *Vergilium* autem, & *Virgilium* antiquos scripsisse, quemadmodum *Verginium* & *Virginium*, testimoniõno nobis sunt veteres inscriptiones, in quibus C. *Verginius Martanus*: M. *Vergilius Narciscus*, & C. *Verginius Rufus* consul cum C. Memmio Regulo nominantur. Vetus autem in Claudianum epigramma, cum Calui carmine consentit,

Et vates cui virga dedit memorabile nomen

Laurea. est enim in eo epigrammate ita incisum.

Εἰν ἐνὶ Βιργιλίῳ νόον καὶ Μῆδων Ομήρου

Κλαυδιανὸν Ρόμην καὶ βασιλεὺς ἔδειξαν.

VETTIAM gentem Sabinam fuisse, ex T. Tati Sabini imagine quæ in eius gentis denario impressa est, intelligere facile possumus. opinor autem cum ipso Tatio tum primum Romam venisse, cum à Romulo in regni confortium adscitus fuit: propterea quod Vettius quidam Interrex à Plutarcho nominatur, quando Numa rex creatus fuit. huius gentis cognomen *Index* sæpe apud scriptores deprauatum est in *Index*.

VETURIAM gentem patriciam fuisse ex veteribus scriptoribus satis constat. Eam autem regibus adhuc regnantibus Romæ domicilium habuisse, vel ex eo intelligi potest, quod d Veturius Mamurius ancilium opifex, sub Numa rege vixit.

VIBIAE gentis plebeia, cum multæ à scriptoribus familiae nominentur in antiquis denariis *Vari* tantum & *Pansa* reperiuntur. Huius autem familiae memoria extat in antiquo lapide, in quo T. Vibius Barus consul notatus est cum Ap. Annio Bradua cuius exemplum est huiusmodi.

Appio. Annio Bradua

Tit. Vibio. Baro. Cos

Magistri. Fontis. Lolliani

M. Vlpus. Felix

M Conflonius. Vitalio

&c.

A. Vibone

A Vibone autem opido Vibia familia nomen fortasse accepit, vt à Gabis Gabinia, & à Tarquinis Tarquinia; vnde Siciliam profecta atq; inde in Romanam postea ciuitatem ascita, in Clustumina tribu censerī cepit, vt ex inscriptione apparet, cuius exemplum extat huiusmodi.

C. Vibius. C. F. CLV. Panfa

TR. Mil. Bis

Domitię L. F. Maximeę vxori &

L. Domitio. L. F. OYF. Liberali

Fratri. vxoris.

VINICIAM gentem plebeiam fuisse, vel ex vno L. Vinicio constat, qui cum C. Vibio Panfa Trib. Pl. cum esset, ei S. C. intercessit, quod M. Cælius recitat, in ep. VII. ad Ciceronem lib. VIII.

VIPSANIAE gentis, cuius mentio frequens est in veteribus monumentis, familię plures nominantur ab iis, qui Vipstanam cum ea confundunt, eandem esse cum Vipsania arbitrati. Eius autem erroris causam dedit mendosus Taciti codex, in quo malè Vipstanus in lib. x. & alibi scriptum est, cum Vipstanus scribi debuerit. C. enim Vipstanus Apronianus in veteribus inscriptionibus inter fratres Aruales numeratur eos, qui Neronis Imp. tempore fuerunt. M. autem Vipsanius Agrippa, cuius multi supersunt denarij, familia ortus est equestri, vt indicat Cornelius Nepos in Attici vita.

VOCONIAM gentem plebeiam fuisse satis constat, vel ex vno Q. Voconio Saxa, qui Tr. Pl. legem de mulierum hereditatibus tulit cuius meminit Cicero lib. III. in Ver. in oratione pro Balbo, & alibi, itémque alij. In antiqua etiã inscriptione Voconię gentis extat mentio, cuius exemplum subieccimus,

D M

C. Valerius. C. F

Flauia. Spectatus

Siscia. Mil. coh.

V III. PR. 7. Voconi

Mil. ann. V I. vix

Ann. XXVII. H. F. C

In tres autem hæc gens diuisa familias apud scriptores reperitur: nam præter Saxam quem supra nominavi Q. Voconius Naso, ex ea genus duxit, qui cum Cicerone Prætor designatus est anno DCLXXXVI. Fuit & Vitulorum familia quæ sola in antiquis denariis reperitur. extat eius mentio & in hac inscriptione.

Marti. Leucetio

Pro salute. Imp. Domini. N. Aug. Pij

Q. Voconius. Vitulus

Ponendum curauit

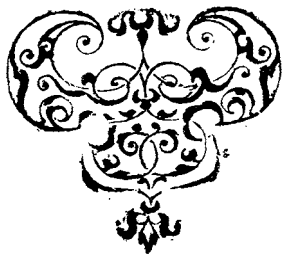
VOLTEIA gens (ita enim antiqui scribebant pro *Vulteia*, vt *Volcanus* & *voltus* pro *Vulcanus* & *vultus*) incertum patriciãne fuerit an plebeia. De ea extat mentio apud Ciceronem lib. v. in Verr. in epistola Timarchidis, qui fuit Verris libertus, in qua L. Vulteius quidam nominatur. Vultej Menæ præconis facit mentionem Horatius in ep. ad Mæcenatem lib. i.

- & narrat *Vulteium nomine Menam*

Præconem tenui censu sine crimine notum.

In veteribus autem denariis nominantur *L. Volteius* quidam, & *M. Volteius*. de quibus nihil reperi.

FINIS.

Ms. G. M. 812

INDEX

familia rum.

Aburia. 110.	Cloelia. 118.	Flavia. 133.	Maiana. 137.
Accolaia. 110.	Clonia. 117.	Fonteia. 133.	Mamilia. 137.
Acilia. 1. 110.	Cocceia. 118.	Fufia. 133.	Manlia 81. 137.
Emilia. 5. 110.	Coelia. 118.	Fulvia. 52. 133.	Marcia. 85. 137.
Alia. 2. 110.	Confidia. 118.	Fulvii Ursing. 110.	Maria. 109. 138.
Afrania. 110.	Coponia. 119.	Fundania. 133.	Memmia. 138.
Aliena. 111.	Cordia. 119.	Furia. 54. 133.	Megonia. 138.
Anna. 111.	Cornelia. 33. 119.	Germani. 9.	Mettia. 139.
Antestia. 111.	Cornificia. 119.	Gallia. 133.	Minatia. 139.
Antia. 112.	Coruncanii. 112. 113.	Gellia. 134.	Minucia. 90. 139.
Antonia. 10. 112.	Cosconia. 119.	Herennia. 134.	Minucia. 91. 139.
Aronia. 112.	Cosutia. 119.	Hirtia. 134.	Minucia. 140.
Agoilia. 13. 112.	Crasorum. 73.	Horatia. 108. 134.	Misidia. 140.
Aeria. 112.	Cresereia. 119.	Hortensia. 109.	Nasidia. 140.
Aimia. 113.	Crepusia. 119.	Hosidia. 134.	Navia. 140.
Ailia. 13. 113.	Cusimnia. 119.	Hosilia. 134.	Nauis. 93.
Aurelia. 15. 113.	Curiatia. 130.	Imperatores. 113.	Naso. 155.
Axia. 113.	Curii. 112.	Index familiarum. 110.	Neria. 140.
Babia. 114.	Curia. 130.	Itia. 134.	Nobiliores. 110.
Cecilia. 19. 115.	Deciorum. 108.	Iulia. 57. 135.	Nonia. 141.
Cecina. 115.	Didia. 130.	Iunia. 63. 135.	Notbana. 141.
Cesia. 115.	Domitia. 44. 130.	Labiens. 136.	Numitoria. 141.
Celidic. 115.	Durmia. 130.	Lepidi. 7.	Numonia. 141.
Calpurnia. 23. 115.	Egnatia. 130.	Licina. 93. 136.	Octavia. 94.
Caninia. 116.	Egnatuleia. 131.	Livia. 75. 136.	Ogulnia. 142.
Carisia. 116.	Epigramma veto. 110.	Lirinea. 136.	Optimia. 142.
Cassia. 24. 116.	Eppia. 131.	Lollia. 136.	Oppia. 142.
Cesia. 116.	Fabia. 46. 132.	Lucilia. 136.	Papia. 142.
Cicerones. 116. 133.	Fabricii. 112. 113.	Lucretia. 78. 136.	Papiria. 96. 143.
Cipia. 117.	Fabrinia. 132.	Lucullorum. 71.	Palladis factum. 112.
Claudia. 26. 117.	Familia Romana. 110.	Luria. 136.	Pedania. 143.
	Fannia. 132.	Lutatiorum. 79. 137.	Petillia. 143.
	Farsuleia. 132.	Maecilia. 137.	
	Flaminia. 132.		

Petronia.	143.	Sestia.	150.
Platoria.	145.	Sicinia.	150.
Plantia.	146.	Silia.	150.
Plautia.	101. 146.	Spurilia.	150.
Pinaria.	101. 144.	Stacia.	150.
Politia.	146.	Statilia.	151.
Pompeia.	109. 146.	Sulpicia.	151.
Pomponia.	146.	Suffens.	141.
Porcia.	111.	Sylvia.	115.
Portia.	147.	Tarquina.	115.
Postumia.	148.	Terentia.	152.
Philippi.	87.	Thoria.	152.
Procilia.	148.	Titinia.	152.
Proconsoles.	118.	Titia.	152.
Propratores.	118.	Tituria.	152.
Propraetores.	118.	Trebania.	153.
Princhie.	148.	Tullia.	116. 153.
Reges.	88.	Valeria.	153.
Renia.	148.	Valesia.	116.
Rosia.	148.	Vargunteia.	153.
Rubria.	148.	Vergilia.	154.
Rufia.	148.	Virgilia.	154.
Rutilia.	149.	Vettia.	154.
Sabia.	149.	Veturia.	154.
Sanguinia.	149.	Vibia.	154.
Satriene.	149.	Vinicia.	155.
Saufeia.	149.	Vispania.	155.
Sczibonia.	150.	Voconia.	155.
Sempronia.	150.	Volteia.	156.
Sentia.	150.		
Sepullia.	150.		
Stigia.	113. 150.		
Servilia.	114. 150.		

